

ชุดที่ ๑๔ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๒

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖

ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการการตรวจแล้ว วันที่ 2 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2537

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๗ / ๑๕๓๓ วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) ชุดที่ ๑๕ ชุดที่ ๑๗

๒๓๓

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๒ / ๒๕๓๖ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๖
วัน...พุธ...ที่...๑...เดือน...ธันวาคม...พ.ศ. ๒๕๓๖

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายภนท ลัมตระกูล	✓			
๒	นายภมล จิระพันธุ์วณิช	✓			
๓	นายกร หัตพะรังสี	✓			
๔	นายกระแส ชนวงค์	✓			
๕	นายกริช กงเพชร	✓			
๖	นายฤทธิฐาน แก้วโสภ	✓			
๗	นายอรปติศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๘	นายกำอัย เรืองกาญจนเศรษฐ์	✓			
๙	นายกำอุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายภิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์			✓	
๑๑	ร้อยโท กุเทพ โสภระจำง	✓			
๑๒	นายเกษม มาลิตศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๑๔	นายเอกรัตน์ ศรีสุรินทร์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
๑๙	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๑๙	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิพงศ์	✓			
๑๙	นายขุนทอง ภูผาเคียน	✓			
๑๙	นายคณิน บุญสุวรรณ	✓			
๒๐	นายคำรณ ญ ลำพูน	✓			
๒๑	นางเครือวัลย์ สมณะ	✓			
๒๒	นายเงิน บุญสุภา		✓		
๒๓	นายจรัส หัวช่วย	✓			
๒๔	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
๒๕	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
๒๖	นายจำนงค์ โพธิ์คำโร	✓			
๒๗	นายจำลอง ครุฑขุนทด	✓			
๒๘	พลตรี จำลอง ศรีเมือง	✓			
๒๙	นายจิระ มังคลรังษี	✓			
๓๐	นายจิรมิตร อุทุมมธรรมภักดี	✓			

ลำดับ	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๓๒	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๓๓	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๓๔	นายเจริญ เชวณประยูร	✓			
๓๕	นายฉลาก ขามช่วง	✓			
๓๖	นายจักรชัย เอียสกุล	✓			
๓๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๓๘	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
๓๙	นายเฉลิมชัย เอียสกุล	✓			
๔๐	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย			✓	
๔๑	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	✓			
๔๒	นายชวน หลีกภัย	✓			
๔๓	พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ		✓		
๔๔	นายชัชวาลย์ ชมภูแกง	✓			
๔๕	นายชัย ชิกชอบ	✓			
๔๖	นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์	✓			

กบที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๔๘	นายชาติกร หิระะกิจไพบูลย์	✓			
๔๙	พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ		✓		
๕๐	นายชำนาญ สักกิศเรษฐ์	✓			
๕๑	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๕๒	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
๕๓	พันเอก ชินวุธ สุนทรสัมะ	✓			
๕๔	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๕๕	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๕๖	นายชูชัย มุ่งเจริญพร		✓		
๕๗	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๘	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๙	นายเชาวนวิศ สุกลาภา	✓			
๖๐	ร้อยตำรวจโท เขวรินทร์ ลัทธิศักดิ์ศิริ	✓			
๖๑	นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์	✓			
๖๒	นายไชยยศ จิระเมธากร	✓			

กัณฑ์	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔	นายไชยา พรหมา		✓		
๖๕	นายณรงค์ นิยมไทย	✓			
๖๖	นายณรงค์ วงศ์วรรณ		✓		
๖๗	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘	นายคณินฤทธิ์ วัชรารักษ์	✓			
๖๙	นายคุลิต รังคศิริ	✓			
๗๐	นายคุลิต ไสภิกษา		✓		
๗๑	นายเกษ บุญ-หลง			✓	
๗๒	นางวาโท เกชา สุขารมณ	✓			
๗๓	พื้งจำอากาศเอก เค็ดกวงกกรัก คุ่มชนะ	✓			
๗๔	นายเด่น โค๊ะมีนา	✓			
๗๕	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๗๖	นายตรีเพชร พรหมบัณฑิต	✓			
๗๗	นางเคือนใจ บุญปละ			✓	
๗๘	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

๒๘๒

- ๖ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๔	นายถวิล จันทร์ประสงศ์	✓			
๗๕	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๗๖	นายถวิล ฤกษ์ห่อ	✓			
๗๗	นายถาวร ศรีรัตนธรงค์	✓			
๗๘	นายทอง ศิริปรีชาพงษ์	✓			
๗๙	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
๘๐	นายทรงธรรม ปัญญาทิ	✓			
๘๑	นายทรงพล โกวิทศิริกุล	✓			
๘๒	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๘๓	นายทวี กลิ่นประทุม	✓			
๘๔	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๘๕	นายทวี สุระบาล	✓			
๘๖	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๘๗	นายทิววัฒน์ มฤคพิทักษ์	✓			
๘๘	นายเทือกพงษ์ ไชยนิบพันธ์	✓			
๘๙	นายเทือกภูมิ ใจดี	✓			

กัณฑ์	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๕	นายธงชัย พิมพ์สกุล	✓			
๙๖	นายธนิต ไกรวุฒิ		✓		
๙๗	นายธเนศ พรพิพัฒน์พงศ์	✓			
๙๘	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๙๙	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๐๐	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๐๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๑๐๒	นายธีระวัฒน์ ศิริวิไลสาร	✓			
๑๐๓	นายธีร ฆโณทรทัต	✓			
๑๐๔	นายนิพนธ์ อารากุล	✓			
๑๐๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๐๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๐๗	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๑๐๘	นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๐๙	นางนิกา พริ้งศุลกะ	✓			
๑๑๐	นายนิยม วรปัญญา	✓			

วันที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี นกุล ธนิกุล		✓		
๑๑๒	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง ไชยศิริพันธ์	✓			
๑๑๔	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๑๕	นายบวร กุจรีต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญซ่ง วิสมหมาย	✓			
๑๑๘	นายบุญช่วย กุจิณาพันธ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู โรจนเสถียร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์วิ	✓			
๑๒๒	นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์	✓			
๑๒๓	นายบุญธง สังข์ประชา	✓			
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แวเวียนะ	✓			
๑๒๕	นายบุญส่ง สมใจ			✓	
๑๒๖	นายบุญเสริม ถาวรกุล	✓			

ฉบับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ			✓	
๑๒๘	นายอรุณ นริศนุรณะ			✓	
๑๒๙	นายปณวัตร เลี้ยงน่องพันธุ์	✓			
๑๓๐	นายประกิจ พลเกษ	✓			
๑๓๑	นายประจวบ ไชยศาสตร์	✓			
๑๓๒	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๓	นายประเทือง ปานลักษณะ	✓			
๑๓๔	นายประเทือง วิจารย์ปรีชา	✓			
๑๓๕	ร้อยตรี ประพาส สิมปะพันธุ์	✓			
๑๓๖	นายประภัตร โทธสุณ	✓			
๑๓๗	นายประมวล สภาวสุ			✓	
๑๓๘	พลตำรวจเอก ประมวล อภิเรณูสาร	✓			
๑๓๙	นายประวิทย์ อุตตะโมต	✓			
๑๔๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๑๔๑	นายประวิธ นิลวัชรเมณี	✓			
๑๔๒	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	จาก	หมายเหตุ
๑๔๓	นางวาจกาศศิริ ประสงค์ สุนศิริ	✓			
๑๔๔	นายประสพ บุษราคัม	✓			
๑๔๕	นายประสพ ตันประเสริฐ	✓			
๑๔๖	นายประสิทธิ์ บุญมี	✓			
๑๔๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๔๘	นายประสิทธิ์ สุขวัฒน์	✓			
๑๔๙	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๕๐	นายปรีชา นิลกุล				
๑๕๑	นายปรีชา เรืองสมบุรณ์สุข	✓			
๑๕๒	นายปรีชา สุวรรณพิศ	✓			
๑๕๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๕๔	นายปัญจะ เกสรทอง	✓			
๑๕๕	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๑๕๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๕๗	นายฉานพ ~~ศิริ~~ ธีระนิมิต	✓			
๑๕๘	นายเฉลิมชัย คงสมทรัพย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	นายพงษ์พัฒน์ อธิประเทืองกุล	✓			
๑๖๐	นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์	✓			
๑๖๑	นายพงษ์อุดม ศรีสุข	✓			
๑๖๒	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล	✓			
๑๖๓	นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	✓			
๑๖๔	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
๑๖๕	นางพวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๑๖๖	นายพา อักษรเลิศ			✓	
๑๖๗	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๑๖๘	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๑๖๙	นายพินิจ จันทรสุนทร	✓			
๑๗๐	นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์	✓			
๑๗๑	นายพินิจ จารุสมบัติ	✓			
๑๗๒	นางพิมพ์ภา จันทร์ประสงค์	✓			
๑๗๓	นายพิศาล มุลศาสตร์สาร	✓			
๑๗๔	นายพิษณุ พลไวย์	✓			

กัมป	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๕	นายพูนสวัสดิ์ มุสิกศาสตร์สาร	✓			
๑๑๖	นางสาวพูนสุข โลหะโชติ	✓			
๑๑๗	นายพูนสวัสดิ์ โทตระไวคยะ	✓			
๑๑๘	นายไพจิตร ศรีวรรณ	✓			
๑๑๙	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๒๐	นายไพรัช นุชิต			✓	
๑๒๑	นายไพโรจน์ โสฬสบุตร	✓			
๑๒๒	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณณี				
๑๒๓	นายไพศาล จันทระภักดิ์	✓			
๑๒๔	นายไพศาล ยิ่งสุมาน	✓			
๑๒๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๑๒๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๒๗	นายภูมินทร์ ศิริระประเสริฐ	✓			
๑๒๘	นางมณฑล จงสุทธนามณี	✓			
๑๒๙	นายมงคล ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
๑๓๐	นายมนตรี คำบโหมบุญ	✓			

ลำดับ	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๑	นายมนตรี พงษ์พานิช	✓			
๑๙๒	นายมนัส เสงี่ยมมาก	✓			
๑๙๓	นายมอนินทร์ รินคำ	✓			
๑๙๔	นายมนั พธิ์อินท	✓			
๑๙๕	นายมานะ คุศล	✓			
๑๙๖	นายมานะ มหาสุวิระชัย	✓			
๑๙๗	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
๑๙๘	นายมารุต บุญนาค	✓			
๑๙๙	นายमुख สุกุมาน	✓			
๒๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๐๑	นายมงคล อรุณเวศสะ เสรษฐ	✓			
๒๐๒	นายอัมรินทร์ มนะสิการ	✓			
๒๐๓	นายยุทธ อังกิณนธ์	✓			
๒๐๔	นายยุทธศิลป์ ฐานะกุล	✓			
๒๐๕	นายระวี กิ่งควงศ์	✓			
๒๐๖	นายระวี หิรัญโพธิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๑	นายรักเกียรติ สุขชนะ	✓			
๒๐๒	นายรัชชัย ศรีลาภ	✓			
๒๐๓	นายร่ำริ มามะ	✓			
๒๐๔	นายเรวัค สิริบุญ	✓			
๒๐๕	นายเรืองวิทย์ ติกค์	✓			
๒๐๖	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๒๐๗	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๐๘	นายลภักดิ์ ลาภารองกิจ	✓			
๒๐๙	นายลัหวง พิลาสมบัติ	✓			
๒๑๐	นายวรรณรัตน์ ชานุกูล			✓	
๒๑๑	นายวราเทพ รัตนากร	✓			
๒๑๒	นายวัชรินทร์ เกตะวันทิ	✓			
๒๑๓	นายวัฒนา อัสวเหม	✓			
๒๑๔	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๒๑๕	นายวัลลภ ชัยทรง	✓			
๒๑๖	นางวาณี หาญสวัสดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๓	นายวาสิศ พยัคฆบุตร	/			
๑๑๔	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	/			
๑๑๕	นายวิชัย ชัยจิตวิชัยกุล	/			
๑๑๖	นายวิชัย วงศ์ไชย	/			
๑๑๗	นายวิเชียร อ่าวคำ			/	
๑๑๘	นายวิเชียร คันทอง	/			
๑๑๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	/			
๑๒๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	/			
๑๒๑	นายวิทยา แก้วภราดัย	/			
๑๒๒	นายวิทยา ชื่นอาสา	/			
๑๒๓	นายวิทยา คุณปลื้ม	/			
๑๒๔	นายวิทยา เทียนทอง			/	
๑๒๕	นายวิทิต ศรีจันทร์	/			
๑๒๖	พันเอก วินัย สมพงษ์	/			
๑๒๗	นายวินัย เสนเนียม	/			
๑๒๘	นายวิรัช รมเย็น	/			

ลำดับ	รายชื่อ	มา	ลว	ชาก	หมายเหตุ
๒๓๕	นายวิรัช รัตนเศรษฐ	✓			
๒๓๖	นายวิรัตน์ คยวงคณนัท	✓			
๒๓๗	นายวิลาศ จันทรรักษ์	✓			
๒๓๘	นายวิวัฒน์ วัฒนศิริ	✓			
๒๓๙	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๒๔๐	นายวิสาร เทชะธีราวัฒน์	✓			
๒๔๑	นายวิระ ปัทมศิริวัฒน์	✓			
๒๔๒	นายวิระกร คำประกอบ	✓			
๒๔๓	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๒๔๔	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๒๔๕	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๒๔๖	นายศิลปชัย บัญปรี	✓			
๒๔๗	นายสังสุต ภัคเกษม	✓			
๒๔๘	นายสมรรถา คุณปลื้ม	✓			
๒๔๙	พลตรี สมนัน ขจรประศาสน์	✓			
๒๕๐	นายสมิท จันทรวงศ์	✓			

ลำดับ	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๔	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๑๔๕	นายสมคิด นวลเป็ย	✓			
๑๔๖	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๑๔๗	นายจรัสวงษ์ สมหมาย เขตประเสริฐ	✓			
๑๔๘	นายสมชาย ศาตัญญู	✓			
๑๔๙	นายสมชาย สุนทรวัฒน์			✓	
๑๕๐	พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง	✓			
๑๕๑	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	✓			
๑๕๒	นายสมบุรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๑๕๓	นายสมพงษ์ คู่บุญอราร	✓			
๑๕๔	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๑๕๕	นายสมพร ศรีวงษ์	✓			
๑๕๖	นายสมพร อัคราเหม	✓			
๑๕๗	นายสมพัฒน์ กัลยาวิทย์	✓			
๑๕๘	นายสมมาศ เสงส์วิสัย	✓			
๑๕๙	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			

บัญชี	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๑๑๒	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	✓			
๑๑๓	นายสมคิด สุนทรเวช	✓			
๑๑๔	นายสมาน ชมภูเทพ	✓			
๑๑๕	นายสมาน กุมาภักดิ์	✓			
๑๑๖	นายสมุท มงคลกิตติ	✓			
๑๑๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๑๑๘	นายสุฤต สันติเมทนีดล	✓			
๑๑๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ	✓			
๑๒๐	นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม	✓			
๑๒๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ	✓			
๑๒๒	นายสันติ ชัยวิรัตน์			✓	
๑๒๓	นายสันติ จินาภักดิ์	✓			
๑๒๔	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร		✓		
๑๒๕	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๑๒๖	พศ. รุ่งเรือง สาวิทย์ สุรังษี			✓	

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๖	นายสาวิทย์ โพธิ์วิหค	✓			
๑๗	นายสำเภา ประจวบเหมาะ			✓	
๑๘	นายสำเริง ภูนิคม	✓			
๑๙	พันตรี สี่หมื่น วิจิตรสาร	✓			
๒๐	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๒๑	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๒๒	นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร	✓			
๒๓	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
๒๔	นางสุภารัตน์ เกตุราพันธ์	✓			
๒๕	นายสุทิน ภูมูทานนท์	✓			
๒๖	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๒๗	นายสุทิน นพเกตุ	✓			
๒๘	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๒๙	นายสุเทพ อัครการ	✓			
๓๐	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๓๑	นายสุบهر วิชาวัณ	✓			

ลำดับ	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓	เรือตรี สุธงษ์ ตั้งตระกูลไท	✓			
๑๔	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๑๕	นายสุเมธ พรหมพันห้า	✓			
๑๖	นายสุรเชษฐ์ มาศกิตติ	✓			
๑๗	นายสุรเชษฐ์ แก้วอาแซ	✓			
๑๘	นายสุรพร คณิศัยตระกูล	✓			
๑๙	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๒๐	นายสุรวิทย์ ทนสมบุรณ์	✓			
๒๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๒๒	นายสุรศักดิ์ บัวขาว	✓			
๒๓	นายสุรินทร์ ทัศสุวรรณ		✓		
๒๔	นายสุวโรช ทะลิ่ง	✓			
๒๕	นายสุวิจน์ ลิปะทักลภ	✓			
๒๖	นายสุวิทย์ คุณภักดี		✓		
๒๗	นายเสกสรร แสนภูมิ	✓			
๒๘	นายเสนาะ เทียนทอง			✓	

บัญชี	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๕	นายเสริมศักดิ์ การุญ		✓		
๑๙๖	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์	✓			
๑๙๗	นายแสง ฤกษ์จรัล	✓			
๑๙๘	นายโสมภพ เพชรสว่าง	✓			
๑๙๙	นายโสม ทัณโณ	✓			
๒๐๐	นายอดิสร เทียงเกษ	✓			
๒๐๑	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์			✓	
๒๐๒	นายอนุรักษ จุริมาศ	✓			
๒๐๓	นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ	✓			
๒๐๔	นายอภิชาติ ศิริสวัสดิชัย	✓			
๒๐๕	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๒๐๖	นางอรดี สุทนต์	✓			
๒๐๗	นายอรรถพล ทรสุชาติ	✓			
๒๐๘	นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๒๐๙	นายอร่าม โล่ห์วีระ	✓			
๒๑๐	นายอร่าม อามระกษ	✓			

	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
	นายอัมพล จันทระเจริญ	✓			
	นางลลิตา ฤทธิเดช	✓			
	นางอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
	นางอาจอง ชุ่มสาย ณ อยุธยา	✓			
	พลเอก อาทิตย์ กำลึงเอก	✓			
	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์			✓	
	นายอารยะ ชุ่มทอง			✓	
๑๓	นายอาร์พี ฤทธิสินธุ์	✓			
๑๔	นายอำนาจ ปะติเส	✓			
๑๕	นายอำนาจ สุวรรณศิริ			✓	
๑๖	นายอำนาจ ชะวงค์	✓			
๑๗	นายอำนาจ เพ็งจิตต์	✓			
๑๘	นายอิทธิ ศิริลักษณ์ยากร	✓			
๑๙	นายอิสสระ สมชัย	✓			

รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
นายอุดมศักดิ์ หังทอง	✓			
นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	✓			
นายอุดร ตันติสุนทร	✓			
นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
นายเอกพร รักความสุข	✓			
นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
นายเอกภก หับสุวรรณ	✓			
นายเอื้อม ทองใจสศ	✓			
นายโอวาท รุจิตร	✓			
	๓๒๕	๑๕	๒๑	

๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖
 (นาย พล) (นาย พล)
 ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖

๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖
 ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖
 ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่ ๑)

วันพุธที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๒๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก มีสมาชิกลงชื่อ
เข้าประชุมครบองค์ประชุม ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระ เดียวหน้าครับ
ขอแจ้งให้ทราบก่อน

ระเบียบวาระที่ ๑ เนื่องจากในวันนี้ได้มีการถ่ายทอด
การประชุมทางวิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์ช่อง ๕ ช่อง ๑๑
โดยความเอื้อเฟื้อของรัฐบาล และเคเบิล ที/วี วิทยุสกาย ช่อง ๓
จะถ่ายทอดตั้งแต่ต้นจนจบ ส่วนระเบียบวาระที่ ๒ ที่ ๓ ไม่มี เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญผมให้ทางนี้พูด คุณชินวรณ์
รอเดี๋ยวครับ คุณอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระ
กระผมขออนุญาตท่านประธานได้ท้าว สืบเนื่องมาจากมีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง
ได้ลงข่าวพาดหัว ๓ ขึ้นรับท่านประธานที่เคารพ ตัณหาการเมือง ส.ส.
ลามกติดเคลมสาวสภา ซึ่งในเรื่องนี้กระผมมองว่าในการที่ล้อมวลชน
ได้เสนอข่าวเรื่องนี้ กระผมคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ทำให้สภาต้องเกิดความเสีย
ทั้งระบบ และในเนื้อข่าวก็ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่า ส.ส. ผู้ใดที่มีพฤติกรรม
ดังกล่าว เป็นข่าวที่มีข้าราชการสาวสวยรัฐสภาคนหนึ่งเป็นผู้ให้ข่าว
เกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้ความเสื่อมเสีย ทำความเสียหายต่อภาพ
ของสภาเป็นอย่างยิ่ง กระผมขออนุญาตท่านประธานที่เคารพว่าเรื่องนี้
นำที่คณะกรรมการกิจการของสภาผู้แทนราษฎร คือคณะกรรมการกิจการ
สภาผู้แทนราษฎรควรที่รับไปพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะว่าเรื่องนี้

ถ้าหากว่าปล่อยไปมันก็จะ เป็นภาพที่ทำให้สภานี้ได้เกิดความเสื่อมเสีย อย่างร้ายแรงมาก เพราะไม่ได้ระบุอย่างชัดเจน ทำให้ ส.ส. โดยเฉพาะ ส.ส. ที่เป็นสุภาพบุรุษเกิดความเสียหายเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณ ท่านประธานผมขอหารือท่านก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์เรื่องเดียวหรือเปล่า ถ้าไม่ใช่ เชิญท่านประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรก่อน

นายเจริญ คันธวงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน ประธานที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธาน ที่เคารพ ผมได้อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเมื่อเช้านี้ ก็มีความรู้สึกวิตก และกังวลอย่างยิ่ง ก็ได้พยายามศึกษาเรื่องนี้ว่าถึงความเป็นมาเป็นอย่างไร ก็ได้สอบถามกับท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ท่านเลขาธิการก็ได้แจ้งให้ผม ทราบว่ากำลังศึกษาหาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้อยู่ว่าเรื่องมันเป็นอย่างไรมาอย่างไร ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงจะต้องหาทางแก้ไขโดยด่วน แต่ขณะเดียวกันนั้น กระผมก็ได้สอบถามกับเจ้าหน้าที่ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในสภานี้หลายคน ที่ทำงานมาอย่างน้อย ๕ - ๖ ปีมาแล้วก็ได้สอบถามถึงเรื่องนี้ว่าการที่ ปรากฏในข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนั้นมีความจริงประการใดบ้าง เจ้าหน้าที่ หลายคนก็บอกว่าไม่ทราบ ไม่เคยได้ยินชื่อ เจ้าหน้าที่บางคนก็ชี้แจงว่า มันอาจจะมีการชอปปอกันส่วนตัว แต่ว่านอกบริเวณสภา เพราะเรื่องนี้ เจ้าหน้าที่ได้แสดงความคิดเห็นเช่นนั้น แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ท่านประธาน ที่เคารพ ในขณะนี้ผมยังไม่อาจจะสรุปได้ว่าเป็นอย่างไร วันพรุ่งนี้จะมีการ ประชุมคณะกรรมการกิจการสภาเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ก็อยากจะขอเชิญ ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไปชี้แจงในคณะกรรมการด้วย และในขณะ เดียวกันผมก็ได้ร่างหนังสือแล้วไปถึงท่านบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเพื่อ ขอความกรุณาให้หนังสือพิมพ์ไทยรัฐช่วยให้ความร่วมมือ เพื่อว่าจะขอเชิญ ผู้สื่อข่าวหรือผู้ที่รู้เรื่องในเรื่องนี้ไปชี้แจงที่คณะกรรมการกิจการสภา เพื่อว่าคณะกรรมการกิจการสภาจะได้ศึกษาและหาทางแก้ไข และถ้าเป็นจริง ก็ต้องหาทางแก้ไข แล้วก็ในขณะเดียวกันถ้าไม่เป็นจริงก็ต้องหาทางป้องกัน ไม่ให้เกิดอย่างนี้ขึ้นมาอีก เพราะว่า เป็นการที่เสื่อมเสียต่อสถาบันของชาติ

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

วัชรวิ ๒/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคณที่ท่านรับแล้ว
คุณวิฑูรย์ วงษ์ไกร ได้ยวคณทรวงธรรมททหลัง

นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิฑูรย์ วงษ์ไกร กิจสังคมาจากจังหวัดยโสธร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาแต่เรื่องนี้

นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร (ยโสธร) : คือสำหรับเรื่องที่
เป็นข่าวอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่บอกว่า ส.ส. ในสภา สำหรับเรื่องนี้
คงจะห้ามกันไม่ได้หรอก ถ้าหากว่าจะมีความรู้สึกต่อกันระหว่างผู้หญิงกับ
ผู้ชาย แต่สำหรับสิ่งที่ผมจะต้องหาหรือกับประธานคือขณะนี้ท่านประธาน
ผมจะหาหรือเกี่ยวกับเรื่องภัยแล้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ยวพุดเรื่องหนังสือพิมพ์
ให้เสร็จก่อน เดี่ยวมันจะปนกัน เดี่ยวเดี่ยวผมจะให้พุด ให้เอา
เรื่องหนังสือพิมพ์ว่ามีใครติดใจอีก ก็พุดให้เสร็จ เชิญคุณทรวงธรรม
เดี่ยวภัยแล้งผมจะหาหรือ ค่อยว่ากันอีกที รัฐธรรมนูญจะตกไป เอาเรื่องอื่น
เข้ามา

นายทรวงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรวงธรรม ปัญญาดี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ในกรณี
ที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๑ ที่ลงข่าวนี้ มันเสียหายต่อพรรคชาติไทย
โดยเฉพาะหน้า ๑๕ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียน
ขออนุญาตจากท่านประธานที่ผมเคารพว่าผมขออ่านนิดเดียว
ผู้สื่อข่าวรายงานด้วยว่า พฤติกรรมของ ส.ส. บางคนดังกล่าว
ได้รับการยืนยันจากแหล่งข่าวจากพรรคชาติไทยว่า เรื่องนี้เป็นความจริง
นอกจากคนที่ทำเช่นนี้จะเป็น ส.ส. แล้ว บางคนยังเป็นถึงระดับรัฐมนตรี
ซึ่งทำการเปิดเผยรู้กันทั้งสภา สาววัยเอ้าะ ๆ บางคนถึงกับชู้รถเบนซ์
มาทำงานที่สภาและมีภูมิคุ้มกันในการทำงาน ส.ส. หน้าเก่าถ้าเอ่ยชื่อ
ขึ้นมาจะร้องว่า อ้อเลย เพราะมีที่เดียวถึง ๓ - ๔ เวลา ค่อยกัน
เพื่อไม่ให้จำคนผิด ก็จะบอกเบอร์อะไร คนนั้นมีเบอร์ ๑ ถึงเบอร์ ๔
หรือบางคนมีเบอร์ ๓ ผมได้ยินเขาเรียกกันว่าเบอร์ไหน ๆ และ
เป็นที่รู้กันว่าใครเป็นใคร แหล่งข่าวกล่าวแล้วว่า ตนไม่ทราบข่าวราชการ
สาว ๆ เขาจะคิดกันอย่างไรในเรื่องนี้ แต่ที่ไม่ยอมมาเป็นเมียน้อย ส.ส.

ก็มีมาก แต่ที่ยอมเพราะคิดว่าชีวิตคงเป็นอยู่ที่ดีทั้งนั้น เนื่องจากได้นั่งรถ
ได้ทั้งรถยนต์ เงิน ทอง บ้านและเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่จะคิด เป็นเรื่องที่
ห้ามกันไม่ได้ ผมอยากจะให้กรรมมาธิการกิจการสภาตามไทยรัฐสกรับว่า
แหล่งข่าวที่ได้จากพรรคชาติไทย แหล่งข่าวนี้ได้มาอย่างไร ใครเป็นคน
ให้แหล่งข่าว เมื่อได้แหล่งข่าวก็ต้องเปิดเผยแหล่งข่าวมา ไม่ใช่มาลงกัน
ลอย ๆ อย่างนี้ มันเสียหายทั้งสภา เสียหายทั้งหมด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พรรคชาติไทยเสียหายมาก และในเนื้อหาข่าวยังบอกว่าเป็นรถเบนซ์

เพราะฉะนั้นผมไม่ได้เสียหาย เพราะผมไม่มีรถเบนซ์ ผมขึ้นนิสสัน ซันนี่
เพราะฉะนั้นผมไม่ได้เสียหาย แต่ชาติไทยเสียหาย เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
คณะกรรมการกิจการสภาต้องสืบออกมาให้ได้ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
ต้องรับผิดชอบ ท่านเป็นหนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ที่ผมให้ความเชื่อถือถือว่า
เป็นหนังสือพิมพ์ที่เชื่อถือได้ ท่านต้องระบุดอกมาว่าพรรคชาติไทยนั้น
คือใคร เราจะต้องลงโทษและเราจะต้องสอบถามคนนั้นว่าคนใน
พรรคชาติไทยเป็นใคร ที่จ่ายรถเบนซ์ ที่ให้เงินเดือน ที่ให้เงิน บ้าน
แก่ผู้หญิงในสภา นี่ เอาเป็นเมียน้อยถึงเบอร์ ๑ เบอร์ ๒ เบอร์ ๓
เบอร์ ๔ แล้วเราจะได้พิจารณากันในพรรค เพราะฉะนั้นผมขอ
ความกรุณาท่านประธานและคณะกรรมการกิจการสภา देंความจริง
ออกมาให้ได้เพื่อศักดิ์ศรีของสภาแห่งนี้ และศักดิ์ศรีของพรรคชาติไทย
ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานกรรมการ
รับไปแล้ว ก็หอมปากหอมคอแล้ว จะสอบสวนต่อไป เมื่อคืนนี้คุณอัมพล
ยกมือ เรื่องอื่นใช้ไหม เชิญ เรื่องนี้พอแล้ว

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม อัมพล จันทรเจริญ
หรือกลัวข ลุกสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม
ผมขออาศัยข้อบังคับขอหารือกับท่านประธาน ท่านจะอนุญาตไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือถ้าจะเอาเรื่องอื่นมา
ไม่ได้แล้วเพราะกำลังพิจารณารัฐธรรมนูญอยู่ เดี่ยวรัฐธรรมนูญตกไปเลย

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ผมขออนุญาต
หารือ ท่านจะให้ผมไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หารือได้ หารือนิดเดียว

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ครบท่านประธาน
ไม่มาก คือเนื่องจากว่าจากวิกฤตการณ์ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย
ในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายจังหวัดทางภาคอีสานและหลายจังหวัด
ทางภาคกลางได้ประสบปัญหาเรื่องภัยแล้งอย่างหนัก ประชาชนเดือดร้อน
ทุกหย่อมหญ้า ขณะเดียวกันท่านประธานที่เคารพ พรรคกิจสังคมได้ยื่น
ญัตติด่วนมายังท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้ว กระผมอยากเรียนถามว่า
ในขณะที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อนอย่างหนักในขณะนี้ ด้วยความยาก
ด้วยความจน ผมไม่ต้องการตามฤดูกาล ข้าวกล้าในนาตายหมด เศรษฐกิจ
ทรุด ประชาชนเดือดร้อนยากจน ผมอยากถามท่านประธานว่าท่านบรรจุ
เรื่องนี้ส่งไปยังรัฐบาลเตรียมการเรียกประชุมด่วนหรือไม่ ท่านประธาน
ประชาชนเดือดร้อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้พ่วงนี้เรามีเรื่องน้ำท่วม
ภัยแล้ง ค่อยว่ากันพ่วงนี้ คุณชินวรณ์เมื่อคืนนี้ยกมืออยู่ เชิญ จะได้พิจารณา
เรื่องรัฐธรรมนูญสักที เอานิดหน่อยนะครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกพรรค
ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช กระผมต้องกราบเรียนหาหรือท่านประธาน
ตามข้อบังคับหนึ่ง ตรงนี้รับท่านประธาน เนื่องจากขณะนี้ในภาคใต้ของ
กระผมโดยเฉพาะในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ได้เกิดปัญหา
น้ำท่วมวิกฤตหนัก หนังสือพิมพ์ได้ลงข่าวว่าตายไปแล้ว ๖ อีก ๗ จมอยู่ใน
ทะเลคลื่น ผมเองได้ขึ้นมาจากพื้นที่เมื่อวานนี้รับท่านประธาน ผมอยาก
กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในการแก้ปัญหาของรัฐบาล
ในขณะนี้ ผมเองก็เกิดความพอใจในระดับหนึ่งที่ได้เข้าไปแก้ปัญหาดูแลเฉพาะ
หน้าแต่สิ่งที่ผมเป็นห่วงนิดเดียว สิ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือการแก้ปัญหาและดูแล
พื้นที่หลังจากน้ำท่วม เพราะว่าในเขตพื้นที่ที่ถูกลูกน้ำท่วมครั้งนี้เป็นเขตที่ถูก
ซ้ำเติมจากการท่วมใหญ่เมื่อปี ๒๕๓๑ และขณะนี้ในบางพื้นที่นั้น ผมอยาก
เรียนฝากท่านประธาน ฝ่ายรัฐบาลจะช่วยดูแลหลังน้ำท่วมด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เอาเรื่องรัฐธรรมนูญเสียที่
คุณวิฑูรย์ มีอะไรอีกครับ ถ้ามีอะไรด่วนค่อยว่ากันพรุ่งนี้

นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิฑูรย์ วงษ์ไกร พรรคกิจสังคม จากจังหวัดยโสธร ซึ่งผมอยากจะ
เพิ่มเติมหนึ่งให้ท่านประธานได้เข้าใจนิดหนึ่ง ขอขอบคุณสำหรับเพื่อนสมาชิก
ที่อยู่ทางภาคใต้ ที่บอกว่าเป็นที่พอใจระดับหนึ่งที่ทางภาคใต้ช่วยเหลือ
เกี่ยวกับเรื่องน้ำท่วม แต่ภาคอีสานผม ขณะนี้กำลังเจอภัยแล้ง ผมไม่พอใจ
ที่รัฐบาลยังไม่ได้ช่วยเหลืออะไร ผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธาน
ตอบให้ชัด ๆ เลยว่า จะมีมาตรการช่วยเหลืออย่างไร ก่อนอื่นว่าขณะนี้
เกิดภัยแล้งขนาดหนักที่ภาคอีสาน ขณะเดียวกันที่ภาคใต้ของประเทศไทย
น้ำท่วมขนาดหนักเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับ บ้านเมืองของเรา
เกิดอาเพศผิดปกติหรือเปล่าแผ่นดินเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้วครับ ได้ใจความแล้ว
เราว่ารัฐธรรมนูญ ถ้าให้อภิปรายกันมากเดี๋ยวรัฐธรรมนูญตก ผมขอเรื่อง
แล้วจะว่ากันพรุ่งนี้ เชิญครับ รัฐธรรมนูญเราได้พิจารณากันถึงหัวข้อที่ ๑๗
วันนี้หัวข้อที่ ๑๘ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เชิญกรรมาธิการชี้แจง
เดี๋ยวท่านกรรมาธิการ มีอะไรอีกครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธาน

ผมขออนุญาตหาหรือท่านประธาน กระผมถือว่าอยู่ในวาระที่ ๓ ก่อน
เรื่องที่ท่านประธานผ่าน ท่านประธานแจ้งแล้วก็รับรองรายงานการประชุม
และเรื่องกระทู้ถาม ผมจำเป็นต้องกราบเรียนถามท่านประธานอีกเป็น
ครั้งที่เท่าไรจนกระทั่งตัวผมจำไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้งที่ ๓ ครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ไม่ใช่ กระผมทำ
หนังสือถามท่านประธานก็ถาม เพราะฉะนั้นกระทู้ถามซึ่งทางท่านประธาน
ก็อนุมัติให้เป็นกระทู้ที่ต้องตอบในสภา แต่รัฐบาลไม่ยอมตอบ ท่านประธาน
จะทำอย่างไร ก็กระทู้ที่ให้ถามในสภาได้ มันก่อให้เกิดความเสียหายต่อ
การบริหารราชการแผ่นดิน แล้วความเสียหายก็เสียหายกันไปต่อเนื่องกัน
ไปทุกวัน แล้วผมไม่ทราบว่าทำไมรัฐบาลไม่ตอบกระทู้เรื่องนี้ จะอ้างว่า
เป็นสิ่งที่ไม่สมควรที่จะเปิดเผยก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานต้องใช้
อำนาจของทางฝ่ายนิติบัญญัติ ในฐานะที่ท่านเป็นประมุข บังคับให้รัฐบาล
ต้องมาตอบเรื่องนี้ ไม่อย่างนั้นปล่อยให้เพิกเฉยอยู่อย่างนี้แล้ว ความเสียหาย
เกิดต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ใครจะรับผิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
นี้มีมาตรการคือ กระทู้ถามที่จะควบคุมรัฐบาลได้ แต่ปรากฏว่ารัฐบาลไม่ปฏิบัติ
ตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นกระผมต้องให้ท่านประธานในฐานะเป็นประมุข
ได้ใช้อำนาจบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขอชี้แจงติดตามกันอยู่
เกือบทุกวัน ได้รับคำตอบมาว่าจะรีบทำให้เสร็จ เวลานี้รัฐบาลยังเตรียม
ข้อมูลไม่พร้อม ก็ได้คำตอบอย่างนี้

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : เหลือเวลาอีก ๒ นาที
ที่จะประชุมเท่านั้น ก็จะหมดสมัยประชุมแล้วครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะพยายามให้เสร็จให้ทัน

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการเลยครับ
คุณอัมพลอะไรอีกครับ จะเอาอะไรอีก

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ผมขอนิดเดียว
ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิดเดียวนะครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
กระผม อัมพล จันทรเจริญ กลัว ลุกสารคาม พรรคกิจสังคม จาก
มหาสารคาม ในคำหาหรือที่ผมกราบเรียนท่านประธานนั้น เรื่องภัยแล้ง
นิดเดียวครับท่านประธานเป็นปัญหาใหญ่ ขอความเมตตาจากท่านประธาน
ขอความอนุเคราะห์อย่างลูกผู้ชายกับท่านประธานให้ท่านประธานนั้นแจ้งไป
ยังรัฐบาลว่าญาติ เรื่องภัยแล้งให้มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ให้ประชาชน
ทราบทั่วทั้งประเทศด้วย เป็นเรื่องใหญ่ครับ เรื่องปากท้องของประชาชน
เป็นเรื่องใหญ่ ใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญอีกครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมาก เชิญท่าน
กรรมาธิการ

นายพินิจ จารุสมบัติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดหนองคาย พรรคเสรีธรรม ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาแนวทางแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญได้พิจารณาหมวดที่ ๑๑ บทบัญญัติ
มาตรา ๒๑๑ ได้บัญญัติการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยหลักเกณฑ์และ
วิธีการแก้ไขที่บทบัญญัติมาตรา ๒๑๑ ไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๓๔
นั้น ยังมีข้อจุดอ่อนและข้อบกพร่องในบทว่าด้วยการแก้ไขที่ไม่เป็นไปตาม
ครรลองในระบอบประชาธิปไตยและความต้องการของพี่น้องประชาชนคนไทย
ฉะนั้นคณะกรรมการวิสามัญได้ศึกษา ได้พิจารณาค้นคว้าอย่างรอบคอบแล้ว
ได้มีมติให้แก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๒๑๑ (๓) ในส่วนของจำนวนสมาชิกที่ลง
คะแนนดังนี้คือ จากเดิมการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ
ให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วย
ในการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่
มีอยู่ของทั้งสองสภา ได้แก้ไขเป็น การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่ง
ขึ้นรับหลักการ ให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนน
เสียงเห็นชอบด้วยในการแก้ไขเพิ่มเติม นั้น ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิก
ที่ลงคะแนน นอกจากนี้แล้วคณะกรรมการวิสามัญได้ขอเพิ่มเติมมาตรา ๒๑๑
(๖) ขอเพิ่มเติมข้อความอีกหนึ่งวรรคดังต่อไปนี้คือ ในกรณีที่คะแนนเสียง

เห็นชอบด้วยในการที่ให้ออกใช้รัฐธรรมนูญมีน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา แต่มีมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่มีอยู่ ให้นำร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปให้ประชาชนลงประชามติภายในหกสิบวัน โดยใช้กระบวนการเลือกตั้งทั่วไปโดยอนุโลม ท่านประธานที่เคารพ บทบัญญัติมาตรา ๒๑๑ นั้น เป็นบทบัญญัติที่มีความสำคัญบทหนึ่ง ดังนั้นคณะกรรมการการชู้ดนี้ได้พิจารณาได้ศึกษาค้นคว้าอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ถูกต้องเป็นประชาธิปไตยในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในกรณีเกิดความขัดแย้งโดยระบบและวิธีการที่ไม่ถูกต้องที่เกิดขึ้นจึงได้นำหลักเกณฑ์ที่เป็นที่นิยมใช้กันในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกโดยทั่วไป ก็คือระบบและวิธีการให้ประชาชนลงประชามติเป็นวิธีการประชาธิปไตยที่ต่างประเทศใช้กันอย่างแพร่หลายและได้ผลดีนำมาบัญญัติเพิ่มเติมในการแก้ไขในครั้งนี้ นอกจากนั้นในบทบัญญัติ มาตรา ๒๑๑ เกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ นั้น คณะกรรมการการให้คงเดิม ขอขอบคุณครับ

ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมแล้วคุณชัย
แล้วก็ท่านสวัสดิ์ตามลำดับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ
 เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เพราะการแก้ไข
 เสร็จแล้ว กฎหมายฉบับนี้จะต้องเป็นกฎหมายที่ใช้ปกครองประเทศ
 เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เราไม่ได้แก้ไขเพื่อกลุ่มบุคคล หรือว่า
 คณะบุคคลที่เราจะอยู่กันวัน ๒ วัน หรือปี ๒ ปี แต่เราแก้เพื่อลูกเพื่อหลาน
 ของเราในอนาคต ซึ่งผมเองก็อายุมากแล้ว ผมเองก็อาจจะเล่นการเมือง
 อีกสักสมัยหรือ ๒ สมัย หรืออาจจะไม่เล่นเลยก็ได้ เพราะฉะนั้นการแก้ไขนี้
 เราน่าจะทำเป็นบรรทัดฐานเพื่อให้ลูกให้หลานของเราในอนาคตต่อไป ที่เขา
 จะขึ้นมาเล่นการเมือง ได้รับรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์ที่สุด ผมได้ฟัง
 ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงมานั้น ผมก็ยัง
 ข้องใจอยู่ว่า ที่ท่านส่งมาให้เราพิจารณานั้น ท่านเขียนไว้ว่า การแก้ไข
 รัฐธรรมนูญในข้อ ๑๘ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนก่อนที่ผมจะอภิปรายต่อไปว่า เราคุยกันมา
 ๒ วันกับ ๒ คืน บางสิ่งบางอย่างเราก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 บางสิ่งบางอย่างเราก็ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ บางสิ่งบางอย่าง
 คณะกรรมาธิการก็เห็นด้วยกับเราหรือเห็นด้วยกับ ^{ฉัน} ^{ฉัน} ^{ฉัน} จำได้ไหมในคืนสุดท้าย ที่ผม
 พูดถึงเรื่องวุฒิสมาชิก ท่านเห็นด้วยกับผม ที่นี้ปัญหาอยู่ตรงที่ว่า กรรมาธิการ
 พอเราอภิปรายกันหมด สภาอภิปรายกันแต่ละข้อ ๆ หมด อภิปรายกัน
 เสร็จแล้ว เราไม่มีข้อยุติ ข้อยุติคืออะไร การอภิปรายคืออะไร
 การอภิปรายคือการหาเหตุผลมาหักล้างกันในสภาแห่งนี้ เพราะว่า เป็น
 สภาที่เราจะต้องมาพูดหาเหตุผลกัน เมมเบอร์ ออฟ พาร์เลียเมนต์
 (Member of parliament) ใช้ไหม แต่เสร็จแล้วเราก็หาข้อสรุป
 ด้วยการลงมติ แต่เมื่อมีการลงมติแล้วเราถึงจะเอาอันนั้นมาเป็นบรรทัดฐาน
 ในการที่จะร่างรัฐธรรมนูญต่อไป แต่ที่นี้ปัญหาว่าแต่ละครั้งที่เราผ่านมาถึง
 ข้อ ๑๘ เรามีข้อยุติไหม ไม่มี ผมมาฟังแล้ว ไม่มี ท่านประธาน มีแต่
 อภิปราย กรรมาธิการชี้แจงจบแค่นั้น เราก็ไม่รู้ว่าจะเอาข้อยุติตรงไหน
 เอาตามกรรมาธิการ หรือเอาตามที่ ส.ส. พูด หรือจะขอแก้ไข อย่างกรณี
 เด็กอายุ ๑๘ ปี จะเลือกตั้งแตกออกเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งบอกเห็นด้วย
 อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าไม่เห็นด้วย เราจะเอาข้อยุติตรงข้อไหน อย่างกรณีที่ผม

พูดถึงว่าวุฒิสภาชิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาแก้ไขรัฐธรรมนูญเลย

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : จะพูดกันให้

เข้าใจเสียก่อน ท่านประธาน แล้วเราจะได้อารมณ์กันต่อไปว่าเราจะ
เอาอย่างไร เพราะไม่อย่างนั้นทางปฏิบัติจะลำบาก ท่านประธาน
อย่างกรณีของวุฒิสภาชิกให้เป็นสัดส่วนของแต่ละพรรคการเมือง ผมก็
เคยพูดแล้วว่าพรรคการเมืองส่งสมัคร ๒๐ พรรค ได้รับสมัคร ๑๐ พรรค
อีก ๑๐ พรรค เขาก็ต้องมีสัดส่วนที่จะต้องตั้งวุฒิสมาชิกขึ้นมาได้ เพราะ
รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้เขา แต่ปรากฏว่าเขาไม่ได้มีผู้แทนแม้แต่
คนเดียวในสภา อย่างนี้เป็นต้น ผมว่าน่าจะเขียนลงไปให้ชัดเจนว่า
วุฒิสภาชิกจะต้องเสนอตามสัดส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับ
เลือกตั้งของแต่ละพรรค อันนี้ไม่มีข้อยุติว่าจะเอาอย่างผมหรือไม่
แต่กรรมวิธีการชักหน้าเห็นด้วย แต่ไม่มีมติ ผมฝากไว้กับท่านประธาน
ที่นี้มาพูดถึงเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การเพิ่มเติมบทบัญญัติในกรณี
สภาผู้แทนและวุฒิสภาขัดแย้งกัน แล้วมีมติไม่ผ่าน ท่านประธานที่เคารพ
การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เรารวมกัน ๒ สภา คือสภาผู้แทนราษฎรและ
วุฒิสภาจะมาประชุมร่วมกันแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่การแก้ไขนั้นจะต้องมี
เสียงเกินกึ่งหนึ่งถึงจะแก้ไขได้ แต่ผลปรากฏว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
เกิดสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาขัดแย้งกัน มีมติไม่ผ่าน สมมติไม่ผ่าน
แก้ไขไม่ได้ ไม่เกินกึ่งหนึ่ง ไม่ผ่านของเสียงทั้ง ๒ สภา ประมาณ
๕๐๐ - ๖๐๐ คน ไม่ผ่าน คือไม่เกินกึ่งหนึ่งของที่เราจะผ่าน
แต่คณะกรรมการมาเขียนว่า แต่คะแนนเสียงของสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรที่ลงมติเห็นชอบเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิก -----

ผมอยากถามคณะกรรมการว่า ในจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับจำนวนวุฒิสมาชิกประมาณ ๕๐๐ - ๖๐๐ คน มันไม่ผ่าน ไม่เกินกึ่งหนึ่ง แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่า กึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ตรงไหน เพราะเสียงมันคละกันหมด ทั้งวุฒิสภาและทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการทำไมไม่เขียนว่า ให้ส่งร่างนั้นกลับคืนมาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงมติ เห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ไม่มีท่านดูสิ ท่านไม่ได้เขียนไว้ ในเอกสารฉบับนี้ท่านไม่ได้เขียนว่า เมื่อสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาขัดแย้งกันมีมติไม่ผ่าน ให้ส่งร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญมาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีมติให้ผ่านเกินกึ่งหนึ่งใช่ไหม ถึงจะทราบว่านั่นแหละคือผู้แทนราษฎร เกินกึ่งหนึ่ง ในกรณีที่ว่าพร้อมกัน ๒ สภา ท่านจะแยกแยะอย่างไรว่า นี่คือเสียงผู้แทนราษฎร นี่คือเสียงวุฒิสภา ใช่ไหม ท่านเขียนมากำกวม ท่านจะเอาอะไรเป็นบรรทัดฐานวัดว่านี่คือเสียงผู้แทนราษฎร เกินกึ่งหนึ่ง เสียงวุฒิสภาอีกเท่านั้น เสียงผู้แทนราษฎรอีกเท่านั้น ท่านไม่ได้เขียนบอกว่า กลับลงมาสภาอีกครั้งหนึ่ง ให้จำนวน ๓๖๐ คนพิจารณาว่าเกินกึ่งหนึ่ง คือ ๑๘๐ กว่าคน อีกอันหนึ่งท่านบอกว่า ให้ส่งรัฐธรรมนูญไปให้ประชาชน ออกเสียงลงเป็นประชามติ ผมว่าอันนี้ยังเป็นไปไม่ได้ ในกรณีที่จะส่งให้ประชาชนทั้งประเทศลงประชามติ ดูแต่การเลือก ส.ช. ที่กรุงเทพมหานคร ขนาดคนกรุงเทพมหานครแท้ ๆ ไปลงมติเลือก ส.ช. ได้แค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วท่านจะเอาอะไรเป็นบรรทัดฐานว่า ในการลงประชามติของประชาชน ทั้งประเทศ ประชาชนทั้งประเทศมีผู้มีสิทธิออกเสียงเท่าไร เรามีประชากรทั้งหมด ๕๐ กว่าล้านคน ท่านประธาน ในจำนวน ๕๐ กว่าล้านคนจะต้องมีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งอย่างน้อย ๒๐ - ๓๐ ล้านคน แล้วลงประชามติกันอย่างไร วิธีการจะอย่างไร ใครจะเป็นคนนำเรื่องนี้ทำประชามติ ผมว่ามันจะเป็นเรื่องที่ปฏิบัติไม่ได้ ท่านประธาน ผมว่าเรื่องนี้ขอให้คณะกรรมการ เลิกคิดเถอะ ในกรณีที่เอารัฐธรรมนูญทั้งฉบับมาลงประชามติเหมือนเกาหลี หรือว่าเหมือนอะไร มันทำไม่ได้ ประเทศไทยเรายังทำไม่ได้ ขณะนี้ท่านประธาน คนอยู่กลางทุ่งกลางนาจะไปเลือกตั้งต้องขอ ๑๐๐ บาท เพราะว่าไปรับจ้าง เขาปลูกข้าว ไปลงคะแนนก็ไม่ได้สตางค์ แต่ถ้าใครให้ ๑๐๐ บาท ก็ไปลง

แล้วเราจะไปให้เขาลงประชามติกันอย่างไร แล้วประเทศไทยเรา
สภาพภูมิประเทศก็ดี บุคลากรของเราก็น่าดี วุฒิสภาจะยังไม่เหมือนกัน
เราจะให้ประชาชนของเราลงประชามติไม่ได้ แล้วอยากถาม
คณะกรรมการการว่าประชามตินั้นจะเอาที่ล้าน สมมติว่าผู้มีเสียง
ออกเสียงเลือกตั้งทั้งประเทศมี ๓๐ ล้านคน ประชามติต้องมี
๑๕ ล้านคนขึ้นไป ถึงจะแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นผมว่าเป็นไปไม่ได้
ที่จะเอาเรื่องนี้มาเป็นประชามติ ผมขอความกรุณาเป็นอย่างนี้ได้ไหม
ให้คณะกรรมการการเขียนใหม่ฯ ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
ขัดแย้งกันมีมติไม่ผ่าน ให้นำส่งมาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่งก็ให้ถือว่า
การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นชอบและเป็นมติที่จะแก้ไขได้ หรือไม่ก็ให้ประชุม
ร่วมกันก็ได้ตามข้อบังคับ ข้อบังคับขอให้มาประชุมร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง
ให้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งเหมือนกฎหมายต่าง ๆ
ในกรณีพระราชบัญญัติที่เราเสนอไปนั้น ถ้าหากสภาผู้แทนราษฎรผ่าน
วาระที่ ๑ ผ่านวาระที่ ๒ ผ่านวาระที่ ๓ ไปแล้ว ส่งวุฒิสภา แต่วุฒิสภา
ไม่รับพระราชบัญญัติฉบับนั้น คือตก คือตีกลับมา หรือแก้ไขมา เราก็ไป
แก้ไขตั้งคณะกรรมการร่วม มาแก้ไขกันอีกครั้งหนึ่ง แล้วกลับเข้ามา
พิจารณา นี่คือทางรอมชอม โดยไม่หักหาญน้ำใจกับวุฒิสภา โดยที่เรา
ไม่ต้องประชุมสภาผู้แทนราษฎรอย่างเดียว แต่ความจริงแล้ว ท่านประธาน
การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้าชอบ ถ้าคณะกรรมการการว่าถูกต้อง แล้วเป็นที่
น่าเชื่อถือ ลำพัง ส.ส. ๓๖๐ คน วุฒิสภาไม่ลงให้แม้แต่คะแนนเดียว
เราก็ชนะ ขอให้ทำให้มันถูกต้องเถอะครับ ผมเชื่อแน่ว่าผู้แทนราษฎร
ทั้งหมดมีความรักชาติ รักประชาธิปไตย และต้องการรับรู้รัฐธรรมนูญ
ฉบับสมบูรณ์ที่สุด เพื่อลูก เพื่อหลานของเรา ขอกราบขอบพระคุณครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
อย่างสูง กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
บุรีรัมย์ การพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๓๕ ซึ่งสภาได้รับมติจากท่านผู้เสนอหลายท่านด้วยกัน
ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ สภาก็ได้เลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ชั้น ๔๕ ท่าน เพื่อศึกษาปัญหาแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๕ ท่านประธาน
กระผมได้ฟังบรรดาเพื่อนสมาชิกและทางประธานคณะกรรมการ และ
คณะกรรมการได้ชี้แจงแสดงเหตุผลในการศึกษาปัญหาเหล่านี้ว่าจะ
แก้ไขอะไรไปถึง ท่านก็หยิบยกปัญหาแก้ไขมา ๒๕ ข้อด้วยกัน ซึ่งเป็น
ข้อมูลของท่านประธาน ข้อมูลดิบของ ๔๕ ท่าน แต่ละท่านก็ออกความคิด
ความเห็นหาแนวทางที่จะแก้ไข เอาความคิดส่วนตัวบ้าง เอาความคิด
ส่วนรวมบ้างไปดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องที่จะพิจารณาแก้ไข
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๕ ท่านประธานที่เคารพ การดำเนินการแก้ไข
การประชุมศึกษา ๒๕ ครั้ง ใช้งบประมาณของแผ่นดินไปประมาณล้าน
เศษ ๆ ๔๕ ท่าน แล้วก็ไปศึกษาหาแนวทางจากต่างประเทศ เดินทาง
ไปอังกฤษ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับคุณชัย เอาประเด็น
นี้เลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมขอพูดครั้งเดียวเท่านั้นเอง
ท่านประธาน บางท่านพูดตั้ง ๑๐ ครั้ง ผมจะพูดให้ท่านประธาน พูดถึง
หลักใหญ่ ๆ ในฐานะที่เราเป็นคนไทย และทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอ.เค. หลักใหญ่แล้วก็เข้า
ข้อ ๑๘ เลยนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมจะเข้าทั้ง ๒๕ ข้อเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ข้อ ๑๘ ข้อเดียว

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ด้วยความเคารพท่านประธาน
คณะกรรมการก็ไปศึกษาทั้ง ๓ ประเทศ ทั้งอังกฤษ ทั้งเยอรมัน ทั้ง
ฝรั่งเศส ก็นำแนวความคิดอ่านของชาติเหล่านั้นมาเป็นแนวทางใน
การแก้ไขรัฐธรรมนูญในระบบของวิสามัญไทย ท่านประธานที่เคารพ
ผมเสียใจมาก เสียใจแทนท่านประธาน อ่านาจอธิปไตยกฎหมาย
รัฐธรรมนูญต้องมีหลักยึดใหญ่ที่สุด คืออ่านาจอธิปไตย ก็เราพูดอยู่แล้ว

ว่าอำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทยทั้งชาติ เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ๓๖๐ คน เลือกมาทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชน ๕๗ ล้านคน อำนาจต้องอยู่ที่ท่านประธานครับ เคียวนี่เขาได้ร่างอะไรเกี่ยวกับท่านประธานบ้างไหม ไม่มี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยไม่เป็นไรครับ เอาวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเอาประเด็นนี้

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมต้องการจะประธานกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน คือประชาชนเขาจะได้ทราบว่า อำนาจอธิปไตย ๓ แขนงที่แยกไป ต้องมีอำนาจคานอำนาจซึ่งกันและกันใช้ใหม่ครับ ท่านประธาน นิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ ชัดนิดหนึ่งนะอย่าว่ากระไรเลย เราตกลงกันแล้วว่า จะเป็นประเด็น ๆ ถ้าจะนอกเหนือจากประเด็นพูดกันตอนท้าย มันจะได้กระชับเข้าจะได้เสร็จเสียคืนนี้นะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นมันไม่เสร็จ เอารัฐธรรมนูญเลย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานปิด ผมขอภัยให้
แต่ถ้าข้างบนปิด ผมไม่ภัย เพราะประชาชนต้องการฟัง เขาต้องการ
ฟังท่านชัย ชิดชอบ พูดมานานแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเรื่องแก้รัฐธรรมนูญเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมต้อง
ถือว่าต่อท่านเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สภานี้มอบหมายให้ท่านไป
พิจารณาแก้ไข ท่านประธาน ผมเห็นท่านแก้ไขหมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕
หมวด ๖ รัฐสภา หมวด ๗ รัฐมนตรี คณะรัฐบาล หมวด ๘ ศาล ๓ อันนี้
แหละครับท่านประธาน ไม่ได้พิจารณาถ้อยคำเลย มีแต่คิดเรื่องส่วนตัว
ว่าเลือกตั้งแบ่งเขตรวมเขตอะไร โหวตเสียงอันนี้อันนั้น ไม่คิดถึงเลย
ว่าอำนาจอธิปไตยอยู่ที่ท่านประธานสภา ๓๖๐ คน คน ๕๗ ล้านคนนี้มอบ
ให้ท่านประธานมีอำนาจออกกฎหมายทุกฉบับ ท่านประธานไม่เคยเป็น
ผู้นำเสนอขอพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ เป็นผู้รับสนองของ
พระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ เลย แต่ว่านายก รัฐมนตรี ท่านประธานเป็น
คนเสนอใช้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาประเด็นเรื่องรัฐธรรมนูญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ตอนนี้รัฐธรรมนูญนะครับ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ประเด็นว่าวิธีแก้
รัฐธรรมนูญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : นี่กำลังจะบอกว่าจะต้อง
แก้แบบนี้ ๆ ประเด็น ๑ ประเด็น ๒ ประเด็น ๓ ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ ขอปิดเครื่อง
และอธิบายนิด คืออย่างนี้ ไม่ใช่อธิบายว่าจะแก้อะไรบ้าง ประเด็นที่
พูดกันวันนี้ วิธีแก้รัฐธรรมนูญจะแก้อย่างไร จะใช้ประชามติหรือไม่
ประเด็นอยู่ตรงนี้ ขอร้องเถอะครับจะได้เสร็จเร็ว ๆ เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : แปลกนะครับท่านประธาน
ผมเคารพท่านประธานเหมือนพี่ชาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าไปเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ไม่นึกว่าเวลาผมพูดแล้วก็มีปัญหา
หรือจะมีติดหาเหมือนกับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าไปว่าพาดพิง เอาเข้า
เรื่องวิธีแก้รัฐธรรมนูญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมก็จะพูดถึงวิธีแก้รัฐธรรมนูญ
ผมอยากจะให้คณะกรรมการได้มีจิตสำนึกในการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ
คือ สภาของเราได้รับมอบหมายมา เลือกตั้งประธาน ประธานมีอำนาจ
เสนอนายกฯ แล้วทำไมประธานต้องอยู่ใต้นายกฯ กฎหมายทุกฉบับถ้าเป็น
กฎหมายเกี่ยวกับการเงิน เห็นแก่ ผมก็ดีใจด้วย แต่ว่าอำนาจต่าง ๆ
ต้องอยู่ที่ศูนย์กลาง คือตัวท่านประธานรัฐสภา ทุกอย่างต้องผ่านท่านประธาน
รัฐสภา ไม่ใช่ชนายกฯ นายกฯ ต้องอยู่ใต้อำนาจของประธานรัฐสภาจึงจะ
ถูกต้อง อันนี้ไม่มีเขียนหรือครับ ผมอยากให้เขียนประเด็นนี้ พี่น้องประชาชน
เขาจะได้ตอกดีใจว่าเขาเลือกผู้แทนมา คนที่เป็นผู้แทนราษฎรเป็นประมุข
ของผู้แทนราษฎร คือประธานรัฐสภาควรมีอำนาจ ท่านไม่แก้อันนี้ให้เลย
นี้ผมตำหนิต่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเข้าเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เข้าเลยครับ นี่ให้แก้หมวดนี้

ด้วย คือหมวด ๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติม
รัฐธรรมนูญ วิธีแก้รัฐธรรมนูญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ที่นี้วิธีการจะขอประชามติก็ตาม
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเข้าเลย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เข้าหรือยังครับ ท่านประธาน
ท่านพยายามให้ผมซักออกอยู่เรื่อย ด้วยความเคารพครับท่านประธาน
กระผมก็มีความเห็นว่า เราไม่เอาอำนาจของเราให้เป็นหลัก เราเอา
อำนาจให้คนอื่นเขาหมด อันนี้ท่านไม่แก้ ท่านประธานกรรมการโปรด
ชี้แจงประเด็นนี้ให้ผมเข้าใจด้วย นอกจากนั้นผมอยากจะให้ท่านแก้อย่างไร
นอกจากประชามติแล้ว ท่านต้องแก้ด้วยว่า เวลาประชุมสภา ๓ สถาบัน
ต้องมาอยู่ในสภานี้ เพราะเรามีประมุขของเรา ซึ่งเป็นประธานรัฐสภา
มีนายกฯ ซึ่งมีท่านประธานรัฐสภานั่งอยู่กลาง มีประมุขของตุลาการมานั่งด้วย

เพราะว่าสภาแห่งนี้เป็นผู้ออกกฎหมาย เมื่อออกไปแล้วสภานี้จะต้องให้
 ฝ่ายบริหารใช้ ให้ฝ่ายตุลาการรับรู้ใช้ มันจึงจะถูกต้อง อันนี้กฎหมาย
 มันคาบลูกคาบดอก ท่านจะแก้ให้ แต่เขาไม่แก้ให้เราเลย มันเรื่องอะไร
 ข้อมูลดิบของท่าน ๒๕ ข้อ ผิดหมดเลย ผมจึงไม่เห็นด้วย ผมจึงประท้วง
 กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติของสภานี้ เพราะ
 บางท่านอาจจะมีโอกาสได้เป็นประมุขของสภาในอนาคตข้างหน้า
 เพราะท่านประธานเอง ผมเองอายุก็มากแล้วตายวันตายพรุ่งไม่รู้ที่
 ฉะนั้นปัญหาอันนี้เราจะต้องแก้ให้ถูกจุด แก้ให้ไประยะไกล ไม่ใช่แก้วันนี้
 และพรุ่งนี้แก้ใหม่อีก มันไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้กระผม นายชัย ชิดชอบ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ จึงมีความเห็นว่า เมื่อราษฎร
 เขาเลือกตัวแทนของเขามาทำหน้าที่ออกตัวบทกฎหมายให้มีการปกครอง
 ประเทศให้อยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ไม่มีเรื่องเภทภัยต่าง ๆ
 มันจึงจะถูกต้อง -----

ฉะนั้นผมจึงต้องให้ท่านประธานได้เรียน เพราะผมถือว่าวันนี้เป็นวันสิ้นสุดของคณะกรรมการวิสามัญฯ จะแก้ไขอะไรไม่ได้เพียงแต่นำเสนอให้สภาเท่านั้น สภาเขาจะต้องมอบเรื่อง ๒๕ ข้อของท่านไปให้บรรดาเพื่อนสมาชิกของสภานี้สู่พรรคการเมืองนำเสนอต่อสภาต่อไปเพื่อจะพิจารณาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นเราจึงมาพูดถึงว่าให้ท่านแก้ตรงนี้ให้แก้ แก้ไม่ได้แล้วครับมันหมดทางแก้แล้ว เพราะมันเรื่องของสภา อันนี้ตามข้อบังคับที่ผมได้อ่านที่ท่านประธานได้มอบหมายให้กระผมได้ศึกษา ฉะนั้นเรื่องนี้ ท่านประธานเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องละเอียดอ่อนเราต้องแก้ไขให้ถูกต้อง เราต้องเอาอำนาจของเราที่เป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยมาใช้ นอกจากนั้นผมจะยกตัวอย่างครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องตัวอย่างได้เนื้อได้หนังดีแล้ว

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : หนังสืออยู่นอกเหนือครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมก็จะสรุปอยู่แล้วครับท่านประธาน
คนอื่นพูดท่านประธานไม่เคยขัด ผมพอพูดขึ้นมาท่านประธานเอาทุกที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าพูดในประเด็นยาวผมไม่ว่า
อันนี้มันเลยประเด็นไป

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ก็ในประเด็นทั้งหมดไม่ได้นอกเรื่อง
นอกยาวเลยครับ เพราะว่าการพิจารณาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ที่คณะกรรมการวิสามัญฯ ๔๕ ท่านพิจารณาศึกษาให้มา ๒ เล่มใหญ่ ๆ ที่เรา
ได้ศึกษาอยู่ในขณะนี้ เราก็ต้องพูดเพราะเวลาจำกัด ท่านประธานเดี๋ยวคนหนึ่ง
พูด ๕ - ๖ ครั้งมันก็น่าเกลียด พูดทีเดียวเลย กระผมขออนุญาตท่านประธาน
ด้วยความเคารพ ผมจะขอพูดเพียงครั้งเดียวจะไม่ขอพูดอีก ความจริงผม
ไม่อยากจะพูดเสียด้วยซ้ำเพราะเป็นเรื่องไร้สาระ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญพูดต่อไปเลย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ที่กระผมประทานกราบเรียนครับ
ท่านประธาน เพราะว่าปัญหาเพื่อนสมาชิกเรื่องภัยแล้ง น้ำท่วม
นั้นราษฎรกำลังเดือดร้อน เราต้องการอย่างนั้นมากกว่า ท่านประธาน
ที่เคารพ ที่กระผมประทานกราบเรียนนั้น กระผมคิดว่า ๑๓ เดือนเศษ ๆ
ที่คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาศึกษาปัญหาเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ได้

ข้อมูลดิบที่กระผมกราบเรียนแล้ว เพราะว่าเหมือนกับตอนที่เราได้
ข้าวเปลือกมาแล้ว เราจะทำอะไร เราจะสี เราจะตำ เราจะฟัด
อย่างไรที่จะหุงให้มันสุกเพื่อดำเนินการให้ถูกต้อง ข้าวมันจะไม่ดิบ
ข้าวมันจะไม่แฉะ เราจะทำอะไร นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดท่านประธาน
ที่ผมฝาก ด้วยเหตุนี้ท่านประธานครับ กระผมขอย้อนในหมวด ๒ สักนิด
ฝากไปยังประธานคณะกรรมการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันเลยมาแล้วหมวด ๒

ขอร้องเถอะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ฝากไปนิดหนึ่งครับ เพราะว่า
ผู้ที่นั่งอยู่บนนี้มีส่วนในการที่จะแก้ไขในการที่จะเขียนตัวร่างในการแก้ไข
เสนอต่อสภาต่อไป และผมก็มีส่วนร่วมในการที่ร่วมพิจารณาด้วย
ฉะนั้นผมฝากไปนิดเท่านั้นเองท่านประธาน นิดเดียวเท่านั้นไม่ได้ลึกอะไร
ด้วยความเคารพ อย่างในมาตรา ๙ อย่างนี้ สถาบันพระมหากษัตริย์
ตอนนั้นพระองค์ท่านจะดำเนินการอะไรก็ลำบาก ขนาดประธานรัฐสภา
ส่งเรื่องไปฝ่ายรัฐบาล แล้วรัฐบาลเขาไม่เอาด้วย ใครหน้าแตกครับ
ประธานหน้าแตก ประธานเป็นคนเสนอให้นายกฯ เป็นนายกรัฐมนตรี
แต่เวลาเสนอเรื่องอะไรโปรดเกล้าฯ รัฐบาลก็ไม่เอาด้วย นี่ผมฝาก
ท่านประธานกรรมการฯ ใครหน้าแตก ประธานรัฐสภาหน้าแตก
คนทั้งประเทศ ๕๗ ล้านคนหน้าแตก เพราะรัฐบาลเขาไม่เอาด้วย
ผมกราบเรียนท่านนี้ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่ากรรมการ

รอรวยยอด ฟังอีกสัก ๒ - ๓ คน คุณเขาวินว่าอย่างไร เชิญ

ร้อยตำรวจโท เขาวิน ลัทธศักดิ์ศิริ (กรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวิน ลัทธศักดิ์ศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะ
กรรมการ กระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน
เพื่อใช้โอกาสตรงนี้สักเล็กน้อย เพราะถ้าปล่อยผ่านตรงนี้ไปแล้ว
มาพูดในตอนหลังก็จะไม่ต่อเนื่อง ประชาชนผู้รับฟังอยู่ทางบ้าน
ก็จะไม่เกิดความรู้ความเข้าใจในทางที่ถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ
คณะกรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญชุดนี้ได้รับ
การแต่งตั้งโดยมติของสภาผู้แทนราษฎร และเป็นความจริงดังที่

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

นิวรา ๙/๓

ท่านสมาชิก ซึ่งได้อภิปรายจบไปเมื่อสักครู่นี้ได้มีการประชุม
ถึง ๒๕ ครั้งในรอบ ๑ ปีเศษ ประมาณ ๑๓ เดือนที่ผ่านมา
คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ไม่เพียงแต่ประมวลความคิด
ความเข้าใจของกรรมาธิการจำนวน ๔๕ ท่านเท่านั้น แต่ได้
เปิดกว้างไปถึงองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน -----

- ๑๐/๑

ตลอดถึงประชาชนที่มีความสนใจในการปกครองบ้านเมืองและที่สำคัญที่สุด ก็คือบรรดาท่านผู้มีเกียรติซึ่งเป็นสมาชิกในสภาแห่งนี้ คณะกรรมาธิการ ได้มีการส่งหนังสือออกแบบสอบถามและประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ท่านผู้มีเกียรติหรือผู้ที่สนใจในปัญหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ส่งแนวความคิดต่าง ๆ เข้ามา และคณะกรรมาธิการได้ทำหน้าที่ประมวลความคิดเห็นต่าง ๆ เหล่านั้นกลับมาสู่การพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในประเด็นที่เราสรุปกันมา ๒๕ ประเด็นนั้น แนนอนที่สุดผมอยากจะกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาว่าคณะกรรมาธิการ ๕๕ คน ไม่ใช่เห็นสอดคล้องตรงกันหมดทั้ง ๒๕ ประเด็น บางประเด็นกรรมาธิการบางท่านก็ไม่เห็นด้วย แต่เนื่องจากเสียงส่วนใหญ่มีความเห็นเป็นอย่างนั้น ซึ่งก็ต้องเคารพกันในกติกาของระบอบประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามในบางประเด็นนั้น เป็นจุดซึ่งเราवादไว้ถึงว่าอนาคตข้างหน้า หากการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของบ้านเมืองของเรามีเสถียรภาพ มีความมั่นคง มีความต่อเนื่อง จุดหนึ่งในอนาคตข้างหน้ารัฐธรรมนูญของประเทศไทย น่าจะมีแนวทางเป็นอย่างที่คณะกรรมาธิการสรุปออกมา ๒๕ ประเด็น ส่วนการแก้ไขรัฐธรรมนูญจริง ๆ แล้วไม่ใช่เป็นหน้าที่ของคณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการมีหน้าที่ตามที่สภามอบหมายเป็นเพียงการศึกษาแนวทางว่าเราจะแก้อย่างไร จุดไหน ตรงไหน หมวดยใด มาตราใด แล้วก็นำเสนอต่อสภา ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๖๐ ท่าน จะต้องเป็นผู้ร่วมกันพิจารณาว่าในขั้นนี้ ในปีที่อายุของสภาชุดนี้ สมาชิกภาพพวกเรามาจากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๕ เราจะแก้ไขประเด็นไหน จะต้องแสวงหาความร่วมมือถูกต้องอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่าหากมีความสมานฉันท์ระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๓๖๐ คน แนนอนที่สุดการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็จะผ่านไปได้ แต่การแก้ไขรัฐธรรมนูญในบางประเด็นก็เกิดผลประโยชน์ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านต่อพรรคการเมืองบางพรรค เพราะฉะนั้นจึงไม่มีแนวทางที่จะเห็นสอดคล้องต้องกันหมดทั้ง ๒๕ ประเด็น นั้นเป็นสิ่งที่คณะกรรมาธิการวาดหวังไว้ว่าพรรคการเมืองทั้งหลายที่มีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันนี้ทั้ง ๑๑ พรรค หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๖๐ ท่าน จะต้องไปกลั่นกรองอีกครั้งหนึ่ง เพราะทั้ง ๒๕ ประเด็นนั้นท่านเห็นด้วยและสมควรจะแก้ไขประเด็นไหน แล้วจะได้ร่วมกันเสนอเป็น

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเข้ามาสู่การพิจารณาของสภา
อีกครั้งหนึ่ง กระผมขอชี้ชัดตรงนี้ว่าคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เป็นเพียง
ประมวลความคิดเห็นของประชาชนและผู้สนใจการเมืองโดยทั่วไป
ตลอดถึงสมาชิกในสภาของพวกเราและวุฒิสมาชิก แล้วรวมเป็นเล่ม
มากราบเรียนท่านเพื่อร่วมกันพิจารณาเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ คำประกอบ
แล้วก็คุณลงกรณ์ และคุณสุธารัตน์ และคุณนพพล คุณสวัสดิ์ก่อนครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ คำประกอบ นครสวรรค์ พรรคชาติไทย ผมตั้งใจ
ที่ในข้อ ๑๘ นี้ ได้มีมติตอนท้ายว่าให้ส่งร่างรัฐธรรมนูญไปให้ประชาชน
ออกเสียงเป็นประชามติ อันนี้ครับ ที่ทำให้ผมมีความสนใจ คำว่า ให้
ประชาชนมีประชามติ หมายความว่า ส่งให้ประชาชนทุกคนทั่วประเทศ
ที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ทุกตำบล ลงคะแนนเสียง
เพื่อชี้ขาดในประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นเป็นประชามติ แต่ประชามติ
ดังกล่าวนี้จะมีได้ก็ต่อเมื่อมีการขัดแย้งกันแล้ว และก็ไปให้ประชาชน
มีมติ กระผมมีความเห็นโดยสรุปจิตใจว่าเราไม่น่าที่จะให้มีการประชามติ
ในตอนท้ายเพื่อแก้ไข เราน่าจะมีมติโดยเป็นประชามติทั่วทั้งประเทศ
ก่อนที่จะเกิดเหตุ ไม่ต้องรอให้เกิดเหตุแล้วมีประชามติ อันนี้ผมมี
ความหมายอย่างไรครับ ผมมีความหมายอย่างนี้ว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ในหัวข้อ ๑๘ นี้ ได้เขียนไว้กว้าง ๆ ว่าการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ
ว่าจะแก้อย่างไร มีสิ่งหนึ่งซึ่งผมอยากจะฝากแนวความคิดให้แก่กรรมการ
และท่านประธาน เป็นความคิดของผมมานานแล้วว่ารัฐธรรมนูญ
แห่งประเทศไทยควรจะไปถึงจุด ๆ หนึ่ง ซึ่งเป็นจุดที่เป็นประโยชน์
สูงสุดของประเทศ ท่านประธานที่เคารพ เราต้องยอมรับกันที่บ้านเมือง
จะเดินทางไปถูกทิศทางที่ถูกต้องหรือบ้านเมืองจะมีความเจริญแค่ไหน
เพียงใดนั้น แนนอนอยู่ที่รัฐบาลและสภานี้-----

แต่ความสำคัญที่สุดน่าจะอยู่ที่บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเป็นประการสำคัญ ถ้าเราได้รัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติ มีแนวโน้มที่มองสองไปให้ เห็นว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์บ้านเมืองก็ไปได้ สันติสุขก็เกิดแก่ประชาชน รัฐธรรมนูญที่แล้ว ๆ มากระผมมีความเห็นว่า เป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้ได้ แต่ในใจของผมนั้นรู้สึกว่ายังมีจุดหนึ่งที่รัฐธรรมนูญที่แล้ว ๆ มา ยังไม่สามารถที่จะแก้ปัญหา หรือพาความเจริญของชาติบ้านเมืองไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางได้ก็คือ การจัดตั้งรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ การจัดตั้งรัฐบาล เราถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ความเจริญของบ้านเมืองอยู่ที่รัฐบาล เป็นประการสำคัญที่สุด ไม่ว่าราคาข้าวจะแพง ราคาข้าวจะถูก มันสำปะหลังจะแพง มันสำปะหลังจะถูกจนประชาชนเดือดร้อน ความแห้งแล้งของประเทศจนประชาชนจะอยู่ไม่ไหวในขณะนี้ ผู้ที่มีหน้าที่แก้ไขตามรัฐธรรมนูญนั้นก็คือรัฐบาล เพราะฉะนั้นยอมรับกันไหมครับว่า รัฐบาลมีความหมายความสำคัญต่อความอยู่รอดความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ ถ้ายอมรับกันในข้อนี้ว่ารัฐบาล ๔๙ ท่าน มีความสำคัญที่สุดเป็นผู้มีอำนาจสั่งราชการได้ทุกกระทรวง ทบวง กรม กุลไกต่าง ๆ การปกครองประเทศราชการทั้งหลายมีส่วนสำคัญที่จะให้ทุกข์ให้สุขแก่ประชาชน ใครเป็นผู้ชี้ให้กลไกเหล่านั้นเอื้ออำนวยแก่ประชาชน รัฐบาล เพราะฉะนั้นที่มาของรัฐบาลสำคัญที่สุด รัฐบาลที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ใครเป็นผู้แต่งตั้งครับ ใครเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการเสนอชื่อแต่งตั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านประธานรัฐสภาแต่ผู้เดียวเป็นผู้มีอำนาจสิทธิขาดที่จะเสนอชื่อท่านนายกฯ ไปยังองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้ง เห็นได้ไหมครับว่า นายกฯ เป็นผู้คุมชะตาของประเทศ เป็นผู้จัดตั้งคณะรัฐบาล ประธานสภาเป็นผู้นำชื่อเสนอหรือเรียกกันง่าย ๆ คือประธานเป็นผู้แต่งตั้ง อันนี้แหละครับที่ผมคิดไว้มานาน ผมเคยเสนอในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งกระผมก็เ็นกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญอยู่ด้วย แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ นับได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ค่อนข้างจะเป็นประชาธิปไตย ๑๐๐ เปอร์เซนต์อยู่แล้ว บรรยาภาศการเมืองในตอนนั้นมีกรรมาธิการบางท่านบอกว่า บรรยาภาศในขณะนี้ควรจะเป็นประชาธิปไตยได้ แต่มีบางท่านบอกว่า เป็นประชาธิปไตยได้ แต่ก็ยังไม่ควร ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เพราะยังมีอำนาจแฝงเร้นอยู่ในบ้านในเมือง เพราะฉะนั้นการร่างรัฐธรรมนูญที่แล้ว ๆ มา

เราต้องคำนึง ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ต้องยึดหลักประชาธิปไตยเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกัน
เราก็ต้องยึดหลักว่าร่างแล้วใช้ได้ไหม ร่างแล้วจะถูกปฎิวัติรัฐประหารหรือไม่
เราต้องยอมรับในยุคในสมัยนั้น มักจะมีการปฎิวัติรัฐประหารกันอยู่เสมอ
แล้วระบอบประชาธิปไตย หรืออำนาจของประชาชนก็ไม่สามารถต่อต้าน
อำนาจปฎิวัติรัฐประหารได้ การร่างรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๒๑ จึงอยู่ในลักษณะ
ประชาธิปไตยไม่เต็มใบ แต่ค่อนข้างจะเต็มใบ เราให้อำนาจประชาชนสูงมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ ประเด็นอยู่ที่ว่า
วิธีแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

นายสวัสดิ์ คำประทีป (นครสวรรค์) : ใช่ครับ จะไป
สู่จุดนั้นแหละครับ เราได้ใช้มา ๑๕ ปี จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๕
ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผมเอง
ก็เป็นกรรมาธิการด้วย ได้หยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาเพื่อแก้ไข -----

ขอประทานกราบเรียน ผมอยากจะกราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๕ นั้น ไม่น่าจะได้มีการแก้ไขอีกแล้ว เพราะทุกอย่างสมบูรณ์แบบที่สุด แต่ในที่สุดเมื่อคณะกรรมการซึ่งกระผมร่วมด้วยร่างเสร็จแล้ว ได้ตั้งกรรมการอีกคณะหนึ่งปรับปรุงแก้ไข การปรับปรุงแก้ไขอันนั้นเอง ได้ทำให้รัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๓๕ ที่ร่างไว้เดิมนั้นได้เฉไฉเปลี่ยนแปลงไป จนในที่สุดปี ๒๕๓๕ ได้มีการปรับปรุงอีก จึงได้เข้าสู่ความเป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ ขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๓๕ - ๒๕๓๕ ต่อเนื่องกันนี้ เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ที่สุด และดีเกือบจะที่สุดอยู่แล้ว เพราะไม่มีอำนาจแฝงเร้นอะไรเข้ามา อำนาจประชาธิปไตยเป็นของประชาชนทั้งสิ้น วุฒิสมาชิกซึ่งไม่ได้มาจากประชาชน ไม่ได้มีอำนาจในการมาโหวตในสภาเพื่อเป็นฐานของรัฐบาล ไม่ว่ากรณีใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นกรณีพระราชบัญญัติงบประมาณ ไม่ว่าจะเป็นกรณีไม่ไว้วางใจรัฐบาล วุฒิสมาชิกไม่มีอำนาจเกี่ยวข้อง จึงถือได้ว่าเป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์แบบที่สุด และต่อมาก็มีการแก้ไขว่า นายฯ ต้องมาจากผู้แทนราษฎรจึงถือว่าสมบูรณ์ที่สุดแล้ว เมื่อเป็นรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์ที่สุดแล้ว ผมอยากจะเสนอว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีอะไรอีกครับที่กระผมยังติดใจอยากจะฝากท่านกรรมการ ก็คือว่า เมื่อผมกล่าวแล้วว่า บุคคลซึ่งจะอำนวยประโยชน์ความผาสุก ความเจริญของชาติบ้านเมืองก็คือรัฐบาลเป็นที่ตั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับ ผมขอทักท้วงด้วยความเกรงใจอย่างยิ่ง เราอยู่ในประเด็นข้อ ๑๘ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ จะต้องโหวตกันอย่างไร ครั้งแรกลงมติอย่างไร ครั้งที่ ๒ อย่างไร ครั้งที่ ๓ อย่างไร และจะขอประชามติหรือไม่ ประเด็นอยู่ตรงนี้ขอประทานโทษด้วย และท่านจะมีอะไรนอกเหนือก็ไว้ตอนหลัง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ก็เห็นด้วยกับท่านประธาน แต่ว่าเพื่อจะไปสู่จุดนั้น ก็เห็นจะต้องอธิบายฐานเบื้องต้นสักนิดว่าผมมีความเห็นอย่างไร ขอนิดเดียว ท่านประธานที่เคารพ การแต่งตั้งคณะรัฐบาลซึ่งถือว่ารัฐบาลเป็นผู้อำนวยประโยชน์สร้างความสันติสุข สร้างความเจริญให้กับชาติบ้านเมืองนั้น ขึ้นอยู่กับประธานสภาคนเดียวใช่หรือไม่ ประธานสภาเป็นคนหยิบว่าคนนี้

เหมาะที่สุดที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ไปจัดคณะรัฐบาล
ทั้ง ๔๘ ท่าน เป็น ๔๙ ท่าน ทั้งตัวนายกฯ จุดมันอยู่ตรงนี้ มันเป็น
การเสี่ยงเกินไปที่มอบอำนาจให้ประธานรัฐสภาเพียงคนเดียว เป็น
ผู้ตั้งนายกรัฐมนตรี ว่าตรง ๆ ในขณะที่ท่านนายกฯ เป็นประชาธิปไตย
ท่านประธานรัฐสภาเป็นประชาธิปไตย ไม่มีหอรอกครับที่ประธานรัฐสภา
จะไปตั้งคนนอกพรรค

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ เรื่องการ
สรรหานายกฯ ได้อภิปรายไปแล้ว คณะกรรมาธิการเห็นว่าควรจ
ะโหวตกันในสภาเรื่องนายกฯ เราเสร็จไปแล้วประเด็นนี้ เรื่องนี้ผ่าน
ไปแล้วครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ผมขอเดิมนิด
โหน ๆ มันค้างใจมานานก็เดิมว่า กระผมมีความเห็น คือท่านไปเขียน
ตอนท้ายว่าควรจะมีมติเมื่อรัฐธรรมนูญขัดแย้งกัน ผมมีความเห็น
ว่าประชามติมันควรจะเริ่มต้นตั้งแต่ต้นก็คือว่า การตั้งนายกรัฐมนตรีนั้น
ไม่ควรจะเป็นอำนาจของประธานสภาเป็นผู้ตั้ง ควรจะหาบุคคลซึ่ง
เป็นคนกลางที่สุดเป็นคนตั้ง คนกลางเขาจะพิจารณาว่าใครเหมาะที่สุด
และพรรคใดควรรวมกับพรรคใด ต้องหาคนกลาง ท่านประธานที่เคารพ
ควรจะมีมติเลือกตั้งมุขมนตรีสัก ๑๕ ท่านทั่วประเทศ บุคคลที่มี
ชื่อเสียงโดดเด่นเข้ามาสมัครเป็นมุขมนตรี มีอำนาจหน้าที่จัดตั้งรัฐบาล
อันนี้ขอประทานกราบเรียน เห็นท่านประธานกรรมาธิการเขาพูด
ถึงมุขมนตรีท่านก็ส่ายหน้า แต่ให้ไปคิดนาน ๆ วันหนึ่งจะถึงจุดที่ต้องหา
คนกลาง คนกลางนี้มาจากไหน สมัครทั่วทั้งประเทศวางระเบียบ
แบบแผนให้ดีท่านจะได้คนที่ดีที่สุด คนที่เห็นแก่ชาติบ้านเมืองที่สุด
คนที่มีอุดมการณ์ที่สุด อย่างท่านอานันท์ ปันยารชุน อย่างนี้เราพอใจ
ท่านอาจจะมาเป็นคนกลาง อีกหลาย ๆ ท่านเป็นคนกลางสัก ๑๕ ท่าน
คนเหล่านี้ไม่สังกัดพรรคการเมือง ไม่เกี่ยวข้องกับ มอแต่ประโยชน์
ของรัฐเป็นที่ตั้ง คนนี้แหละครับเป็นคนชี้ว่าพรรคการเมืองใดทั้งหมด
๑๐ พรรค พรรคไหนควรจะรวมเข้าพรรคไหน พรรคไหนเข้ากับ
พรรคไหนได้ เข้ากันแล้วไม่แตกแยกกัน เข้าไปแล้วเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน แล้วใครในพรรคที่จะร่วมรัฐบาลเหมาะที่สุดเป็นนายกรัฐมนตรี
เขาจะเป็นคนกลาง นอกจากนั้นระเบียบแบบแผนจะเขียนไปให้

รัฐมนตรีที่ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ
เราควรจะกลั่นกรองรัฐธรรมนูญ ว่าทำอย่างไรรัฐธรรมนูญนี้
จึงจะได้นายกฯ ที่ดีที่สุด ได้รัฐบาลที่ดีที่สุด เราไม่เสี่ยงจนเกินไป
ที่มอบอำนาจให้แก่คนคนเดียวเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องประเด็นปัญหา
นายกฯ เห็นจะพอแล้ว เพราะว่าพูดไปแล้ว เอาจริงเรื่องแก้รัฐธรรมนูญ
นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : จะขอฝาก
ท่านกรรมาธิการลองเอาคำว่ามุขมนตรีไปคิดว่า ให้ประชาชนทั่วประเทศ
เลือกตั้งใครคนนั้นต้องดีที่สุด -----

อย่างป็นต้นอาจารย์ยังเยาว์ อย่างนี้ ท่านคงได้ ท่านอานันท์ ปันยารชุน
คนเหล่านี้เราพอใจไหม นี่ยกตัวอย่างง่าย ๆ หรือท่านมารุต บุญนาค ลาออก
จากพรรคการเมืองไปสมัคร ท่านจะได้ คนอย่างนี้เราพอใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเข้าประเด็นเรื่องแก้ไข

รัฐธรรมนูญ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เมื่อได้คนดี ๆ
สัก ๑๕ คนเหล่านี้เป็นผู้กุมชะตาของบ้านเมือง จัดตั้งรัฐบาลนั้นแหละจึงจะถึง
จุดที่บ้านเมืองจะไปรอด จึงขอประทานกราบเรียนอีกนิดคือว่า การที่จะส่ง
ร่างรัฐธรรมนูญให้ประชาชนออกเสียงเป็นประชามติ เมื่อมีความขัดแย้ง
กันขึ้นแล้ว ถามท่านกรรมาธิการว่าความขัดแย้งส่งไปให้ประชาชนลงมติ
ท่านเชื่อมั่นหรือว่าประชาชนจะลงมติได้ถูกต้อง ต้องถือในทางปฏิบัติว่าใน
ทางปฏิบัติประชาชนทุกหย่อมหญ้าตามบ้านนอกคอกนาจะมีความเข้าใจใน
รัฐธรรมนูญที่ขัดแย้งกันไหม เขาจะลงคะแนนอย่างไร แต่ถ้าเป็นอย่าง
กระผมแก้ไขแต่เบื้องต้นว่าบุคคลซึ่งกุมชะตาของประเทศชาติมุขมนตรีนั้น
ประชาชนเข้าใจเอาคนดีที่สุด เขาเข้าใจ แต่จะให้เขาเข้าใจไปถึงรัฐธรรมนูญ
บทนั้นรัฐธรรมนูญบทนี้ ดีความอย่างนั้นดีความอย่างนี้ แล้วให้มีประชามติ
ลงความเห็นถูกต้องไหม เขาอาจจะลงไม่ถูกต้องเขาไม่มีความเข้าใจ
ลึกซึ้งถึงขนาดนั้น แม้แต่ในรัฐสภานี้เรายังตีความหมายแตกต่างกันอยู่เสมอ
ตีความรัฐธรรมนูญไปคนละอย่าง ๆ แล้วประชาชนทั่วไปตามบ้านนอกจะมี
ความเข้าใจ จะมีประชามติตามแนวความคิดของท่านกรรมาธิการได้
อย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึงขอฝากความเห็นไว้ว่าการแก้ไขปัญหาของ
บ้านเมืองนั้น ต้องหาบุคคลซึ่งเป็นคนกลางที่สุดจัดตั้งรัฐบาลที่ดีที่สุด รัฐบาล
ที่ดีที่สุด นายกฯ ที่ดีที่สุดเท่านั้นจะแก้ปัญหkBานเมืองได้ ไม่ใช่ผู้แทนราษฎร
หรือสภาเท่านั้นเป็นผู้แก้ไข ผู้แทนราษฎรในสภาไม่ได้มีอำนาจอะไรเลย
ที่จะไปแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง ผู้แทนราษฎรไม่ว่าฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน
ไม่สามารถจะใช้กลไกของรัฐบาล ไม่สามารถจะใช้ข้าราชการประจำไป
แก้ไขปัญหอะไรได้เลย นอกจากพูดกับรัฐบาลว่าเรื่องนั้นเรื่องนี้สุดแล้วแต่
รัฐบาลจะฟังเราหรือไม่ ถ้าเราได้รับรัฐบาล ได้รับมนตรีที่มีฝีมือท่านก็รับฟังเรา
แล้วไปแก้ไขโดยฉับพลันทันด่วน ปัญหาของบ้านเมืองก็ไปตลอดรอดฝั่ง
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณองกรณ์ และต่อด้วยคุณสุธาวัฒน์

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาล ประชาธิปัตย์ ในการพิจารณารายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ ซึ่งได้มาถึงในหมวด ๑๑ ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นหมวดที่ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญในฉบับปัจจุบัน ปี ๒๕๓๕ ในมาตรา ๒๑๑ ซึ่งประกอบด้วยกันทั้งสิ้น ๗ วงเล็บด้วยกัน ตามรายงานซึ่งทางคณะกรรมการการวิสามัญได้นำเสนอต่อสภา ได้มีการแก้ไขใน (๖) นั่นก็คือในเรื่องของการเพิ่มกระบวนการลงประชามติ หลังจากที่ประชุมร่วมรัฐสภาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๓ และถ้าหากว่ามติดังกล่าวไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งก็คือ ๓๖๖ เสียง กระบวนการตรงนี้ คณะกรรมการได้นำวิธีการที่เรียกว่าลงประชามติ คือนำร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ประชาชนได้ทำการแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยใช้กระบวนการแบบการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อเป็นการตัดสินใจในกรณีที่ถ้าหากว่าการลงมติไม่ผ่านร่างแก้ไขนั้น มีเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่ากึ่งหนึ่ง และถือว่าเป็นความขัดแย้งระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา จึงได้นำกระบวนการลงประชามติไปใช้ ต่อประเด็นนี้กระผมมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างจะแตกต่างตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการพิจารณาหมวด ๑๑ ในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๒๑๑ กระผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ว่า โดยบทบัญญัติมาตรานี้ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนั้นมียกประกอบด้วยกันอยู่ทั้งสิ้น ๔ - ๕ ประการที่สำคัญ -----

ประการที่ ๑ ก็คือในเรื่องของผู้ขอแก้ไข ตรงนี้เป็นประเด็นที่มีความสำคัญมาก ตามบทบัญญัติเดิมนั้นได้กำหนดไว้ว่า จะมีผู้ขอริเริ่มได้ ๓ ส่วนด้วยกัน ส่วนที่ ๑ ก็คือคณะรัฐมนตรี ส่วนที่ ๒ ก็คือ ส.ส. ไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๓ ของทั้งหมด และก็ส่วนที่ ๓ ที่มีสิทธิในการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญก็คือ ส.ส. รวมทั้งวุฒิสมาชิกรวมกันไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ยังแยกออกเป็น ๒ ส่วนก็คือว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ ที่ผ่านมานั้น เราให้ความสำคัญในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับหนึ่งถือเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ถือว่าเป็นกฎหมายพิเศษที่มีความสำคัญ มีสถานะความเป็นกฎหมายสูงกว่าพระราชบัญญัติโดยทั่วไป จะมีเพียงรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ เท่านั้น ที่ให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นไปตามบทบัญญัติในการแก้ไขกฎหมายธรรมดา นอกจากนั้นแล้วเราให้ความสำคัญก็คือ ความยากง่ายในการแก้ไขเป็นประเด็นสำคัญ และความชอบธรรมของผู้ริเริ่มในการแก้ไข จะเห็นว่ารัฐธรรมนูญในฉบับปัจจุบันนี้นั้นได้นำกระบวนการของวุฒิสภาเข้ามาเกี่ยวข้อง ตั้งแต่ขั้นต้นก็คือ การขอแก้ไข ประเด็นนี้กระผมไม่เห็นด้วยต่อรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ เพราะเหตุว่าอำนาจอธิปไตยทางฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องมีเพียงหนึ่งเดียวก็คือสภาผู้แทนราษฎร และนี่คือเป็นหลักการที่สำคัญอย่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๒๑ ก็ดี หรือรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๑๗ ก็ดีนั้น เราให้สิทธิเฉพาะคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น แต่เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน มีการพ่วงเอาวุฒิสมาชิกเข้ามา กระผมเห็นว่าในตรงนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องย้อนกลับไปสู่หลักการเดิมนั้นก็คือหลักการที่ว่า อำนาจอธิปไตยทางฝ่ายนิติบัญญัตินั้น จะต้องมียี่สิบเดียว ควรจะมีการแก้ไขในส่วน (๑) ตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยกับรายงานของคณะกรรมการ

ประการที่ ๒ ก็คือ สัดส่วนของการขอแก้ไขนั้น ตรงส่วนนี้ จะมีความเกี่ยวข้องว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ในขั้นต้นก็คือการขอแก้ไข ตรงส่วนแรกนั้นจะเป็นไปโดยง่าย หรือเป็นไปโดยยาก นั่นก็คือการกำหนดสัดส่วนจำนวนของสมาชิกรัฐสภาในการขอแก้ไข โดยส่วนใหญ่รัฐธรรมนูญที่ผ่านมานั้น เราจะเปิดโอกาสในการขอริเริ่มแก้ไขให้กระทำได้โดยง่าย นั่นก็คือ จะกำหนดไว้ ๑ ต่อ ๕ บ้าง ๑ ต่อ ๕ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่พอมาถึงรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ผมเข้าใจว่า

คงจะไปยึดเอาในเกณฑ์เดียวกับรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๒๑ นั่นก็คือกำหนด
 เอา ๑ ใน ๓ เพียงแต่เพิ่ม ส่วนที่ ๓ ก็คือ ส.ส. และวุฒิสมาชิกร่วมกัน
 เสนอโดยใช้เสียง ๑ ใน ๓ ของ ๒ สภา ในประเด็นนี้ ผมคิดว่าการริเริ่ม
 แก้ไขรัฐธรรมนูญน่าจะกระทำได้ง่ายกว่านี้ เพราะอย่างน้อยที่สุด ได้มี
 บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดไว้แล้วว่า ถ้าเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฏรนั้นจะต้องเป็นมติของพรรค แล้วในระบบของ ๑๑ พรรค
 การเมืองซึ่งกำลังควบกันเหลือ ๑๐ พรรคการเมือง ขณะนี้ในระบบรัฐสภา
 ของเรา ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีความสำคัญว่า เป็นตัวที่ทำให้การแก้ไข
 หรือแม้แต่ขั้นตอนคือการริเริ่มของแก้ไขนั้นกระทำได้โดยยาก เพราะฉะนั้น
 จำนวนตรงนี้ควรที่จะพิจารณาลดหย่อนลงไป ไม่ใช่ ๑ ใน ๓ ควรจะ ๑ ใน ๕
 หรือ ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฏร ท่านประธานครับ องค์
 ประกอบอีกประการหนึ่งของบทบัญญัติในมาตรา ๒๑๑ ก็คือในเรื่องของ
 องค์ประชุม จะต้องเป็นการประชุมร่วมรัฐสภา นั่นก็คือ ทั้งสภาผู้แทนราษฏร
 และวุฒิสภา กระผมได้กราบเรียนแต่เบื้องต้นว่า รัฐธรรมนูญนั้นจำเป็นจะต้อง
 กลับไปสู่หลักการพื้นฐานเดิมก็คือ หลักการของประชาธิปไตย-----

ระบบการเมืองในอดีตจะเป็นอย่างไร เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว แต่ในยุคสมัยนี้เป็นยุคสมัยที่สภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เราต้องแสดงความกล้าหาญในการที่จะต้องดึงทุกสิ่งทุกอย่างนั้นกลับไปสู่หลักการนี้ กระผมเสียดยโอกาสที่ไม่มีโอกาสได้อภิปรายในเรื่องที่มาของวุฒิสภา กระผมยืนยันตลอดเวลาว่ากระผมเห็นด้วยในเรื่องของสภาระบบสภาเดียว เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้หมายความว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะกระทำโดยสภาเดียวเท่านั้นก็คือสภาผู้แทนราษฎร แล้วเป็นการยอมรับหลักการว่าอำนาจอธิปไตยทางฝ่ายนิติบัญญัตินั้นมีเพียงหนึ่งเดียวจะแบ่งแยกมิได้ ในกระบวนการแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ โดยทั่วไปปกติธรรมดาเราให้วุฒิสภาทำหน้าที่ในการกลั่นกรอง เราไม่ให้สิทธิต่อการมาริเริ่มหรือกระบวนการพิจารณาว่า แต่พอมาถึงกฎหมายสูงสุด เรากลับยอมรับในบทบาทดังกล่าว กระผมไม่มีสิ่งที่กินแหนงแคลงใจกับวุฒิสมาชิกท่านหนึ่งท่านใด ยอมรับในการเสียสละของแต่ละท่านในแต่ละยุคแต่ละสมัย แต่เรากำลังจะพูดถึงหลักการของความเป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นบทบาทนิติบัญญัติในเรื่องขององค์ประชุมของการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น จะต้องมียกหนึ่งเดียวก็คือสภาผู้แทนราษฎร แม้ว่ารัฐธรรมนูญส่วนใหญ่ในอดีต ๑๘ ฉบับที่ผ่านมา จะเป็นการประชุมร่วมของ ๒ สภา แต่มายุคนี้สมัยนี้ ๖๑ ปีแล้วสำหรับการเมืองของเรา สมควรที่จะดึงกลับมาสู่อำนาจที่แท้จริงของประชาชนก็คือสภาผู้แทนราษฎร

ประการที่ ๓ คือที่เป็นองค์ประกอบในมาตรา ๒๑๑ ก็คือในเรื่องของการพิจารณาเป็น ๓ วาระ รวมทั้งคะแนนเสียงและวิธีการลงคะแนน ประเด็นนี้เป็นเรื่องที่หลายท่านอ่านแล้วอาจจะไม่เข้าใจ โดยเฉพาะพี่น้องประชาชน ในส่วนที่กำหนดไว้ในเรื่องของการลงคะแนนในวาระที่ ๑ และการลงคะแนนในวาระที่ ๓ บทบัญญัติที่กำหนดไว้ว่าในวาระที่ ๑ นั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของทั้ง ๒ สภา และในวาระที่ ๓ นั้นก็คือในการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๓ ขึ้นสุดท้าย ให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนน โดยเปิดเผย แต่ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ในประเด็นนี้

ท่านประธาน คำว่าไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งกับมากกว่ากึ่งหนึ่งนั้นมันมีความแตกต่างกันเพียง ๑ คะแนนเท่านั้นเอง ซึ่งตรงนี้ไม่ทราบว่าเราควรพิจารณาแก้ไขตรงนี้หรือไหม เพราะวาระที่ ๑ บอกว่าจะต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งก็คือ ๓๑.๕ เสียง พอมาในวาระที่ ๓ ซึ่งเป็นวาระสำคัญขั้นสุดท้ายก่อนที่จะออกเป็นกฎหมาย เรากำหนดว่าต้องมากกว่ากึ่งหนึ่งก็คือ ๓๑.๖ เสียง เพราะฉะนั้นความแตกต่างของคะแนนเสียงในการลงมติเห็นชอบนั้นระหว่างวาระที่ ๒ กับวาระที่ ๓ มันห่างเพียง ๑ คะแนนเท่านั้นเอง ทั้งที่วาระที่ ๑ กับวาระที่ ๓ นั้นยังมีความสำคัญแตกต่างกันมาก วาระที่ ๑ ยังต้องผ่านกระบวนการของการแปรญัตติ และก็เข้าไปสู่วาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เป็นเรื่องที่กระผมจำเป็นต้องตั้งข้อสังเกตต่อท่านประธานเพื่อนำไปพิจารณาในการแก้ไขบทบัญญัติในมาตรานี้ต่อไป

ท่านประธานโดยสรุปก็คือว่าในรายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญที่นำเสนอมานั้น โดยองค์ประกอบของวงเล็บทั้ง ๗ นั้น ซึ่งเป็นเรื่องเดิม กระผมไม่เห็นด้วยและขอเสนอในเรื่องนี้ว่าผู้ขอริเริ่มนั้นจะมีเฉพาะคณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎร นั่นคือ (๑) (๒) ก็คือว่าไม่มี การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในญัตติมาตรานี้โดยต้องพิจารณาเป็น ๓ วาระ ถูกต้องแล้วใน (๓) ก็คือการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการ และ (๔) วาระที่ ๒ (๕) ในเรื่องของการลงมติในวาระที่ ๒ เสร็จสิ้นแล้ว มีเวลา ๑๕ วัน ในการพิจารณาก่อนพิจารณาวาระที่ ๓ นั้นไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง กระผมไม่ขัดข้อง-----

แต่ใน (๖) ในเรื่องของการลงประชามติซึ่งเป็นเรื่องใหม่มาก ที่เป็นความทันสมัยทางแนวความคิดของคณะกรรมการการปฏิรูป เป็นเรื่องน่าชมเชยในแนวความคิด แต่กระผมตั้งข้อสังเกตในลักษณะนี้ว่า ถึงแม้ว่ากระบวนการลงประชามตินั้นจะมีการกระทำในหลายประเทศในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทั้งที่ลงประชามติบ้าง อย่างในญี่ปุ่นก็ดี หรือในฝรั่งเศส หรือการให้สัตยาบัน อย่างในระบบของสหรัฐอเมริกาก็ดี หรือในการออกเทศบัญญัติในระดับเมืองซีตี (City) หรือมลรัฐของสหรัฐอเมริกา ตรงนี้มีข้อที่น่าคิดอยู่ว่า การลงประชามตินั้นถือเป็นองค์อำนาจอธิปไตยที่ขึ้นมาซ้อนกับอำนาจอธิปไตยของประชาชนที่สภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิตรงนั้นอยู่หรือไม่ แน่แน่นอนที่สุดการริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นกระทำโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เมื่อมีการลงประชามติตรงนี้ เราสามารถกระทำได้ทั้งก่อนและหลัง แต่ในรายละเอียดและหลักการนั้นจะต้องไม่ใช่อย่างที่เป็นอยู่ดังในทั้ง (๗) ที่มีอยู่ นั่นก็คือว่าการลงประชามติในระบบรัฐสภาอย่างไทยนั้น น่าที่จะเป็นการลุ่มความคิดเห็นของประชาชนว่ามีความคิดเห็นอย่างไร โดยมีลักษณะของการริเริ่มด้วยว่าควรที่จะมีการริเริ่มแก้ไขประเด็นใดบ้าง เห็นด้วยหรือไม่อย่างไรในเบื้องต้น หลังจากนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือพรรคการเมืองต่าง ๆ หรือคณะรัฐมนตรีได้นำมาประกอบการพิจารณาตามความคิดเห็นของส่วนใหญ่ แล้วก็เข้ามาสู่กระบวนการนิติบัญญัติตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๑๑ ตรงนี้ก็เสร็จสิ้นกระบวนการ ก็สามารถกระทำได้ในวิธีที่ ๑ นั่นคือการขอรับว่าเมื่อประชาชนได้เลือกตั้งแล้ว มอบอำนาจอธิปไตยมาแล้วให้กับสภาผู้แทนราษฎร กระทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นจะต้องขอรับการตัดสินใจของสภาผู้แทนราษฎร แต่ในวิธีการที่ ๒ ก็คือว่า สภาผู้แทนราษฎรริเริ่มหรือคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ขอแก้ไข หลังจากนั้นก็ถือว่าเฉพาะการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเท่านั้นที่ไม่ต้องมีการพิจารณาในสภา ใช้การลงประชามติเข้ามาตัดสินใจเลย จะเห็นว่าทั้ง ๒ วิธีอย่างนี้จะไม่เกิดความซ้ำซ้อนในอำนาจอธิปไตย แต่ถ้ามาใช้วิธีการของคณะกรรมการการวิสามัญเป็นเรื่องของความซ้ำซ้อนในการใช้อำนาจอธิปไตย กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการที่จะให้ประชาชนนั้นตัดสินใจในทุกสิ่งทุกอย่าง แต่มันต้องอยู่บนหลักการและวิธีการที่ถูกต้อง แต่ไม่ใช่ลักษณะของการหลอกล้ำซ้ำซ้อนอย่างที่กรรมการได้ศึกษามา สภา ๒ สภาพิจารณาผ่านมา ๒ วาระแล้ว พอวาระที่ ๓ ลงมติเกิดขัดแย้ง เสียงของสภาผู้แทนราษฎรเกินกึ่งหนึ่งเห็นด้วย แต่ว่า

เสียงรวมกันแล้วไม่เพียงพอ ไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสภาทั้งหมด
 แล้วจะเอาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ไปให้มีการลงประชามติ กระผมเห็นว่า
 ในส่วนนี้ไม่มีหลักการที่จะอธิบายเหตุผลนี้ได้เพียงพอ เป็นความซ้ำซ้อน
 เหลือมล้าของความจำเป็นอำนาจอธิปไตยในทางนิติบัญญัติ เพราะใน
 กระบวนการอย่างนี้ กระผมคิดว่าหากจะมีการแก้ไข ไม่สามารถจะยอมรับ
 ในวิธีการอย่างที่มีการมาธิการวิสามัญได้มีมติออกมา จะต้องเลือกอย่างใด
 อย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นในท้ายที่สุด กระผมมีความเห็นว่าในบทบัญญัตินี้
 ในหมวด ๑๑ มีความสำคัญต่อการปกครองของประเทศ และมีความสำคัญ
 ที่สุดในทุกหมวดตั้งแต่เราได้มีการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ มา ในการ
 แก้ไขหากว่าจะมีขึ้นก็ฝากแนวความคิด ข้อสังเกต ตามที่กระผมได้แสดง
 ความคิดเห็นต่อท่านประธานผ่านไปถึงประธานคณะกรรมการมาธิการวิสามัญ
 ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เหลืออีก ๒ คน คุณสุदारิตน์
 กับคุณอัมพล คุณสุदारิตน์ก่อนครับ

นางสุदारิตน์ เกยุราพันธุ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
 ท่านประธานและท่านสมาชิก ดิฉัน สุदारิตน์ เกยุราพันธุ์ พรรคพลังธรรม
 กรุงเทพมหานคร วันนี้เราได้พิจารณารายงานศึกษาของคณะกรรมการ
 มาถึงข้อ ๑๘ ในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราพูดกันถึงเรื่อง
 การออกเสียงประชามติ ดิฉันอาจจะมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างจะแตกต่าง
 กับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว มติของคณะกรรมการได้ให้เพิ่ม
 บทบัญญัติในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ความคิดเห็น
 ขัดแย้งกันและมีมติไม่ผ่าน แต่คะแนนเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ที่ลงมติเห็นชอบนั้นเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด
 ให้ส่งร่างรัฐธรรมนูญนี้ไปให้แก่ประชาชนออกเสียงเป็นประชามติได้

มาถึงจุดนี้ ดิฉันต้องขอแสดงความชื่นชมต่อคณะกรรมการกิจการที่กล้าหาญที่จะเขียนเช่นนี้ที่ทําให้ความสำคัญกับเสียงของประชาชนรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ดิฉันมีข้อติติงและก็เขียนเสนอแนะบางประการว่าทำไมเราถึงจะต้องรอให้เกิดข้อความคิดเห็นหรือข้อขัดแย้งก่อนแล้วจึงส่งไปให้ประชาชน แสดงประจักษ์ ทําไมเราไม่ทําตั้งแต่เริ่มแรกเลย ในเมื่อสิ่งที่เรากำลังทํากันอยู่คือการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ และอำนาจในการปกครองประเทศนั้น พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวท่านก็ได้พระราชทานอำนาจของท่านให้กับปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นอำนาจที่แท้จริงในการปกครองหรือในการบริหารประเทศก็คืออำนาจของประชาชน และในการพิจารณากฎหมายที่สำคัญ ๆ อันถือว่าเป็นกฎหมายแม่บทนี้ก็ควรที่จะฟังความคิดเห็นที่แท้จริงของประชาชน แต่ถ้าเราย้อนดูความเป็นจริงในอดีต เราจะเห็นว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือในการเขียนการร่างรัฐธรรมนูญน้อยมาก มีแต่กลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคลที่ลุกขึ้นมาก่อการปฏิวัติรัฐประหารแล้วก็ฉีกรัฐธรรมนูญทิ้ง แล้วก็เขียนขึ้นมาใหม่ โดยถือเอาแนวคิดของตนหรือความต้องการของกลุ่มของตนเป็นกรอบในการเขียน ซึ่งก็เท่ากับว่าไม่ใช่เป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน โดยแท้จริง มาถึงครั้งนี้ดิฉันค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการ และก็เห็นด้วยกับท่านผู้อาวุโส ท่านสวัสดิ์ คำประกอบ ที่พูดว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังดูค่อนข้างจะเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นมาแล้ว เพราะไม่มีอำนาจอื่น ๆ มาแอบแฝง แต่ว่าดิฉันคิดว่าครั้งนี้เป็นโอกาสอันดีที่เราจะได้มีโอกาสรับฟังความคิดเห็นหรือความต้องการของประชาชนบ้างจริงอยู่ ดิฉันไม่เถียงว่าพวกเราที่นั่งอยู่ในนี้ทั้ง ๓๖๐ คนนี้เป็นตัวแทนของประชาชน ที่สามารถที่ใช้อำนาจและสิทธิของประชาชนได้อย่างเต็มที่ในการพิจารณากฎหมาย แต่อย่าลืมว่ากฎหมายที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นกฎหมายที่สำคัญ เป็นกฎหมายแม่บทในการปกครองประเทศ ดังนั้นเราจะแน่ใจอย่างไรว่า ความคิดเห็นของคณะกรรมการทั้ง ๒๕ ข้อ หรือความคิดเห็นของเราในสภานี้ทั้ง ๓๖๐ คน ที่เราพูดกันมา ๒ วัน ๒ คืน วันนี้เป็นวันที่ ๓ จะตรงกับความต้องการของประชาชนหรือว่าครอบคลุมความต้องการของประชาชนครบถ้วนแล้ว

ที่เราพูดกันมา ๒ วัน เราก็จะเห็นว่าส่วนใหญ่เราก็จะพูดกันแต่ในเรื่อง
 ที่เกี่ยวข้องกับตัวเราเองอย่างเช่น จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 การยุบสภา การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีหรือระยะเวลาในการเลือกตั้ง
 ซึ่งก็เป็นเรื่องของพวกเราเองเกือบทั้งนั้น ดังนั้นในครั้งนี้นิดฉันคิดว่า
 เราอาจจะยังไม่ได้พิจารณาในประเด็นอื่น ๆ ที่ประชาชนอาจจะต้องการ
 ให้มีการเพิ่มเติมแก้ไข อย่างเช่นในเรื่องของหมวดสิทธิและเสรีภาพ
 เราก็ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องของความเสมอภาคระหว่างชาย หญิง หรือว่า
 สิทธิของเด็ก ซึ่งเสียงประชาชนข้างนอกก็ร้องเรียนในเรื่องนี้อย่างมาก
 ดิฉันไม่อยากให้ประชาชนคิดไปว่า สิ่งที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ เราพูด
 ส่วนมากก็พูดแต่เรื่องของเราเอง ดังนั้นดิฉันคิดว่าครั้งนี้เป็นโอกาสอันดี
 ที่คณะกรรมการก็ได้ทำงานอย่างหนักวางกรอบไว้แล้ว และพวกเรา
 ก็ได้พยายามที่จะแสดงความคิดเห็นเพื่อให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็น
 ประชาธิปไตยมากที่สุด และเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้น
 ดิฉันอยากเสนอให้เราได้มีการรับฟังความคิดเห็นหรือว่าข้อเสนอแนะ
 หรือความต้องการของประชาชน โดยเมื่อจบการอภิปรายวันนี้ ใน
 ขั้นตอนที่ให้แต่ละพรรคการเมืองไปพิจารณาที่จะแก้ไขในประเด็นไหนบ้าง
 ควรที่จะเปิดโอกาสให้แต่ละพรรคการเมืองได้มีโอกาสชี้แจงต่อประชาชน
 ถึงแนวทางในการที่แต่ละพรรคแก้ไขรัฐธรรมนูญในแต่ละข้อ ว่าเป็น
 อย่างไรบ้าง ทางสถานีโทรทัศน์หรือทางสถานีวิทยุเพื่อประชาชนได้รับ
 ทราบ โดยบอกรายละเอียดว่าจะแก้ไขข้อใด อย่างไร และแก้ไขไปแล้ว
 ประชาชนจะได้รับประโยชน์อะไร หรือเป็นการพัฒนาประชาธิปไตย
 อย่างไรบ้าง แล้วก็ให้ประชาชนได้รับฟังพิจารณาแล้วส่งเป็นข้อคิดเห็น
 หรือประมุขติดกลับมาที่สถานีก็ได้ แล้วให้กรรมการรวบรวมสรุปและ
 ก็นำผลนั้นเข้ามาแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่านี้ เราก็จะได้รัฐธรรมนูญที่เป็น
 ประชาธิปไตยและจะถือว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่นี้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับ
 แรกที่จะต้องจารึกในประวัติศาสตร์ว่า เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง
 โดยที่มาจากประชาชน แล้วก็เพื่อประชาชน และประชาชนนั่นเอง
 เขาก็จะรักและหวงแหนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่เขามีส่วนร่วมมีส่วนร่าง
 ในครั้งนี้ และเขาคงจะไม่ยอมให้ใครหรือกลุ่มใดลุกขึ้นมาก่อการ
 ปฏิวัติรัฐประหารแล้วก็ฉีกรัฐธรรมนูญทิ้ง เล่นง่าย ๆ อย่างในอดีตที่
 ผ่านมาได้อีก ดิฉันขอกราบฝากท่านประธานไปถึงท่านกรรมการ

ว่าเป็นสิ่งที่ดิฉันคิดว่า แนวทางที่ท่านได้วางไว้ก็เป็นแนวทางที่ถูกต้อง
แต่ถ้าจะรับฟังความคิดเห็นจากดิฉันไปประกอบการพิจารณาให้เรา
ฟังความคิดเห็นของประชาชนตั้งแต่เริ่มต้น ก็จะถือว่าเป็นนิมิตหมาย
อันดีสำหรับประชาชน ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัมพล แล้วจะต่อสู้ด้วยคุณเอกภาพ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ

เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ กลัวลูกสาวคาม ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ ในวาระนี้กระผมอยากกราบเรียนว่า ในจำนวน ๒๕ ประเด็น ที่กรรมการได้ไปหาแนวทางในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เราผ่านมาแล้วทั้งหมด ๑๗ ประเด็น ท่านประธานที่เคารพ เหลืออีก ๗ ประเด็น จะครบ ๒๕ ประเด็น แต่ผมก็เชื่อมั่นว่าเราจะต้องมีการถกเถียงกัน แสดงความคิดเห็นกัน ให้แนวความคิดเห็นต่อกันอย่างดียิ่งพอสมควร ผมต้องขอแสดงความชื่นชมยินดีต่อคณะกรรมการเป็นอย่างมาก ในขณะที่กำลังมีการดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ผมก็ทราบว่าเราได้ใช้เงินเพื่อหาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นจำนวนเงินถึง ๑ ล้าน ๗ แสนกว่าบาท ที่ให้คณะกรรมการไปดำเนินการหาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีการประชุมทั้งหมด ๒๕ ครั้ง มีการเดินทางไปต่างประเทศ ๓ ประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ในการเดินทางไปต่างประเทศนั้น เราก็ต้องยอมรับว่าในเมื่อเราอยากได้สิ่งดี ๆ อยากได้ของดี ๆ อยากได้รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดใช้ปกครองคนทั่วทั้งประเทศดี ๆ เราก็จำเป็นต้องเสาะแสวงหา ไปต่างประเทศ ไปหาข้อมูลมาเพิ่มมาเติมมาแก้มาไขกัน ท่านประธานที่เคารพ ก็ไปได้แนวทางจากต่างประเทศมาบ้างพอสมควร ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ประเทศของเรานั้นตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองจาก ๒๔๗๕ มาเป็นประชาธิปไตย เราเดินทางกันมาหลายปีแล้ว ท่านประธานที่เคารพ เรามีรัฐธรรมนูญทั้งหมด ๑๕ ฉบับ แต่รัฐธรรมนูญแต่ละฉบับนั้น บางฉบับก็โชคดี แต่บางฉบับก็โชกเลือด มีการโค่นล้มกันมีการทำรัฐประหาร มีการฉีกรัฐธรรมนูญทั้งไปหลายฉบับ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ปวดร้าวที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ขณะที่แหวดวงผู้คนที่มาจากการเลือกตั้ง ตั้งอกตั้งใจอยากจะทำให้ประเทศชาติเป็นประชาธิปไตย อยากให้อำนาจของประชาชนสมบูรณ์ดียิ่ง สภาผู้แทนราษฎรหลายครั้งเคยร่วมกันแก้ไขรัฐธรรมนูญมา ในที่สุดแนวความคิดของคน ที่มาจากการเลือกตั้งก็ต้องพังทลายลงไป เพราะกลุ่มอำนาจปฎิวัติรัฐประหารใช้วาทถึงใช้อำนาจทางทหารมาย่ำยี สิ่งเหล่านี้ซึ่งผมก็เคยอภิปรายไปแล้วว่า ไม่อยากให้เห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับบ้านเมืองอีกต่อไป ท่านประธานที่เคารพ เป็นก้าวแรกในการหยิบประเด็นกันขึ้นมาพูดในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ประเด็นที่ ๑๘ คือการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ
 มีบางประเทศซึ่งเขาปกครองในระบอบประชาธิปไตย ยกตัวอย่างง่าย ๆ
 ไม่ไกลไม่ไกลจากประเทศไทยเรา คืออย่างประเทศอินเดีย ประเทศ
 อินเดียเขาก็เป็นประชาธิปไตยเหมือนกัน ผู้คนเขาก็มาก สภาวะด้านการ
 เป็นอยู่อินเดียก็ไม่เหนือกว่าประเทศไทย บางขณะยังด้อยกว่าพวกเรา
 อยู่ซ้ำไป แต่ของเขานั้น ท่านประธานที่เคารพ เขาไม่เคยมีการฉีก
 รัฐธรรมนูญทิ้ง มีแต่เขาแก้ไขเพิ่มเติมสิ่งใดที่ไม่ดี สิ่งใดที่ไม่ให้อำนาจ
 กับประชาชนเขามาแก้-----

แก๊จนกระทั่งในที่สุดเขาก็ไปได้ ท่านประธานที่เคารพ พวกเราที่มาจาก
 การเลือกตั้ง ๓๖๐ คน รวมทั้งท่านประธานด้วย เราอาสาประชาชน
 เข้ามา มาเพื่อทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นต่อแผ่นดิน ท่านประธานครับ ขณะนี้
 วาระนี้ถึงแล้ว รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๘ มาจากใคร มาจากกลุ่มหนึ่ง
 ซึ่งเขาเรียกว่าเผด็จการ เรียกก็ได้ครับว่า รสช. ได้ทำการยึดอำนาจ
 เมื่อยึดอำนาจได้แล้วก็ตั้งกลุ่มบุคคลขึ้นมา เอาพวกตัวเองขึ้นมา
 แล้วก็มา เขียนรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศซึ่งมันไม่ถูกหลัก
 ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายสูงสุดของประเทศนั้นมันจะต้องมาจากน้ำมือ
 ของประชาชน ประชาชนเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเข้ามา แล้วผู้แทนราษฎร
 ที่มาจากการเลือกตั้ง จะต้องมาช่วยกันจรรโลงมาช่วยกันร่าง มาช่วย
 กันทำกฎหมายสูงสุดของประเทศ ท่านประธานที่เคารพมติย่อย ๆ ของ
 กรรมาธิการเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้น ผมเห็นด้วย
 เพราะอะไร ท่านประธานครับ เห็นมติใหม่ออกมาเพื่อเพิ่มเติมไว้
 ในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ กรรมาธิการบอกว่าให้เพิ่มเติมบทบัญญัติ
 ในกรณีสภาผู้แทน^{ร่าง}และวุฒิสภาขัดแย้งกันและมติไม่ผ่าน แต่คะแนนเสียงของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลงมติเห็นชอบเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ให้ส่งร่างรัฐธรรมนูญไปให้ประชาชนออกเสียง
 เป็นประชามติได้ ท่านประธาน กรรมาธิการคณะนี้มาจากคนที่เป็นผู้แทนราษฎร
 โดยส่วนใหญ่ ถึงจะมีกรรมาธิการข้างนอกมาเพิ่มเติมบ้างเราไม่ว่ากัน
 แต่ส่วนใหญ่ที่เป็นกรรมาธิการนั้น คร่ำหวอดต่อสภานี้มามาก คร่ำหวอดต่อ
 การเลือกตั้ง ผ่านชีวิตทางการเมืองมาอย่าง^{วิชา}ระคิโชนพอสมควร แลเห็นแล้ว
 ในสิ่งที่ไม่ดีไม่งาม ท่านประธาน คงเคยได้ยินคำว่า สภาเผด็จการ สภานี้
 เป็นเผด็จการ สภาแห่งนี้ถูกคนหลายคนกล่าวว่าเกินสภาเผด็จการ ทำให้
 ภาพพจน์ของสภาเสียหาย คือพวกมากลากไปเป็นเผด็จการ ฉะนั้นแนวความคิด
 ของกรรมาธิการชุดนี้จึงต้องการที่จะลบล้างคำว่า เผด็จการสภาออกไป
 จากสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ ท่านประธาน ในเมื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญบางคณะ
 แนวความคิดของคน ๒ กลุ่มมันจะไม่ตรงกัน กลุ่มหนึ่ง คือวุฒิสมาชิก
 ซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง กลุ่มหนึ่งมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มา
 จากการเลือกตั้ง แต่บางขณะคนเหล่านั้นท่านประธานเป็นคนเหมือนกัน
 มีความศักยภาพเป็นคนเหมือนกัน แต่คนเรานั้นแตกต่างกันที่แนวความคิด
 จะเห็นการอาสาประชาชนเข้ามาเพื่อทำหน้าที่เพื่อบ้านเมือง จะเป็นวุฒิสมาชิก

ก็ถือว่าเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ถึงท่านจะไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่โดยหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญนั้น ท่านจะต้องมาทำหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทย ผู้แทนราษฎรก็เหมือนกันมาทำหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทย แต่ข้อขัดแย้งกัน ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น บางขณะมันเกิดขัดแย้งกันได้ ทั้ง ๆ ก็มีเจตนาดี ต่อประชาชนเหมือนกัน ฉะนั้นตรงนี้เราจึงแลเห็นในมติของกรรมาธิการ เพื่อไม่ต้องการเห็นสภานี้เป็นสภาเผด็จการ จึงเบนเข็มทั้งหลายทั้งปวง ไปสู่นายของพวกเรา นั่นคือประชาชน ท่านประธาน เมื่อเกิดการขัดแย้งกัน ๒ ระบบ ระหว่างวุฒิสมาชิกกับสภาผู้แทนราษฎร แน่แน่นอนถ้าหากว่าเรา โยนส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นการเคารพประชาชน ถ้ามติที่ขัดแย้งกันนั้นไปให้ ประชาชนทั่วทั้งประเทศได้มีโอกาสตัดสินใจ ได้มีโอกาสให้ดุลพินิจ ได้มี โอกาสใช้ความคิดถกเถียงกันบ้าง เพื่อหาแนวทางช่วยสภาสูง ท่านประธาน ตรงนี้เป็นการไม่แปลก ผมต้องยอมรับในแนวความคิดของกรรมาธิการ เป็นอย่างมาก ท่านประธาน ในข้อ ๑๘ พรรคกิจสังคมเห็นด้วยมาตั้งแต่ เริ่มต้น พวกเราเคยมีการถกเถียงกันในพรรคมามากแล้ว แต่เรามิได้ ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน จึงอยากกราบเรียนว่าที่ผมลุกขึ้นมาอภิปรายในวันนี้ อยากกราบเรียนต่อประธานด้วยความเคารพว่า ผมเห็นใจกรรมาธิการ และจะขอเรียนว่าท่านใช้เงิน ๑ ล้าน ๗ แสนบาท ประชุม ๖๕ ครั้ง ไปต่างประเทศ ๓ ประเทศ ไป ๑๓ วันนั้นมันก็คุ้มค่าแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมดีใจ แทนพี่น้องประชาชนที่คณะกรรมาธิการชุดนี้ มีความตั้งใจที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ให้เป็นประชาธิปไตยที่สุด แล้วก็อยากจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไข รัฐธรรมนูญในครั้งนี้ แต่กระผมมีบางประเด็นที่จะเรียนถามคณะกรรมาธิการ วิสามัญชุดนี้ เพื่อชี้แจงรายละเอียดให้เข้าใจเพิ่มขึ้น สำหรับกรณีที่ท่านขอแก้ มาตรา ๒๑๑ (๓) ขึ้นรับหลักการนั้นบอกว่า มีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ที่ลงคะแนน ก็แสดงว่าเสียงที่รับหลักการไว้ต้องมีกึ่งหนึ่งของผู้ที่ลงคะแนน กรณีที่ไม่ลงคะแนน มาแล้วงดออกเสียงนั้นจะถือนับเป็นกึ่งหนึ่งหรือไม่ ผมฝากถามนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านบอกว่า ในกรณีสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาขัดแย้งกันและมีมติไม่ผ่าน แต่คะแนนเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลงคะแนนเห็นชอบเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดให้ส่งร่างรัฐธรรมนูญไปให้ประชาชนออกเสียงเป็นประชามติ ส่วนดีของจุดนี้ก็คือ ท่านนั้นพยายามที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกฎหมายของบ้านของเมือง แต่ที่ผมสงสัยคือคณะกรรมการการชู้ตนี้อาจจะเข้าใจผิดหรือว่าผมเข้าใจผิดกันแน่

ในการประชุมร่วมกันตามมาตรา ๑๕๖ (๑๓) ท่านไม่ได้แก้ไขคงเดิมนะครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องมีการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร กรณีความเห็นแย้งคงเป็นไปไม่ได้ เมื่อประชุมสภาเดียวกันนั่งอยู่ ณ ที่นี้จะมาเห็นแย้งได้อย่างไร ก็เป็นไปไม่ได้คือคะแนนส่วนมากและส่วนน้อยแค่นั้นเองนะครับ ผมยังสงสัยอยู่ว่าเราจะตัดสินว่าความเห็นแย้งเกิดขึ้นตรงไหน รัฐธรรมนูญเดิมนั้น ถ้าอยากจะได้ความเห็นแย้งจะต้องส่งกลับไปให้สภาผู้แทน^{วุฒิสภา}พิจารณาอีกครั้งหนึ่งและจึงเป็นความเห็นขัดแย้ง ถ้ากรณีที่ประชุมร่วมกัน ๒ สภานั้น ผมว่าเกิดขึ้นไม่ได้หรอกที่จะเห็นแย้งกันในที่ประชุม เพียงแต่เสียงข้างมากกับเสียงข้างน้อยเท่านั้น

อยากจะเรียนถามกรรมการช่วยชี้แจงตรงนี้ด้วย แล้วก็ที่ผ่านมาในข้อ ๑๗ นั้น กรรมการเราพยายามที่จะลดอำนาจ ลดบทบาท ลดจำนวนของวุฒิสภาให้น้อยลง จากปัจจุบันนี้มี ๒๗๐ ท่านเสนอแก้ไข ๑๒๐ และอำนาจหน้าที่นั้นท่านพยายามที่จะให้เหลือแค่กลั่นกรองกฎหมาย แต่ปรากฏว่าเมื่อมาแก้มาตรา ๒๑๑ นั้น ท่านกลับให้อำนาจวุฒิสภาซึ่งเหลือแค่ ๑๒๐ คน และอำนาจท่านลดลงหมดแล้ว อยากจะให้มียอำนาจเท่าเทียมกันกับสภาผู้แทนราษฎร

ในกรณีความเห็นแย้งมันสมควรหรือไม่ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คน มาจากการเลือกตั้ง ถ้ามีความเห็นแย้งอย่างท่านว่าเห็นแย้งกับบุคคล ๑๒๐ คน ซึ่งอำนาจท่านก็ลดลงมาเรื่อย แต่จะกลับให้ความเท่าเทียมระหว่าง ๑๒๐ คนกับ ๓๖๐ นั้นกลับไปให้ประชาชนนั้นเป็นผู้ตัดสิน ผมว่าท่านเข้าใจผิดหรือสับสน

ประเด็นนี้ เมื่อเราต้องการที่จะลดอำนาจวุฒิสภาแล้วทำไมต้องให้มีการขัดแย้งกับสภาผู้แทนราษฎรและให้ประชาชนตัดสินนะครับ ประเด็นนี้ฝากนะครับ

อีกเรื่องหนึ่ง กระผมอยากเรียนถามทางคณะกรรมการว่า การที่ท่านจะให้ประชาชนลงประชามตินั้น ผมอยากเรียนถามท่านว่า ปัจจุบันนี้ เมืองไทยของเราพร้อมหรือยัง ท่านไปดูต่างประเทศ ๓ ประเทศ เห็น ๓ ประเทศนั้น เขามีการลงประชามติ ผมก็เห็นด้วยประเทศของเขานั้น ของเราพร้อมหรือยัง แล้วจำนวนเปอร์เซ็นต์ในการเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็นอย่างไร กรุงเทพมหานคร เขตดอนเมืองเลือกตั้ง ส.ก. ส.ช. ส.ช. ที่ผ่านมา ๑๙ เปอร์เซ็นต์อย่างนี้จะถือเป็นประชามติของประชาชนทั้งประเทศหรือไม่ อยากจะฝากประเด็นนี้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น กระผมมีความคิดเห็นว่าเห็นด้วยที่จะให้ประชาชนลงประชามติ แต่ไม่ใช่เมื่อมีการขัดแย้งแล้วเราจะให้ความสำคัญกับประชาชนแล้ว ทำไมไม่ให้แต่ต้นละ โดยให้การแก้กฎหมายอาจจะให้นายกรัฐมนตรีหรือประธานรัฐสภาเป็นผู้เสนอขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเสนอให้ประชาชนลงประชามติ อยากฝากให้คณะกรรมการลองไปดู ถ้าเราต้องการประชาธิปไตยจริงต้องให้ประชาชนเริ่มตั้งแต่ต้นเลย ไม่ใช่ว่ามีความเห็นแย้งอย่างที่ผมว่ามันแย้งก็แย้งไม่ได้อยู่แล้วที่ประชุมเดียวกัน แล้วก็ ๑๒๐ คน จะมาแย้ง ๓๐๐ คน คงเป็นไปได้ และในการขอแก้กฎหมายเดิมที่เราใช้ ปัจจุบันนี้การที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญได้นั้นจะต้องใช้เสียง ๓๑๕ เสียง คือกึ่งหนึ่งของ ๒ สภา สภาผู้แทนราษฎร ๓๐๐ วุฒิสภา ๑๕ กึ่งหนึ่งก็คือ ๑๕๕ ต้องเกิน ๓๑๕ ถ้ากฎหมายใหม่ตามที่ท่านเสนอแก้ลดจำนวนวุฒิสภาลงมานั้น ส.ส. เรา ๓๐๐ วุฒิสภา ๑๒๐ รวมกัน ๔๒๐ ถ้าจะแก้ไขตามที่ท่านแก้ข้อ ๑๗ จะต้องใช้เสียง ๒๑๐ ส.ส. ของเรา ๓๐๐ ก็ใช้แค่ ๒ ใน ๓ แค่นั้นเอง ไม่จำเป็นต้องอาศัยวุฒิสภาก็แก้ไขได้ ผมจึงขอตกลงไว้แล้วก็ฝากกรรมการสั้น ๆ แค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พันตำรวจโท สมชาย

แล้วจะต่อด้วยคุณเกษม-----

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
ชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานครับ ต่อประเด็นการ
แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้น เราเองก็ได้อภิปรายกันมาพอสมควร
ในส่วนของกระผมเองขอเรียนว่าค่อนข้างจะชื่นชมยินดีกับทาง
ท่านกรรมาธิการคณะนี้ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการที่จะให้
ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในกรณีที่มีความเห็นขัดแย้งกัน
ระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตามตรงนั้นผมอยากจะ
ฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ในกรณีที่จะต้องลง
ประชามติกันนั้น ขั้นตอนค่อนข้างจะสับสนพอสมควร แล้วก็คงจะต้อง
เป็นเรื่องที่มีการเตรียมการกันในการที่จะดำเนินการให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมตรงนี้ แล้วผมกราบเรียนว่า ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญ
ของเรานั้นได้ให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นแล้ว ผมเชื่อได้ว่าพ่อแม่พี่น้อง ประชาชนทุกคนนั้นคงจะรัก
และหวงแหนรัฐธรรมนูญเรามากขึ้น แล้วก็มีความเข้าใจในด้วยทกกฎหมาย
ในด้วยทของรัฐธรรมนูญมากขึ้น แต่สิ่งที่เบี่ยงกันก็คือว่า แนวทาง
ในการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตรงนี้ ท่านกรรมาธิการ
ที่เคารพทั้งหลายนั้น ท่านได้เตรียมการในส่วนตรงนี้น้อยน้อยแค่ไหน
อย่างไร เพื่อที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ไม่ใช่ว่า
มีเพียงตัวแทนเข้ามาเท่านั้น เพราะเราเชื่อได้ว่าความคิดเห็น
ขัดแย้งระหว่างวุฒิสภาก็ดี กับสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ต้องเกิดขึ้นได้แน่นอน
ไม่ว่าในโอกาสใดก็แล้วแต่ ถ้าหากว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ไม่คล้อยไปตามแนวทางเดียวกันแล้ว แน่แน่นอนที่สุดผมเชื่อได้ว่าตรงนี้
ก็คงจะต้องมีเกิดขึ้นในไม่ช้า ตรงนั้นผมเชื่อได้ว่าทางกรรมาธิการเอง
ท่านก็คงจะได้หาแนวทางในการศึกษาปัญหา เพื่อที่จะนำเสนอต่อสภา
ในการที่จะเตรียมการดำเนินการเพื่อรองรับปัญหาความขัดแย้งที่จะ
เกิดขึ้นในอนาคต กระผมเองกับเพื่อน ๆ สมาชิกในพรรคชาติพัฒนานั้น
ได้คุยกันอยู่ในประเด็นนี้อยู่ตลอด แล้วทุกคนนั้นก็มีความชื่นชมยินดี
คณะกรรมการชุดนี้ที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาแก้ไข
ตรงนี้อย่างแท้จริง ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเกษม รุ่งชนเกียรติ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : กระผม
 เกษม รุ่งชนเกียรติ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดสุรินทร์
 ท่านประธานครับ ผมเรียนอย่างนี้ว่าตลอดระยะเวลา ๒ วัน
 เมื่ออาทิตย์ที่แล้วไม่พยายามที่จะลุกขึ้นมาพูด เพราะคิดว่าการอภิปราย
 จะไม่มีผลสำเร็จ คือจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการแก้กฎหมาย นอกจากว่า
 เราจะเก็บข้อมูลต่าง ๆ แล้วไปพูดกันในพรรคการเมือง แต่เมื่อเห็น
 ข้อเสนอของทางคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่องประชามติ ก็คงจะต้อง
 มาแสดงความคิดเห็นกันนิดหนึ่ง ผมเรียนอย่างนี้ว่า ผมคงจะไม่พูดถึง
 วุฒิสมาชิก เพราะจุดยืนในใจผมแล้วผมเชื่อมั่นว่าจะต้องมีสภาเดียว
 ๒ สภาจะเกิดขึ้นไม่ได้ เพราะว่าในที่สุดเมื่อความเจริญและการ
 พัฒนาต่าง ๆ เกิดขึ้นไป สภาเดียวแน่นอน วุฒิสมาชิกคงจะต้องไม่มี
 เพราะฉะนั้นผมจะไม่พูดเรื่องการขัดแย้งแต่ผมจะพูดเรื่องประชามติ
 ซึ่งผมเห็นว่ากรรมาธิการชุดนี้กำลังจะดำเนินการที่ถูกต้องเรื่องประชามติ
 ทำไมผมพูดอย่างนั้น ผมเรียนว่าระบบการเลือกตั้งบ้านเรา เป็นการมอบ
 อำนาจในฐานะที่ผู้แทนราษฎรเสมือนตัวแทนคนหนึ่ง มอบอำนาจให้เข้ามา
 ทำหน้าที่ในสภา แต่เราเคยถามตัวเองไหมว่า สิ่งที่เราได้รับมอบจาก
 ประชาชนชอบเขตอยู่ตรงไหน เราเคยถามตัวเองไหม เพราะฉะนั้น
 ผมเห็นว่าพอมาพูดเรื่องประชามติ ผมเลยอยากจะพูดให้เป็นบรรทัดฐาน
 หรือจะให้ฝากไว้เป็นอนุสรณ์ในการกำหนดไว้เป็นรายงานการประชุมว่า
 ผมอยากให้พวกผู้แทนทบทวนตัวเองว่า เราได้รับมอบอำนาจจากประชาชน
 ชอบเขตขนาดไหน เช่น การแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ประชาชนให้อำนาจเรา
 หรือเปล่า หรือว่าประชาชนยังสงวนสิทธิอำนาจตรงนี้ไว้ ผมบอกว่า
 เราต้องทบทวนกัน หลาย ๆ อำนาจผมคิดว่าประชาชนไม่ได้มอบให้เรา
 ท่านสังเกตไหมว่าประชาชนเคยมีเรื่องขอจากเรา แต่เมื่อเราทำ
 หลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่าง ซึ่งเขาไม่เห็นด้วย ซึ่งเขาคิดว่าเขาไม่ได้
 มอบให้อำนาจเรา แบบมีที่เคยร้องขอมันจะเข้ามาเป็นกำปั้นแล้วชูเหนือหัว
 แล้วเกิดเหตุการณ์วิกฤตแก่บ้านเมืองนี้หลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ คราว
 เกิดขึ้นมา ผมถึงบอกว่าฝากคณะกรรมการลองสำรวจแล้วลองนึกคิ
 ดูว่าสิ่งใดที่ประชาชนมอบในการเลือกตั้งให้เรา ชอบเขตอยู่ตรงไหน
 ผมเชื่อว่าประชาชนมาเลือกตั้งเราในฐานะผู้แทนราษฎรไม่ได้มอบ

สผ. ๒๒/๒๔๓๖ (ส. ๑)

ชนิกา ๒๐/๓.

อำนาจให้เราหมด ไม่ได้มอบหรือกรับ เขาอาจจะมอบอำนาจให้เรา
เพียง ๗๐ เพอร์เซ็นต์ หรือ ๘๐ เพอร์เซ็นต์ เพอร์เซ็นต์ที่เราจะต้อง
เข้ามาพูดคุยกัน แต่อีก ๒๐ เพอร์เซ็นต์ หรือ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ซึ่ง
ประชาชนอยากจะสงวนสิทธิไว้ -----

- ๒๒/๑

ให้เป็นอำนาจของประชาชนแท้จริง ระบบประชาธิปไตยมันดีตรงนี้ เป็นอำนาจ
ของประชาชนที่แท้จริง ซึ่งเราก็แก้ไขว่าระบบประชาธิปไตยเป็นระบบซึ่ง
อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ไม่ใช่ว่ามาจากประชาชนเป็นของ
ประชาชน เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งคือการมอบอำนาจให้ตัวแทนมาทำ
หน้าที่ในสภา ถามว่าขอบเขตการมอบอำนาจอยู่แค่ไหน กรรมการ
เคยสำรวจไหมครับ ชอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คงคนสุดท้าย คุณวราเทพ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกำแพงเพชร พรรคชาติไทย กระผมก็คงเป็นอีกคนหนึ่งในฐานะ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับมอบหมายจากพี่น้องประชาชนให้เข้ามาเป็น
ตัวแทนในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เราทราบกันดีว่าในระบบ
การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นคือการปกครองโดยพี่น้องประชาชน
แต่ถ้าจะให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศเข้ามาดูแลเข้ามาปกครองกันเองนั้น
ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ ฉะนั้นจึงมีการเลือกตั้ง การเลือกตั้งก็คือการมอบอำนาจ
ให้ ส.ส. ๓๖๐ คนเข้ามาทำหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงแทนพี่น้องประชาชน
กระผมมีความเห็นคล้าย ๆ กับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้วในประเด็น
ที่ว่าทำอย่างไรเราจะให้พี่น้องประชาชนเหล่านั้นมีส่วนร่วมในการปกครอง
ของเขา เพราะเราเชื่อได้อย่างไรว่า ๓๖๐ คนที่เข้ามาทำหน้าที่แทนพี่น้อง
ประชาชนนั้น จะทำหน้าที่ที่พี่น้องประชาชนเหล่านั้นตั้งใจอยากจะให้เป็น
อยากจะให้ทำ เมื่อมาพูดถึงการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมถามว่าขณะนี้เราในสภา
แห่งนี้พูดจากันในเรื่องรัฐธรรมนูญ แต่ถามกลับไปว่าพี่น้องประชาชนอีกจำนวน
๑๐ ล้านคนทั่วประเทศเหล่านั้น เขาทราบดีว่ารัฐธรรมนูญคืออะไร
หรือไม่ กระผมเป็นห่วงว่าหลาย ๆ คน หลาย ๆ หน่วยงาน อาจจะเป็น
ห่วงว่า สถาบันสภาผู้แทนราษฎรนั้นกำลังพยายามที่จะทำให้พี่น้องประชาชน
ได้ทราบถึงระบอบประชาธิปไตยดีขึ้น แต่ยังไม่เห็นมีหน่วยงานไหนใน
ภาครัฐที่ออกมาทำหน้าที่เป็นตัวแทน ทำหน้าที่โดยการให้พี่น้องประชาชน
เหล่านั้นได้ทราบข้อมูลที่แท้จริง ในประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญกระผม
เห็นด้วยกับคณะกรรมการวิสามัญที่เสนอให้มีการลงประชามติโดยพี่น้อง
ประชาชน แต่ถามว่าเราพร้อมเพียงไรแค่ไหนเกี่ยวกับการลงประชามติ
และถามว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่านั้นหรือที่จะมีการลงประชามติ มี

กฎหมายอีกหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชนอย่างมากมาย แต่เราไม่เคยพูดถึงการแก้ไขโดยการลงประชามติ ผมถามว่าถ้าวันนี้ มีการลงประชามติเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญมีพี่น้องประชาชนจำนวนเท่าไร ที่จะแสดงความคิดเห็น และถามว่าถ้าวันนี้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ พี่น้องประชาชน ผมยกตัวอย่างเช่นพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พี่น้องเหล่านั้นทราบดีว่าเธอจะมีผลกระทบอะไรกับตัวเธอ เธอจะต้อง แสดงความคิดเห็นอย่างแน่นอน อย่างมากกว่ารัฐธรรมนูญถ้าถามไปว่า วันนี้เราทำประชามติขึ้นมา ๒๐ ล้านฉบับ จะได้รับกลับมาเท่าไร ผมเข้าใจ ว่าเพียงแค่เมืองหลวง เพียงแต่ชุมชนใหญ่ ๆ เท่านั้นที่จะทราบ พี่น้องประชาชน เหล่านั้นทราบหรือไม่ เราทำอย่างไรถึงจะทำให้พี่น้องประชาชนของเรา ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศได้เข้าใจปัญหาที่แท้จริงว่าตัวแทนของเธอ เข้ามาทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นผมมองเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะเป็นอย่างไรก็ตามถ้า ผลออกมาแล้วไม่เป็นที่พอใจหรือไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของพี่น้องประชาชน รัฐธรรมนูญนั้นก็จะอยู่ไม่ได้ทำไมเราไม่สร้างบรรทัดฐานที่จะสร้าง รัฐธรรมนูญที่เป็นแม่บทกฎหมายหรือกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ให้มันถาวร ของเรามีมาแล้วก็ฉบับ ท่านประธานคงจะทราบ มีมาแล้ว ไม่ทราบก็ฉบับต่อก็คงมี เราฉีกทิ้งโดยคณะบุคคลก็ดี โดยพลังของกลุ่มคน เพียงจำนวนเรือนแสนก็ติดต่อไปนี้ เราคงจะต้องมาพูดถึงเรื่องว่าทำอย่างไร ทำให้พี่น้องประชาชนคนไทยเข้าใจในระบบการปกครองในระบบประชาธิปไตย ได้มากขึ้นผมว่าถึงวันนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ต้องน้อยลง และประเด็นต่าง ๆ ที่เราถกเถียงกันนั้นพี่น้องประชาชนก็จะทราบว่าเราทำเพื่อพี่น้องประชาชน จริง ๆ ขอกราบขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกพร

นายเอกพร รักความสุข (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเอกภาพ ผมมีโอกาสได้อ่านรายงานของคณะกรรมการทั้งสองเล่ม ซึ่งหนามาก ผมมีความคิดเห็นว่าทางคณะกรรมการได้ใช้ความพยายาม ในการที่จะเป็นกุญแจสำคัญในการวางรากฐานของประเทศไทยเราใน พ.ศ. นี้ในประเด็นที่เราพูดอยู่ในเวลานี้น่าจะเป็นกุญแจดอกสำคัญที่สุด

ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะก่อนที่จะมีการรายงานของคณะกรรมการ
แต่ละพรรคการเมืองก็สดับรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตลอดจน
ความคิดเห็นของเพื่อน ส.ส. ในพรรคการเมืองของพรรคนั้นสังกัดอยู่
เราก็จะเห็นความแตกต่างแต่ละประเด็นที่พรรคนี้คิดไปต่าง ๆ นานา
แต่เงื่อนไขสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ที่เกดช่องเอาไว้คือหมวด ๑๑
ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ในทางวิชาการนั้นเขาจะพูดถึง
ใน ๒ ประการว่า -----

รัฐธรรมนูญที่แก้ไขง่ายกับรัฐธรรมนูญที่แก้ไขยาก โดยมีวัตถุประสงค์ในทำนอง
ที่เรียกว่าถ้าหากแก้ไขง่าย เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง
ส่วนรัฐธรรมนูญที่แก้ไขยากนั้น ก็เพื่อจะรักษารัฐธรรมนูญให้เป็นหลักประกัน
ในทางกฎหมายสูงสุด แต่ท่านประธานก็ทราบว่า เราผ่านการใช้รัฐธรรมนูญ
มา ๑๕ ฉบับ ทั้ง ๑๕ ฉบับที่ผ่านมา มีการประชุม มีการอดข้าว มีการวิจารณ์
มีการกระทำต่าง ๆ นานา เพื่อให้เสียรัฐธรรมนูญทั้ง ๑๕ ฉบับไป แม้แต่กระทั่ง
การยึดอำนาจ ค่าถามตรงนี้แหละครับเกิดขึ้นตรงที่ว่า บทบัญญัติในการแก้ไข
รัฐธรรมนูญหลาย ๆ ฉบับที่ผ่านมา ปิดทางออกในการแก้ไข แล้วเมื่อหันมามอง
ถ้าหากจะเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญเป็นบ้าน ท่านประธานก็ทราบว่าบ้านทุกหลัง
ที่ ส.ส. นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้เกิดจากผู้มีอำนาจ นักเผด็จการ คนยึดอำนาจสร้าง
ให้เราอยู่ แล้วพอเราเข้ามาเราก็ไม่พอใจห้องนั้นห้องนี้ แต่พอจะปรับปรุงแก้ไข
ห้องต่าง ๆ กระทำได้ยาก ถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่เราจะต้องยอมรับข้อเท็จจริง
ว่าสถานการณ์ของประเทศไทยเราจำเป็นต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญได้อย่างสะดวก
คณะกรรมการได้เปิดช่องเอาไว้ในกรณีการลงประชามติ โดยเอาเงื่อนไข
ความขัดแย้งระหว่างสภาสูงกับสภาล่าง เอาความขัดแย้งระหว่าง ส.ส. กับ
วุฒิสมาชิก มาเป็นประเด็นให้ประชาชนลงประชามติ ผมเองได้ฟังความเห็น
ของเพื่อนสมาชิกหลายท่านว่า เป็นไปได้ไหมที่เราจะพูดกันตั้งแต่ต้นว่า จะให้
มีการลงประชามติของประชาชนตั้งแต่ต้น ถ้าหากจะพูดกันตรงนี้ กระผมขอเสนอ
ความเห็นเสียก่อนในเบื้องต้นว่า หลักรัฐธรรมนูญนั้นไม่ใช่กฎหมายสูงสุดแต่เพียง
อย่างเดียว เพราะเวลาเราพูดถึงความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ
เราหมายถึงว่า ต่อไปนี้คนในประเทศนี้จะต้องเคารพเชื่อฟังกฎหมายฉบับนี้
โดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจะออกกฎหมายขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้
ความเป็นกฎหมายสูงสุดก็จึงทำให้เรารักษารัฐธรรมนูญอย่างผิดทาง แต่ข้อเท็จจริง
ทางการเมืองจะต้องยอมรับว่า รัฐธรรมนูญเป็นเพียง ๒ ลักษณะ ในประการที่ ๑
คือสัญญาทางการเมือง ในประการที่ ๒ คือกติกาของสังคม กติกาของสังคม
เรายอมรับได้ว่าเป็นข้อบังคับให้ประชาชนมีสิทธิ มีหน้าที่จัดความสงบเรียบร้อย
ในสังคม แต่ครั้งน้ามองประเด็นสัญญาทางการเมือง รัฐธรรมนูญคือของล่อใจที่ผู้มี
อำนาจเวลายึดอำนาจแล้วก็บอกประชาชนว่า กำลังจะร่างรัฐธรรมนูญให้ถูกใจ
แก่ประชาชน จะยึดอำนาจก็อ้างว่ารัฐธรรมนูญฉบับก่อนไม่ดีเพื่อจะร่างรัฐธรรมนูญ
ใหม่ เราเคยเสียรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งมีกระบวนการแก้ไขยาวนานหลาย
สิบปีเพราะผู้ยึดอำนาจบอกว่าจะจัดการกับคนโกง พอร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้

ก็ไม่ได้มีข้อความที่จะจัดการกับคนโกงได้เลยและเราก็เสียเวลากันในปี ๒๕๓๕ มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพราะข้อสัญญาที่ผู้มีอำนาจกระทำในเวลานั้นผิดทาง ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าเมื่อคณะกรรมการมีแนวความคิดหลังจากการใช้เวลาศึกษามานานนับปีที่จะให้ประชาชนลงประชามติ เรายอมรับเถอะครับว่า อยากจะให้มึลักษณะของสัญญาทางการเมืองเกิดขึ้นในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เพราะไหน ๆ เราต้องยอมรับว่าฉบับปัจจุบันนี้เราในที่นี้ไม่มีใครเข้าไปเกี่ยวข้องเลย ส.ส. ๓๖๐ คน จะมีก็แค่บางคนเท่านั้นที่มีโอกาส มีโอกาสร่วมกับสภานิติบัญญัติในเวลานั้น แต่คนส่วนใหญ่ในเวลานี้เขาบอกอย่างไปตรงมาว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้เป็นรากเหง้าที่สืบเนื่องมาจากการยึดอำนาจ ฉะนั้นหลัก ๓ ประการ ที่ผมจะฝากไว้เพื่อให้ทางท่านคณะกรรมการได้พิจารณา

คือว่า-----

ประการที่ ๑ การทำสัญญาทางการเมืองของรัฐธรรมนูญต่อไปนี้จะต้องเริ่มต้นจาก ส.ส. และคณะรัฐมนตรีเท่านั้น การเริ่มต้นนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าถ้าหากเราไม่เปิดโอกาสให้ ส.ส. เริ่มต้น เราก็จะไม่มีวิศวกรที่จะมาคู้ห้องนั้นห้องนี้ในการสร้างบ้านให้กับประชาชน

ประการที่ ๒ น่าจะเป็นลักษณะของเสียงข้างมาก ในประเด็นเสียงข้างมากนั้นผมเห็นว่า ผู้ที่ลงคะแนนเสียงในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อโหวตแต่ละโหวตที่ได้ลงคะแนนไป อย่างกรณีที่มีคนลงมติว่าไม่เห็นด้วยที่จะมีนายกฯ มาจาก ส.ส. อีกฝ่ายหนึ่งก็บอกเห็นด้วยที่จะมีนายกฯ มาจาก ส.ส. หลังจากมีการยุบสภาหรือมีการครบกำหนดของ ส.ส. แล้ว ประชาชนจะตัดสิน ส.ส. คนนั้นว่า ในเวลาที่คุณมานั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ คุณใช้สิทธิในฐานะ ส.ส. แทนเขาอย่างไร

ประเด็นสุดท้าย หลังจากเราผ่านในเรื่องของการทำสัญญาทางการเมือง และเสียงข้างมากในสภาแห่งนี้ ทั้งกรณีของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ประเด็นสุดท้ายจะต้องให้ประชาชนทั้งประเทศตัดสิน มีท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงการลงประชามติว่า เป็นเรื่องที่จะอาจจะประสบปัญหาในทางปฏิบัติ กระผมเห็นว่าในแนวทางรัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้ เราพูดถึงกัฏติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเป็นประเด็น ๆ ไป เมื่อเราตีกรอบของการแก้ไขเป็นแต่ละกัฏติไปแล้ว ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะลงประชามตินั้นสามารถกระทำได้โดยง่าย เราไปลงคะแนนเลือกตั้งมีผู้สมัคร ๓๐ กว่าคน เราสามารถให้ประชาชนกากบาทเบอร์นั้นเบอร์นี้ได้ทำไม่ละครับ การลงประชามติเพียงว่าเห็นชอบไม่เห็นชอบในกัฏติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะกระทำไม่ได้เขี้ยวหรือ ยกตัวอย่างสมมุติว่าเอาหลักเกณฑ์ที่ผมพูดมา ๓ ประการนี้เป็นบรรทัดฐานของหมวด ๑๑ ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เราก็จะมีกรณีที่เราเรียกว่าให้ ส.ส. เสนอ อย่างสมมุติผมเสนอว่าขณะนี้อยากจะให้ประชาชนคนไทยอายุ ๑๘ ปีมีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เสนอผ่านเข้ามาสู่สภา ทั้ง ส.ส. และวุฒิสมาชิกพิจารณาโดยเสียงข้างมากแล้วรับหลักการ ตลอดจนลงมติเห็นด้วย จากนั้นก็ส่งไปให้ประชาชนทั่วประเทศลงคะแนนเสียงว่า จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับกัฏติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในประเด็นนี้ ๔ ปี ที่สภาแห่งนี้ทำหน้าที่อยู่ผมมั่นใจว่าคงจะไม่ได้แก้ไขรัฐธรรมนูญมากมายทุกปี ก็มีบางประเด็นที่สอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

ฉะนั้นในหมวด ๑๑ นั้น กระผมคงไม่เห็นด้วยเพียงที่ท่านคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาว่า จะต้องมีความขัดแย้งเท่านั้นระหว่างสภาสูงกับสภาล่าง ระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎร แล้วจึงมาเปิดโอกาสให้กับประชาชน ที่ผ่านมาเรายอมรับว่าเสียงของประชาชนนั้น อาจจะลำบากที่จะพูดกับ ส.ส. พูดกับสภาแห่งนี้ แต่ถ้าหากเราให้ ส.ส. และวุฒิสมาชิกมาทำหน้าที่ เป็นวิศวกรสร้างบ้านตามที่ได้รับฟังมา จากนั้นก็ให้ประชาชนในฐานะ นายจ้างวิศวกรนั้นตัดสินใจว่า จะเห็นด้วยกับแบบ เห็นด้วยกับโครงสร้าง ตลอดจนบ้านหลังนี้หรือไม่ ฉะนั้นในหมวด ๑๑ ผมอยากจะขอความกรุณาว่า ถ้าเป็นไปได้น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหลักการของการลงประชามติ ในประเด็นอย่างง่ายและทำสัญญาทางการเมืองให้เกิดแก่ประชาชน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเป็นคนสุดท้ายนะครับ
คุณส่งสุข จะได้เข้าประเด็นอื่น

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมต้อง
ขอขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสกระผมเป็นคนสุดท้ายใน
ประเด็นนี้ ซึ่งผมขอกราบเรียนว่าในประเด็นนี้เป็นประเด็นหลักที่กระผม
ได้ดำเนินการที่ได้้นำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการประสานงาน
พรรคร่วมฝ่ายค้าน เพื่อขอให้ท่านประธานให้ความกรุณาว่า หลังจาก
ที่เราพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ไปจนจบสิ้น ๒๕ ประเด็นที่คณะกรรมการฯ
ได้นำเสนอมา ก็ขอให้สมาชิกในสภานี้มีโอกาสนี้จะได้้นำเสนอประเด็น
ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมา ประเด็นใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมาน่าจะชัดเจนที่สุด ก็คง
จะเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับการให้อำนาจของประชาชนในการออกเสียง
ลงประชามติในกรณีหนึ่งกรณีใดที่สภาหรือทางรัฐบาลเห็นสมควรว่า
ต้องการที่จะให้ประชาชนทั้งประเทศได้ให้การตัดสินใจ ท่านประธาน
ได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกแห่งสภา ---

ในประเด็นที่เกี่ยวกับมติของคณะกรรมการธิการ ซึ่งได้เขียนเป็นมติข้อไว้
 นิดหนึ่งว่า ถ้าหากมีการขัดแย้งกันเกิดขึ้นแล้วในเรื่องนี้ให้ส่งร่างรัฐธรรมนูญ
 ไปให้ประชาชน ในกรณีที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ส่งร่างรัฐธรรมนูญ
 ไปให้ประชาชนออกเสียงเป็นประชามติได้ นิดเดียวที่คณะกรรมการชุดนี้
 ซึ่งผมไม่ตำหนิเลยผมขอชมเชยที่ได้มีความกรุณานำความรู้สึกนึกคิดของ
 สภาผู้แทนราษฎรของประชาชนคนไทยทั้งประเทศที่ต้องการเห็นแนว
 ประชาธิปไตยที่เราให้ความเคารพต่อสิทธิและอำนาจของประชาชน
 อย่างชัดเจน มาไว้ตรงให้อำนาจ นอกจากอำนาจในการลงคะแนนเสียง
 ให้กับผู้แทนราษฎรแล้วเท่านั้น ในกรณีสำคัญ ๆ ซึ่งไม่น่าจะเป็นกรณีที่
 เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญเป็นกรณีอื่น ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
 อภิปรายกันไปหลายท่านนั้น เป็นเรื่องที่เราจะต้องส่งเรื่องให้ประชาชน
 มีส่วนในการตัดสินใจ สำหรับท่านที่ให้ความเห็นว่ามันมีปัญหาในทางปฏิบัติ
 ก็ขอให้ชี้แจงมาเถอะครับว่า ที่ท่านว่ามีปัญหาในทางปฏิบัติมันอะไรบ้าง
 คือปัญหา ชี้แจงกันไม่ได้สักคนหนึ่ง แต่บังเอิญว่าคนที่ชอบพูดพวกนี้ค่าเหล่านี้
 ดันเป็นนักวิชาการบ้าง เป็นผู้ที่อยู่ในสถานะทางราชการสูง ๆ บ้าง และ
 เวลาพูดออกมาโดยไม่ต้องมีเหตุผลอธิบายประกอบครับ ท่านประธาน
 ก็เออออห่อหมกเอาตามกันไปเลย เพียงเพื่ออะไร ท่านประธาน
 เพียงเพื่อกลัวเสียอำนาจของตนเองไปให้เป็นอำนาจของประชาชน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมคงจะไม่ต้องอภิปรายไปอีกฮึดฮัดทบทวน
 ไปถึงว่าตลอดเวลามาเนี่ย เราสภาแห่งนี้จะกลายเป็นกลุ่มผู้คนอีกกลุ่มหนึ่ง
 หรือไม่ ในการที่จะไปสมคบกันโกหกพกลมต่อประชาชนว่าเราเป็นผู้ที่
 ถืออำนาจและกุมอำนาจเอาไว้ แต่เราไม่มีความจริงใจกันเลย
 เพราะฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ ที่ผมได้เคยต่อว่าต่อขานคณะกรรมการชุดนี้
 มาหลายประเด็นหลายเรื่องที่ได้อภิปรายในสภาแห่งนี้ กระผมได้ทวงถึง
 อำนาจของประชาชน ที่คณะกรรมการชุดนี้ได้ละเลยและเพิกเฉยไปบ้าง
 แต่เมื่อมาถึงตรงนี้จุดนี้กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการทั้งหลาย
 ที่ได้คำนึงถึงว่า อำนาจของประชาชนนั้นเป็นอำนาจที่สำคัญ และ ณ
 จุด ๆ นี้ท่านประธานที่เคารพ มันจะก้าวไปถึงจุดที่ว่า ในประเด็นที่เกิด
 ปัญหาสำคัญ ๆ ที่ตกลงกันไม่ได้ในสังคมไทยนี้ ประชาชนเขาจะลงมดี
 เขาจะลงประชามติของเขาออกมา อะไรคือประเด็นที่ก่อให้เกิดการ
 ขัดแย้งขึ้นมากมายก่ายกองในสังคมไทยเรา นั่นก็คือต่างฝ่ายต่างอ้าง

ประชาชนกัน ทุกฝ่ายอ้างประชาชน สื่อมวลชนก็อ้างประชาชน นักวิชาการ
ก็อ้างประชาชน ข้าราชการประจำก็อ้างประชาชน นักการเมืองก็อ้าง
ประชาชน การอ้างประชาชนถึงแม้ว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาแล้ว
ยังไม่สามารถที่จะเป็นข้อยุติลงได้เลย การยุบสภาในสมัยที่แล้วของ
รัฐบาลอานันท์นั้น ค่ากราบบังคมทูลต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ของประธานสภาผู้แทนราษฎรในตอนนั้นยังชัดเจนอยู่ครับว่า การเลือกตั้ง
ต้องการที่จะให้ประชาชนนั้นเป็นผู้ตัดสิน เป็นผู้พิพากษา ประชาชนตัดสิน
ออกมาแล้ว ประชาธิปัตย์ ๗๙ ชาตินิไทย ๗๗ แล้วเป็นอย่างไร พอถึง
เวลาตั้งรัฐบาลขึ้นมาดูม มีคนออกมาสร้างกระแสบอกว่าพวกเทพต้อง
เป็นรัฐบาลพวกมารเป็นไม่ได้ กระแสตรงนี้ก็ถ้าหากเรามีวิธีการในเรื่อง
ประชามติ ขนาดที่มีการเลือกผู้แทนราษฎรมาแล้ว ก็บอกว่าสภาผู้แทนราษฎร
ยังส่วนใหญ่จะเต็มไปด้วยคนซื้อเสียงกัน ผมถามว่าองค์กรกลางที่ตั้งกัน
ขึ้นมา นั้น ตั้งขึ้นมาทำไม ใช้งบประมาณแผ่นดินนี้ไปทำอะไร คือเราไม่ยอมรับ
กติกาอะไรกันเลยตลอดเวลา เพราะฉะนั้นใครที่มีโอกาสสร้างกระแส
ได้ดีที่สุดคนนั้นก็ชนะ เพราะฉะนั้นการเมืองของเราจะไม่มีการพัฒนา
ไม่มีเสถียรภาพ ประชาชนจะไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง สิ่งที่จะกระทบมาถึง
ชุดนี้ได้เขียนไว้ในมติของคณะกรรมการมานั้น ได้เขียนไว้ในมติ ๑
อย่างนี้ แต่มันจะนำและก้าวไปสู่ประเด็นปัญหาที่สภาผู้แทนราษฎรของเรา
ทั้งสภานั้น จะให้ความเคารพต่อประชาชนทั้งประเทศ เพราะฉะนั้น
ท่านประธานที่เคารพ คงจะไม่ใช่เรื่องนี้ เรื่องเดียวที่เราจะมาพูดว่า
ถ้ามีปัญหาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญและการขัดแย้งกันก็จะให้ประชาชนนั้น
ลงประชามติ -----

ในประเด็นที่เกี่ยวกับประชามตินั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
หลังจากที่สภาแห่งนี้ได้พิจารณาไปหมดประเด็น ๒๕ ประเด็นของ
คณะกรรมการแล้ว กระผมจะขออนุญาตที่จะต้องนำประเด็นที่เป็นสิทธิ
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้จะเป็นผู้เสนอ นั่นก็คือในเรื่องที่
เกี่ยวกับการลงประชามติที่จะเป็นการให้อำนาจของประชาชน
ขอขอบพระคุณรับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายพินิจ จารุสมบัติ (กรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดหนองคาย พรรคเสรีธรรม ในฐานะกรรมการวิสามัญ ต้องขอ
ขอบคุณบรรดาท่านสมาชิกที่ได้ให้ข้อคิดเห็นในข้อที่ ๑๘ บทบัญญัติว่าด้วย
การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เราต้องยอมรับว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็น
กฎหมายสูงสุด เป็นกฎหมายแม่บทของประเทศชาติ และชาติบ้านเมืองนั้น
สังคมพัฒนาก้าวหน้าไปตลอดเวลา ฉะนั้นกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นจะไม่อยู่
คงที่ จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขไปตามกาลของความเจริญ
ของบ้านเมือง ในประเทศที่เจริญแล้วไม่ว่าสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ยุโรป
ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเหล่านั้นในขณะนี้ หลาย ๆ ประเทศได้ใช้รัฐธรรมนูญ
มานานแสนนานก็ยังมีแก้ไข มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ในประเทศ
เยอรมันก็กำลังมีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน
ฉะนั้นตรงนี้คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้พยายามศึกษาค้นคว้าหาแนวทาง
ที่จะกำหนดหลักการวิธีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญให้เป็นบรรทัดฐาน
ที่ดีที่สุดถูกต้องที่สุด เป็นมาตรฐานที่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยของ
บ้านเมืองไทยเรา นี่ขอกราบเรียนฉะนั้นตรงนี้ขอชี้แจงว่าคณะกรรมการ
ชุดนี้ได้ยึดหลักการให้สอดคล้องในระบอบประชาธิปไตยมากที่สุด
โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นต้องเป็น
ไปตามความต้องการของพี่น้องประชาชน ตรงนี้สำคัญที่สุดที่ขอกล่าวซ้ำ
ขอเรียนว่ามีคณะกรรมการหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นคุณูปการอัน
ยิ่งใหญ่ต่อการศึกษาแนวทางในครั้งนี้ และได้มีคณะกรรมการบางท่าน
อาจจะมีความเข้าใจผิดหรือเข้าใจไขว้เขวในบางประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เกี่ยวกับประเด็นที่ (๖) ที่บอกว่าจะทราบได้อย่างไรว่ามีสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรท่านใดบ้าง หรือมีสมาชิกวุฒิสภาท่านใดบ้างที่เห็นไม่สอดคล้อง

ต้องกัน ในกรณีที่ประชุมรัฐสภาและมีการออกเสียงที่คณะกรรมการ
 ได้บัญญัติบทเพิ่มเติมว่า หากคะแนนเสียงเห็นชอบในการที่จะให้มีการ
 ออกใช้ เป็นรัฐธรรมนูญมีน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่
 มีอยู่ของทั้ง ๒ สภา แต่มีมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ทั้งหมดที่มีอยู่ ตรงนี้จะมีการแยกแยะอย่างไร ขอกราบเรียนว่าวาระที่ ๑
 ขึ้นรับหลักการนั้นใช้วิธีชานช่อ วาระที่ ๒ ไม่ใช่ใช้วิธีชานช่อแต่วาระที่ ๓
 ใช้วิธีชานช่อ ฉะนั้นวิธีชานช่อจะทราบว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน
 เท่าใดที่เห็นชอบด้วย ไม่เห็นชอบด้วยเกินกว่ากึ่งหรือไม่ของจำนวน
 สมาชิกทั้งหมด ตรงนี้ก็สามารถที่จะทราบและสามารถที่จะแยกแยะ
 นอกจากนั้นได้มีสมาชิกได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบทบัญญัติมาตรา ๒๑๑ ใน
 เกี่ยวกับผู้ขอแก้ไขว่ามาจากคณะรัฐมนตรี ส.ส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ทั้งหมด ๑ ใน ๓ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผนวกกับสมาชิกวุฒิสภา
 ๑ ใน ๓ ท่านกล่าวว่าอาจจะให้อำนาจตรงนี้ให้อำนาจอธิปไตยที่มี
 หนึ่งเดียว อาจจะให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีและอำนาจของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้คณะกรรมการชุดนี้ก็ได้มีการอภิปราย
 มีคณะกรรมการหลายท่านก็เสนอแนวความคิดเหตุผลต่าง ๆ ตรงนี้
 ขอยอมรับว่ามีเหตุผลที่น่ารับฟังและเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาครั้งนี้ว่า
 อำนาจอธิปไตยควรจะมีหนึ่งเดียว และควรจะเป็นอำนาจของสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร นอกจากนั้นแล้วก็ยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องว่าหลักการใหม่
 ที่คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้นำมาบัญญัติเอาไว้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการ
 ลงประชามติ ตรงนี้ขอกราบเรียนว่า การลงประชามตินั้นต้องแยกออก
 ที่ท่านกรรมการได้เสนอตรงนี้ต้องยอมรับว่าเป็นความกล้าหาญเป็น
 แนวทางที่อารยประเทศที่มีความเจริญทางระบอบประชาธิปไตยประสบ
 ความสำเร็จในการที่จะให้ประชาชนมีสิทธิมีส่วนในการแสดงเป็นเจ้าของ
 กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ๆ -----

ฉะนั้นตรงนี้เราต้องถือว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด เป็นแม่บท เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จำเป็นจะต้องให้ประชาชนได้มีสิทธิมีส่วนเป็นเจ้าของ ฉะนั้นการลงประชามติเป็นวิถีทางสูงสุดอันหนึ่งที่จะให้ประชาชนได้มีส่วนรับผิดชอบต่อกฎหมายสูงสุดของเขา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ประชาชนได้แสดงประชามติในกรณีเกิดความขัดแย้งขึ้นมา ในกรณีการรับหรือไม่รับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นตรงนี้จึงจำเป็นต้องอธิบายว่า การลงประชามติแยกออกจากอำนาจอธิปไตย หรือแยกออกจากหน้าที่อำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตรงนี้ต้องพิจารณาที่แตกต่างกัน ถ้าพิจารณารวมกันแล้วเราจะมองไม่เห็นถึงความสำคัญหรือความหมายของการที่ให้ประชาชนแสดงประชามติเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้แล้วยังมีประเด็นที่สำคัญ ๆ อีกหลายประเด็นที่ต้องขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า บทบัญญัติในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ และกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๑๙ ได้เคยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงประชามติไว้ แต่ยังมีได้เคยนำมาปฏิบัติเท่านั้นเอง ฉะนั้นตรงนี้คณะกรรมการการได้ศึกษาและนำแนวทางบทบัญญัติต่าง ๆ เหล่านั้นมาประกอบในการพิจารณา และมีความเห็นว่า เมื่อกรณีเกิดความขัดแย้งขึ้นมาแล้วน่าที่จะดำเนินการเช่นนั้น นอกจากนี้แล้วยังมีประเด็นของคณะกรรมการการอีกหลายประเด็นที่จะได้ชี้แจงต่อท่านสมาชิก ท่านประธาน ก็ขอให้ท่านกรรมการนพดลได้กรุณาชี้แจงเพิ่มเติม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เอาสรุปหน่อยนะครับ
จะจบแล้ว

ว่าที่ร้อยตรี นพดล ปัทมะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยตรี นพดล ปัทมะ กรรมการ ใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมบางประเด็นที่ยังไม่ได้เรียนชี้แจง ประเด็นแรกเกี่ยวกับเรื่อง การลงประชามตินั้นมีท่านสมาชิกบางท่านมีความเป็นห่วงว่า ประเทศไทยหรือประชาชนคนไทยมีความพร้อมหรือไม่ในการที่จะลงประชามติ กระผมคิดว่าหลักการนั้นเป็นหลักการที่ถูกต้อง แต่ถ้าหากเราเชื่อว่าการเลือกตั้งเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่จะคัดเลือกตัวแทนของเขา เข้ามานั้น เราก็คงจะต้องยอมรับหลักการการลงประชามติเช่นเดียวกัน มีสมาชิกจังหวัดนครราชสีมาได้แสดงความเป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องการเตรียมตัวในการที่จะลงประชามตินั้น ในมาตรา ๒๑๑ ที่ทางคณะกรรมการได้เสนอขอแก้ไขนั้น ในกรณีที่แม้ว่าจะ

จะตกไปเพราะไม่ได้รับความเห็นชอบจากกึ่งหนึ่งของสมาชิกของทั้งสองสภา
แต่ถ้าหากร่างนั้น ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบจาก ส.ส.
เกินกว่ากึ่งหนึ่งก็ให้นำไปลงประชามติภายใน ๖๐ วัน กระผมคิดว่าภายใน
ระยะเวลา ๖๐ วันนั้นคงจะเป็นระยะเวลาที่พอเพียงในการที่จะเตรียมตัว
ในการลงประชามติ

อีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่มีสมาชิกจังหวัดเพชรบุรีได้แสดง
ความเป็นห่วง และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนครได้แสดงความ
เป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าสมาชิกทำไมถึงมีส่วนร่วมในการเสนอขอแก้ไข
รัฐธรรมนูญในประเด็นนี้ทางกรรมาธิการเห็นว่า รัฐสภานั้นเป็นผู้ที่จะเป็น
ทั้งสถาปนิกและเป็นวิศวกรโครงสร้างในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ รัฐสภา
ประกอบไปด้วยองค์กรอย่างน้อย ๒ องค์กร คือสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา

ลำพังอำนาจวุฒิสภาไม่สามารถที่จะผ่านร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ จะต้องให้
แต่ในขณะที่สภาผู้แทนราษฎรอย่างเดียวก่อนนั้น ก็สามารถที่จะผ่าน
ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ก็จะต้องใช้เสียงถึง ๓๖๖ เสียง
ซึ่งสามารถที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญได้แต่เพียงลำพัง อันนี้เป็น
ประเด็นที่ทางคณะกรรมการเห็นว่า แม้ว่าจะมีอำนาจเสนอแต่อำนาจ
ที่จะผ่านจริง ๆ แล้ว สิทธิเด็ดขาดยังอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎร ส่วนใน
ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเพชรบุรีแสดงความเป็นห่วง
เกี่ยวกับเรื่องการนับคะแนนในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ นั้น ในวาระที่ ๑
เป็นวาระรับหลักการ เป็นวาระแรก เพราะฉะนั้นจึงจะต้องใช้คะแนน
เสียงค่อนข้างน้อยกว่า เพราะว่าทางรัฐสภายังจะมีเวลามาพิจารณา
วาระที่ ๓ ซึ่งเป็นวาระที่สำคัญ เพราะฉะนั้นคะแนนจะสูงขึ้น ซึ่งก็มี
ความชอบในกระบวนการพิจารณาการออกเสียงในการร่างกฎหมาย

ส่วนประเด็นสุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
ก็คือ เรื่องการลงประชามติ คือการลงประชามตินั้น เราต้องเข้าใจว่า
ประชาธิปไตยที่เราใช้ปัจจุบันเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน อำนาจที่แท้จริง
และอำนาจอธิปไตยจริง ๆ ยังอยู่ที่ประชาชน กระผมมีความรู้สึกยินดีที่
ท่านสมาชิกหลายท่านได้เห็นความสำคัญของการลงประชามติ ซึ่งกระผม
คิดว่าท่านเป็นห่วง แล้วก็ให้ความสำคัญกับประชาชนอยู่ ทางกรรมการ
ไม่ได้พิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องการลงประชามติในเรื่องอื่น ๆ
นอกจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ก็ก็เป็นประเด็นที่ทางคณะกรรมการ
เห็นชอบในหลักการ และคิดว่าในท้ายที่สุดในการพิจารณาประเด็นอื่น ๆ
หลังจากพิจารณาครบ ๒๕ ประเด็นแล้ว กระผมคิดว่าจะน่าจะเป็นเรื่องหนึ่ง
ที่นำมาสู่การพิจารณา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วกระผมมีเรื่องที่จะเรียนชี้แจงท่าน
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หอมประเด็น ข้อ ๑๘
ต่อไป ข้อ ๑๙ วิธีการเลือกตั้ง เขตกรรมการครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (กรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะ
กรรมการคนหนึ่ง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อผ่านไปยัง
ท่านสมาชิกในสภาแห่งนี้ทุกท่าน เราได้หมดเวลาไป ๒ วันเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

และวันนี้ตั้งแต่เช้าจนบัดนี้หมดไปแค่ประเด็นเดียว ทำอย่างไรถ้าท่านมีความเห็นท่านสงวนไปพูดในพรรคของท่านจะได้ไหม ถ้าประเด็นไหนท่านไม่เอาด้วยก็ไม่ต้องเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญ เวลาจะได้กระชั้นชิดเข้า ท่านประธานครับ ถ้าเราจะพิจารณาอีกสัก ๖ - ๗ ประเด็น ผมเชื่อว่าวันนี้ทั้งวันก็ไม่เสร็จ และขณะนี้ปัญหาต่าง ๆ ในบ้านเมืองมีมาก ภาคใต้น้ำท่วม คนตาย ภาคอีสานฝนแล้ง ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ จะเป็นไปได้ไหมท่านประธานลองหารือ มีความเห็นอะไรที่ไม่ตรงกับคณะกรรมการก็ไปว่ากันในพรรคการเมืองของท่าน และตรงไหนที่ท่านเห็นด้วยกับคณะกรรมการก็เสนอเป็นพระราชบัญญัติเข้ามาแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นนั้น ๆ แค่นี้ก็จบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้วครับ ก็ให้พูดกันบ้างพอสมควร เชิญกรรมการชี้แจงประเด็นที่ ๑๙ เลยครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ในฐานะกรรมาธิการ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ชื่อนำเสนอของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ในอันดับที่ ๑๙ เราได้พูดกันถึงเรื่องการแบ่งเขตเลือกตั้ง ในปัจจุบันนี้ท่านประธาน เราก็แบ่งเขตเลือกตั้งเหมือนกัน โดยเรายังแบ่งเขตอย่างที่เรายังไม่ได้ตัดสินใจแน่วแน่ ว่าจะเราจะแบ่งเขตในลักษณะที่เป็นแบ่งเขต ๓ คน แล้วก็เป็นเบอร์เดียวหรือแบ่งเขตที่เป็นพวงใหญ่ ที่เราพูดกันในภาษาที่เราเข้าใจกันว่าเป็นพวงใหญ่ คือทั้งจังหวัดที่มีผู้แทนราษฎรจำนวนมาก แล้วก็มีผู้แทนหลายคนให้เป็นเบอร์เดียวกัน แต่ในปัจจุบันนี้เราแบ่งโดยวิธี ๓ คนเป็นอย่างสูง จังหวัดใดที่มีผู้แทนน้อยกว่า ๓ คนก็ให้มีผู้แทนเท่าจำนวนประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน ในกรณีที่ผู้แทนราษฎรมีเกิน ๓ คน ให้แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต หรือ ๓ เขต แล้วผลปรากฏในการแบ่งเขตเลือกตั้งนั้น ท่านประธานครับ เรายังไม่กล้าตัดสินใจที่จะให้ประชาชนเลือกทั้งหมดเป็นเบอร์เดียวกัน หรือเราเรียกกันว่า เรียงเบอร์ ขณะนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า กรรมาธิการได้พิจารณาในปัญหาเหล่านี้แล้ว เห็นว่า การเลือกตั้งในปัจจุบันนี้เป็นการเลือกตั้งระหว่างวิธีการผสมผสานระหว่างการเลือกตั้งในระบบพรรคการเมืองและตัวบุคคล เราจึงได้มีการ

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

อัมพา ๒๘/๓

แบ่งเขตเลือกตั้ง และก็ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แม้อยู่ในสังกัดพรรคเดียวกัน
ก็มีเบอร์หมายเลขผู้สมัครไม่ตรงกัน เพื่อให้ประชาชนได้ตัดสินใจเลือกว่า
จะเลือกทั้งพรรค หรือจะเลือกเป็นรายบุคคล -----

ในการพิจารณาแก้ไขปัญหารัฐธรรมนูญหลายประเด็นนั้น เพื่อนสมาชิก
ผู้มีเกียรติก็ได้พิจารณาให้ความคิดเห็นในแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการ
เลือกตั้งมาด้วยตนเอง ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในปัญหาประเด็นที่
กรรมาธิการได้พิจารณาถึงการแบ่งเขตเลือกตั้งเป็นเขตละ ๑ คนนั้น
จากการที่ได้สัมผัสกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ หลายท่าน
ที่ได้รู้จักกันเป็นส่วนตัว หลายท่านยืนยันว่าการแบ่งเขตเขตละคนนั้น เป็นที่
น่าสนใจที่ควรจะให้ทดลองใช้ในการเลือกตั้งในคราวต่อไป แต่ในขณะเดียวกัน
ก็เป็นที่ยกย่องกันว่าในบางพรรคการเมืองนั้น พิจารณาทบทวนแล้วเห็นว่า
การแบ่งเขตเลือกตั้งเขตละคนนั้นยังมีข้อเสียอยู่ ผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานว่า ถ้าข้อเสียนั้นเราพิจารณาถึงผลการเลือกตั้งโดยรวม
ยกตัวอย่างเช่น เราเอาจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ไล่ลงมาจนถึง
อุตรดิตถ์ สุพรรณบุรี กรุงเทพฯ ไปจนถึงปักษ์ใต้ ภูเก็ต ปัตตานี ยะลา
แล้วมาเปิดดูว่า เพื่อนสมาชิกของในแต่ละพรรคนั้นส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ชื่ออะไรบ้าง มีคะแนนเสียงในอำเภอไหนบ้าง เมื่อลงคะแนนเสร็จ
เรียบร้อยแล้วพรรคไหนจะได้ผู้แทนราษฎรมากกว่ากัน ถ้าพิจารณาอย่างนี้
ก็เป็นข้อที่เราเถียงไม่ได้ว่า นั่นคือผลของการเลือกตั้งที่จะเป็นประโยชน์
แก่พรรคการเมืองแต่ละพรรค แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าข้อเสียข้อดี
เหล่านี้ เราได้พิจารณาโดยถ่องแท้แล้ว เราแยกออกมาเห็นได้ชัดเจนว่า
การเลือกตั้งแบบเขตละคนนั้น จะมีข้อเสียที่เป็นข้อโต้เถียงกันอยู่ในขณะนี้
สำคัญ ๆ อยู่ ๕ ประการด้วยกัน ประการแรก ท่านที่ไม่เห็นด้วยกับการแบ่งเขต
เลือกตั้งให้มีผู้แทนเขตละคนนั้นจะบอกว่า การแบ่งเขตเลือกตั้งเขตละคนนั้น
จะมีปัญหาในเรื่องการแบ่งเขตเลือกตั้งให้เกิดความไม่เป็นธรรม ผมยกตัวอย่าง
อย่างเช่นในอำเภอบางแห่งมีประชากรไม่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ คน มีผู้แทนราษฎร
ยังไม่ครบ ๑ คน ก็จะไปเอาตำบลใดตำบลหนึ่งในอำเภอที่ติดกัน มาผนวก
ให้มีประชากรโดยเฉลี่ยจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ คน แล้วเลือกตั้งผู้แทนได้ ๑ คน
ถึงตรงนี้ที่เป็นห่วงกันว่า เอาอำเภอเล็กมาผนวกกับอำเภอเล็ก ๒ อำเภอเป็น
๑๕๐,๐๐๐ คนต่อเขต หรือเอาอำเภอขนาดกลางที่มีประชากรประมาณ ๑๐๐,๐๐๐
คนเศษ แล้วยังขาดจำนวนอยู่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ คน ก็ไปเอา
ตำบลเล็ก ๆ อีกตำบลที่อยู่อำเภอต่างกันแต่อยู่ในเขตติดต่อกัน มาผนวกเป็น
เขตเลือกตั้ง ทำให้เกิดการลักลั่น แล้วมีการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่าง
ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ปัจจุบันการแบ่งเขต

โดยถือเขตละ ๓ คน ในขณะนี้ผมเชื่อว่ายังมีหลายคนได้เถียงว่า การแบ่ง
 อย่างนี้เขาก็เสียเปรียบเหมือนกัน แต่บังเอิญคนเสียเปรียบที่เสียเปรียบ
 มากจริง ๆ นั้นเขาไม่มีโอกาสชนะเลือกตั้งเข้ามานั่งอยู่ในสภาแห่งนี้
 ฉะนั้นข้อโต้เถียงในเรื่องการแบ่งเขตที่ไม่เป็นธรรมนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่อง
 ของรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่เป็นเรื่องของกฎหมาย แต่เป็นเรื่องของการปฏิบัติ
 ของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการแบ่งเขตเลือกตั้ง ฉะนั้น
 ข้อโต้เถียงที่ว่า เป็นข้อเสียของการแบ่งเขตละคนนั้น ในข้อนี้เห็นจะยัง
 รับฟังเป็นเรื่องสำคัญทีเดียวนักไม่ได้ ประการที่ ๒ ที่ได้เถียงกันมาก
 และก๊ยกขึ้นกล่าวอ้างกันเสมอ ๆ ในการประชุมคราวที่แล้ว ในสัปดาห์
 ที่ผ่านมาก็มีคนกล่าวถึงว่า ถ้าขึ้นแบ่งเขตละคนจะทำให้มี ส.จ. หรือ
 สมาชิกสภาจังหวัดหลายคนได้รับเลือกตั้งเข้ามาในสภาแห่งนี้ ผมอยาก
 จะกราบเรียนว่า ถ้าสมาชิกสภาจังหวัดท่านใดมีความสามารถเป็นที่
 พอใจของพี่น้องประชาชนในเขตเลือกตั้งของเขา จนสามารถที่จะได้รับ
 เลือกตั้งเข้ามาในสภาแห่งนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องน่ารังเกียจอะไรเลย
 ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด
 มาแล้ว ฉะนั้นการที่จะเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแล้วก้าวเข้ามาเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร ที่ได้ผลพวงจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต เขตละคนนั้น
 ไม่ใช่ข้อที่รัฐธรรมนูญจะต้องคำนึงถึง คำนึงถึงแต่ว่าในประเด็นที่ ๓
 ที่พูดกันมากอีกประเด็นหนึ่ง พูดกันว่าในการแบ่งเขตละคนนั้นจะทำให้เกิด
 การทำลายระบบพรรคการเมือง ในประเด็นข้อนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 เราคิดว่าถ้าเลือกแบบพวงใหญ่ เราพูดกันหลายสมัยหลายครั้งแล้วว่า
 เลือกแบบพวงใหญ่ คือเขตใหญ่ มีผู้แทน ๕ คน ๔ คนอย่างจังหวัด
 เชียงใหม่ก็ดี หรือ ๖ คน อย่างเพชรบูรณ์ก็ดี เราจะให้ทั้ง ๖ คน ทั้ง
 ๔ คน ทั้ง ๕ คนนั้น เป็นผู้สมัครในหมายเลขเดียวกัน ในพรรคการเมือง
 เดียวกัน แต่เราก็ไม่กล้าทำ เราก็ไม่เคยทำ แล้วเราตัดสินใจว่าการให้
 โอกาสประชาชนในการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเรียงเบอร์ น่าจะมีทิศทาง
 ที่ประนีประนอมกว่า คือถ้าประชาชนต้องการเลือกตั้งพรรค อย่างเชียงใหม่
 จะเลือกท่าน ส.ส. ขอบพระทานโทษที่เอื้อนาม คุณส่งสุข ภัคเกษม
 แล้วเพื่อนร่วมทีมทั้งหมดก็จะเลือกเบอร์ที่เรียงกันมา ถ้าคุณส่งสุขเบอร์
 ๑ - ๒ - ๓ เขาเลือก ๑ - ๒ - ๓ ก็ได้ทั้งพรรค แต่ถ้าประชาชน
 ยังไม่พอใจที่จะเลือกทั้งพรรคก็เลือกหมายเลขใดหมายเลขหนึ่งในพรรค

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

เขาวงกต ๒๔/๓.

การเมืองหนึ่ง แล้วไปเลือกหมายเลขอื่น ๆ ในพรรคการเมืองอื่น ที่เราทำ
กันอยู่ในปัจจุบันนี้ เราคิดว่าการทำอย่างนี้จะเป็นการสนับสนุนพรรคการเมือง
เก่าทั้งสิ้น จังหวัดเพชรบูรณ์ของเรามีผู้แทนราษฎร ๖ คน ๒ เขต ผลปรากฏ
ในการเลือกตั้งทั้ง ๒ เขต เขตละ ๓ คน มีผู้แทนราษฎรต่างพรรคกันทั้งสิ้น

เขต ๑ ได้ผู้แทน ๓ พรรค ๓ คน เขต ๒ ได้ผู้แทน ๓ พรรค ๓ คน ฉะนั้นปัญหาที่ว่าสนับสนุนระบบพรรคการเมืองให้โตขึ้นนั้น ไม่ใช่ข้อหาที่จะรับฟังได้ในขณะนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้อสำคัญประการที่ ๔ ที่มีการโต้เถียงกันมากกว่าการแบ่งเขตเล็ก ๆ จะทำให้เกิดการทุจริตในการเลือกตั้ง การใช้สิทธิพลข่มขู่บีบคั้นให้ประชาชนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หรือแม้กระทั่งการโกงเลือกตั้งโดยการซื้อหน่วยเลือกตั้ง หรือซื้อกรรมการควบคุมการเลือกตั้ง จำนวนเล็กน้อยจะทำให้ผลการเลือกตั้งมีผลมาก ผมอยากจะกราบเรียนว่าประเด็นนี้เราคำนึงมาก ผมจัดอันดับไว้เป็นอันดับสุดท้าย เพราะถือว่ามีความสำคัญสูงสุด ว่าการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตนั้นเราหวังวิตกว่า จะทำให้ผู้มีสิทธิพล ผู้มีเงิน ผู้มีอำนาจข่มขู่ประชาชน บังคับให้ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ตนเองได้รับเลือกตั้ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผ่านท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกที่ได้กล่าวไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ว่าการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตใช้เวลาเลือกตั้งสั้น โอกาสจะทำให้เป็นของผู้สมัครที่มีสตางค์มาก มีอิทธิพลสูง ความเป็นจริงผมอยากจะกราบเรียนว่า การใช้สิทธิพลในการเลือกตั้งข่มขู่บีบบังคับหรือซื้อเสียงก็เกิดขึ้นไม่ได้แก้ไขได้ด้วยรัฐธรรมนูญเพียงอย่างเดียว ถ้าจะแก้การเลือกตั้งโดยวิธีซื้อเสียงจริง ๆ แล้ว ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เรามีวิธีแก้ในกฎหมายเลือกตั้ง เช่น การเลือกตั้งถ้าเราเกรงว่าจะซื้อเสียงในหน่วยเลือกตั้งใดหรือหมู่บ้านใด ปัจจุบันนี้เปิดหีบเลือกตั้งออกมานับคะแนน หมายเลขที่ซื้อเสียงได้คะแนนมากที่สุด หัวคะแนนก็ได้รับผลประโยชน์ตอบแทน ถ้าหมายเลขที่ซื้อเสียงมีอิทธิพลได้รับคะแนนน้อย หัวคะแนนก็อาจจะถูกปองร้ายหรือถูกสังหาร เราเคยเสนอแก้ไขกันมาแล้วในสภาแห่งนี้ ว่าการแก้ไขในการเลือกตั้งแบบซื้อเสียง ใช้สิทธิพล เราแก้ไขได้โดยกฎหมายเลือกตั้ง โดยวิธีนำเอาหีบบัตรเลือกตั้งที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปยังที่ว่าการอำเภอ เทบัตรรวมกันทุกตำบลทุกหมู่บ้าน หลายร้อยเขตเลือกตั้งกองรวมกันอยู่ที่อำเภอแห่งเดียว ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อนี้เราได้คิดกันใหม่ในกฎหมายเลือกตั้ง ไม่มีผู้มีสิทธิพลคนใดจะสามารถล่วงรู้ได้ว่า หน่วยเลือกตั้งที่ตัวเองใช้เงินซื้ออย่างมหาศาล โดยมีข้อตกลงกับหัวคะแนนคนสำคัญที่เป็นผู้มีสิทธิพล เขาได้คะแนนเท่าไร เพราะคะแนนที่นับรวมกันที่

อำเภอ นั้น จะมีจำนวนมากกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละตำบล แต่ละหน่วยเลือกตั้ง แนวทางก็น่าจะเป็นอย่างนี้

สำหรับข้อดี ผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้อดีของการแบ่งเขตเลือกตั้งนั้น เราจะเห็นว่าประชาชนจะใกล้ชิดกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง สามารถพิจารณาได้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งท่านนั้นมีประวัติความเป็นมาอย่างไร มีความจริงใจต่อการแก้ปัญหาบ้านเมือง แก้ปัญหาของพี่น้องประชาชนมากน้อยเพียงใด

ข้อดีประการที่ ๒ ที่อยากจะนำมากราบเรียนว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน ถึงแม้จะเป็นผู้แทนราษฎรมาเพียงสมัย ๒ สมัย หรือมากกว่านั้น ท่านประสบกับตัวท่านเองว่า ในระหว่างการหาเสียงลงที่เราไปเยี่ยมราษฎรไม่ครบทุกหน่วยเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้งแต่ละเขต ซึ่งมีผู้แทนราษฎร ๓ คน จะมีหน่วยเลือกตั้งประมาณ ๕๐๐ หน่วยเลือกตั้ง ใช้เวลาเท่าไรในการที่จะไปพบปะเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชนให้ครบหน่วยเลือกตั้ง หรือแม้แต่ตำบลซึ่งมีอยู่ ๕๐ - ๕๐ ตำบล หรือ ๕๐๐ - ๖๐๐ หมู่บ้าน ในแต่ละเขตเลือกตั้ง

เพื่อนสมาชิกหลายคนที่เป็นผู้แทนมาหลายสมัยแล้วยังออกปากว่า

เป็นผู้แทนไม่ถึง ๓ สมัย ๔ สมัย ก็ยังไปเยี่ยมเยียนประชาชนไม่ได้

ครบทุกหน่วยเลือกตั้ง ไม่ครบทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล ท่านประธานที่เคารพ

ประสบการณ์ที่ผมได้รับมาจากการเป็นผู้แทน ๒ สมัย ผมกราบเรียนว่า

ผมเองก็อยู่ในฐานะเช่นเดียวกับท่านผู้มีเกียรติหลายท่าน ที่ระหว่าง

หาเสียงก็ยังไปไม่ครบ เป็นผู้แทนสมัยแรกก็ยังไปไม่ครบ เป็นผู้แทน

ซ้ำเป็นสมัยที่ ๒ จนบัดนี้ก็ยังไปไม่ครบ ปัญหาเหล่านี้จะหมดไปทันที

ถ้าท่านเลือกตั้งโดยวิธีการแบ่งเขตและมีผู้แทนใช้แต่ละ ๑ คน

ท่านสามารถไปงานบวช งานศพ งานแต่งงานได้เกือบจะทั่วถึง

และเป็นความต้องการของประชาชนที่จะได้เห็นถึงความเดือดร้อน

ที่พี่น้องประชาชนนำสู่สภาผู้แทนราษฎรนั้น สามารถพบผู้แทนได้ทุกหน

ทุกแห่ง ในที่ชุมชนสำคัญ ๆ ในงานสำคัญ ๆ พบผู้แทนนำเรื่องเดือดร้อน

มาร้องเรียน เอาหนังสือมายื่นให้ผู้แทนราษฎร เอาไปประชุมพิจารณา

กันแก้ไขปัญหากันในสภาผู้แทนราษฎร ข้อดียังมีอีกหลายประการ

สิ่งหนึ่งที่ผมจำเป็นจะต้องกราบเรียนท่านประธาน บางท่านอาจจะ

เห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการมานั้น เป็นการพิจารณา

เพื่อผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ในการพิจารณา
 คราวที่แล้วในมาตรา ๙๙ มาตรา ๑๐๐ และ มาตรา ๑๐๑ ว่าด้วย
 เรื่องกำหนดเวลาการเลือกตั้งซ่อม โดยกำหนดไว้ว่าเลือกตั้งซ่อม
 ให้ทำภายใน ๙๐ วันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ ของรัฐธรรมนูญ
 ฉบับปัจจุบัน หรือการเลือกตั้งทั่วไปให้ทำภายใน ๖๐ วัน แล้วกรรมาธิการ
 พิจารณาเห็นว่าควรจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญในมาตรานี้ถึงกำหนด
 วันเลือกตั้งนั้นให้กำหนดไว้ไม่เกิน ๔๕ วัน -----

เพื่อกันสมาชิกบางท่านอาจจะมองว่าเป็นเรื่องของการคิดถึงผลได้เสีย
 ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือการได้เปรียบเสียเปรียบในการ
 หาเสียงเลือกตั้ง หรือบางท่านอาจจะโยงใยมาถึงว่ากรรมาธิการ
 หวังว่าจะแบ่งการเลือกตั้งออกเป็นเขตละ ๑ คน แล้วก็เลยกำหนด
 ระยะเวลาหาเสียงเลือกตั้งให้สั้นลง ซึ่งความจริงนั้นไม่ใช่ ความจริงนั้น
 เราพิจารณาในเรื่องการเลือกตั้งให้มีกำหนดเวลาหาเสียงสั้นลงนั้น
 ผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้ารัฐธรรมนูญเขียนไว้ในปัจจุบันให้มีการเลือกตั้ง
 ภายใน ๙๐ วัน เมื่อมีการเลือกตั้งซ่อมก็ดี หรือกำหนดไว้ว่าจะมี
 การเลือกตั้งทั่วไปเมื่อสภายุครบวาระ ให้เลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน
 ก็ดี กำหนดเวลาเลือกตั้งเหล่านั้นจะขึ้นอยู่กับพระราชกฤษฎีกาที่รัฐบาล
 เห็นสมควร ถ้าเรากำหนดไว้ ๙๐ วัน หรือมากกว่านั้น รัฐบาลเห็นว่า
 โอกาสที่รัฐบาลจะได้เปรียบในกำหนดเวลาที่ยาวกว่า รัฐบาลก็จะใช้
 เวลาเหล่านั้นกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งให้ยาวที่สุด
 เท่าที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด แต่ถ้ารัฐบาลเห็นว่ากำหนดเวลา
 นั้นนานออกไปรัฐบาลจะเสียเปรียบ คนของรัฐบาลจะไม่ชนะเลือกตั้ง
 ไม่มีรัฐธรรมนูญกำหนดอัตราขั้นต่ำไว้ รัฐบาลอาจจะออกพระราชกฤษฎีกา
 ให้มีการเลือกตั้งภายใน ๑๕ วัน ๒๐ วัน หรือ ๓๐ วันก็ได้ ฉะนั้น
 กรรมาธิการได้พิจารณาอย่างรอบคอบ และเห็นว่าใครก็ตามที่ขึ้นมาเป็น
 รัฐบาลไม่น่าจะได้เปรียบผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านมากนัก เราจึง
 พยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ได้ผลประโยชน์ร่วมกันทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ทั้งนี้
 กรรมาธิการได้คำนึง ไม่แต่เพียงคำนึงถึงพรรคการเมืองหรือท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติในสภาเท่านั้น กรรมาธิการยังคำนึงถึงพี่น้องประชาชนว่า
 เขาได้ประโยชน์อะไรจากการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ อย่างเช่นการ
 แก้ไขให้มีผู้แทนราษฎรเขตละ ๑ คน ถ้าประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน มีผู้แทนราษฎร
 ๑ คน ประชาชนจะมีความรู้สึกผูกพันเป็นเจ้าของผู้แทนราษฎรของเขา
 อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ประสบมาในจังหวัดท้องที่ของตัวเองว่า
 ในการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน มีคนมาลงคะแนนเสียงมากกว่าการเลือกตั้ง
 กำนัน การเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะมีคนมาลงคะแนนเสียงมากกว่า
 การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด และในขณะเดียวกันการเลือกตั้งสมาชิก
 สภาจังหวัดก็มีประชากรมาใช้สิทธิตามอัตราส่วนสูงกว่าการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราเห็นได้ชัดว่าเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ว่าถ้า

ความผูกพันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับประชาชนยังมีสูงเท่าไร
ประชาชนเห็นว่าผู้แทนราษฎรที่เขาเลือกตั้งเข้ามานั้นจะใช้ประโยชน์
ได้มากเท่าไร ประชาชนก็มีความกระตือรือร้นในการที่จะมาใช้สิทธิ
มากเท่านั้น สิ่งหนึ่งที่กรรมาธิการอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
เราแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ เราไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ของพรรค
การเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาลหรือ
ฝ่ายค้านก็ตาม เราไม่ได้นึกถึงผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่ง แม้กระทั่ง
ตัวกระผมเองหรือกรรมาธิการรายบุคคล ว่าจะได้ประโยชน์หรือ
เสียประโยชน์จากการแก้ไข แต่เราคำนึงถึงผลประโยชน์ที่พี่น้อง
ประชาชนส่วนใหญ่จะได้รับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมารุต บุณนาค
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายถวิล ไพรสมที่
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม เรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย เท่าที่กระผมได้รับฟังท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงมานั้น
กระผมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป ใครจะกราบเรียนท่านประธานว่า
วิธีการเลือกตั้งนั้น กระผมคิดว่าผู้ที่ลงรับสมัครเลือกตั้ง ที่จะเป็น
นักการเมืองนั้น ไม่ว่าจะเป็นวิธีใดก็แล้วแต่ กระผมคิดว่าเขาพร้อมเสมอ
แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าในช่วงที่มีการร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๓๕
ซึ่งให้กันอยู่นี้ ก็มีแรก ๆ วิธีการเลือกตั้งมีมากมายหลายรูปแบบ ----

มีการเสนอกันถึงรวมเขตเบอร์เดียว หรือพวงใหญ่ แบ่งเขตเบอร์เดียว พวงเล็ก วัน แมน วัน ทวด หลายวิธีด้วยกัน เสร็จแล้วกระแสต่อต้าน ไม่เห็นด้วยนั้นมากมาย ความต้องการของประชาชนนั้นเป็นใหญ่ ก็มา ลงเอยด้วยแบ่งเขตเรียงเบอร์ ซึ่งเรื่องนี้พี่น้องประชาชนเข้าใจ พี่น้อง ประชาชนต้องการเลือกคนที่เขาอยากจะเลือก รวมเขตเบอร์เดียวนั้น เป็นการบังคับ แบ่งเขตก็เป็นการบังคับ ประชาชนไม่ต้องการ เมื่อมาถึง อย่างนี้แล้วท่านประธาน จริ่ง ๆ แล้วความภูมิใจของการเป็นผู้แทนราษฎร แม้จะแบ่งเขตเรียงเบอร์จริง ๆ ก็ไม่ภูมิใจท่านประธาน เวลากระผม จะมาพูด กระผม นายเรวัต สิริกุล ส.ส. กาญจนบุรีจริง ๆ แล้ว เป็นเพียง ๓ อำเภอเท่านั้นเอง ถ้าจะเป็นผู้แทนให้สมบูรณ์แบบ ต้องรวมเขตเรียงเบอร์ท่านประธาน นั้นหมายความว่าพูดด้วยความ ภาคภูมิใจเลยว่าเป็นผู้แทนของจังหวัดนั้น จังหวัดนี้ ภูมิใจที่สุด ถ้ามา เขตเล็ก ๆ อย่างนี้จะภูมิใจตรงไหน ความภูมิใจตรงไหนที่เป็นผู้แทนราษฎร ในเขตเล็ก นายเรวัต สิริกุล เขตเลือกตั้งเขตเดียว เขต ๑ อำเภอเดียว ตำบลเดียวอย่างนี้เป็นต้น ไม่น่าภูมิใจเลยท่านประธาน เพราะฉะนั้นวิธีการที่แบ่งเขตเรียงเบอร์กระผมคิดว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้อง ซึ่งพี่น้องประชาชนเขาอยากได้ผู้แทนที่ดีเขา เขาอยากได้คนที่เขาต้องการ แม้ว่าจะอยู่ในเขตหลายพื้นที่ แต่เขาก็ต้องการคนนี้ คืออยู่ในเขตนี้ เขาก็สามารถที่จะเลือกเข้าไปได้ สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ คือกระผมฟัง ท่านกรรมาธิการก็อ้างว่าพี่น้องประชาชน ความจริงแล้วถ้าสำรวจกัน จริง ๆ ประชามติกระผมคิดว่าพี่น้องประชาชนมีความต้องการในวิธี การเลือกตั้งแบ่งเขตเรียงเบอร์นี้ทั่วทั้งประเทศ ผมมั่นใจอย่างนั้น แต่ถ้าหากว่าเป็นไปได้ถ้าจะให้ภูมิใจอย่างที่สุดที่เป็นผู้แทนของจังหวัดใด จังหวัดหนึ่ง น่าจะต้องเป็นรวมเขตเรียงเบอร์ นั้นละภูมิใจอย่างที่สุด ภูมิใจอย่างที่สุดเลยเรา เราเป็นผู้แทนโดยสมบูรณ์แบบ แต่นั่นแหละพี่น้อง ประชาชนก็เห็นใจ เพราะว่ามันใหญ่เกินไปก็กลัวผู้แทนจะเหนื่อย ไม่สามารถไปดูแลได้ทั่วถึงก็เป็นเรื่องจริง แต่มีตั้งหลายคนมีมากมาย เหลือเกิน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่านั้นคือความภูมิใจ ท่านประธาน จริ่ง ๆ แล้วอย่างผมยกตัวอย่างมานี้ อย่างกรุงเทพมหานคร ผู้ว่า กรุงเทพมหานครน่าภูมิใจมาก เพราะอะไร คนเป็นหลายแสนคน เลือกตั้งเข้าไป หลายแสนคน เป็นหลายล้านคน แต่ว่าเวลาไปออกเสียง

หลายแสนคน อย่างอดีตผู้ว่าฯ ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน
ท่านจำลอง ศรีเมือง ตอนนั้นท่านเป็นผู้ว่า ๗๐๐,๐๐๐ คะแนน ท่านประธาน
คิดดู เสรีแล้วผลสุดท้ายท่านก็มาลงสมัครใหม่ก็ได้แค่ไม่ถึงแสนด้วยซ้ำไป
ในเขตเดียว อย่างนี้ความภูมิใจตรงไหน เพราะฉะนั้นกระผมถึงคิดว่า
วิธีการเลือกตั้งแบ่งเขตเรียงเบอร์นี่ดีที่สุด在这个时候และอนาคตด้วย
นี่คือความต้องการ นี่คือความภาคภูมิใจอันหนึ่ง แต่ก็ยังไม่สมบูรณ์แบบ
ผมคงจะมีความคิดเห็นแตกต่างกับท่านกรรมาธิการ และกระผมก็ไม่
เห็นด้วยในเรื่องที่วิธีการเลือกตั้งแบบเขตละคน ไม่เห็นด้วยท่านประธาน
ก็อยากจะให้เป็นแบ่งเขตเรียงเบอร์ หรือเป็นไปได้รวมเขตเรียงเบอร์
ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์
พรรคชาติพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า
ในกรรมาธิการนั้นเราพิจารณารัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของ
ประเทศด้วยความรอบคอบ ต่างมีเหตุผลมีข้อโต้แย้งถกเถียงกัน ทั้งนี้
ด้วยความเป็นห่วงอยากจะให้รัฐธรรมนูญนั้นออกมาเป็นรัฐธรรมนูญที่
มันคงถาวร ท่านประธานครับ ในประเด็นที่เรื่องการเลือกตั้งเขตละคน
หรืออย่างเขตละ ๒ คน ๓ คน อย่างที่ปฏิบัติกันนั้น กระผมขอประทาน
กราบเรียนว่า กระผมมีความเห็นว่า ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญที่บัญญัติอยู่
在这个时候เป็นการแบ่งเขตและก็เรียงเบอร์ เขตละ ๓ คน ไม่ใช่เขต
คนเดียว กระผมเห็นด้วย เขตคนเดียวนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า
กระผมไม่เห็นด้วย โดยเหตุผลที่ผมขอประทานกราบเรียนว่า ในขณะนี้
ต้องยอมรับความเป็นจริงว่า พี่น้องประชาชนนั้นได้เคยชินกับการเลือกตั้ง
แบบลักษณะแบ่งเขตเรียงเบอร์มาแล้ว เขาใช้วิธีการนี้มาตลอด เขาจะ
เลือกคน จะเลือกพรรค นั้นเป็นอิสระของเขา จะเห็นว่าถ้าหาก
เขตใดมี ๓ คน ถ้าเขาชอบพรรคชาติพัฒนาเขาก็เลือกทั้ง ๓ พรรค
ชอบพรรคประชาธิปัตย์ก็เลือกทั้ง ๓ ชอบพรรคพลังธรรมก็เลือกทั้ง ๓
แต่ขณะเดียวกันเขาอาจจะมองว่า พรรคนั้นไม่ชอบ แต่ชอบคนเขาก็เลือกคน
นั้นเป็นอิสระของเขา เขาเคยชินกันมาอย่างนี้แล้ว ท่านจะไปปรับเปลี่ยน
มันมีความยุ่งยากหลายประการ

ประการแรก ผมขอทราบเรียนว่าที่ย่งยากก็คือว่า เราไม่แน่ใจว่าเมื่อมีการเลือกตั้งแล้ว ทุกคนอยากมาเป็นผู้แทนของประชาชน ท่านประธานครับ ถ้าหากว่า นาย ก เขารู้ว่าเขาจะต้องแพ้ค่อนข้างจะแน่นอน อาจจะใช้ระเบิดหรือใช้ เอ็ม. ๑๖ ไปยิงคู่ต่อสู้ก็ได้เพื่อให้ได้ชัยชนะ นั่นก็เป็นเหตุหนึ่งที่กระผมเห็นว่าแบ่งเขตละคนสู้เรียงเบอร์อย่างที่เคยละ ๒ คน ๓ คน อย่างที่ปฏิบัติไม่ได้

ประการต่อมาที่จะขอทราบเรียนก็คือว่า เมื่อมีการเลือกตั้งแบบเรียงเบอร์ ๓ คน อย่างที่ท่าน ส.ส. เรวัด อภิปรายนั้น ผมเห็นด้วย เดียวนี้ผมขอทราบเรียนว่า ผมอยู่บุรีรัมย์เขต ๒ มี ๘ อำเภอ กับ ๒ กิ่งอำเภอ ส.ส. บุรีรัมย์มีอยู่ทั้งหมด ๔ คน ๓ เขต ในบางครั้งเขตอำเภอเมืองซึ่งไม่ใช่เขตของผมเข้ามาหา ก็พูดกันตรง ๆ ว่าเราจะบริการเขตของเรานั้นยังไม่เพียงพออยู่แล้ว พอเขตอื่นมาหา ผมถามจริง ๆ ว่าเราพอจะบริการแค่ไหน จริงอยู่มันเป็นหน้าที่ของเราเป็น ส.ส. บวลงชนชาวไทย อย่างมีงานผมสอบถามว่าเขตของใครก็รับผิดชอบเขตคนนั้น ผมขอทราบเรียนว่าอย่างท่านจะแบ่งเขตเบอร์เดียวเขตเดียวเขตละคนอำเภอเดียว แล้วอำเภออื่นใครจะมารับผิดชอบต่อ ไม่มีหรอกครับ ส.ส. นี้จัดงบประมาณก็จัดลงเขตใครเขตมันอยู่ ถ้าไปยังเขตจำกัดมันก็เหมือนว่าเป็นผู้แทนของเขานั้นคนเดียวเท่านั้นเอง เป็นเขตของอำเภอ และยังยุ่งยากในการที่จะแบ่งเขตเลือกตั้งต่อไปอีก ถ้าประชาชนเพิ่มขึ้น รัฐธรรมนูญก็บอกต้องมีเขตติดต่อกัน ต้องมีจำนวนประชากรเท่าไร มันก็จะแบ่งกันยุ่งยากมากยิ่งขึ้นอีก เขตนั้นจะติดต่อเขตนี้ บางเขตในอำเภอเดียว กับ ๒ ตำบล คนอำเภอหนึ่งก็ไปแยกเป็น ๒ ตำบลอย่างนี้เพื่อให้ได้จำนวนประชากรให้ตรงกับจำนวนเลือกตั้ง ๑ คน ผมคิดว่ามันจะเป็นการที่ย่งยากมาก ท่านประธานครับ ต้องยอมรับความเป็นจริงว่า ที่เพื่อนสมาชิกหลายคนอภิปรายว่ามีการซื้อเสียงกันนั้นต้องยอมรับว่าเป็นความเป็นจริง ใครจะซื้อหรือคนไหนจะเป็นนายทุนซื้อให้มันไม่ต้องพูดกันถ้าแบ่งเขต ๆ ละคนท่านประธานครับ การใช้จ่ายมันจะมากขึ้น ไปดูการเลือกตั้งอย่างเทศบาล ท่านประธานครับเทศบาลเมืองมี ๑๘ คนเสียงทีมหนึ่ง ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ - ๑,๕๐๐ เพราะฉะนั้นโอกาสที่คนดี ๆ มีความสามารถ มีความจริงใจที่ประชาชนจะให้มีการเลือกตั้งนั้นเข้ามาเพื่อเป็นปากเป็นเสียง เขตเล็ก ๆ เขาก็ใช้เงินเป็นจำนวนมหาศาล

บางคนแจกเงินแกมข้าวสารอีกต่างหากเป็นการจูงใจให้ประชาชน
 ขณะที่ประชาชนกำลังยากจนนั้น เขาไม่ได้มองถึงประชาธิปไตยหรอก
 เขามองเอาตัวรอด ซึ่งกว่าจะรู้ว่าเขาผิดแล้วมันก็สายไปท่านประธาน
 เพราะว่าเขาไม่ได้ตัดสินใจว่ารัฐบาลเข้ามาบริหารประเทศหรือ ส.ส.
 เขามานั้นดีหรือไม่เกี่ยวกับการตัดสินใจ เขาไม่ได้ตัดสินใจนี้หรือครับท่านประธาน
 ซึ่งท่านประธานจะเห็นว่าผมเคยเรียกร้องอยู่ตลอดเวลาว่า ให้พี่น้องประชาชน
 นั้นตัดสินใจ เอาผลงานของรัฐบาลมาเป็นการตัดสินใจ เอาผลงานของ ส.ส.
 มาเป็นการตัดสินใจในการเลือกตั้งคราวต่อไป และท่านประธานครับ ขณะนี้
 ภาวะเศรษฐกิจเป็นอย่างไร ท่านประธานก็ทราบดี ท่านาก็ลั้งเป็นหนี้เป็นสิน ถ้ามี
 เลือกตั้งเขตเดียว พวกนายทุน พวกที่มีเงินมากย่อมได้เปรียบ ให้ไปเลยครับ
 หลังคาเรือนนี้ ๒,๐๐๐ ข้าวสารอีก ๒ ถุง ท่านประธานครับยังอีกว่าถ้ามีหนี้
 ยกให้อีกถ้าฉันได้เป็น ตรงนี้จะครับจะเป็นการทำลายประชาธิปไตย
 ถ้าอย่างที่ท่านเรวัตพูดผมเห็นด้วยทั้งจังหวัดเลย เบียร์ คนไหนมีความรู้
 ความสามารถ เอาไปเลยถ้าจะใช้เงินก็ใช้เงินเป็นร้อย ๆ ล้านไปเลย
 เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนผมไม่เห็นด้วยที่กรมการแก้ไขว่าให้เป็นเขตละคน
 ประการต่อมาที่ผมไม่เห็นด้วยนั้น ผมขอกราบเรียนว่าในการที่
 จะเยี่ยมประชาชนนั้น ในขณะนี้ทุกคนก็ปฏิบัติอยู่แล้ว เราไม่ทั่วถึงแต่ก็ต้อง
 ยอมรับว่าเราไปค่อนข้างมาก แล้วพี่น้องประชาชนเขารู้ว่า ส.ส. คนนี้
 อยู่ที่ตรงไหน สำนักงานอยู่ตรงไหนก็มาติดต่อประสานงาน เราก็แก้ไข
 ปัญหาจนมาตลอด ก็แก้กันได้อยู่แล้ว ผมอยากขอกราบเรียนท่านประธานว่า
 ในที่จะแบ่งเขตเป็นเบอร์เดียวนั้นมันเป็นเขตเล็ก และในขณะเดียวกัน
 รัฐธรรมนูญเขียนไว้บอกว่า ผู้แทนนั้นเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย
 มันเขตเล็กเขตนิดเดียว ท่านประธานครับมันก็ไม่สมศักดิ์ศรี อย่าไปคิดว่า
 ในการบริการทุกคน เห็นไปไม่ได้-----

จะไปบริการทุกหลังคาเรือนเป็นไปไม่ได้ เราเป็นผู้แทนของปวงชนนั้น
กฎหมายออกมาเพื่อคนทั้งประเทศ ไม่ใช่คนเขตเดียว เป็นของคนไทย
ทั้งประเทศ ท่านประธานครับ กฎหมายออกใช้บังคับคนทั้งประเทศ
ถ้าหากเราจะมองคนละแ่งมุมว่าคนละเขต ๗ นั้นมันก็เขตใครเขตมัน
มองกันในเรื่องปัญหาเฉพาะตัวเอง อย่างของกระผมเองนั้นจังหวัดบุรีรัมย์
มีปัญหาเรื่องที่ดินในเขตป่าสงวน ผมก็จะมุ่งเรื่องแก่เขตป่าสงวน ขณะเดียวกัน
ในกรุงเทพมหานครอาจจะมีปัญหาเรื่องน้ำท่วม มันก็แก้ไขตรงจุดกัน ถ้าเอา
เป็นเขตใดเขตหนึ่ง ผมขอกราบเรียนว่า ผมไม่เห็นด้วยเขตละคน

ท่านประธานครับ ประการต่อมาที่ขอกราบเรียนก็คือว่า
การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฏรนั้นเราก็ทำหน้าที่เพื่อพี่น้องประชาชน
เราไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องไปดูแล ไปรักษาใช้ ไปดูแลรักษาพยาบาล
เขาทุกครัวเรือนทุกรายบุคคลนั้นหาไม่ได้ เราเป็น ส.ส. เราก็มองดูว่า
เรามาควบคุมรัฐบาลบริหารดีหรือไม่ ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน รัฐบาล
เก็บภาษีเขาไปแล้ว ๖๐๐,๐๐๐ กว่าล้าน^๗ ไปแก้ปัญหาให้เขาได้ไหม อย่างเช่น
กุดติซึ่งพ่วงนี้ผมคิดว่าท่านประธานคงจะได้กรุณาบรรจุในเรื่องของปัญหา
น้ำท่วมทางใต้ก็ดี หรือปัญหาของทางภาคอีสาน ภาคกลาง ภาคเหนือที่แล้ง
ท่านมาแล้วเดือดร้อนกัน บัญชีแพง หนี้ ธ.ก.ส. ก็มาก เราก็ทำหน้าที่เพื่อทั้ง
ประเทศ ถ้าเขตเดียวผมว่ามันน้อยไป และขอประธานกราบเรียนด้วย
ความเคารพต่อท่านกรรมาธิการทุกท่าน ผมทราบว่าเราได้ถกเถียงกันมาก
ผมก็เป็นผู้หนึ่งที่นั่งอยู่ในนั้น ทั้ง ๒ ฝ่ายต่างมีเหตุผล แต่ผมขอกราบเรียนว่า
ในขณะนี้ยากจะให้มันค่อยเป็นค่อยไป ให้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา
ของเขา เขาเคยชินการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต ๓ คนนั้น ก็ให้เขาเลือกไป
เถอะครับ อาจจะชอบประชาธิปัตย์สักคนหนึ่งชาติพัฒนาสักคนหนึ่ง หรือจะ
เอากิจสังคมสักคนหนึ่งก็แล้วแต่เขา หรือจะชอบพลังธรรมทั้งทีมก็ยกไปเลย
แล้วแต่เขา มันเป็นเรื่องเสรีภาพของบุคคลที่จะเลือก อย่าไปบังคับเขาว่า
ต้องเป็นเขตละคนอีก ท่านประธานครับ แล้วเจ้าหน้าที่ปฏิบัติทำอะไร
ต้องมาแบ่งเขตกันใหม่อีกยุ่งยาก ฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าในขั้นนี้ยากจะขอ
กราบเรียนท่านกรรมาธิการว่า ผมมีความเห็นว่าควรจะเป็นไปตามเดิม
ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฏร : คุณอำนาจ

นายอำนาจ ชนะวงศ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายอำนาจ ชนะวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
 พรรคพลังธรรม ผมคงจะใช้เวลาของเพื่อนสมาชิกไม่มากเท่าไรไม่กันั้นที่
 นะครับ ก่อนอื่นผมต้องขอชมเชยกรรมาธิการวิสามัญที่สรุปประเด็นได้ง่าย
 และชัดเจนทั้ง ๒๕ ประเด็นให้ง่ายต่อการอภิปราย โดยเฉพาะแนวคิดของ
 กรรมาธิการที่ให้มีใช้เป็นรากฐานในการอภิปรายในการตั้งประเด็นเช่น
 การขยายสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน การปรับปรุงองค์การ
 กระบวนการและกลไกในระบบรัฐสภาให้เป็นประชาธิปไตย และการเพิ่มเติม
 ระบบการตรวจสอบควบคุมองค์การทั้งหลายในระบบรัฐสภา ครับ ผมสนใจทั้ง
 ๒๕ ประเด็นและเห็นว่าที่ได้อภิปรายกันมานั้นมีความหมายและเพียงพอแล้ว
 ผมจะเน้นการอภิปรายเพียงประเด็นเดียว การเลือกตั้งแบบเขตละคน
 สำหรับตามหลักประชาธิปไตยสากลนั้น ความจริงแล้วเราควรจะมีการ
 เลือกตั้งแบบ วัน แมน วัน โหวต มานานแล้ว ๙๐ ปีแล้วของทั่วโลก
 ใช้ระบบนี้ ไม่ว่าจะเป็นประเทศอังกฤษ แคนาดา รัสเซีย หรือแม้กระทั่ง
 อินเดียก็มีการเลือกตั้งแบบ วัน แมน วัน โหวต ในทางวิชาการนั้นคำว่า
 วัน แมน วัน โหวต ที่จริงแล้วหมายถึงหลักการในเรื่องสิทธิของบุคคล
 ตามระบอบประชาธิปไตยที่ประกันความเสมอภาคเท่าเทียมกันของบุคคลว่า
 บุคคลหนึ่งมีสิทธิออกเสียงได้เพียง ๑ เสียง ซึ่งถือเป็นคนละเรื่องกับวิธี
 การแบ่งเขตเลือกตั้งแบบเขตละ ๑ คน คนไทยมักจะอ้างเสมอว่าญี่ปุ่นใช้
 แบบนั้น อังกฤษใช้แบบนี้ อเมริกาใช้แบบนั้น แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 ปัญหาของเมืองไทยนั้นเป็นปัญหาเฉพาะ ภาพรวมของประเทศนั้นมี
 ความผิดปกติและน่าวิตก-----

คนไทยส่วนใหญ่ของประเทศนั้นเป็นคนจนจนผิดปกติ ในขณะที่ กรุงเทพมหานครนั้นร่ำรวยผิดปกติ จากปี ๒๕๓๕ ภาชีรายได้นิติบุคคลทั่วทั้งประเทศ กรุงเทพมหานครเฉพาะแห่งเดียวเก็บได้ถึง ๑๕๕,๐๐๐ ล้านบาท คือหมายถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศ ในขณะที่ต่างจังหวัดเก็บได้เพียง ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ถ้ารวมกรุงเทพมหานครกับเขตปริมณฑล สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร นครปฐม ปทุมธานี นครปฐม รวมรายได้ทั้งหมดถึง ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศ ในขณะที่ ๖๖ จังหวัดทั่วประเทศไทยนั้นมีรายได้แค่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ผมชี้ภาพรวมอันนี้เพื่อผมจะตั้งประเด็นให้เห็นว่า ทำไมเราถึงจะต้องมีการกระจายการศึกษาไปชนบทให้มากขึ้น กระจายรายได้ กระจายอุตสาหกรรมและหน่วยราชการออกไปต่างจังหวัดให้มากขึ้น และก็ต้องเพิ่มสิ่งจูงใจให้การลงทุนกระจายไปชนบท เพื่อส่งเสริมการกระจายอำนาจกระจายเศรษฐกิจ การเลือกตั้งแบบเขตละคน จะส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้แทนราษฎรกับประชาชน เพราะเขตเลือกตั้งเล็กลงมีความเป็นประชาธิปไตยสูงสุด เพราะแต่เดิมทั้งหมดประเทศนั้นมี ๘๘ เขต ต่อไปอีกถ้าเขตละคนจะเป็นทั้งหมดทั่วประเทศมี ๓๖๐ เขต และก็จะเป็นการส่งเสริมความมั่นคงและเสถียรภาพในระบบพรรคการเมืองเมื่อเขตเล็กลง พรรคการเมืองจะต้องพิถีพิถันในการเลือกผู้สมัครเข้ามาลงในเขตนั่น และที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าจะเปิดโอกาสให้ผู้สนใจทางด้านการเมือง ไม่ว่าจะเป็นครู เป็นหมอ เป็นแพทย์ชนบท เป็นกำนัน เป็นผู้ใหญ่บ้าน หรือเป็น ส.จ. ได้มีสิทธิมาลงสมัครเลือกตั้ง คือจะเปิดกว้างให้ประชาชน แม้แต่ว่าไม่ได้เป็นผู้ที่ร่ำรวย เป็นคนสามัญธรรมดาได้มีสิทธิมีโอกาสได้สมัครรับเลือกตั้ง และในขณะที่เดียวกันก็จะเป็นการเปิดอิสระให้กับชนกลุ่มน้อยในเขตเลือกตั้ง บางเขตได้มีโอกาสสมัครเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร อันนี้คือหลักของประชาธิปไตย และผมอยากจะยกตัวอย่างอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า เมื่อเขตเล็กลงจะทำให้ผู้แทนราษฎรมีความสามารถในการดูแลพื้นที่ได้ทั่วถึง ผมอยากจะยกตัวอย่างในเขต ๒ จังหวัดขอนแก่น ในเขตที่กระผมอยู่ มีทั้งหมด ๗ อำเภอ ๖๐๘ หมู่บ้าน ๖๖ สภาตำบล เฉพาะในช่วงเทศกาลงานกินหรืองานประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรืองานประชุมแม่บ้านที่ผ่านมานั้น ตัวผมเองแทบจะไม่มีเวลาไปได้ทั่วถึงนั่นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒

สผ. ๒๒/๒๔๓๖ (ส. ๑)

นิพนธ์ ๓๔/๒

อาจจะชกตัวอย่างง่าย ๆ ในเรื่องของจริยธรรมทางการเมือง กว่าจะ
เข้ามาเป็นผู้แทนได้ อย่างว่าแต่ต่างพรรคต่างอะไรเลย แม้แต่พรรคเดียวกัน
การหาเสียง การหาคะแนนเสียงก็อาจจะไม่ได้เป็นผู้แทนเข้ามา ทำให้ผู้แทน
แต่ละท่านแม้แต่ว่าจะอยู่ในพรรคเดียวกัน เป็นพี่เป็นน้องกันก็ยังขาดจริยธรรม
ทางการเมือง และเมื่อเข้ามาในสภาแล้วต่างก็พยายามที่จะปกปิดในสิ่งที่
ตัวเองได้ประพฤติไม่ดีไม่ชอบในสมัยช่วงที่ตัวเองหาเสียงเลือกตั้ง ----

และเมื่อเขตเลือกตั้งเป็นแบบเขตละคนแล้ว จะสามารถกำจัดการที่
สามัคคีปรมาธิเข้ามา พ้องดังลูกเข้ามาหรือว่ามีอิทธิพลดังลูกทีมเข้ามา
อันนี้จะสามารถจัดตัวนี้ได้อย่างเด็ดขาด กระผมขอสรุปประเด็นสั้น ๆ
เพียงเท่านั้น เพราะว่าที่ผ่านมาแล้ว หลายท่านก็ได้อภิปรายมาแล้ว
สุดท้ายนี้กระผมอยากจะขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการวิสามัญ ในการ
ตั้งใจแก้ไข ขอให้ท่านได้ประสบความสำเร็จในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ในมาตรานี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยา

นายวิทยา ชันอาสา (อุบลราชธานี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา ชันอาสา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานที่เคารพ ผมรู้สึกชื่นชมยินดีกับท่าน
กรรมาธิการทุกท่าน ที่ได้สละสละได้ร่วมกันพิจารณาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
เพื่อให้เป็นประชาธิปไตย และให้สอดคล้องกับความต้องการของพี่น้อง
ประชาชน ในจำนวนข้อแก้ไขทั้ง ๒๕ ข้อของท่านนั้น ในส่วนหลาย ๆ ข้อ
ผมเห็นด้วย แต่ในประเด็นที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้ ผมขอกราบเรียนว่า
ผมไม่เห็นด้วย ในข้อเสนอข้อแก้ไขในข้อที่ ๑๙ ในหลาย ๆ ข้อ ในการ
แก้ไขของท่าน จะเป็นเรื่องประเด็นของอายุผู้ใช้สิทธิใช้เสียง หรือ
จำนวนเกณฑ์ประชาชนต่อผู้แทนราษฎรนั้น ท่านได้ใช้เหตุได้ใช้ผลที่ดี
ผมเห็นด้วย ผมจึงไม่ได้อภิปรายสนับสนุนไว้ สำหรับในประเด็นการกำหนด
เขตเลือกตั้ง ซึ่งท่านได้คิดแนวทางที่จะแก้ไขเป็นแบบเขตละ ๑ คน
หรือที่เราเรียกว่า วันแมน วันโหวต ผมขอชี้แจงในประเด็นของคำว่า
วันแมน วันโหวต เสียก่อน ในประเด็นวันแมน วันโหวต หรือผู้ใช้สิทธิ
ใช้เสียง ๑ คนต่อ ๑ เสียง มันทำให้เกิดความเข้าใจผิด ที่กล่าวว่า
ระบบการเลือกตั้งของประเทศไทยนั้น จะผิดแปลกต่อการใช้วันแมน วันโหวต
หรือต่อ ๑ เสียง ก่อนอื่นผมกราบเรียนว่าวิธีการเลือกตั้งของเรานั้น
ผู้แทนราษฎร ๑ คน ก็คือไปลงคะแนนเสียง ๑ ครั้ง แต่วิธีการลง
คะแนนเสียง ๑ ครั้ง จะเลือกโดยวิธีการดำเนินการเช่นใดนั้น ก็คือ
วันแมน วันโหวต ผมได้ไปดูวิธีการเลือกตั้งจากประเทศสหรัฐอเมริกา
เขาจะเป็นเขตละ ๑ คนก็ตาม แต่ในการลงสิทธิของเขานั้น เขาเลือก
ไปถึงวุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการดำเนินการอะไรต่าง ๆ
นี่คือคำอธิบายของคำว่าวันแมน วันโหวต คือได้มีสิทธิในการลงคะแนนเสียง

เท่าเทียมกัน ไม่ว่าคนมีร้อยล้าน คนมีพันล้าน กับคนยากจนก็มีสิทธิลงสิทธิ
 ได้เท่ากัน นี่คือการอธิบายคำว่าวันแมน วันโหวต คือสิทธิและเสรีภาพ
 เสมอเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะอยู่ชั้นชั้นใดก็ตาม สำหรับวิธีการเลือกตั้ง
 ที่ทำนกรรมาธิการคิดและมีแนวทาง ซึ่งผมกราบเรียนว่าแนวทางในความคิด
 ของท่านนั้น ก็มีเหตุผลที่จะชี้แจงเพื่อจะไปสู่แนวทางแก้ไข แต่สำหรับผม
 คิดว่า ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือพี่น้องประชาชน ซึ่งติดตามอยู่
 ทางบ้าน ก็คงจะแปลกใจว่าจะแก้ไขไปเพื่อประโยชน์อันใดบ้าง ประเด็นแรก
 ที่ผมกราบเรียนว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนก็คือ เปลี่ยนวิธีการ
 เลือกตั้ง เดิมพี่น้องประชาชนเข้าใจว่าในการเลือกตั้งนั้น ตัวเองเข้า
 คูลหา แล้วกาในเบอร์ที่ต้องการจำนวนเท่าที่มีอยู่ในจำนวนสิทธิในการ
 แบ่งเขตเลือกตั้งของแต่ละจังหวัด ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 ตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ปี ๒๕๑๗ ปี ๒๕๒๑ และปี ๒๕๓๕ ซึ่งได้บัญญัติไว้ ประชาชนเขา
 ได้ทำความเข้าใจมาโดยตลอด ในการเลือกตั้งนั้น กระทรวงมหาดไทย
 โดยกรมการปกครอง กว่าจะชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจในวิธีการกาคะแนนนั้น
 ก็ได้ใช้งบประมาณของประเทศชาติสิ้นเปลืองไปไม่รู้เท่าไร ในข้อคิดเห็น
 ถ้ามีการแบ่งเขตวันแมน วันโหวต หรือแบ่งเขตในเขตเล็ก ขอบเขตงานโทษ
 ไม่ใช้คำว่า วันแมน วันโหวต ใช้เขตละ ๑ คนนั้น สิ่งที่จะเปลี่ยนแปลง
 ก็คือเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งของเรานั้น แบ่งการปกครองเป็นจังหวัด
 อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ถ้าแบ่งเป็นเขตละ ๑ คนนั้น มีปัญหาแน่นอน
 อำเภอใหญ่จะแบ่งการเลือกตั้ง แบ่งเขตเดือนเขตออกไปอย่างไร
 อำเภอเล็กจะแบ่งแล้ว เพื่อให้ลงตัวออกไปอย่างไร คิดแค่ประเด็นเดียว
 จะเกิดความสับสนแก่พี่น้องประชาชน จะเกิดความสับสนในการปฏิบัติ
 ในการลงคะแนน จะเกิดความสับสนได้เปรียบเสียเปรียบผู้ไปลงคะแนน

เอาแค่นี้จะครบเถียงกันหมดแล้ว นักการเมืองทั้งหมดที่จะลงเลือกตั้ง มีข้อโต้แย้งกันในจังหวัดมีแน่นอนว่าจะแบ่งกันอย่างไรถึงจะลงตัว คนนั้นได้เปรียบคนนี้ได้เปรียบ ซึ่งมันเป็นเรื่องที่มีควรที่จะให้มีปัญหาเกิดขึ้น แล้วมันจะเป็นข้อครหาในการดำเนินการว่าผู้มีอำนาจในปัจจุบันที่ควบคุม การเลือกตั้งจะเป็นธรรมหรือไม่ ไม่ว่าใครจะขึ้นมาบริหารประเทศ

ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นที่ ๒ ในการแบ่งเขตซึ่งเป็น เขตละคนนั้น ก็มีท่านเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่า มีปัญหาอิทธิพลต่อ การใช้การเงิน ในกรุงเทพมหานครหรือในเขตเมือง ผมกราบเรียน ว่า ค่าครองชีพของพี่น้องประชาชนรายได้ดีคงจะไม่มีปัญหามากนัก แต่ ในเขตชนบทหรือพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลออกไปจะมีปัญหา เพราะอะไรครับ เม็ดเงินที่ใช้เม็ดเงิน การใช้ตัวเงินของในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ใช้เงิน ๑๐๐ บาทมีค่านิดเดียว แต่ต่างจังหวัดนั้นการเงิน ๑๐๐ บาทนั้น มีค่ามาก เขาสามารถดำรงชีพอยู่ได้ถึง ๕ - ๑๐ วันเป็นได้ ตัวเงิน มีคุณค่า ถ้ามีการแบ่งเขตเล็กเขตละคนแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ในการสรวหา อิทธิพลของการใช้เงินจะมีสูงขึ้นกว่าปกติ ซึ่งปกตินั้น ในการเลือกตั้ง เงินก็มีอิทธิพลในการเลือกตั้ง แต่ในการแบ่งเขตแล้ว พี่น้องประชาชนสามารถเลือกคนได้หลายคนในครั้งเดียวกัน จะเลือก นาย ก นาย ข หรือนาย ค มีเงิน นาย ก มาเลือกเอนาย ข ไว้ใช้ เอา นาย ค คนมีความรู้คนสู้คนเกิดขึ้นได้ ทำให้เรามีผู้แทนหลากหลาย มีความคิดที่จะเข้ามาร่วมกันสู่สภาผู้แทนราษฎร วิธีเดิมเป็นวิธีที่ถูกต้อง แต่ถ้าเป็นแบ่งเขตเล็ก การทุ่มเขตเลือกตั้ง สมมุติอำเภอ จำนวน ผู้แทนราษฎรต่อประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน โดยถัวเฉลี่ย อำเภอเล็ก ๆ อย่างนี้คนมีเงินชอบกระเป๋าแจมบอนจากกรุงเทพฯ ไปลงเครื่องบินที่ อุดรราชธานีใช้เงินสัก ๑๕ ล้าน^๗ไปไปได้ครับท่านประธานที่เคารพ ผมไม่อยากจะให้เห็นสิ่งนี้เกิดขึ้น และโดยเฉพาะทางการเมืองเรายอมรับ ว่านักธุรกิจเป็นผู้ค้าทุนของเศรษฐกิจของประเทศชาติให้ดีขึ้น แต่นักธุรกิจ บางส่วนถ้ายังมีความคิดว่าจะต้องเข้ามาค้าทุนการเมืองโดยเข้ามา แสวงหาประโยชน์หรือเข้ามาทำประโยชน์เพื่อกลุ่มเพื่อก้อน แบ่งแยกสาย กันไปสายละ ๑ คน คนละ ๒๐ ล้าน^๗ ๑๐๐ คนใช้เงิน ๒,๐๐๐ ล้าน^๗ มีผู้แทนราษฎร ๑๐๐ คนไปลงเขตเล็ก ๆ ท่านประธานที่เคารพ การเลือกตั้งคราวหน้าจะเป็นอย่างไรผมถามท่านประธาน ท่านประธาน

มองภาพออกไหม หัวกระเป๋าคือเงินเป็นฟอน ๆ ลงไป ตัวแทนของชนบท
 ของท้องถิ่นไม่มีโอกาสเกิดขึ้นมาเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนเลย
 อันนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งที่ผมชี้ให้เห็นนั้นก็กราบฝากไป
 ท่านกรรมาธิการซึ่งคงจะไม่เป็นข้อสรุปตายตัวว่าจะเป็นเขตละ ๑ คน
 ท่านประธานที่เคารพ แล้วประเด็นที่พี่น้องประชาชนได้ใช้ประโยชน์
 กับการเลือกตั้งโดยวิธีเดิมก็คือแบ่งเขตแต่เขตละหลายคน จะเป็น
 เขตละ ๓ คน หรือเขตละ ๒ คน เหตุที่ใช้เขตเดิมนั้นดีกว่าเพราะว่า
 การเลือกตั้งนั้นประชาชนจะสามารถใช้ผู้แทนได้หลายคนในคราวเดียวกัน
 สมมุติเขาเลือกผู้แทนไปแล้ว ๓ คน คนนี้ตามหาไม่เจอ เจอคนที่ ๒
 ตามหาคนที่ ๒ ไม่เจอ เจอคนที่ ๓ สามารถที่จะเลือกใช้ได้ เขาเลือกใช้
 ใครได้เขาก็จะสามารถเลือกผู้แทนคนนั้นได้ ไม่ใช่ว่าเลือก ๑ คน
 ๘ ปีถ้าเลือกเขตเลือกตั้ง อายุผู้แทนราษฎรถึง ๘ ปีถ้าเกิดเขาไม่ได้
 สนับสนุนผู้นั้น แล้วประชาชนคนนั้นไม่ถูกชื่อนำกับทีมงานหรือกับผู้แทนราษฎร
 คนนั้นก็เป็นอย่างอื่นว่าไม่ต้องใช้ผู้แทนใน ๘ ปีนั้นไม่มีสิทธิไปใช้เขาเลย แล้ว
 ประเด็นเรื่องงบประมาณ ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณในการ
 ดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นหรือจังหวัด ในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
 เขียนไว้ว่าผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยทั่วประเทศ จริงครับ
 ผู้แทนราษฎรต้องไปดูทุกพื้นที่ในทั่วท้องที่ของประเทศไทย สิ่งที่ได้เป็น
 รูปธรรมนั้นก็คือการพิจารณางบประมาณเท่านั้น แต่วิธีการต่อไปก็คือมี
 งบประมาณจังหวัด มีการดึงงบต่าง ๆ เข้าจังหวัดของตัวเอง ยิ่งถ้าเป็น
 เขตเล็กก็ดึงเข้าเขตเล็กของตัวเอง -----

ถ้าเกิดผู้แทนคนนั้นไม่มีศักยภาพในการที่จะดึงงบประมาณเข้าไปเป็นอันว่า
เขตเลือกตั้งนั้นไม่มีความเจริญ แล้วภาพรวมของศักยภาพในการที่จะ
พัฒนาท้องถิ่น ภูมิภาคหรือจังหวัด การแบ่งเขตรวมเป็นการร่วมมือร่วมใจของ
ผู้แทนราษฎรในการที่จะดึงงบประมาณเข้าไปพัฒนาเป็นกลุ่มเป็นก้อนเป็น
ขึ้นเป็นอัน ในการเลือกตั้งซึ่งความคุ้นเคยความเคยชิน ถ้าไปหยังเสี่ยง
พี่น้องประชาชนมีประสามติ ผมคิดว่าแบบเดิมเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนหวัง
และต้องการ แต่แนวคิดของผมก็มีแนวคิดเพิ่มเติมไปหาทำนกรรมาธิการว่า
วิธีการเลือกตั้ง เป็นไปได้ไหมเราเคยคิดเรื่องพวงใหญ่ ก็คือเลือกตั้ง
จังหวัดเลือกเป็นพรรคไปเลย หรือพวงเล็กก็คือแบ่งเขตเลือกตั้งเบอร์ใน
จังหวัด เขตหนึ่งมี ๒ คนก็เลือกเบอร์เดียว ๓ คนก็เลือกเบอร์เดียว
ในประเด็นนี้มันเป็นแนวทางซึ่งผมเองก็มีแนวคิดที่จะเสนอต่อทำนกรรมาธิการ
ว่าน่าจะเป็นไปได้ เพราะอะไรครับ ในประเด็นนี้มันจะมีการแก้ไขอย่าง
ที่ทำนเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่า มีความระหองระแหงใจในการ
เลือกตั้ง ก็คือพรรคเดียวกันก็ยังไม่ค่อยช่วยกัน อันนี้เป็นประเด็นสำคัญ
อย่างใหญ่หลวง ซึ่งทุกคนก็หวังจะเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร ถ้ามีการ
ดำเนินการแบ่งเขตโดยวิธีร่วมเป็นร่วมตาย คือพรรคไหนก็เลือกตั้งพรรค
เลย อันนี้จะเป็นสิ่งที่ดีเป็นการเชิดชูระบบพรรคการเมือง และผมกราบเรียน
ว่าวิธีการที่เลือกแบบรวมเขตเบอร์เดียวนั้นจะเป็นการทดสอบระบบ
พรรคการเมือง ถ้าเมื่อเขตเลือกตั้งของท่าน พรรคของท่านดำเนินการ
ไม่ชอบไม่ถูกไม่ควร เทียวหน้าก็จะไม่ได้รับการเลือกตั้ง ท่านประธาน
ที่เคารพ ในแนวคิดในการที่จะแบ่งเขตเลือกตั้งเป็นเขตละคนนั้น
ผมก็กราบเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ผมเองและคงจะมีเพื่อนสมาชิกอีก
หลาย ๆ ท่าน และถ้าจะมีแบบสอบถามถึงพี่น้องประชาชนก็คงจะไม่เห็นด้วย
เป็นส่วนมาก สำหรับผมเองนั้นก็ยืนยันว่า วิธีการเลือกตั้งในแบบเดิม
น่าจะเป็นวิธีการที่ชอบที่ควรและที่ถูกต้องกับพฤติกรรมของพี่น้องประชาชน
ชาวไทย กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณตรีพล

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ผม ตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ จะเป็นการเลือกตั้งแบบใดก็ตาม
จุดสำคัญก็คือว่า จะทำอย่างไรถึงให้ระบอบประชาธิปไตยของเรามั่นคง

ผมว่าเราน่าจะยึดหลักการและหลักเกณฑ์ตรงนั้น จะเลือกใช้วิธีเลือกตั้ง
 แบบใดก็ตามแต่ขอให้ระบอบประชาธิปไตยมั่นคง ที่นี้ระบอบประชาธิปไตย
 ประชาคือ ประชาชน อธิปไตยเป็นใหญ่ ประชาธิปไตยก็ประชาชนเป็นใหญ่
 ในแผ่นดินอันนี้แน่นอน ที่นี้ประชาชนปกครองโดยตัวเองนั้น ปกครองผ่านใคร
 บริหารผ่านใคร ก็ผ่านผู้แทนราษฎรผ่านพวกเรา พวกเรามาปฏิบัติภารกิจ
 แทนประชาชนโดยผ่านพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นจะเป็นวิธีการใดก็ตาม
 ขอให้พรรคการเมืองมั่นคงแข็งแรง และพรรคการเมืองมีคุณภาพ
 ผมมีความคิดอย่างนี้ เพราะว่าพรรคการเมืองเป็นสถาบันของประชาชน
 พรรคการเมืองเป็นสถาบันที่เกี่ยวข้องกับงานบริหาร เกี่ยวข้องกับงาน
 นิติบัญญัติ ถ้าหากว่าพรรคการเมืองไม่มั่นคง พรรคการเมืองมีมากเกินไป
 มีพรรคเล็กพรรคน้อยแน่นอนระบอบประชาธิปไตยผมเชื่อว่าจะไม่มีทางที่จะ
 มั่นคง เพราะฉะนั้นในแนวความคิดของผม ผมคิดว่าจะน่าจะเป็นวิธีที่เลือกตั้ง
 ที่ทำอย่างไรให้พรรคมั่นคง ทำอย่างไรให้ประชาชนเลือกพรรคมากกว่า
 เลือกคน ให้เลือกพรรคมากกว่าเลือกคน เลือกนโยบายของพรรคที่ดี
 มากกว่าที่จะเลือกคน พรรคที่ดีเป็นอย่างไร พรรคที่ดีก็อันที่ ๑ ก็คือต้อง
 มีนโยบายที่ดี เราต้องให้ประชาชนทราบ พรรคที่ดีนั้นจะต้องมีหัวหน้าพรรค
 ที่ดี เพราะหัวหน้าพรรคที่ดีต่อไปเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นจะทำ
 อย่างไรให้ประชาชนมีโอกาสเลือกนายกฯ โดยทางอ้อมด้วย พรรคที่ดีนั้น
 น่าจะประกอบด้วย ส.ส. ที่ดี ผมขอยืนยันว่าถ้า ส.ส. ไม่ดี พรรคนั้นจะไม่ดี
 ท่านประธานที่เคารพ ที่ทางคณะกรรมการได้ทำการศึกษาแนวทางมา
 ผมก็ต้องขอกราบขอบพระคุณ ผมอ่านละเอียดพอสมควรเป็นความรู้ที่ดีมาก

แต่ในแนวความคิดเห็นของผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วย ผมค่อนข้างจะเห็นด้วย
 ว่าน่าจะส่งเสริมให้ประชาชนหันมาคูนโยบายพรรคมากกว่าที่จะดูคน
 และสำหรับวัน แมน วัน โทวด หรือว่าเขตละ ๑ คนนั้น เพื่อนผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 ก็ได้กล่าวข้อเสียไปแล้ว และท่านกรรมาธิการก็ได้แสดงข้อเสียไว้
 ในหน้า ๒๓๑ ถึงหน้า ๒๓๒ หน้า ๒๓๓ แล้วว่ามีข้อเสียหลายข้อ แต่ผม
 จะขอเน้นสัก ๓ - ๔ ข้อ และผมคิดว่าจะเป็นข้อเสียจริง ๆ นั่นก็คือ การ
 เลือกตั้งแบบเขตละ ๑ คน หรือวัน แมน วัน โทวดนั้น แนนอนทำลาย
 ระบบพรรคการเมืองแน่ ผมยกตัวอย่างในจังหวัดของผมนี้มี ส.ส. ๔ คน
 ถ้าหากเลือกเขตละ ๑ คนไม่แน่นอนครับ ส.ส. หรือผู้แทนจากนครศรีธรรมราช
 อาจจะมีมาจาก ๕ พรรคก็ได้ มันสับสน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการเลือกตั้ง
 แบบเขตละ ๑ คน หรือวัน แมน วัน โทวด ไม่สามารถที่จะสร้างให้พรรค
 แข็งแกร่งได้ ไม่สามารถที่จะสร้างให้พรรคมั่นคงได้ นั่นเป็นข้อเสีย
 ที่ค่อนข้างจะมาก ข้อเสียที่มากอีกอย่างหนึ่งแล้วก็เกิดขึ้นแน่นอนครับ
 เพื่อนสมาชิกหลายคนที่ได้แสดงความคิดเห็นนั้นก็คือเมื่อพื้นที่มันเล็กลง
 เมื่อพื้นที่มันแคบเข้าแน่นอนครับอิทธิพล แนนอนครับ ผู้นำในท้องถิ่นผู้นำธรรมชาติ
 จะมีส่วนในการจูงใจประชาชนมาก โดยเฉพาะประชาชนที่มีสถานภาพทางด้าน
 การศึกษา และทางด้านเศรษฐกิจที่ค่อนข้างจะด้อยโอกาส โอกาสที่จะถูกชักนำ
 จากผู้นำที่ผมกล่าวมามีโอกาสเป็นไปได้มาก โอกาสที่ประชาชนจะตัดสินใจ
 ด้วยตัวเองเป็นไปได้ยากนะครับ เพราะว่าในประเทศไทยเราสถานภาพ
 ทางด้านต่าง ๆ มันยังแตกต่างกันมาก สถานภาพทางด้านการศึกษา บางคน
 ก็มีการศึกษามาก และขณะเดียวกันคนที่มีการศึกษาน้อยก็ยังมีอีกมาก
 สถานภาพทางด้านเศรษฐกิจ คนรวยก็มีมาก แต่ในขณะเดียวกันคนจนก็มีมาก
 สถานภาพทางด้านสังคม แม้แต่ในกรุงเทพฯ สถานภาพทางด้านสังคม
 ก็แตกต่างกัน คนรวยก็มีอยู่มาก ขณะเดียวกันคนจนอยู่ในสลัมมันก็มีอยู่มาก
 คนเหล่านี้ ผมหมายถึงคนที่ลำบากและคนด้อยโอกาส โอกาสที่จะให้
 เขาเลือกแบบวัน แมน วัน โทวด ให้เขามีความคิดเห็นอย่างนั้นอย่างนี้
 ผมว่ายาก ประชาชนเหล่านี้ยังคงทำตามผู้นำที่เขาศรัทธา ยังคงทำตาม
 ผู้ที่มีอิทธิพล เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งเขตละคน ซึ่งพื้นที่มันเล็กลง ผมว่า
 อันตรายต่อเรื่องนี้มากทีเดียว แล้วทีนี้เราจะเลือกตั้งอย่างไร ที่จะให้
 ระบบพรรคมั่นคงและแข็งแกร่ง เมื่อมันมีวัน แมน วัน โทวด อันนี้เป็น
 ทฤษฎีว่ามีความเสมอภาคในทางการเลือกตั้ง แต่ผมก็มีวิธีการเหมือนกัน

มีความเสมอภาคกันทั้งประเทศละครับ วัน แมน วัน ไทวด หรือวัน ปาร์ตี้ (One party) ๑ คนก็เลือกได้ ๑ พรรค กาเหมือน ๆ กัน กาดร้างเดียว เหมือนกัน แต่เลือกได้ ๑ พรรค นั่นก็คือแบ่งเขตรวมเบอร์ ก็เมื่อเรา จะส่งเสริมให้พรรคการเมืองเรานั้นคง เมื่อเรายอมรับระบอบประชาธิปไตย จะอยู่ได้ก็เพราะพรรคการเมือง เมื่อเรายอมรับว่าพรรคการเมืองคือสถาบัน บริหาร สถาบันนิติบัญญัติของประเทศ ทำไมเราไม่หาวิธีการที่จะสร้างพรรค ให้มั่นคง เพราะฉะนั้นวิธีการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตรวมเบอร์ ถ้าเป็น รวมเบอร์ทั้งจังหวัด บางทีก็อาจจะมากเกินไป เอาแบ่งเขตรวมเบอร์ หรือวัน แมน วัน ไทวด วัน ปาร์ตี้ แบ่งเขตเอาเขตละ ๒ คน ๓ คน แล้วเลือก พรรคกัน การที่เลือกพรรคมันจะมีข้อดีหลายประการ ผมขออยู่อีกครั้งหนึ่ง

ประการที่ ๑ จะทำให้คนหันมาสนใจนโยบายพรรค หันมาอ่าน พรรค อ่านนโยบายของพรรค พรรคไหนที่มีนโยบายไม่ดี ผมมั่นใจว่าประชาชน อาจจะไม่เลือก

ประการที่ ๒ ซึ่งมันได้มาโดยมาทางอ้อม ก็คือคนจะมาดูว่าใครเป็น หัวหน้าพรรค แล้วต่อไปพรรคไหนมีเสียงมาก หัวหน้าพรรคนั้นมีโอกาสเป็น นายกรัฐมนตรี ประชาชนจะหันมาดูหัวหน้าพรรค ทำให้เกิดการเลือกหัวหน้าพรรค โดยทางอ้อม เลือกนายกรัฐมนตรีโดยทางอ้อม

ประการที่ ๓ แน่นนอนครับเมื่อนโยบายพรรคดี หัวหน้าพรรคดี หัวหน้าพรรคเขาต้องเลือกคนดีลงในพื้นที่ของเขา เขตละ ๒ คน ๓ คน ผมมั่นใจว่าเขาต้องเลือกคนดีหมด บางท่านอาจจะบอกว่าวิธีการแบ่งเขต รวมเบอร์ หรือพวงเล็กอาจจะมีคนไม่ดีพ่วงอยู่ในคนดี อาจจะคนดี ๒ คน และคนไม่ดีคนหนึ่งอย่างนั้นผมไม่เชื่อ เพราะว่าคนดี ๆ ไม่กล้าเอาคนไม่ดี ลงมาหรือครับ เพราะจะไปดึงคะแนนเขาลงมา-----

เพราะฉะนั้นเป็นวิธีการรวมคนดี ผมมีความมั่นใจว่าเป็นวิธีการรวมคนดี
วัน แมน วัน โทหวต วัน ปาร์ดีจะทำให้เกิดพรรคที่ดีขึ้น หัวหน้าพรรคก็ต้องดีแล้ว
ผู้สมัครก็ต้องดี ดี ๓ ประการ ท่านประธานที่เคารพ ในวัน แมน วัน โทหวต
ที่มีข้อเสียอย่างมากมายก็คือว่า โอกาสที่จะรวมผู้ที่มีอิทธิพล โอกาสที่จะรวม
ผู้ที่ทุจริต โอกาสที่จะรวมผู้มีอำนาจในทางที่ไม่ถูกต้องนั้นมีมาก ลักษณะ
คล้าย ๆ ว่า รวมคนชั่วสามัคคีแต่คนดีมันอาจจะแตกสลาย ในวิธีการ
แบบ วัน แมน วัน โทหวต เพราะพื้นที่มันเล็ก พื้นที่มันแคบ ผู้มีอำนาจ
ผู้มีอิทธิพลอาจจะเข้ามามาก เพราะฉะนั้นอาจจะเป็นการรวมคนชั่วสามัคคี
และคนดีอาจจะถูกแยกสลายไป เพราะฉะนั้นผมสรุปว่าข้อที่ ๑ ผมค่อนข้างจะ
ไม่เห็นด้วยกับ วัน แมน วัน โทหวต เห็นด้วยกับ วัน แมน วัน โทหวต วัน ปาร์ดี
ขอบคุณมากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย
ความจริงแล้วกระผมไม่ใส่ใจที่จะอภิปรายเท่าไรนัก เพราะมีความเข้าใจว่า
การอภิปรายครั้งนี้ก็เป็นกรอภิปรายที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะกระผม
ได้กราบเรียนท่านประธานในวันพุธแล้วว่า เป็นการเบี่ยงเบนความสนใจ
ในสถานการณ์ปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมอยากจะแสดง
ความคิดเห็นสั้น ๆ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในข้อที่ ๑๔ ของท่านกรรมาธิการ
ที่ได้พิจารณาแก้ไขกัน ผมว่าท่านกรรมาธิการก็คงไม่มีอะไรทำ ท่านก็คิดกัน
เพลิน ๆ เป็นการชายฝันว่าอย่างนั้นเถอะ โดยเฉพาะอดีตท่านกรรมาธิการ
ที่เป็นอดีต ส.ส. ได้มาชี้แจงและผมยังไม่เห็นใจ อย่างไรก็ตามก็มีความคิดเห็น
กราบเรียนท่านประธานผ่านไประยะหนึ่งว่า ท่านกรรมาธิการนี้ทำเพื่อพวกตนเอง
มากกว่า ท่านประธานที่เคารพ นั่นก็คือวิธีการเลือกตั้ง ตรงนี้ถ้าตรงกับ
รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันคือในส่วนที่ ๓ เขาเรียกว่ามาตรา ๑๐๑ และ
มาตรา ๑๐๒ การเลือก ๓ คน ๒ คนอะไรตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ
เพื่อนสมาชิกหลายท่านไม่เห็นด้วยกับการเลือกแบบเขตละ ๑ คน
ด้วยเหตุผลนานัปการ กระผมเองก็ขอกราบเรียนว่า กระผมไม่เห็นด้วย
แต่ขอเสนอเป็นข้อสังเกตประกอบเพื่อผ่านท่านประธานไปถึงท่านกรรมาธิการ
เพราะผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าหลังจากผ่านการอภิปรายในครั้งนี้ไปแล้วนั้น
จะมีการยกร่างเข้ามาเป็นดัวบทกฎหมายกันเมื่อใด ท่านประธานครับ

กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า จริง ๆ สภาพการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เป็นการยาก และคราวนี้ก็มีการแก้ไขมากประเด็นด้วย ซึ่งกระผมก็ หวั่นใจว่าคงไม่สำเร็จ เพราะรัฐธรรมนูญที่ใช้กันอยู่ปัจจุบันนี้เปรียบเสมือน คนขายของ หมายถึงคนทำไม่ได้ใช้และคนใช้ไม่ได้ทำ ถ้าทำมาก ๆ ขณะนี้ ผมก็ไม่มั่นใจว่าจะได้ใช้หรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอ กราบเรียนให้ทราบว่า ที่กระผมไม่เห็นด้วยกับการเลือกตั้งแบบเขตละ ๑ คนนั้น ก็เพราะว่า ท่านประธานครับ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยในการเลือกตั้งเขตละ ๑ คน (จะต้องเป็นที่กรุงเทพมหานคร) ทำไมกระผมถึงคิดอย่างนั้น กระผมขอให้เหตุผลเพื่อฝากเป็นข้อสังเกตถึง ท่านประธานและผ่านไปถึงท่านกรรมาธิการดังนี้ว่า กรุงเทพมหานครนั้น ขอเรียนให้ทราบตามความรู้สึกของกระผม นั้น เป็นดินแดนศิวิไลซ์ (Civilize) เป็นดินแดนที่มีการศึกษาค่อนข้างจะทั่วถึง

อีกประการหนึ่งก็คือ สื่อสารมวลชนทั่วไปมักจะรับรู้รับทราบ

กันเหตุการณ์กว่าทางชนบท หรือทางบ้านนอกต่างจังหวัด

ประเด็นที่ ๓ กระผมขอกราบเรียนว่าการเลือกตั้งแบบ

เขตละ ๑ คนนั้น เหมาะสมสำหรับการเลือกตั้งในลักษณะที่ไม่มีความผูกพัน หมายถึงประชาชนในกรุงเทพมหานคร ไม่มีความผูกพันกับผู้แทน^{ผู้}ของเขา แต่มีความผูกพันเห็นว่าพรรคดี หัวหน้าคนนี้มีชื่อเสียงก็มักจะเลือกตาม ไปอย่างนั้น ในส่วนตัวกระผม ผมขอกราบเรียนว่า การเลือกตั้งวิธีแบบ เขตละ ๑ คนนั้นเหมาะสมกับกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ตรงนี้ต้องฝากไปถึงท่านประธานกรรมาธิการด้วย นั่นคือด้วยว่า เหมาะสมกับกรุงเทพมหานคร ส่วนในต่างจังหวัดกระผมขอกราบเรียน ต่างจังหวัด กระผมขอสนับสนุนการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเรียงเบอร์หรือ แบบเดิม ทำไมกระผมถึงขอหยิบยกว่าเป็นผู้ที่ยังคร่ำครึกับของเก่า ๆ อยู่ กระผมขอกราบเรียนว่า ยินดีที่จะให้เขากล่าวขานว่าเป็นไดโนเสาร์เต่าล้านปี เพราะผมมีเหตุผลที่จะสัมผัสกับประชาชนในต่างจังหวัด มีความเป็นอยู่ และผิดแผกแตกต่างไปจากคนกรุงเทพมหานครโดยสิ้นเชิง ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่า ที่ต้องสนับสนุนการเลือกตั้งแบบเดิมก็เพราะว่า การเลือกตั้งแบบนี้คือ แบบแบ่งเขตเรียงเบอร์แบบนี้มีความผูกพันกับ พี่น้องประชาชนคนไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ -----

ถ้าหากว่าท่านประธานเปิดรัฐธรรมนูญเก่าก็จะเห็นว่าการแบ่งเขตตรงนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ จนขณะนี้ก็เดี๋ยวกี่เดือนก็จะรวมเข้า ๒๐ ปี ถ้าเปรียบเป็นคนก็เป็นผู้บรรลุนิติภาวะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นผู้ที่มีความคิดความอ่านที่สมบูรณ์แล้ว นี่ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ กระผมใคร่ขอเรียนว่า การเลือกตั้งแบบเดิมคือแบบแบ่งเขตเรียงเบอร์นั้น เป็นการเลือกตั้งแบบชนธาคติ อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านบอกว่า การระบุงการเลือกตั้งเพียงคนเดียวนั้น เป็นการบีบบังคับน้ำใจประชาชนต้องเลือกผู้แทนได้คนเดียว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมว่าผิดชนธาคติ ส่วนการเลือกตั้งแบบเดิมหรือแบบปัจจุบันนี้ที่ว่าเป็นชนธาคติ ก็เพราะว่าเขาสามารถเลือกผู้แทนได้ถึง ๓ คน โดยเฉพาะคนอีสานเขาบอกอย่างนี้ท่านประธาน เลือกคนรวยเอาไว้วัดใจ เขาว่าอย่างนี้ เลือกคนถูกใจเอาไว้ใช้งาน เป็นแบบนี้เสียด้วย เพราะฉะนั้นใน ๓ คนนี้อาจจะมีคนรวยอยู่ ๒ คน คนที่ ๓ อาจจะถูกใจก็ได้ แต่เขตของกระผมเขาบอกว่า เลือกคนดีมีน้ำใจ เลือกคนบ๊ายอย่างเสกสรรมันถูกใจ เขาว่าอย่างนั้น ก็ไม่ทราบว่าจะอะไรถูกอะไรผิด

ประเด็นที่ ๑ ในเรื่องความชนธาคตินี้ผมอยากจะขอเรียนว่า ท่านประธานที่เคารพ มีอาจที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมของคนไทย หลายครั้งต่อหลายครั้งนักวิชาการมักจะโต้เถียง มักจะบอกว่าผู้แทนราษฎรนั้นไม่มีความรู้ ไม่มีความสามารถ ผู้แทนราษฎรบางคนไม่มีคุณภาพ ผมว่าตรงนี้เราไม่เข้าใจในชั้นชั้นของคนในชนธาคติของคน ท่านประธานที่เคารพ กระผมกำลังจะกราบเรียนว่า ในคนทั่ว ๆ โดยเฉพาะต่างจังหวัดหรือภาคอีสานนั้น จะมีคนอยู่ ๓ ระดับ ระดับที่ ๑ ก็คือระดับยากจน ระดับฐานะยากแค้น เป็นระดับที่มีรายได้น้อยไม่ถึง ๒,๐๐๐ บาทต่อปีต่อคนต่อหัวถ้าคิดโดยเฉลี่ย เพราะฉะนั้นขอเรียนว่าพวกคนเหล่านี้เป็นชั้นชั้นเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ชีวิตรกรรมกรแบกหาม สามล้อจะอยู่ในชั้นชั้นเหล่านี้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือชนชั้นกลาง มีรายได้น้อยต่อคนต่อหัวปีละ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป นี่ชนชั้นกลาง ชนชั้นร่ำรวยคือบุคคลที่เป็นเศรษฐี เป็นเจ้าของกิจการ เป็นเจ้าของธนาคาร เป็นคนร่ำรวย เพราะฉะนั้นคนดังกล่าวเหล่านี้จะมีกันทั้ง ๓ ระดับที่ผมแยกแบบหยาบ ๆ ถ้าการเลือกตั้งแบบ ๓ คนนี้เขาสามารถจะเลือกชั้นชั้นของพวกเขาเข้ามาทำหน้าที่แทนตนได้ เพราะคำว่าผู้แทนที่มันคืออะไร ผู้แทนที่มันคือผู้ที่ถูกใจ คนชั้นต่าง ๆ

จะมีความถูกใจผู้แทนราษฎรไม่เหมือนกัน บางคนนั้นเลือกผู้แทนราษฎรเพื่อที่จะไปช่วยในงานบวช เพื่อที่จะไปเป็นประธานในงานแต่งงาน แต่บางคนเลือกผู้แทนราษฎรเข้ามาทำหน้าที่แทนพวกเขา เสนอร่างกฎหมายแทนพวกเขา หรือมีความซื่อสัตย์ได้เป็นผู้บริหาร ได้บำบัดความทุกข์ความยากของประชาชน เอาความสุขไปแทน นี่คือการมุ่งหวังของชนแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน ผมจึงขอเรียนว่าการเลือกตั้งแบบเดิม แบบปัจจุบันนี้เป็นการเลือกตั้งแบบธรรมชาติ

ประเด็นที่ ๓ กระผมขอเรียนว่า คนอีสานมีความผูกพันกับผู้แทนราษฎร ถ้าขึ้นชื่อพรรคอย่างเดียว เขาบอกว่านโยบายของพรรคดีกันทั้งนั้นแหละ เพราะว่าถ้าหากนโยบายไม่ดี ไปขออนุญาตต่อนายทะเบียน กระทรวงมหาดไทย ใครเขาจะให้ตั้งล่ะครับ ถ้านโยบายของพรรคบอกว่าจะต้องมีการแยกภาคอีสาน สมมุติอย่างนี้ ก็ผิดรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญให้สยามของเรา แผ่นดินของเราใครแบ่งแยกไม่ได้ ก็ยึดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นนโยบายไม่ดีจัดทะเบียนไม่ได้หรอกครับ จึงขอกราบเรียนให้ทราบว่านโยบายนั้นเป็นความฝัน เป็นความฝันของพรรคการเมือง พรรคชาติไทยก็ฝันนโยบายเอาไว้ พรรคชาติพัฒนาก็ฝันเอาไว้ พรรคพลังธรรมก็ฝันนโยบายเอาไว้ พรรคประชาธิปัตย์ หลาย ๆ พรรค ต้องขอภัยที่ต้องเอ่ยนามพรรคต่างก็ฝันความหวังเอาไว้ หรือนโยบายเอาไว้ แต่นโยบายของพวกเขานั้นจะเป็นจริง จะสนองตอบประชาชนตามที่วาดหวังเอาไว้ได้หรือไม่ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญ ผมจึงขอกราบเรียนว่า ในภาคอีสานนั้นมีความผูกพันกับการเลือกผู้แทนเป็นตัวบุคคล ถ้าหากว่าจำกัดสิทธิให้เขาเลือกเพียงคนเดียว นั้น จะเป็นการบีบคั้นทางจิตใจเขามากเกินไป กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านกรรมาธิการนั้นได้สร้างความฝันเลยเกินขอบเขตไปจนจะทำให้สภาแห่งนี้เกิดการเปลืองเวลา เสียเวลาเปล่าไปอีก ๒ วันจะจบหรือเปล่าก็ไม่ทราบ จึงขอยุติการอภิปรายในช่วงนี้ไว้แค่นี้ ขอขอบคุณท่านประธานด้วยความเคารพอีกครั้ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปัญจะครับ

นายปิญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ปิญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์
 พรรคชาติพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ตามที่คณะกรรมการธิการ
 ศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ดำเนินการแก้ไขในหมวดการเลือกตั้ง
 มาตรา ๑๐๑ ซึ่งกระผมฟังเหตุผลของกรรมาธิการขึ้นมาชี้แจงแล้ว
 ไม่น่าจะมีเหตุผลอะไรที่จะเป็นพิเศษเลย เพราะฉะนั้นไม่ทราบว่าเพราะ
 อะไรต้องการให้เป็นประชาธิปไตย ใช้คำว่า ประชาธิปไตย เท่านั้น
 ด้วยเหตุผลที่ท่านอ้างมา ๓ - ๔ ประการนั้น กระผมฟังแล้วก็ไม่มีเหตุผล
 ในการที่จะต้องเปลี่ยนแปลง กระผมยอมรับว่ากรรมาธิการจะเปลี่ยนแปลง
 ในหลาย ๆ มาตรานั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ทำไมเกิดคิดอย่างไรมาเปลี่ยนแปลง
 มาตรา ๑๐๑ มันเกิดการเสียหายตรงไหน เกิดการกระทบกระเทือนอย่างไร
 เกิดไม่เป็นประชาธิปไตยอย่างไร รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๑ บัญญัติมาตั้งแต่
 ปี ๒๕๑๗ และก็มีแก้ไข มาปี ๒๕๑๘ ปี ๒๕๒๑ ก็บัญญัติอย่างนี้มาตลอด
 และการเลือกตั้งก็ไม่ได้เกิดปัญหาใด ๆ เพราะฉะนั้นทำไมจะต้อง
 หันกลับไปว่าต้อง วัน แรม วัน โทศ เดือนหนึ่งคน และกรรมาธิการ
 ก็ได้บอกว่าการแบ่งเขตนั้นไม่ยากเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ถ้าเรา
 บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ทำไมกลับจะโยนภาระการดำเนินการแบ่งเขตไปให้
 ผู้มีอำนาจในการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนว่า ทำไม
 เป็นอย่างนั้น ก็ของรัฐธรรมนูญมาตรานี้ได้อยู่แล้ว เราทำไมจะต้องไป
 ประชาธิปไตยจำ เพราะแต่ละคนเป็นประชาธิปไตยอะไรเป็นเครื่องวัด
 เพราะฉะนั้นก็น่าจะต้องเอาความเคยชิน ความสัมผัสของราษฎรในการ
 เลือกตั้งมาเป็นเกณฑ์ แล้วก็ให้การเลือกตั้งเรียบร้อย แล้วก็ให้ผู้แทนราษฎร
 ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ เพราะฉะนั้นน่าจะพอแล้ว ทำไมอยู่ ๆ กรรมาธิการ
 นึกอย่างไร และยังกรรมาธิการขึ้นมาชี้แจงเมื่อวันนี้ พูดเข้าข้างตัวเอง
 ผมไม่อยากจะพูด ไข่มุขลองเปลี่ยนดูเถอะเพื่อฉันจะได้รับเลือกตั้งบ้าง
 เพราะเลือกตั้งคราวก่อน ๆ ผ่านมา ฉันไม่ได้รับเลือกตั้งสักที ก็เลยมอง
 เปลี่ยนไปฉันจะได้มีโอกาส แต่ผมขอกราบเรียนว่าแต่ละหนึ่งคน
 ผมเคยยืนยันว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เคยออกโทรทัศน์ด้วย แต่ต้องยอมรับ
 สภาพการเมืองของประเทศไทย การเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
 ตั้งแต่โรค โรคร้อยเอ็ดตลอดมา มีปัญหาตลอด แม้กระทั่งตัวผมเองก็ยัง
 ถูกชิงขณะเลือกตั้งแบบเดิม เพราะอะไร เพราะว่าผมในสมัยนั้นเรียกว่า

เหมือนม้าแข่งโด่งไปถึงที่สุด ผมยังถูกยิงเลย และถ้าไปเขตละคน
ยิ่งอันตรายหนัก ประการแรก

ประการที่ ๒ เดียวนี้เราต้องยอมรับใหม่ว่าบทบาท
ในการเลือกตั้งปัจจัยใหญ่คือเงิน เพราะฉะนั้นถ้าเขตกว้างขวาง
แม้ขนาดกว้างขวางก็ยังท่วมเทกันมาอย่างมหาศาล แต่พอเขตเล็กลงก็จะ
เป็นอย่างไร นักวิชาการหรือผู้ที่อยากได้จะเป็นผู้แทนอย่างไร ไม่มีทาง
หอรกครับ ผมรับรองได้ แม้แต่กระทั่งประชาชนชุมพลก็ลำบากกว่าเขตละคน
เพราะฉะนั้นอันนี้เราต้องประเมินสถานการณ์ลึกลับว่า เราจะแก้
รัฐธรรมนูญทั้งที่ เราควรจะต้องจุดบกพร่องในรัฐธรรมนูญว่าควรจะแก้
อันไหนอยู่แล้วก็คงไว้ ผมว่า ๒๕ หัวข้อ ผมทำได้เลยไม่มีทางสำเร็จ
การแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นไปไม่ได้ จะเอาผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คน
มาให้เห็นพ้องต้องกันทั้ง ๒๕ หัวข้อที่ท่านว่ามา แต่หัวข้อที่ท่านควร
จะแก้ผมขอเลยไปนิดหนึ่งที่ท่านควรจะต้องแก้อย่างมากเลยในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
คือมาตรา ๑๔๖ ท่านเปิดดูเลย มาตรา ๑๔๖ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย สภาผู้แทนราษฎร
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่ร่างพระราชบัญญัติมาถึง
สภาผู้แทนราษฎร กระผมขอประทานกราบเรียนว่า มาตรา ๑๔๖ นี้
บัญญัติไว้ตั้งแต่รัฐธรรมนูญปี ๒๔๖๑ ขณะนั้นปี ๒๔๖๑ มีงบประมาณ
๙,๖๐๐ ล้านบาท เดียวนี้งบประมาณแผ่นดินเติบโตไปจน ๖๒๕,๐๐๐ ล้านบาท
ก็ยัง ๙๐ วัน-----

นี้สครับเป็นเรื่องหัวใจสำคัญ เป็นเรื่องสำคัญของแผ่นดินในการใช้จ่ายงบประมาณ ท่านทำไมไปคิดแก้ไขเวลาออกไปละครับว่างบประมาณเติบโตมาตั้งแต่ ๖๒๕,๐๐๐ ล้านบาท ท่านควรจะขยายเป็น ๑๒๐ วัน หรือขยายไปเพียงนับจากวันที่รับหลักการอะไรก็สุดแท้แต่ อย่างนี้สครับน่าจะควรแก้ไข แต่อยู่ ๆ ท่านบอกมาให้เลือกตั้งดีกว่าให้วุ่นกันเล่น ให้แก่รัฐธรรมนูญไม่สำเร็จใช่ไหม เพราะฉะนั้นอันนี้การศึกษาของท่านทั้งหมดที่ผ่านมาจะไม่ประสบผลสำเร็จ ผมขอฝากไว้เลยว่าถ้าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ นี้ต้องแก้ไข ปี ๒๕๒๑ อย่างที่ผมประธานกรรมาธิการสมัชชานายกฯ เกรียงศักดิ์ มีรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๒๑ ใช้ปี ๒๕๒๒ งบประมาณมี ๔๖,๐๐๐ ล้านบาทพิจารณากัน ๔๐ วัน แต่เดี๋ยวนี้ขึ้นมา ๖๒๕,๐๐๐ ล้านบาทก็ยัง ๔๐ วัน และเอาความลวกสครับในการพิจารณางบประมาณแผ่นดินซึ่งเกิดจากภาววิการของประชาชน ผู้แทนราษฎร ไม่ได้ดูหรือกรับ ก็ต้องโยนไปให้เจ้าหน้าที่ประจำเขาไปตัดทอนมาให้อะไรมาให้ ถามท่านเดโชดู่ก็ได้เป็นกรรมาธิการมาเหมือนกัน ไม่มีโอกาสเลยที่ได้ศึกษาพิจารณางบประมาณ เพราะฉะนั้นน่าจะแก้เรื่องสำคัญ ๆ อย่างนี้ในเรื่องมีเหตุมีผลอย่างนี้ ไม่ใช่แก้ละมาเรื่อยเลย นิกอะไรขึ้นมาก็แก้ หรือกรรมาธิการบางคนเกี่ยวกับตัวประสบการณ์ เลือกตั้งแพ้เขาตลอด แก้อย่างนี้ลูกจะได้มีโอกาสรับเลือกตั้ง สำหรับกระผมนั้นอย่างไรก็ได้ เขตละคนก็ได้หรือจะรวมเขต รวมทั้งจังหวัดก็ได้ ผมเคยผ่านมาแล้ว ปี ๒๕๑๒ ผมก็เลือกตั้งจังหวัดเพชรบูรณ์มีเขตเดียว แล้วก็ถึงมาแบ่งเขต เพราะฉะนั้นที่กระผมประธานกรรมาธิการจะชี้ให้เห็นว่า ๖ เดือนที่กรรมาธิการศึกษาแนวทางรัฐธรรมนูญแก้ไขนั้น ไม่ได้ดูถึงแก่นแท้ในมาตราที่จะมีความจำเป็นมีความที่จะต้องแก้ไขเลย กระผมขอประธานกรรมาธิการไว้เพียงแค่นี้สุดแท้แต่จะเอาอย่างไรก็เอา แต่ถ้าแก้ วัน แหม่น วัน โหวด ไม่สำเร็จหรือกรรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ ครับ
ท่านขอเวลานานแล้ว

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ได้พิจารณาปัญหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามความเห็นของกรรมาธิการแล้วก็รู้สึกไม่สบายใจที่คณะกรรมาธิการไม่น่าที่จะเสนอเรื่อง

ให้เราพูดกันถึงปัญหาการแบ่งเขต เขตละคน การแบ่งเขต เขตละคน เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะหยิบยกมาพูดกันแล้วในสภานี้ เพราะเป็นเรื่องล้าสมัย และเป็นไปไม่ได้และเป็นเรื่องที่เลิหายไม่สามารถที่จะสร้างสรรค์ให้เกิดรัฐธรรมนูญที่ดีได้ ผมขอยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็น ถ้าเขตละคน จังหวัดนครราชสีมามีผู้แทนราษฎรได้ ๑๘ คน ต้องแบ่งเป็น ๑๘ เขต เขตละคน เฉพาะตัวอำเภอเมืองนครราชสีมาประชากรตั้ง ๓๐๐,๐๐๐ คน ก็ต้องแบ่งแยกออกเป็น ๒ เขต อำเภอเมืองอำเภอเดชอุดมนครราชสีมาต้องแบ่งออกเป็น ๒ เขต ได้ผู้แทนเขตละคน ก็กลายเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดนั้น เรียกว่าผู้แทนครึ่งอำเภอ จะเรียกว่าผู้แทนอำเภอก็ยังไม่ได้ เป็นผู้แทนจังหวัดก็ไม่ได้ใหญ่ เพราะครึ่งอำเภอเท่านั้นแหละได้ผู้แทนคนหนึ่ง อย่างนี้จะถูกต้องหรือครับ เพราะฉะนั้นอันนี้เราไม่ต้องพูดถึง คณะกรรมาธิการน่าจะหยิบยื่นทอดสะพานให้เราพูดกันว่าเขตจะเอากันอย่างไร จังหวัดหนึ่งเป็นเขตหนึ่งไหม หรือว่าการแบ่งเขตนั้นให้ถือว่าถ้าจังหวัดใดได้ผู้แทนเกินกว่า ๗ คนขึ้นไปจึงแบ่งเขต ถ้าจังหวัดใดได้ผู้แทน ๗ คนไม่ต้องแบ่งเขตเอากันทั้งจังหวัดเลย อย่างนี้เราเคยพูดกัน เรียกว่าเอาเขตกว้าง ๆ ถ้ากว้างเกินไปอย่างนครราชสีมาก็ต้องแบ่งเป็น ๓ เขตก็พอใช้ได้ เรียกว่ากว้างพอสมควร เกิน ๗ คนแบ่งเขต ถ้า ๗ คนจังหวัดนั้นไม่ต้องแบ่งเขต อย่างนี้น่าจะเอามาพูดกัน อยากจะขอประธานกราบเรียนท่านกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงไปเมื่อตะกี้ก็รู้สึกที่ท่านมีแนวความคิดไปแบบหนึ่ง ท่านต้องการให้ผู้แทนราษฎรเป็นบุคคลชนิดที่ไปพบปะราษฎรเป็นประจำ -----

ท่านถึงบอกต้องเซตแคบ ๆ ถ้าเซตแคบแล้วผู้แทนราษฎรไปพบปะราษฎร
ได้ทุกบ้าน ได้ทุกเมื่อเชิวัน เรามาคำนี้กันสิดรับว่า เราจะตั้งผู้แทนมา
เพื่อไปพบปะราษฎรแค่นั้นหรือ เราเลือกตั้งผู้แทนราษฎรมาเพื่อทำ
ประโยชน์ใช้ไหม เอมมาพูดกันในสภา มาแสดงทรรศนะ ความคิด ความเห็น
มาได้ มาเถียง หาข้อยุติที่ดีที่สุดเพื่อบ้านเพื่อเมืองในสภาใช้หรือไม่ ถ้าใช้
ทำไมจะต้องว่าผู้แทนนี้ต้องเอาเซตแคบ ๆ จะได้ไปพบปะราษฎรได้ทุกวัน
ถ้าอย่างนั้นผมว่าไม่ต้องหรอกครับ ผมจะบอกลูกชายผม อีกคนยังมี
บอกว่าลูกอยากเป็นผู้แทนไหม ถ้าอยากเ็นไม่ต้องเรียนแล้วปริญญา
เดินไปทุกบ้านทุกวัน ไปเคาะ มาแล้วนะ ข้าพเจ้าชื่อนั้น เคาะไป
กลางคืนดึก ๆ ก็เที่ยวเคาะว่ามาแล้ว มาเยี่ยมแล้ว ไปทุกวัน ในเซตแคบ ๆ
ก็เที่ยวก็ทั่ว ย้ายอยู่นั้นแหละทีหนึ่ง ๕ เที่ยว ๕ เที่ยวจนเห็นใจ สมควรผู้แทน
ได้เป็น เพราะอ้ายหมอนี้มาเคาะทุกค่ำทุกคืน จะเอากันอย่างนั้นหรือครับ
ถ้าเออย่างนั้นก็เรียกผู้แทนเคาะบ้าน ไม่ต้องทำอะไรหรอกในสภา
ก็พูดไม่เป็น ทำความดีก็ไม่มี อะไรก็ไม่เป็นเก่งอย่างเดียวไปโผล่หน้า
ให้เห็นที่หน้าประตูมาแล้วนะ แล้วก็ไป บ้านนี้มาแล้วนะ แล้วก็ไป
จะเอากันอย่างนั้นหรือครับผู้แทน ผมไม่เห็นด้วยเซตแคบ ๆ หรืออย่าง
ท่านกรรมาธิการบอกว่า เอาแบบนี้เถอะ รวมเซตทั้งจังหวัดเลย
แต่ว่ารวมเบอร์ อันนี้เราเคยพูดในสภากันมาแล้ว รวมเซตทั้งจังหวัดใหญ่
อันนี้ผมพอใจ แต่รวมเบอร์นี้สิดรับ เอาเบอร์เดียวนครสวรรค์ ๗ คน
ทีมผม ๗ คน ได้เบอร์เดียวกัน เลือกนายสวัสดิ์คนเดียว ลูกแถวอีก ๖ คน
ได้หมด เลือกคุณบุญชูคนเดียว แถวนายบุญชูได้หมด นายสวัสดิ์ได้หมด
เออย่างนี้ไหม ก็เคยพูดกันในสภาว่าก็ไม่ได้อย่างเป็นตัวบทกฎหมาย
ในสมัยครั้งโบราณ ครั้งกรุงศรีอยุธยาได้บัญญัติไว้ จริงหรือไม่จริงผมก็
ไม่ทราบ ว่าถ้าใครแต่งเมีย น้องเมียมีกี่คนยกให้หมด ออกกฎหมายกัน
อย่างไร นี่ก็เหมือนกันออกกฎหมายแล้ว เลือกผู้แทนนายสวัสดิ์ได้คน
ลูกน้องได้หมด นายบุญชูได้หมด ผมก็เสียดายคุณบุญชู ท่านก็เป็นคนดี
คุณบุญชูก็เสียดายผม ผมก็เป็นคนดี ถึงไม่เท่าท่านก็ใกล้เคียงท่านแหละ
ก็น่าจะได้เข้ามาทั้งคู่ ทำไมจะไปเอารวมเบอร์เป็นแถว ๆ ทีมไหนได้
ได้ยกทีมเลย แล้วก็อ้างว่านี่จะเป็นการส่งเสริมระบบพรรค จะส่งเสริม
ได้อย่างไร ไม่น่าจังหวัดนครสวรรค์ทีมพรรคพลังธรรมได้หมด แต่ไป
จังหวัดชัยนาททีมพรรคชาติไทยได้หมด ก็เฉลี่ยกันไปอย่างนี้ทั้งนั้นแหละ

ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม ไม่ถูกต้องทั้งนั้นแหละ
ขอเรียนเป็นประการสุดท้ายว่า เราเลือกตั้งผู้แทนราษฎร เราออก
กฎหมายเพื่อค้นหาคนที่ดีที่สุดใช้ไหม คนที่จะสร้างคุณประโยชน์ให้แก่
ชาติบ้านเมืองได้ดีที่สุดใช้หรือไม่ ถ้าเราต้องการได้ผู้แทนที่มีคุณภาพ
ได้ประโยชน์ต้องพิจารณาว่า ๑. พุดเก่งไหม ๒. ชยันหมั่นเพียรไหม
๓. มีอุดมคติไหม เราหา ๓ - ๔ ประการนี้ เราก็เห็นว่า จะเขียน
กฎหมายอย่างไรถึงจะได้คนประเภทนี้มา ท่านประธานที่เคารพ
ถ้าวงแคบ ๆ คนที่มีชื่อเสียงทำคุณประโยชน์ในเพียงตำบลเดียวได้เป็น
ผู้แทน กับคนที่มีชื่อเสียงทั้งอำเภอ ใครดีกว่ากัน เก่งอยู่ตำบลเดียว
ในเขตแคบ ๆ ดีจึงเลยคนเขาชอบตำบลนี้ แต่ว่านอกตำบลคนไม่รู้จัก
นอกจากตำบลนี้ไม่เคยสร้างคุณงามความดี แต่อีกคนหนึ่งสร้างคุณงามความดี
ในตำบลนี้ตำบลนั้น ๆ กว้างออกไปทั้งอำเภอเลย ๑๓ ตำบล ๒ คนนี้
ท่านเอาทางไหน ก็ต้องเอาคนที่สร้างคุณงามความดี มีชื่อเสียง
แสดงความเสียสละช่วยเหลือประชาชนทั้งอำเภอดีที่สุด เมื่อพิจารณา
ข้อนี้แล้วทั้งอำเภอทั้งจังหวัด คนหนึ่งเก่งอำเภอเดียว มีชื่อเสียงมาก
ทำประโยชน์มากคนชอบทั้งอำเภอ -----

แต่นาย ก ทำประโยชน์ทั้งจังหวัดทั้ง ๑๒ อำเภอ อำเภอนี้ก็ชอบ อำเภอนี้
ก็ช่วยเหลือ แสดงทัศนคติอุดมการณ์ต่าง ๆ จนประชาชนชอบทั้งจังหวัด
กว้างเหลือเกินทั้งจังหวัด ๒ คนนี้เอาใคร ก็ต้องเอาคนที่เก่งทั้งจังหวัด
ใช่ไหมครับ นี่แสดงให้เห็นแล้วว่ากว้างเท่าไรยิ่งดี ผมขอยกตัวอย่าง
เอาง่าย ๆ นี่เลยทั้งประเทศ ใครเก่งทั้งประเทศต้องยกเลย พูดเดี๋ยวนี้
อย่างท่านนายกฯ ชาดิชาย ถ้าเรื่องทั้งประเทศนายกฯ ชาดิชายได้
ถ้าเรื่องทั้งประเทศ อดีตนายกฯ อานันท์ ปันยารชุน ได้ ถ้าเรื่องทั้งประเทศ
ท่านนายกฯ ชวนได้ ๓ คนนี้เรายอมรับไหมว่าเป็นคนมีหนึ่งของประเทศ
จะเห็นได้แล้วว่ากว้างที่สุด คนนิยมมากที่สุด นั่นแหละคนดีที่สุด เพราะฉะนั้น
จึงขอประทานกราบเรียนว่า เราควรจะมาพิจารณากันในวันนี้ว่า เขตเลือกตั้ง
เอา ๗ คนเป็นเขตหนึ่ง หรือเอา ๓ คนเป็นเขตอย่างทุกวันนี้ ใจผมได้เคย
ลงมติไปแล้วในตอนร่างรัฐธรรมนูญว่า ๗ คนเป็นเขต กว้างขนาดนั้น ถ้าจะ
เอา ๑๕ คนเป็นเขตอย่างนครราชสีมาทั้งจังหวัดเป็นเขตเดียว มันก็จะมาก
เกินไป คนก็จะรู้จักกันไม่ทั่วถึง มาในสายกลางเอา ๗ คนเป็นเขต เพราะฉะนั้น
จึงขอฝากท่านประธานกรรมาธิการว่า เอา ๗ คนเป็นเขตเถอะครับ
สุพรรณบุรีได้เขตเดียวเลย ศิลปอาชากินเรียบ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธีระวัฒน์ครับ

นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาธิต (นครสวรรค์) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ธีระวัฒน์ ศิริวันสาธิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครสวรรค์ พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ ในหลักการการร่าง
รัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะในประเด็นวิธีการเลือกตั้งนั้น ท่านกรรมาธิการวิสามัญ
ได้มีมติไว้ว่าเห็นควรให้เป็นเขตละคน จริง ๆ แล้วโดยหลักการนั้น กระผม
ก็เห็นด้วยว่าหลักการนั้นเป็นหลักการที่ถูกต้อง แต่วิถีทางปฏิบัติที่ว่าในการดำเนินการ
เลือกเขตละคนนั้น เราได้มีการพูดกันในสภามาหลายครั้งหลายสมัยแล้ว ผลสุดท้าย
ก็มาหยุดอยู่ที่การแบ่งเขตเรียงเบอร์ ในขณะนี้ก็เช่นเดียวกันที่เรามาอภิปรายกัน
ผมคิดว่าผลสุดท้ายก็คงจะมาหยุดอยู่ที่การแบ่งเขตและเรียงเบอร์ โดยเฉพาะ
ปัญหาในการที่จะแบ่งเขต เขตละคนนั้นมันเป็นเรื่องใหญ่แล้วเป็นเรื่องที่ค่อนข้าง
จะลำบาก หากการบริหารประเทศของเราที่บริหารส่วนท้องถิ่น แบ่งเป็นจังหวัด
จังหวัดหนึ่ง บางจังหวัดก็มีถึง ๑๕ คน นครสวรรค์มี ๗ คน ครอบคลุมทั่วประเทศ
ของเราได้พัฒนาแล้วได้มีการแบ่งการบริหารส่วนจังหวัดออกให้ย่อยไปกว่านี้
อาจจะปัจจุบันนี้ ๗๓ จังหวัด ค่อยไปเราเรียกเป็นจังหวัดหรือแบ่งให้ย่อยไป

เป็น ๓๖๐ จังหวัด อันนั้นผมเห็นด้วยว่าได้มีการขีดวง มีการแบ่งเขตเอาไว้ให้ชัดเจน เพราะฉะนั้นการที่จะแบ่งเขตเป็นเขตละคนนั้นก็คงจะเป็นเรื่องที่จะเป็นไปได้ แต่ปัจจุบันนี้ยังไม่ได้เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในหลักการนั้นเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ว่าในทางปฏิบัตินั้นก็คงจะลำบาก พี่น้องประชาชนในขณะนี้มีความคุ้นเคยอยู่กับการแบ่งเขตเรียงเบอร์ หรือว่าผู้แทนในเขตไหนมีผู้แทน ๒ คน ๓ คน เขาก็มีความคุ้นเคย เขามีปัญหาอะไร เขาก็จะได้รับการแก้ปัญหาจากผู้แทนที่เขาได้อยู่ จะเป็น ๒ คนก็ตามหรือ ๓ คนก็ตาม แต่ถ้าหากมีการแบ่งเหลือคนเดียว ถ้าเกิดเขาไปหาผู้แทนของเขา ไม่อยู่เสียคน เขาก็ไม่รู้จะไปหาใครอีก เป็นเรื่องที่ดีถ้าถ้าเขตเล็ก ผู้แทนสามารถที่จะเข้าไปได้ทั่วถึงไปรับทราบปัญหา โดยเฉพาะปัญหาที่น้องประชาชนในขณะนี้ เป็นปัญหาในเรื่องของข้าวแล้งน้ำ ข้าวตายแล้ง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ดีถ้าผู้แทนในเขตเล็กสามารถที่จะรับทราบปัญหา ก็สามารถที่จะรับทราบปัญหา ก็สามารถที่จะช่วยกันบรรเทาปัญหาในแต่ละเขตได้ ดีกว่าในเขตใหญ่ อันนั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้องแต่ยังไม่เหมาะกับสถานการณ์ในปัจจุบัน-----

นอกจากนั้นข้อเสียในการที่จะแบ่งเขตคนเดียว พี่น้องประชาชนมีความ
 เเคชิน เเคชใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนของเขาคคนหนึ่งเลือกได้ ๒ คน ผู้แทน^{ราษฎร}
 ๒ คนหรือเลือกได้ ๓ คน ถ้าเผื่อมีการเปลี่ยนแปลงเขาจะเลือกได้เพียง
 คนเดียว เพราะฉะนั้นก็บางเขตถ้าเกิดถูกตัดเขตอย่างกับผู้แทนราษฎร
 ท่านอาวุโสจากนครสวรรค์ท่านสวัสดิ์ว่าต่อไปถ้ามีการแบ่งเขตคนละเบอร์
 คนเดียวเขตละคน อำเภอนึงก็อาจจะต้องแบ่งเป็น ๒ เขต หรือ
 บางครั้งเขตหนึ่งต้องใช้ ๑ อำเภอ และอีก ๒ ตำบล ปัญหาอันนี้เป็น
 ปัญหาที่คงจะยุ่งยากในการที่จะแบ่งเขต พี่น้องประชาชนอาจจะพึง
 ผู้แทนที่เขาเคยชินอยู่ไม่ได้ แล้วการที่จะแบ่งเขตเป็นเขตละคนนั้น
 ก็คงจะไปเข้าซ้อนกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เพราะสมาชิก
 สภาจังหวัดนั้นแบ่งเป็นอำเภออยู่แล้ว เรื่องเหล่านี้จึงเป็นปัญหาที่ผม
 คิดว่าประเด็นในการที่จะมาพิจารณาแก้ไขการแบ่งเขตละคนนั้น ผมว่า
 ไม่มีประเด็นหรือมีความจำเป็นที่จะต้องนำขึ้นมาพิจารณาเพื่อที่จะแก้ไข
 เพราะว่าในการแบ่งเขตเรียงเบอร์เดิมนั้น ก็ไม่ได้มีปัญหาหรือทำให้
 พี่น้องประชาชนเดือดร้อน หรือว่าการที่จะแบ่งเป็นเขตละคน พี่น้อง
 ประชาชนก็คงจะไม่มีอะไรดีขึ้นถึงแม้ตรงกันข้ามเขาอาจจะคิดว่า
 ทำไม่เดิมนั้นมีสิทธิเลือกผู้แทนได้ ๒ คน ได้ ๓ คน แต่กลายมา
 เลือกได้คนเดียวก็ทำให้สิทธิเขาหายไป อันนี้ก็คงจะเป็นเรื่องที่
 พี่น้องประชาชนจะสับสนวุ่นวายตลอด พี่น้องประชาชนก็คงจะบ่นว่า
 ผู้แทนราษฎรที่เลือกกันเข้าไปนี้ไม่มีงานจะทำหรืออย่างไร ปัญหาที่เป็น
 ปัญหาเรื่องปากท้องของประชาชนแทนที่จะพิจารณากัน เดียวมีการ
 แก้ไขรัฐธรรมนูญอีกแล้ว ถ้าเป็นประเด็นที่สำคัญนั้นก็ โอ.เค. แต่ถ้า
 เป็นประเด็นที่ไม่ได้เกิดความได้อะไรขึ้นมากับพี่น้องประชาชนเลย
 พี่น้องประชาชนก็คงจะสับสนว่าคงจะไม่มีการทำกัน ก็หาทางพิจารณากัน
 เดียวเปลี่ยนเป็นอย่างนั้น เดียวเปลี่ยนเป็นอย่างนี้ก็จะทำให้ประชาชน
 สับสน เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุนว่าในการที่แบ่งเขตเรียงเบอร์นั้น
 เป็นเรื่องที่ดี แล้วพี่น้องประชาชนก็รับรู้รับทราบแล้วก็ได้นำเนกา
 กันมา ถ้าหากว่าประเทศเราได้มีการพัฒนาแล้วมีการบริหารประเทศ
 แบ่งส่วนราชการให้ย่อยไปกว่านี้ มีเขตเลือกตั้งให้ชัดเจนมากกว่านี้
 ในเวลานั้นเป็นเวลาที่เหมาะสมที่ควรจะมีการแก้ไขเขตเลือกตั้ง
 ขอขอบคุณ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ผม
ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน เพราะใช้เวลามากมือก็ประมาณ
๑ ชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตามได้รับความกรุณาจากท่านประธานใน
เรื่องนี้ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณในเบื้องต้น ผมได้นั่งรับฟังการอภิปราย
จากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็ยอมรับว่าได้รับความรู้ แต่สิ่งหนึ่ง
ที่ผมอยากจะเรียนฝากท่านประธานในวันนี้ก็คือ อยากจะเรียนถาม
ท่านประธานว่าเราแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้แก้เพื่อใคร เราพูดกันนัก
เราพูดกันหนาใช้ไหมว่าเรามาจากพี่น้องประชาชน แต่ในขณะนี้เรา
ได้คิดถึงบ้างหรือไม่ถ้าเราแก้กฎหมายฉบับนี้ไปแล้วประชาชนจะได้
อะไรจากการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญบ้าง ผมออกจะเห็นด้วยในส่วนหนึ่ง
ที่ทางคณะกรรมการวิสามัญศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ได้มีมติออกมา
อย่างชัดเจนแล้วก็ยอมรับในความกล้าหาญของท่านว่าถึงเวลาแล้วที่จะ
ให้มีการเลือกตั้งแบบเขตละคน หรือ วัน แนน วัน โหวต จะเป็น
การเลือกตั้งแบบเขตละคนหรือการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเวียงเบอร์
หรือจะเป็นการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตรวมเบอร์ อย่างไรก็ตามนั้น กระผม
ไม่ขัดข้อง -----

แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะฝากถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการธิการ
ทุกท่านนั่นคือ เมื่อแก้ไขแล้วพี่น้องประชาชนได้อะไรบ้าง ท่านประธาน
ที่เคารพ กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะเป็นฉบับไหน จะพูดอยู่เสมอว่า
พี่น้องประชาชนทุกคนที่เกิดมามีสัญชาติไทย เชื้อชาติไทย จะได้รับ
ความเสมอภาคทางด้านการเมืองใช้ไหมครับ ผมถามท่านประธาน
ตรงนี้ว่า เพราะเหตุใดพี่น้องประชาชนในเขตจังหวัดระนอง ในเขต
จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในเขตจังหวัดพังงา ในเขตจังหวัดภูเก็ต เขาจึง
ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของเขาได้เพียง ๑ คน และเพราะเหตุใด
พี่น้องประชาชนในเขตจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือจังหวัดใด
ก็ตาม ที่สามารถมีผู้แทนราษฎรไม่ว่าจะเป็น ๒ คน หรือ ๓ คน พี่น้อง
ประชาชนก็สามารถใช้สิทธิมากกว่า ๑ คน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า
คนทุกจังหวัดใน ๗๕ จังหวัดที่มีอยู่ในขณะนี้ มีความเป็นเชื้อชาติไทย
สัญชาติไทยเท่าเทียมกันใช้ไหม แต่เหตุใดการใช้สิทธิเลือกตั้งของ
พี่น้องประชาชนในแต่ละจังหวัด เขาจึงมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเลือกตัวแทน
ของเขาได้ไม่เท่าเทียมกัน ตรงนี้เป็นจุดที่ผมยอมรับในความกล้าหาญ
ของคณะกรรมการคณะนี้ ซึ่งกระผมเองออกจะข้องใจว่าวิधिปฏิบัติ
จะทำได้แค่ไหนเพียงไร แต่อย่างไรก็ตามผมมีความคิดว่า ถ้าหากเรา
ไม่เริ่มต้นวันนี้แล้วเราจะเริ่มต้นเมื่อไร สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้คือ
นโยบายของรัฐบาลในขณะนี้ที่เป็นนโยบายของรัฐบาลที่อดีตที่ผ่านมา
ไม่มีใครกล้าที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง นั่นคือร่างพระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งในขณะนี้ผ่านการรับหลักการ
ของสภาแห่งนี้ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ
ในวาระที่ ๒ และจะมีการพิจารณาในสภาแห่งนี้ในโอกาสต่อไป เรา
ต้องยอมรับความจริงว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวนั้น เป็นการกระจายอำนาจ
จากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคและชนบทใช้ไหม เพราะฉะนั้นถ้าหาก
มีการกระจายอำนาจดังกล่าวออกไปจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคและ
ชนบทแล้ว ในอนาคตข้างหน้าผมมีความมั่นใจว่าพี่น้องประชาชนในชนบท
ต่างเรียกร้องหาความเป็นธรรม หาความเสมอภาค เพราะฉะนั้น
อยากจะฝากท่านประธานไปว่า พังดูแล้วการแก้ไขตามที่คณะกรรมการ
ได้เสนอนี้ค่อนข้างจะมีโอกาสน้อย เพราะว่าต้องอาศัยเสียงจากสภานี้
ถึงอย่างน้อย ๓๐๖ เสียง เพราะฉะนั้นถ้าหากแก้ไขในมาตราดังกล่าวนี

แก้ในข้อ ๑๙ นี้ไม่ได้ ผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านคณะกรรมการ
ทั้งคณะว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่ท่านศึกษามานอกเหนือจากวิธีการดังกล่าว
นี้แล้ว ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะให้พี่น้องประชาชนได้รับความเสมอภาค
ในการออกคะแนนเสียงเลือกตั้งเลือกตัวแทนของเธอ ผมฝากตรงนี้
แล้วก็อยากจะฝากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่จะแก้ไขของ
พรรคการเมืองทุกพรรคด้วยว่า ให้ฝากเรื่องเหล่านี้ไว้ในพรรคการเมือง
ทุกพรรค เพราะเมื่อแก้ไขไปแล้วทำอย่างไรจะให้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
ได้มีสิทธิออกเสียงเลือกผู้แทน^{ราษฎร}ซึ่งเขาโดยเท่าเทียมกัน จังหวัดระนอง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดไหนก็ตามแต่ที่มีอยู่ในประเทศไทย น่าจะใช้
สิทธิในการเลือกผู้แทน^{ราษฎร}ซึ่งเขาเท่าเทียมกัน สิ่งที่ผมอยากจะฝากวันนี้
ขอรบกวนเวลาไว้เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ส.ส. พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครพนม
สำหรับในประเด็นที่คณะกรรมการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ในเรื่องการเลือกตั้ง ผมขอกราบเรียนว่าในการเลือกตั้งที่ให้เลือก
เป็นแบบ วัน แหมน วัน โหวต หรือคนหนึ่งมีสิทธิเลือกได้คนหนึ่งนั้น
ปัญหาจะมีเกิดขึ้นติดตามมา ในกรณีจังหวัดใหญ่ ๆ จังหวัดที่มีประชาชน
อยู่ในเขตเทศบาลและรอบ ๆ บริเวณ ซึ่งมีประชากรถ้าแบ่งกันแล้ว
ประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเลือก ส.ส. ได้ ๑ คนนั้น ตรงนี้
จะเกิดปัญหา -----

คือการกระจายความเจริญจะไม่ไปสู่ชนบท เพราะอะไรท่านประธาน
 เพราะว่าใน ๑๕๐,๐๐๐ คนอยู่ในเขตเทศบาล หรืออยู่ในเขต
 อำเภอเมือง และสมมติว่าเป็นอำเภอเมือง จะเป็นส่วนที่เจริญที่สุด
 ก็อยู่ในเขตเทศบาล แต่ขณะเดียวกันอีก ๑๕๐,๐๐๐ คนซึ่งจะต้องเลือก
 ส.ส. อีก ๑ คนซึ่งอยู่ในชนบทนั้น พื้นที่จะกว้าง ความเจริญจะน้อย
 เพราะฉะนั้นการแบ่งเฉลี่ยงบประมาณก็ดี การแบ่งเฉลี่ยความเจริญ
 ไปสู่ท้องถิ่นก็ดี จะได้รับการจัดสรรไม่เท่ากัน อย่างปัจจุบันนี้ทางสภาเอง
 ก็ได้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ของงบประมาณ โดยทำเป็นรูปงบ
 พัฒนาจังหวัดของ ส.ส. คนละ ๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้น ส.ส. แต่ละคน
 จะต้องทำในเขตเลือกตั้งของตัวเอง บางคนก็ ๕ - ๖ อำเภอ บางคน
 ก็ ๗ อำเภอ แต่ถ้าลดลงมาเหลือเขตละ ๑ คนเมื่อไร เงินส่วนที่ได้รับ
 ๕ ล้านบาทกับพื้นที่จะต่างกันทันที ทั้ง ๆ ที่ประชากรจำนวนเท่ากัน คือในเขต
 เทศบาลก็ ๑๕๐,๐๐๐ คน นอกเขตเทศบาลก็ ๑๕๐,๐๐๐ คน ตรงนี้จะเกิด
 ความได้เปรียบเสียเปรียบ ความเจริญของประเทศไทย ซึ่งรัฐบาล
 ทุกรัฐบาลได้วางนโยบายไว้ว่า จะกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค
 จะกระจายความเจริญไปสู่ชนบทนั้นจะได้รับไม่เท่ากัน นี่คือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ คือความใจแคบ ผมขอกราบเรียนว่าในการ
 เลือกตั้งแต่ละครั้งนั้น ชาวบ้านเขาต้องการที่จะเลือกคนที่เขาชอบที่สุด
 ๑ คน ถ้าในกรณีมีสิทธิเลือกได้ ๓ คน และเลือกคนที่เขาชอบรองลงมาอีก
 เป็นคนที่ ๒ และเลือกคนที่ชอบรองลงมาเป็นคนี่ ๓ ทำไมเขาถึงเลือก
 อย่างนั้น ทำไมเขาถึงไม่เลือกคนเดียว เพราะว่าเขาคือต้องการตัว ส.ส.
 ซึ่งจะไปทำหน้าที่แทนเขาในสภา และจะทำหน้าที่ดูแลความทุกข์สุข
 ความเดือดร้อน ความไม่เป็นธรรมในสังคมสำหรับเขา ถ้าเขาไปเลือก
 คนที่ ๑ ไปแล้ว ถ้าเขาไปพบ แล้วไม่พบเขายังมีโอกาสดูแลกับคนที่ ๒
 ถ้าเขาไปหาคนที่ ๒ แล้วไม่พบ ยังมีโอกาสพบคนที่ ๓ จะเห็นว่า
 ในบางจังหวัดของประเทศไทยเรานั้น ซึ่งมี ส.ส. อยู่คนเดียว ถ้า ส.ส.
 มาประชุมสภา ประชาชนก็ไม่สามารถที่จะพบได้ แต่ในบางครั้งบางคน
 อาจจะกลับไปในคืนนั้น และรุ่งเช้าเขาก็พบกับ ส.ส. เขาได้ แต่บางคน
 อาจจะไม่กลับ เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะให้เขาเลือกดีกว่า เพราะฉะนั้น
 ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะเลือกแบบเบอร์เดียว อีกอันหนึ่งก็คือ อันตราย
 เพราะผมไม่มั่นใจในอำนาจของรัฐที่มีอยู่ ไม่นับผู้มีอำนาจอิทธิพล

ถ้าจะต้องไปเลือกตั้งหัวกระเป๋าแจมส์บอน ไปแบบมหาหลงที่ผมเคย
 กราบเรียนไว้แล้วว่า เอาไปสัก ๓๐ - ๕๐ ล้าน ถ้าไปทุ่มสัก
 ๓๐ - ๕๐ ล้านนี่โอกาสที่จะเลือกเข้ามาเป็น ส.ส. ล้ำมาก เพราะ
 ชาวบ้านไม่แน่ว่าจะเอาเงินเสมอไป เขาอาจจะรับเงิน แต่เขาไม่เลือก
 ก็ไปทำพิธีใช้โป้ง ผมเชื่อว่าท่านประธานก็กลัวเหมือนกัน ถ้าใช้โป้ง
 ไม่โป้งก็บ๊มอยู่ ๒ อย่าง กำลังหาเสียงปราศรัยอยู่ดี ๆ โยนลูกระเบิด
 เข้าไปตรงนั้นคู่แข่งที่กำลังว่าเป็นตัวเต็งถูกระเบิดตาย หรือถูกยิงตาย
 แทนที่จะเสีย ๓๐ - ๕๐ ล้าน เสียให้มือปืนแค่ ๕๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท
 ก็ขาดคู่แข่งไป แต่ถ้าว่าเลือกเอา ๒ - ๓ คน มีสิทธิเลือกได้ ๒ - ๓ คน
 ตรงนี้ยังมีโอกาสว่า นาย ก อาจจะเป็นคนที่คุณบ้านชอบ ก็เลือกไป
 แต่ก็เลือกนาย ข ซึ่งเขาไปใหม่ด้วย โอกาสตรงนี้จะดีกว่า เพราะฉะนั้น
 ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะเลือกตั้งแบบเบอร์เดียว เพราะถ้าเลือกแบบ
 เบอร์เดียว การซื้อเสียงก็ง่าย ง่ายอย่างไรครับ ท่านประธาน โบราณ
 เคยสอนไว้ว่า ๑๐ บาทไม่พาโกง แต่ ๑๐๐ บาทพาจน ๑๐ บาทไม่พาโกง
 หมายความว่า มันน้อยไม่ทำให้โกง แต่ถ้า ๑๐๐ บาทนี้พาจน คือจนตัวเอง
 เข้าตารางคือเอาเงิน ๑๐๐ บาทนั้น ท่านประธานลองคิดดูสิว่า ถ้าเขตหนึ่ง
 มีอยู่ ๓ คน -----

ประชาชน ๕๕๐,๐๐๐ คน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ คน
 ถ้าไปแจกคนละ ๑๐๐ บาท หมดไปเท่าไร ไปให้เขา ๑๐๐ บาท
 ไม่มีความหมาย ให้ ๒๐๐ บาท ก็ไม่มีความหมาย แต่ถ้าว่ามีผู้มีสิทธิ
 เลือกตั้งแค่ ๕๐,๐๐๐ คน แทนที่จะไปแจก ๑๐๐,๐๐๐ บาท คนละ
 ๒๐๐ บาท ๑๕๐,๐๐๐ คน แจกไป ๓๐ ล้านบาท ก็เอาเงิน
 ๓๐ ล้านบาท มาแจกแค่ ๕๐,๐๐๐ คน ที่นี้กลายเป็นคนละ ๑,๐๐๐ กว่าบาท
 ๑,๐๐๐ กว่าบาทนี้มีความหมายสำหรับประชาชนคนไทย คนในชนบทนั้น
 ใ้หนึ่ง ๆ มีรายได้ครอบครัวยังไม่ถึง ๒,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นถ้า
 นายทุน ซึ่งเขาไปทุ่มเทเงินทองตรงนี้ เพื่อจะเข้ามาเป็น ส.ส.
 ในสภา เข้ามาเป็นรัฐมนตรี ประเทศเราจะเสียหายหรือไม่ ผม
 ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่าเสียหายแน่
 เพราะอะไรครับ ก็จะมีการถอนทุน ลงทุนหาเสียงไป ๓๐ ล้านบาท
 ๕๐ ล้านบาท ก็มาถอนทุน ๓๐ ล้านบาทนั้นคืน เอาดอกเบี้ยอีกสัก
 ๓๐ ล้านบาท แล้วก็เตรียมไว้หาเสียงสมัยหน้าอีก ๕๐ ล้านบาท
 เขาถอนทุนจากไหน ก็จากภาษีของประชาชนซึ่งมาเป็นงบประมาณ
 ของแผ่นดิน จะทำให้เกิดระบบคอร์รัปชันเกิดขึ้น เราพยายามพูดกันอยู่
 ตลอดเวลาว่า การเลือกตั้ง ส.ส. นั้นมีการซื้อเสียง แต่ถ้าว่าให้เลือก
 แบบเบอร์เดียวยังจะซื้อเสียงหนักเข้าไปอีก เพราะง่าย แล้วผม
 ขอกราบเรียนว่า การโกงจะง่ายขึ้นไปอีก เพราะยิ่งเขตเล็กเท่าไร
 เราต้องยอมรับว่าในประเทศของเรานั้นมีผู้มีอำนาจ มีอิทธิพล
 ครอบคลุमประชาชนอยู่โดยที่อำนาจรัฐยังเข้าไปแก้ไขไม่ได้ ตรงนี้
 เขาสั่งซ้ายหันก็ต้องซ้ายตามชาวบ้านด้วยความไม่ยากเดือดร้อน
 ในเมื่อเขาสั่งให้เลือกเบอร์นี้ ชาวบ้านก็ต้องเลือกตาม ไม่เลือก
 ก็เดือดร้อนตัวเอง นี่คืประเด็นหนึ่งที่ทำให้การแบ่งเขตเล็ก ๆ
 นั้นสามารถที่จะบิดคาลให้ได้ และอันสุดท้ายก็คืออำนาจของรัฐ
 ในการโกงเพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผมขอกราบเรียนว่าในการเลือกตั้ง
 ของเมืองไทยเรานั้น มีการโกงกันจริง และเรื่องนี้ผมเคยประสบ
 มาด้วยตัวเอง ในการเลือกตั้งในปี ๒๕๓๕/๑ มีการโกงกันจนมีการ
 ฟ้องร้องถึงโรงถึงศาล ขนาดรองหัวหน้าพรรคยังฟ้องหัวหน้าพรรค
 เลยครับท่านประธาน เพราะทำกันอย่างโจ่งครึ้มมาก โดยอำนาจ
 ของรัฐ ประมาณ ๕ ทุ่ม มีการรวมคะแนนเสร็จที่ศาลากลาง

ผลปรากฏว่าบุคคลซึ่งข้าราชการประจำอยากให้เป็น ส.ส. แม้ในการเลือกตั้ง มีการเอา ส.ส. ๔ กลับไปแก้ไขใหม่จนกระทั่ง ดี ๑ ถึงได้ประกาศผล คนที่เขาต้องการให้เป็น ส.ส. นั้นได้เป็น ส.ส. มีการฟ้องร้องกัน เขตนั้นเขตใหญ่ ถ้าเป็นเขตเล็ก ๆ แบบเบอร์เดียวอย่างนี้ยิ่งโกงกันง่าย เพราะทุกวันนี้การสื่อสารถึงกันไปทั่วทุกหมู่บ้าน วิทยุสั่งการไปเลยบอกยังแพ้อยู่เท่านี้ ให้ทางนั้นโกงมาให้หน่อย เพราะอำนาจของรัฐ เพราะฉะนั้นผมถึงว่า ถ้าเป็นเขตใหญ่ ๆ โอกาสโกงก็จะลำบาก เพราะคนจำนวนมาก การแพ้ชนะกันมาก ถ้าการเลือกตั้งคนใช้สิทธิเกินแสนคน คนหนึ่งอาจจะได้ ๘๐,๐๐๐ คะแนน อีกคนหนึ่งอาจจะได้ ๖๐,๐๐๐ คะแนน หรือ ๗๐,๐๐๐ คะแนน คนที่แพ้เป็นหมื่นคะแนนจะไปโกงโดยอำนาจของรัฐ โกงได้ลำบาก แต่ถ้าแพ้กันแค่ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ คะแนน ยิ่งเขตเล็กเท่าไร การแพ้ชนะกันยิ่งนิดหน่อย ท่านจะเห็นได้ว่าอย่างการเลือกตั้งผู้ใหญบ้าน การเลือกตั้งผู้ใหญบ้านเพียงแค่หมู่บ้านเดียวมีผู้มีสิทธิประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ คน ชนะ แพ้กันอยู่แค่ ๑๐ กว่า ๒๐ คะแนน ถ้าไปเลือกกำนันจะแพ้ ชนะกันเป็น ๑๐๐ คะแนน เป็น ๒๐๐ คะแนน ถ้าเลือกสมาชิกสภาจังหวัด จะแพ้กันเป็นพัน ถ้าเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแพ้กันหลายพันกันไป ถ้าแพ้กัน ๒๐๐ - ๓๐๐ คะแนน หรือ ๕๐๐ - ๖๐๐ คะแนน จะมีการฟ้องร้องกันอยู่ตลอด เพราะนั่นถ้าเป็นเขตเล็ก ๆ โอกาสที่อำนาจของรัฐจะเข้าไปโกงเพื่อผู้สมัครบุคคลใดบุคคลหนึ่งง่าย นี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ จะทำให้เกิดการฟ้องร้องคดีที่โรงที่ศาลกันอยู่ตลอดเวลา เพราะความห่างระหว่างคะแนนของผู้ชนะกับผู้แพ้มันไม่แตกต่างกันเท่าไร เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า กลไกในการเลือกตั้งของเรานั้นมันยังไม่ดีพอ เพราะกรรมการในหน่วยเลือกตั้งนั้นสามารถที่จะขึ้นนำ ผมขอกราบเรียนท่านประธานเลยว่า เขาขึ้นอย่างออกหน้าออกตา โดยเฉพาะข้าราชการ ขนาดประชาชนเข้าไปในคูหาจะกาให้เบอร์นั้นเบอร์นี้ ผลปรากฏว่ากรรมการเข้าไปขึ้นนำประชาชนบอก จะต้องกาเบอร์นี้ด้วยไปชะงักหน้าดูเลย และเวลาอ่านบัตรนับคะแนน ขนาดที่ไม่ได้กาเบอร์นั้น แต่เวลาอ่านก็ยังอ่านเบอร์นั้นออกมา นี่เป็นไปทุกยุคทุกสมัย แม้กระทั่งการเลือกตั้ง ๒๕๓๕/๒ ก็มีและผมเชื่อมั่นว่า ท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนในสภาแห่งนี้ ๓๖๐ ท่าน ก็คงจะทราบเรื่องนี้ดีว่า ในหน่วยเลือกตั้งแต่ละหน่วยในเขตพื้นที่ของท่านนั้น มีปัญหามาตลอด เขาชอบใจคนไหนเขาก็เชียร์คนนั้น บางทีบัตรดี ๆ ก็บอกว่า เป็นบัตรเสีย บัตรที่เสียถ้าเป็นคนที่เขาชอบ เขาก็บอกให้เป็นบัตรดี อันนี้มาทุกยุคทุกสมัย มันถึงมีการฟ้องร้องกันมาทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง ถ้าเป็นเขตเล็ก ๆ แบบเบอร์เดียว ผมกราบเรียนท่านประธานเลยว่า คดีที่จะขึ้นสู่โรงสู่ศาลในการเลือกตั้งทุกครั้งนั้น ผมว่าอย่างน้อยที่สุดต้องเป็น ๑๐๐ คดีในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง เพราะความถี่ห่างระหว่างคะแนนผู้ชนะกับผู้แพ้ต่างกันไม่เท่าไร เพราะฉะนั้นผมถึงคิดว่า ในการจะแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นสมควรที่จะคงแบบเดิมก็คือ แบ่งเขตเรียงเบอร์หรือไม่ก็รวมเขตเรียงเบอร์คือเอาทั้งจังหวัด ผมว่ายังจะดีกว่า เพราะโอกาสที่นายทุนจะไปทุ่มซื้อเสียงไม่มี โอกาสที่จะซื้อยาก อย่างที่ท่านสมาชิกผู้อาวุโสได้กราบเรียนในที่ประชุมไว้แล้วว่า อาจจะเขตละ ๗ คน หรืออาจจะเอาทั้งจังหวัด ตรงนี้จะทำให้ ส.ส. ภูมิใจด้วยว่า ตัวเองมาจากตัวแทนทั้งจังหวัด ถ้าเป็นแบบนั้นผมจะสนับสนุนด้วย หรือเอาแบบเดิมที่ใช้อยู่ปัจจุบันผมก็สนับสนุน แต่ถ้าจะเอาเป็นแบบแบ่งเขตเบอร์เดียวผมคงจะไม่สนับสนุนด้วย เพราะว่าปัญหามันจะเกิดขึ้นมาหลายด้าน โดยเฉพาะความปลอดภัยของผู้สมัครเอง ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุข แล้ว
คุณวิรัช คุณโอวาท

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ส่งสุข ภักเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมค่อนข้าง
จะมีความเห็นด้วยกับแนวทางอภิปรายของท่านอดีตประธานสภาผู้แทนราษฎร

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

พุทธชาติ ๕๐/๒

ของเราคือ ท่านปัญญา เกสรทอง แห่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ได้พูดถึง
 แนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการการชู้ดนี้ว่า เรื่องที่ควรจะ
 สนใจแก้ไขให้มากนั้นก็ไม่ค่อยจะไปสนใจทำกัน เรื่องเขตเลือกตั้งเรื่องนี้
 รู้สึกว่า ได้มีความพยายามกันมากมายเหลือเกินดำเนินการในการที่จะให้
 แนวทางในการแบ่งเขตเลือกตั้งเป็นไปในลักษณะอย่างนี้ อย่างที่เสนอมา
 ผมขอเรียนว่า อย่างกรณีที่ท่านผู้มีอาวุโสจากจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พูดไป
 เกี่ยวกับเรื่องวิธีการงบประมาณก็เป็นจุดที่น่าจะต้องแก้ไข และเรื่องที่
 เกี่ยวกับพรรคการเมืองคือขณะนี้พูดกันที่สมาชิกอภิปรายกันมาเป็นวันที่ ๓
 ในเรื่องรัฐธรรมนูญ ทุกคนเกือบจะทุกคนจะพูดในประเด็นที่เกี่ยวกับพรรค
 การเมือง เกี่ยวกับพรรคการเมืองว่าจะต้องมาเริ่มต้นกันที่พรรคการเมือง
 จะต้องทำพรรคการเมืองให้ดีกว่า ขอให้ประชาชนนั้นเลือกพรรคอย่าเลือก
 ตัวบุคคลอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ปรากฏว่าใน ๒๕ ประเด็นของคณะกรรมการ
 ก็ไม่ได้มีการที่จะพูดถึงเรื่องราวของพรรคการเมืองว่าจะใช้วิธีการแก้ไข
 พรรคการเมืองอย่างไร -----

กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมนั้นรว่าเมื่อไรจะถึง
 ประเด็นที่ ๒๘ ก็พอที่จะเทียบเคียงเข้าไปพูดถึงเรื่องพรรคการเมืองได้
 เป็นที่น่าเสียดาย เวลาที่ให้กับกรรมาธิการไปเป็นเวลาหลายเดือนที่ไป
 ดำเนินการเรื่องนี้มา ก็ค่อย ๆ เห็นออกมาชัดเจน อย่างข้อเสนอแนะ
 ของท่านอดีตประธานสภา ปัญจะ เกสรทอง ดังที่กราบเรียนมาแล้ว
 รายงานของคณะกรรมการติดตามมติสภาที่ชัดเจนครับว่า ในเรื่อง
 เกี่ยวกับโครงสร้างวิธีการงบประมาณนั้นจะต้องแก้ไข เพราะฉะนั้น
 ในเรื่องนี้ผมก็เห็นคณะกรรมการอย่างท่านไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ก็ออกมาพูด
 จ้อย ๆ อย่างนั้นอย่างนี้ดี สอบตกทุกที่ท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผม
 ไม่ใช่พูดแล้วไม่อยากจะเป็นอย่างหมิ่นช่ายหรือครับในเรื่องอย่างนี้
 แต่ขอให้ทำในเรื่องที่เป็นประเด็นเป็นปัญหา ผมพูดตั้งแต่การอภิปรายวันนั้น
 แล้วว่า แบ่งเขตอย่างนี้ไม่มีใครเขาเอาด้วยหรอก แล้วข้อเท็จจริงมันก็
 จะเป็นอย่างนี้ เพราะว่ากาที่จะก้าวไปถึงจุด ๆ นี้ที่จะให้เป็นธรรม
 ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ชัดเจนอย่างนี้ ผมขอเรียนว่าคณะกรรมการไม่ได้ตั้ง
 เป้าหมายอะไรเอาไว้มากมายนักกว่า เสนอมา ๒๘ ประเด็น ความจริง
 มีมากกว่า ๒๘ ประเด็น ท่านว่าไว้อย่างนี้ แต่ว่าที่ท่านจะเอาจริง ๆ
 ใน ๒๘ ประเด็นมีอยู่ ๑๐ ประเด็นที่อยู่ในหัวใจของคณะกรรมการชุดนี้
 เพราะฉะนั้นใน ๑๐ ประเด็นก็มีประเด็นนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่ตั้งใจจะ
 เอาให้ได้ แต่ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนเหตุผลไม่มาก
 เรียนไว้คนเดียวว่า ในเรื่องนี้คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขกฎหมาย
 เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่กำลังดำเนินการกันอยู่ขณะนี้ ยกร่าง
 จะเสร็จแล้ว สืบคำหน้าเป็นอันว่าเสร็จเรียบร้อย ท่านประธานที่เคารพ
 คณะกรรมการชุดนี้ได้เอาเรื่องเกี่ยวกับเขตเลือกตั้งไปไว้ใน
 ประเด็นไหนครับท่านประธาน เอาไปไว้ในประเด็นแนวทางป้องกันทุจริต
 แนวทางป้องกันทุจริตซึ่งคณะกรรมการได้มีมติให้คณะอนุกรรมการ
 นำเอาไปพิจารณาประชุมกันเป็นเรื่องรายละเอียดปลีกย่อยศึกษากันอย่าง
 แท้จริงเลย เพื่อที่จะเขียนไปบรรจุไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง ท่านประธาน
 แนวทางป้องกันการทุจริต ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะนั้นได้ระบุไว้
 อย่างชัดเจนในข้อ ๑.๒ ซึ่งเป็นมติของคณะอนุกรรมการก็คือ วิธีการ
 ลงคะแนนให้ใช้วิธีแบบเรียงเบอร์ตามเดิม ท่านประธาน มั่นนำชำตรงไหน
 มั่นนำชำตรงที่ว่าคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ท่านประธานเองคือ

ท่านอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา ท่านก็เป็นกรรมการชุดนั้น ท่านอาจารย์
 ดอกเตอร์สุทิน นพเกตุ ก็เป็นกรรมการชุดนั้น อาจารย์ปาน พิงสุวิต
 ก็เป็นกรรมการชุดนั้น ท่านอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์ ก็เป็นกรรมการชุดนั้น
 และท่านชินวรณ์ บุญเกียรติ ก็เป็นกรรมการชุดนั้น ท่านประธานคิดดู
 ก็แล้วกันว่าตรงนี้ ประเด็นนี้ทำไมจึงเป็นปัญหาขัดแย้งกันมากมายก่ายกอง
 ไม่มีใครเห็นด้วยหรือครับในเรื่องอย่างนี้ ที่ผมเรียนว่าคณะกรรมการ
 ชุดนี้ได้พิจารณาตั้งประเด็นไว้มากกว่า ๒๕ ประเด็น แต่เอามาสรุปไว้เป็น
 ๓๐ ประเด็นที่ต้องการ แต่ในใจลึก ๆ ของคณะกรรมการที่มีการพูด
 ออกมาบ้างบอกว่าต้องการได้สัก ๑๐ ประเด็น ขณะนี้ในตลาดของ
 กระบวนการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ เขาพูดกันถึงเรื่องอะไรครับ จะได้ถึง
 ๘ ประเด็นหรือเปล่า มันจะได้ถึง ๘ ประเด็นหรือเปล่าจากระบบและ
 กระบวนการในการที่จะกลั่นกรองจนกระทั่งเกิดเป็นร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา
 เพื่อให้มีการพิจารณากันในนี้ ร่างพระราชบัญญัติและให้มีการพิจารณา
 กันในนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงอยากจะขอความกรุณาต่อท่านประธานว่า
 การที่คณะกรรมการได้นำเอาวิธีการเลือกตั้งในลักษณะเขตเล็กอย่างนี้
 มาใช้ ข้อดี ข้อเสียพูดกันหมดแล้วกระผมไม่ต้องพูด แต่สิ่งที่ต้องนำมาพูด
 ก็อยากจะให้คณะกรรมการได้พึงระลึกว่าสิ่งที่เราต้องการนั้นว่าจะได้
 ๑๐ แล้วไม่ได้มัน จะได้สัก ๒ ได้สัก ๑ ก็หวังเอาไว้อย่างนั้น ก็เอา
 อย่างนั้นก็แล้วกัน อย่าไปหวังมากไปจนกระทั่งเราจะได้ทั้ง ๑๐ ทั้ง ๑๕
 ทั้ง ๒๐ ทั้ง ๒๕ มันไม่ได้ เมื่อมันไม่ได้อย่างนี้การที่เสนอแนวทางอย่างนี้ขึ้นมา
 มันเป็นคำถามครับท่านประธานที่เคารพ -----

มันเป็นคำถามที่จะต้องถามไปยังกรรมการว่าท่านทำเรื่องอย่างนี้
เพื่ออะไร กระบวนการในการที่จะพิจารณานี้กระผมเข้าใจว่าในขณะนี้
อำนาจหน้าที่หรือว่าหน้าที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการพอจบ
การพิจารณาไป ๒๕ - ๒๖ - ๒๗ ประเด็น ท่านคงจะหมดหน้าที่แล้ว
ในขณะนี้ ท่านอาจจะชุ่มทำการร่างอะไรไว้แล้ว ก็ประเด็น ๆ
ก็มาตราท่านอาจจะทำไว้แล้ว แต่หน้าที่ต่อไปคือหน้าที่ของพรรคการเมือง
แล้วรับท่านประธาน ถ้าพรรคการเมืองต่าง ๆ หยิบเอาประเด็นต่าง ๆ
ที่เราอภิปรายกันในวันนี้ไปขกร่างกันขึ้นมาแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการ
พรรคร่วมของแต่ละฝ่าย ฝ่ายรัฐบาลก็เสนอฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านก็เสนอ
ฝ่ายค้าน คณะกรรมการประสานงานของทั้ง ๒ ฝ่ายนี้ก็จะมาประชุมปรึกษาหารือ
กันแล้วก็จะบอกว่าจะเอา ก ข ค ง อย่างนี้ จะเอา ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องนี้กระผมจึงขอเรียนว่า
คณะกรรมการชุดนี้ได้มองเห็นรัฐธรรมนูญที่เรารู้กันมาคงเห็น
ข้อบกพร่องที่ใช้เวลาไปปรึกษา ศึกษากันมาเป็นเวลานาน ไม่ได้
เห็นเลขหรือครับว่าประเด็นไหนที่เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาทางการเมือง
ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและเสรีภาพ สิทธิและอำนาจของประชาชน
คณะกรรมการไม่ได้มองเห็นหรือครับว่ามันอยู่ที่ตรงไหน เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าเรื่องนี้ได้มีการกำหนดลงไปอย่างที่ท่านคณะกรรมการ
ทั้งหลายกำหนดบอกว่าเขตเลือกตั้งนี้จะต้องเล็กลง และจะต้องมีการเลือก
เบอร์เดียวเหตุการณ์ร้ายต่าง ๆ จะเกิดขึ้น การทุจริตคดโกงก็จะเกิดขึ้น
ท่านประธานครับสิ่งเหล่านั้น นับวันนับแต่จะบั่นทอนการพัฒนาประชาธิปไตย
ให้เสียหายยิ่งขึ้น ขณะนี้เราก็เห็นแล้วกระบวนการต่าง ๆ กำลังพยายาม
ที่จะดำเนินการสร้างกระแสเพื่อให้เห็นว่าระบบรัฐสภาของเราวุ่นวาย
ใช้ไม่ได้แล้ว อะไรมันจะเกิดขึ้นตามมา กระผมขอกราบเรียนว่า
ได้มีโฆษกของคณะกรรมการชุดหนึ่ง ผมจะไม่ออกชื่อแล้วในสภาผู้แทน
ราษฎรของเรา ก็ไม่ใกล้ไม่ไกลหรอก อยู่ใกล้ ๆ ตัว วันนั้นท่านไปออก
ในรายการโทรทัศน์ช่องหนึ่ง ท่านบอกว่าขณะนี้บรรยากาศการเมือง
ในขณะนี้ เป็นบรรยากาศที่ท่านได้คุ้นเคยและท่านชาชินกับมันมาว่า
มันเป็นบรรยากาศก่อนวันที่ ๖ ตุลาคม ก่อนสถานการณ์เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม
ท่านประธานครับ เรื่องอย่างนี้ก็มีมาคิดกันแล้ว กำลังรอคอยกันแล้วว่า
รอคอยที่จะให้อะไรมาเกิดขึ้นในบ้านนี้เมืองนี้ ท่านประธาน เพราะฉะนั้น

แนวทางที่คณะกรรมการวิชาการชุดนี้จะต้องทำที่สุดคืออะไร การสร้างรัฐธรรมนูญ
 ให้มีความแข็งแกร่ง การสร้างรัฐธรรมนูญที่เห็นอำนาจของประชาชน
 อย่างชัดเจน ถ้าหากว่าท่านสามารถทำโครงสร้างของรัฐธรรมนูญจนกระทั่ง
 ท่านเป็นวิศวกรอย่างที่ท่านได้เคยพูดกันไว้ให้มีการสร้างความมั่นคง
 และแข็งแกร่งต่อสถานการณ์ทางการเมืองขึ้นในประเทศให้ได้ วงจรอุปาทัว
 มาไม่ได้หรอก ในขณะนี้เหมือนกับเรามีความต้องการกันที่จะช่วยให่วงจรนี้
 มีน้เกิดขึ้นให้ได้ ทำไม่ถึงทำกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่าถ้าการเลือกตั้ง
 ในเขตเล็กเบอร์เดียว เลือกตั้งกันไปแล้วเกิดมีความวุ่นวายเกิดขึ้น
 ความไม่เรียบร้อยเกิดขึ้น มีการทุจริต มีการคดโกง มีการซื้อเสียงเกิดขึ้น
 สภาทั้งสภามันก็ยังต้องถูกตราหน้า เหมือนกับที่มันตราหน้ากันมาอยู่ทุกกับนี้
 ว่าการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านนี้ทั้ง ๆ ที่ตั้งองค์กลางมาก็บอกว่าเป็นสภา
 ที่ซื้อมาด้วยเงิน นี่คือการดิสเครดิต (Discredit) เป็นการทำลาย
 เครดิตของสภาผู้แทนราษฎรของอำนาจของประชาชนตลอดมา ท่านจะสร้าง
 รัฐธรรมนูญ จะแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มันก้าวไปสู่ ณ จุด ๆ นั้นอยู่อีกหรือ
 ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิรัตน์

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพกระผม นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ ส.ส. สกลนคร พรรคชาติไทย
 กระผมดีใจด้วยที่คณะกรรมการได้ช่วยกันพิจารณาแก้ไขปัญหารัฐธรรมนูญ
 ประกอบไปด้วยคนที่มีความรู้ความสามารถได้ทำงานกันอย่างเห็นคเห็น้อย
 เพื่อจะแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ดีขึ้น ในประเด็นการเลือกตั้งนั้นตามที่กระผม
 สดับรับฟังนั้นก็ม ๓ อย่าง ๓ แบบ-----

๑. แบ่งเป็น ๑ เขต ๑ คน ๒. แบ่งเป็น ๑ เขตแต่เรียงเบอร์ ๓ คน
 ๓. แบ่ง ๑ เขต เรียงเบอร์เดียว ๓ คน หรือ ๗ คน ดังหลายท่าน
 ได้อภิปรายนั้น ซึ่งแต่ละวิธีการก็มีทั้งข้อดีข้อเสีย วิธีที่ ๑ ๑ เขต ๑ เบอร์นั้น
 ผมคิดว่าออกจะคล้ายลักษณะ ส.จ. เพราะเขตเลือกตั้งมันเล็ก
 ส่วน ๓ เขต ๓ เบอร์นั้น วิธีเลือกตั้งนั้นก็มีปัญหา มีความไม่สามัคคีกัน
 เป็นส่วนใหญ่ มีการเอาตัวรอด ไม่ได้ทำงานเป็นทีม ส่วนวิธีที่ ๓ ก็คือ
 ๑ เขต อาจจะ ๓ คน หรือ ๗ คน ถ้าจะให้ดีนั้นผมว่าควรจะ ๓ คน
 ตามลักษณะเขตเดิม ให้ใช้เบอร์เดียว ถ้าการเลือกตั้งวิธีนี้จะทำให้
 วิธีการหาประชาชนนั้น จะมีความสามัคคีระหว่างผู้สมัครด้วยกัน
 ทำงานอย่างเป็นทีม รู้รัก รู้สามัคคี มีเป้าหมายและก็ต้องชูนโยบายพรรค
 เป็นสำคัญ และชูชื่อเสียงของพรรคด้วย ซึ่งวิธีนี้จะทำให้การทำงาน
 เป็นระบบระเบียบและส่งเสริมประชาธิปไตย บางคนบางพรรค
 หาเสียงด้วยกัน พรรคเดียวกันก็โจมตีกันลับหลัง ทำให้ผู้คนที่เลือกตั้ง
 ไม่เข้าใจว่าประชาธิปไตยอย่างไรกันแน่ แม้กระทั่งผู้สมัครด้วยกัน
 ก็มีปัญหา ปัจจุบันนี้ประเทศไทยเรานั้นมีปัญหามากมายและก็พูดในรัฐบาล
 อยู่เสมอ คือ ๑. ปัญหาความไม่เสมอภาคในด้านความเจริญ ด้านการศึกษา
 ด้านอาชีพ ด้านความเป็นอยู่ นั้นไม่มีการกระจายความเจริญสู่ชนบท
 มีแต่ความเจริญสู่เมืองหลวง และปัญหาที่ ๒ ก็คือทำงานแบบไม่สามัคคี
 เอาตัวรอด ประเทศไทยเจริญกว่าเมื่อก่อนมาก แต่ถ้ามีการสร้าง
 ความสามัคคี ทำงานเป็นทีม ประเทศไทยนี้คงเจริญก้าวหน้าไปอีกมาก
 โดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียน คงจะต้องเป็นผู้นำอันโดดเด่น ที่ผมพูดนั้น
 เพราะมันเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะปัญหาของคนอีสานนั้น
 ด้อยโอกาสทางการศึกษา การศึกษานั้นมีน้อยมากเพราะรัฐไม่ค่อยได้
 ไปจัดโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยให้เพียงพอ อีสานนั้น ๑ ใน ๓
 ของประเทศ แทบจะเรียกว่ามีมหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียวและมีแห่งที่ ๒
 ที่อุบลราชธานี แม้กระทั่งการเสนอ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยของกรมนี้
 ชื่อว่ามหาวิทยาลัยบูรพา ก็ไม่ได้รับการเหลียวแลจากรัฐบาล นี่คือ
 ความไม่เท่าเทียมกัน ความด้อยโอกาสทางการศึกษา ความด้อยโอกาส
 ทางอาชีพ ชาวสกลนคร ชาวอีสานต้องอพยพโยกย้ายเพื่อมาทำงาน
 ที่กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะปีนี้ ข้าวกล้าเสียหาย ข้าวขาดน้ำ
 เกือบกันได้ครึ่งเสียครึ่ง เกือบไปน้ำตาวิ่งไป รัฐบาลไม่สามารถ

จะช่วยให้ นี่คือการที่ไม่เจริญเพียงพอ แม้กระทั่งความเป็นอยู่
 ราษฎรอีสานไม่มีอะไรดีขึ้นเลย เพราะอะไร รัฐบาลไม่ได้กระจาย
 ความเจริญไปสู่ น้ำก็ดีไม่มีจะบริโภค ถนนอย่างนี้ มีแต่ฝุ่นฟุ้งไปหมด
 รัฐบาลไม่ได้ทำให้ เวลานี้ประชาชนเขาเลือกผู้แทนนั้นเขามี
 ความหวังมากเลยว่าจะเอามาพัฒนาประเทศชาติ เขาพัฒนา
 ไปเยอะแล้ว เขาอยากได้แม้กระทั่งรัฐมนตรีเพราะเขารู้ดีว่า
 ส.ส. นั้น ทำอะไรไม่ได้ อยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 หน้าที่ของผู้แทนนั้นก็คือออกกฎหมายควบคุมการทำงานของรัฐ

ดูแลความทุกข์สุขเป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชน เรื่องออกกฎหมาย
 ไม่มีโอกาสละครับ ผู้แทนโดยเฉพาะฝ่ายค้าน รัฐบาลไม่สนใจ
 แม้กระทั่งรัฐมนตรีบางท่านก็ไม่ได้ไปออกกฎหมายอาศัยแต่ข้าราชการ
 ประจำหน้าที่นั่งได้ไปได้เลย จะทำหน้าที่ได้ดีที่สุด คือดูแลความทุกข์สุข
 ความยาก^{ใน}ความเดือดร้อน อย่างที่ผู้แทน^{บาง}หลายคนได้อภิปรายว่า
 ต้องการเขตเดียว เบอร์เดียวเขตเล็ก ๆ เพื่อจะทำหน้าที่ดูแลได้ทั่วถึง
 แต่การทำเช่นนั้นไม่ได้เป็นผู้แทนของปวงชน วิธีที่ดีที่สุดก็คือ ต้องเลือก ๓ เบอร์
 ๓ คน ๑ เบอร์ เบอร์เดียว เขตหนึ่ง เลือกไปเลยเบอร์เดียวให้เป็นพรรค
 เป็นพวกเลย พรรคไหนดี มีนโยบายดี ประชาชนเลือกหรือมีนโยบายดีเหมือนกับ
 เหมือน ส.ส. บางคนก็พูดและพรรคไหนละครับก็มีนโยบายดีแล้วมีชื่อเสียง
 มีการปฏิบัติดี อย่างเช่น พรรคชาติไทยมีนโยบายว่าต้องช่วยเหลือเกษตรกร
 ชาวไร่ ชาวนา ราคาพืชผลตกต่ำไม่ได้ เป็นรัฐบาลที่ไวยกระดับราคาพืชผล
 ราคาข้าวให้สูงขึ้น ๆ อย่างนี้เราไปสนับสนุน ชูชื่อเสียง ประชาชนเขาชอบ
 เขาก็เลือกพรรคชาติไทย หรือพรรคอื่นมีอะไรดี แล้วแต่เขตเลือกตั้ง ทำไม
 ต้องมาพูดเกี่ยวกับเรื่องความเจริญก็เพราะประชาชนทุกวันนี้ เขาต้องการ
 รัฐมนตรี เพราะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการบริหาร ในการจัดสรรงบประมาณ
 ให้ได้อย่างทั่วถึง ปัจจุบันนี้เลือก ส.ส. มาเรียงเบอร์ สกลนครได้
 พรรคชาติไทย ๒ คน พรรคประชาธิปัตย์ ๑ คน พรรคความหวังใหม่
 พรรคอื่นอีก ๖ คน ไม่ได้เป็นทีมและเป็นอย่างไรครับ ปัจจุบันนี้รัฐมนตรี
 เขาเอามาจากไหน เขามาจากผู้แทน ที่อยู่ภาคกลางเสียส่วนใหญ่และ
 ปัจจุบันก็ภาคใต้ ภาคอีสานเลือกเอาตามใจชอบได้พรรคละคน ๒ คน
 เป็นพิเศษเป็นส่วนไม่ได้ทีมรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นความเจริญไม่มี แต่ถ้า
 เลือกเป็นพวงละครับ พรรคชาติไทยเขต ๒ ได้ ๓ คนอาจจะไปได้จังหวัดอื่น
 อีก ๑ คน ๒ พรรค ๒ เขตรวมกันแล้ว ๖ คนอัตราส่วนรัฐมนตรีนั้น ๑ ต่อ ๕
 ๑ ต่อ ๖ เขตนี้สกลนคร วิรัตน์ ศยาคนนท์ ได้ ๑ เขต อีกเขตหนึ่ง
 จังหวัดใกล้เคียงเรารวมกันได้ไหม ใครมีความสามารถใครมีความรู้สูง
 ใครเป็นคนเก่ง ดี ไปเป็นรัฐมนตรี อย่างน้อยจังหวัดสกลนครมันก็จะ
 ก้าวหน้าขึ้น ในอีสานนี้จะมีรัฐมนตรีมากขึ้น ปัจจุบันนี้คนอีสานเขาพูดกัน
 อย่างเดียวว่า รัฐมนตรีอีสานมีกี่คน ๑ ใน ๓ ของประเทศประเทศไทย
 แต่มีรัฐมนตรีเพียงน้อยนิด แล้วอย่างนี้ อีกที่ปักษ์ใต้มันถึงจะเจริญทั่วถึง
 มันไม่เท่าเทียมกันละครับถ้าขึ้นใช้วิธีเดิม ๆ นั้น กระผมมีความเห็นว่า

การที่จะทำประเทศชาติเจริญได้อย่างทั่วถึงกระจายรายได้สู่ชนบท กระจายความเจริญสู่ชนบทเกี่ยวเนื่องด้วยการเลือกตั้ง ก็เห็นว่าควร จะเลือกตั้งแบบ ๑ เขต เบอร์เดียวเลือกเป็นพวงไปหมด ถ้าท่านทำได้ อย่างนี้จะทำให้เกิดความเจริญและกระจายรายได้อย่างทั่วถึง และอีกสิ่งหนึ่ง ที่จะต้องมานั้นก็คือความสามัคคี เรื่องความสามัคคีนี้เป็นปัญหาหลักของไทย ประเทศไทยสามัคคีเมื่อไรความเจริญจะก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้น กระผมมีความมั่นใจและยืนยันว่า ขอให้เป็น ๑ เขต เบอร์เดียวเป็นพวงเลย ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยุทธศิลป์
ก่อนแล้วคุณโอวาท คุณยุทธศิลป์ก่อนครับแล้วต่อคุณโอวาทนะครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่าน ประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล จากจังหวัด นครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่อง วิธีการเลือกตั้ง ในมาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๒ โดยมีมติให้ใช้วิธีการเลือกตั้ง แบบเขตละ ๑ คน นั้น สำหรับตัวกระผมเองนั้น กระผมมองดูแล้วว่า หน้าที่ของ ส.ส. คือผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่ใช้ประชาชน เป็นผู้ให้บริการ ประชาชน เป็นผู้ดูแลหน่วยงานของทางราชการให้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม นโยบายของทางสภาผู้แทนราษฎรหรือทางคณะรัฐบาล ดังนั้นจะเลือกตั้ง แบบใดก็ตามที่ ก็ขออย่าให้ประชาชนนั้นอดอยาก ไม่ใช่ว่ามีภัยแล้งกันอยู่เรื่อย น้ำก็ท่วมกันอยู่เรื่อย ไฟก็ไหม้ภาคใต้กันอยู่เรื่อย-----

บางส่วนก็ไปยังกับองค์กรของคณะบุคคลเขา เช่น ก.ตร. เป็นต้น
 ท่านประธานที่เคารพ จะทำอย่างไรก็แล้วแต่ผมว่าอยากจะให้ชาวไร่
 ชาวนาหรือเกษตรกรมีรายได้ที่ดีขึ้นได้ให้หมดไปสักทีหนึ่งของเกษตรกร
 ก่อนอื่นผมอยากจะให้ท่านประธานได้ทราบว่า หน้าที่ของ ส.ส.
 เป็นตัวแทนของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร เพื่อ
 แก้ปัญหาของประเทศชาติ ทำไม่ถึงจะแก้ปัญหาดตรงจุดนี้ได้ ผม
 มั่นใจเหลือเกินว่าจุด ๆ นี้คือสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้เท่านั้นที่จะแก้
 ปัญหาของประเทศชาติได้ซึ่งผมพูดมาหลายครั้งหลายหนแล้ว เพราะว่า
 งบประมาณต่าง ๆ ลงไปจากจุดนี้คือสภาผู้แทนราษฎรนี้ งบประมาณ
 ๖๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ที่เออลงไปให้ประชาชนก็ออกไปจากจุดนี้ ตัวข้าราชการ
 ก็คือชนชาติที่จะต้องดำเนินการให้ตรงตามนโยบายของทางรัฐบาล
 ในจุดนี้ก็คือหน้าที่ของ ส.ส. ก็ต้องออกกฎหมายหรือแก้กฎหมาย
 ยื่นญัตติด่วนบ้าง ญัตติธรรมดาบ้าง ยื่นกระทู้บ้าง หรือจัดงบประมาณ
 ต่าง ๆ ลงสู่พื้นที่ เป็นพื้นที่ที่ตัวเองรับผิดชอบอยู่ นั้นประเด็นที่ ๑
 ประเด็นที่ ๒ ก็สรรหาบุคคลต่าง ๆ เข้าดำรงตำแหน่ง
 ในทางการเมืองซึ่งได้กระทำไปแล้ว เช่น คณะรัฐมนตรี

ประเด็นต่อไปก็คือ ร่วมกิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นและ
 ตอบสนองความต้องการของประชาชน อย่างที่จัดงบประมาณลงไป
 ก็เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น แหล่งน้ำบ้าง
 ถนนหนทางบ้าง ฮอต ไลน์ (Hot line) ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งเขา
 ไม่มีโทรศัพท์ใช้บ้าง ไฟฟ้าหมู่บ้านบ้าง เติ้นักบ้าง หรือคุณเลอร้นำไป
 ให้ตามโรงเรียนต่าง ๆ บ้าง นี่คือน้ำที่ส่วนหนึ่งซึ่งจะจัดลงไปให้กับ
 ท้องถิ่น

ประเด็นต่อไปก็คือ การให้การศึกษาและความรู้ทางการเมือง
 แก่ประชาชนอย่างถูกต้อง ในสิ่งเหล่านี้ก็จัดอบรมประชาชนตามหมู่บ้าน
 ต่าง ๆ หรือตามอำเภอต่าง ๆ

ต่อไปก็รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำมาเสนอต่อ
 รัฐบาลคือคณะรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติหรือตอบสนองความต้องการของประชาชน
 อย่างที่พวกผมได้ดำเนินการทำกันอยู่ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ได้ดำเนินการทำกันอยู่ในทุกวันนี้ ดังนั้นเมื่อเรามีข้อเสนอหรือข้อคิดเห็น
 ต่าง ๆ เราก็ยื่นเป็นญัตติ ยื่นเป็นกระทู้ หรือเป็นกฎหมายไปให้คณะรัฐบาล

ไปดำเนินการแก้ไขปัญหาซึ่งขณะนี้รัฐบาลก็ได้แก้ไขบ้าง แก้ไม่ได้บ้าง แล้วส่วนมากจะแก้ไขไม่ได้เป็นส่วนมาก ซึ่งขณะนี้ภัยแล้งกำลังขวางหน้า อยู่อย่างเต็มที่

ต่อไปก็เผยแพร่ความรู้ด้านประชาธิปไตยให้เข้าใจระบบ และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น นั้นหมายความว่าให้ประชาชนได้ เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองให้มาก ไม่ใช่ว่าวันหนึ่ง ๆ ประชาชน ก็มาแต่รับ รับลูกเดียวไม่ใช่การพัฒนาอะไรที่ประชาชนที่เคารพ ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เช่น เราจะสร้างตม่น้ำ ใให้กับประชาชน เราก็จะให้ประชาชนมามีส่วนร่วมโดยการใให้ประชาชน สร้างรางน้ำ ไม่ใช่เราไปสร้างรางน้ำใให้พร้อม สร้างตม่น้ำใให้พร้อม สร้างห้องน้ำ ห้องส้วมใให้พร้อม ไม่ใช่การพัฒนาแบบนั้น อันนั้นเป็นการเอิบ ยื่นใให้ประชาชนไปเลย ซึ่งไม่ใช่หลักการพัฒนา เหมือนกับการทำถนนหนทาง จะต้องใให้ประชาชนมาจับอมมีเสียมมาด้วย ใใครมีเครื่องจักรกลอะไรก็ เข้ามาร่วมด้วย อย่างนี้ถึงจะเป็นการที่ถูกต้อง

ประเด็นต่อไป เป็นศูนย์กลางของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น หรือแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนที่มีในกลุ่มต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพ กลุ่มประชาชนต่าง ๆ เป็นกลุ่มประชาชนที่หลากหลาย ถ้าเขาไม่เจ็บปวด ถ้าเขาไม่เดือดร้อน เขาไม่ออกมา เขาไม่เคลื่อนไหวมา อย่างครวญที่แล้ว ท่านประธานก็คงจะเห็นว่า มีประชาชนเราเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องที่ตามมาหาเกิน เดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ก็ออกมาเดินขบวนเรียกร้อง นั่นคือความต้องการของเขา ท่านประธานที่เคารพ ดังนั้นอันนี้คือหน้าที่ของ ส.ส. ที่เราจะต้องออกไปดู

ที่นี้มาพูดถึงเรื่องการเลือกตั้ง การแบ่งเขตเรียงเบอร์ตามที่ท่านขอแก้ไขมานั้น ในมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ นั้น อย่างที่ผมดำเนินเรื่องมาทั้งหมดนั้นก็เข้าสู่ประเด็น ท่านประธานที่เคารพ การเลือกตั้งในประเทศไทยเรามีมากมาย ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เป็นการเลือกตั้งทางอ้อม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์เลือกตั้งออกมา ๕๐.๕๕ เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เป็นการแบ่งเขต คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๕๐.๒๒ เปอร์เซ็นต์ และวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ แบ่งเขต ๆ ละ ๑ คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๓๕.๐๕ เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เป็นระบบแบ่งเขต คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๓๒.๕๒ เปอร์เซ็นต์ ในวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๑ เป็นการเลือกตั้งแบบรวมเขต คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๒๙.๕๐ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ เป็นลักษณะการรวมเขต คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๓๘.๙๕ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ เป็นการรวมเขต ๕๓.๕๐ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๐ เป็นลักษณะการเลือกตั้งแบบรวมเขต ๕๔.๐๗ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ เป็นการรวมเขต คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๕๙.๑๖ เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๘ เป็นต้นมา เป็นการแบ่งเขตกับรวมเขต คือลักษณะที่เลือกตั้งแบบปัจจุบันนี้ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๕๗.๑๗ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๙ แบ่งเขตกับรวมเขต ๕๓.๙๙ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒ แบ่งเขตกับรวมเขตเช่นกัน ๕๓.๙๙ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๖ ๕๐.๗๖ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๙ แบ่งเขตกับรวมเขต ๖๑.๕๓ เปอร์เซ็นต์ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑ แบ่งเขต

กับรวมเขต จต.๕๖ เพอร์เซ็นต์ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๕ แบ่งเขต
 กับรวมเขต คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๕๙.๒๕ เพอร์เซ็นต์ ท่านประธาน
 ที่เคารพ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๕ นั้น ก็เป็นลักษณะการแบ่งเขต
 กับรวมเขต หรือลักษณะที่ผมกล่าวแล้วว่า เป็นการแบ่งเขตเรียงเบอร์
 นั้นเอง แต่ถ้าเราจะมาแยกแยะออกมาแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม
 ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ นั้น เป็นลักษณะการรวมเขต
 ดูเปอร์เซ็นต์ก็จะสูงขึ้น ๗ จนกระทั่งถึง ๕๙.๖๖ เพอร์เซ็นต์ เป็น
 ลักษณะการรวมเขต แต่ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๓๕ จนกระทั่งถึง
 วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๕ เพอร์เซ็นต์นั้นสูงขึ้นถึง จต.๕๖ เพอร์เซ็นต์
 ดังนั้นในลักษณะถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์หรือร้อยละออกมาเช่นนี้แล้ว
 น่าจะเป็นตัวที่เปรียบเทียบได้ว่า การแบ่งเขต เขตละ ๑ คน ในเมื่อ
 วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ นั้น แบ่งเขต เขตละ ๑ คน เพียงร้อยละ
 ๓๕.๐๕ เท่านั้นเอง เมื่อมารวมเขตแล้วเปอร์เซ็นต์จะสูงสุดถึง
 ๕๙.๕๐ เพอร์เซ็นต์ ในจำนวน ๖ ครั้ง ช่วงหลังสุดเป็นการแบ่งเขต
 เรียงเบอร์ หรือแบ่งเขตกับรวมเขต ๓ ครั้ง เพอร์เซ็นต์จะสูงสุดถึง
 จต.๕๖ เพอร์เซ็นต์ ตัวเลขเปอร์เซ็นต์นี้น่าจะเป็นสิ่งที่ชี้วัดได้ เมื่อเรา
 คิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วว่า อะไรที่ดีที่สุด อะไรที่อยู่ระดับกลาง ๗ อะไร
 ที่สูงที่สุด ดังนั้นลักษณะการแบ่งเขต เขตละ ๑ คน จะมีจุดที่เสียหาย
 ๑. ในเขตพื้นที่ของทางภูมิศาสตร์ในการแบ่งเขตต่าง ๆ หรือจะเป็น
 เส้นสันคลองก็ตาม เส้นสันเขาก็ตาม ตามลักษณะการแบ่งของอำเภอ
 ตามลักษณะการแบ่งของตำบล ตามลักษณะการแบ่งของหมู่บ้าน -----

เมื่อเป็นเขตละ ๑๕๐,๐๐๐ คน ต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน มันจะเป็นอิทธิพลอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้มีอำนาจรัฐสามารถที่จะแบ่งเขตโดยเลือกที่รักมักที่ชังได้ว่าเขตใดใครเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในเรื่องนั้น ๆ สามารถที่จะกำหนดลงไปได้เลย

ประเด็นที่ ๒ ประชาชนในเขตที่มีจำนวนน้อย เพียง ๑๑๕,๐๐๐ คน จะทำให้โง่งการเลือกตั้งได้ง่าย ท่านเชื้อมใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ที่ผ่าน ๆ มา ก็มี ไม่ใช่ไม่มี ที่ฟ้องร้องไม่รู้จบกัน ขณะนี้ก็ยังมียู่ นั้นแหละครับ ทำอะไรทำได้ง่าย เพราะกลุ่มน้อยทำได้ง่าย

ประเด็นที่ ๓ เป็นลักษณะการเลือกตั้งตัวบุคคลมากกว่า การที่จะไปชูนโยบาย ท่านอย่าลืม ท่านประธาน การบริหารงานของ ประเทศชาติบ้านเมืองนี้จะต้องใช้นโยบายเป็นหลัก ไม่ได้ยึดถือตัวบุคคลเป็นหลัก ดังนั้นการที่จะหาเสียง หรือการเลือกตั้งในท้องถิ่น หรือ การเลือกตั้งของ ส.ส. ก็ตามที จะต้องมีการชูนโยบายเป็นหลัก ไม่ใช่ว่า นาย ก จะลงสมัครรับเลือกตั้งแล้ว จะชูเฉพาะตัวบุคคล ตัวบุคคลจะต้องดีด้วย นโยบายพรรคต้องดีด้วย อันนี้ถึงจะต้อง

ประเด็นที่ ๔ อย่างที่ผมกล่าวไปแล้ว คือยากมาก ในการแบ่งพื้นที่ พื้นที่บางอำเภอจะไปกินกัน คือจะไปคร่อมกัน บางตำบลจะไปคร่อมกัน ท่านจะทำอย่างไร จริงอยู่เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ยังไม่เกิดขึ้นมา เมื่อเหตุการณ์ไม่เกิดขึ้นมา ทำไมเราไม่คิดป้องกันแก้ไขไว้ก่อน หรือท่านจะเอาแบบประเภทวิวหยาแล้วล้อมคอก หรือจะเอาแบบปักชำได้ เหตุการณ์เกิดขึ้นมาแล้วล้อมคอก หรือท่านจะเอาแบบ ก.ตร. ที่เหตุการณ์เกิดขึ้นในองค์กรของเขาแท้ ๆ ท่านก็จะมาหาทางวิธีการล้อมคอกทีหลัง ทำไมไม่ให้เขาแก้ไขเอง ใน ก.ตร. มันเป็นองค์กรของเขา เป็นตัวบุคคลของเขา

ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปคนไหนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี ท่านเชื้อมใหม่ ท่านประธาน ถือกะเป้าเจมส์บอนด์ไปโบเดียวเรียบร้อย นั่นก็ต้องเอาเงินไปทุ่ม เอาเงินไปซื้อประชาชน เหมือนเห็นประชาชนเป็นผักเป็นปลากันไปหมด นั่นแหละคือประชาธิปไตยของท่าน มันเป็นเรื่องจริงที่ปฏิเสธได้ไหม ใครที่กล้าบ้างในเรื่องเหล่านี้ ที่เขาเรียก หมาหลง

หลงไปไม่ใช่ธรรมดา หลงไปที่วาระเป้าแจ่มสับสนไปด้วย ลงไปแล้วก็ถอยลงทะเลไปด้วย อะไรรู้อยู่ในนั้นก็มืดสับสน มีแต่เงินเอาไปแจกจ่าย นั้นแหละคือประชาธิปไตยแบบเลือกตั้งเขตละ ๑ คน วัน แมน วัน ทวด แต่ความจริงนักวิชาการ วัน แมน วัน ทวด กับการเลือกตั้งเขตละ ๑ คน คนละเรื่องกัน แต่เรามาใส่กันว่า เลือกตั้งเขตละ ๑ คน (วัน แมน วัน ทวด) ผมว่าคนละเรื่อง ลองถามนักวิชาการดูก็ได้

ต่อไปอันตรายอีกจุดหนึ่ง เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงมากสำหรับระบอบประชาธิปไตย ถ้ามันเป็นเรื่องประวัติรัฐประหาร หรือการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่โต อย่างแบบการปฏิวัติฝรั่งเศสเป็นการนองไปด้วยเลือด แต่อันนี้ของเราเป็นการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยโดยการเลือกตั้ง ส.ส. ทำนคิดใหม่ ถ้าเลือกตั้งแบบ วัน แมน วัน ทวด หรือเขตเลือกตั้งละ ๑ คน ทำนคิดว่าไม่มีการฆ่ากัน ไม่ก็สตางค์หรือกระบี่หัวหนึ่ง เพราะว่าบางที่จ้างกันไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ที่จ้าง ๆ กัน ฆ่ากันตามข่าวหนังสือพิมพ์เพียง ๒๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาทก็ฆ่ากันได้ นับประสาอะไรกับ ส.ส. ที่ลงเลือกตั้งในเขตนั่น สมมุติว่าแข่งกันสัก ๕ คน คนซึ่งเป็นเศรษฐีร่ำรวยมหาศาลลงไป เป็นมหาหลงลงไป จ้างเลยครึ่ง ไม่มีปัญหา ฆ่าคนบางที่มีเงินแล้ว ทำนเชื่อใหม่ บางที่ไม่ติดคุก นี่คือความเป็นจริง-----

นี่คือเรื่องอันตรายที่สุด บางทีไม่ใช่ลูกกระสุนท่านประธานที่เคารพ
บางทีปราศรัยอยู่ บางทีมีลมมาอะไรครับ ระเบิด บางทีก็มีอะไรครับ
ที.เอ็น.ที.เพลอ ๆ ปืนมันไม่ใช่ปืนพกธรรมดา เป็นปืนยิงเร็วใน
สงครามพริตออกไปอย่างนี้ อะไรเกิดขึ้นกับประชาชนท่านประธาน
ความไขว่เขวของประชาชนจะเกิดความไขว่เขวหมด ซึ่งขณะนี้
การเลือกตั้งของประชาชนยังผูกติดอยู่กับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต
เรียงเบอร์ ก็มันเหมือนกับทางรัฐบาลที่จะให้ลดพื้นที่การปลูกข้าว จะให้
พื้นที่การปลูกมันสำปะหลังทั้ง ๆ ที่ประชาชนก็ทำกันมาตลอด ประสบการณ์
เขาเป็นอย่างนั้น ปู๊ปปื๊ามาเปลี่ยนเขา ดังนั้นผมก็ขอฝากท่านประธานไว้
สิ่งใดที่ค้างคาถ้าหากเปลี่ยนไปแล้วให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หมดหนี้
หมดสินเขา ไม่มีภัยแล้ง น้ำไม่ท่วมอย่างนี้สิครับมันถึงจะเข้าท่า มันจะออกมา
อย่างไรก็แล้วแต่ การเลือกตั้ง ส.ส. ทุกคนไม่ได้กลัว จะเป็นแบบละ
๑ คนก็ได้ เป็นแบ่งเขตเรียงเบอร์ก็ได้ เป็นแบบพวงเล็กก็ได้ พวงใหญ่
ก็ได้ ได้ทุกรูปแบบ แต่ว่าแบบไหนที่มันจะดีที่สุดที่ประชาชนจะได้ประโยชน์
ที่สุด ไม่ใช่พอทำอะไรขึ้นมาแล้วแบ่งมาแล้ว ประชาชนก็ยังทุกข์ยากอยู่
เหมือนเดิม เอาละครับท่านประธานที่เคารพท่านยกดินสอหลายทีแล้ว
ก็ขอขอบคุณท่านประธานมากครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโอวาท ชัญญ

นายโอวาท จุลโคตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่

เคารพ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม โอวาท จุลโคตร ส.ส.

อุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมต้องขอชมเชย
คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่อาจหาญกล้าหาญเสนอวิธีการ
เลือกตั้งแบบ วัน แมน วัน โหวต จริง ๆ แล้วโดยหลักการนั้น กระผม
เห็นด้วยที่จะให้สิทธิประชาชนเท่าเทียมกันทุกเขตทุกพื้นที่ คือทุกคนมีสิทธิ
เลือกตั้งเท่าเทียมกันทุกจังหวัดทุกอำเภอ มีสิทธิคนละหนึ่งคะแนนเท่า ๆ
กันครับ แต่โดยทางปฏิบัตินั้นกระผมไม่ค่อยจะเห็นด้วย เพราะการปฏิบัติ
จริง ๆ นั้นเป็นไปได้ที่จะได้คนดีเข้ามาสู่สภาจริง ๆ เพราะว่าอะไร
ลักษณะถ้าแบ่งเขต เขตละ ๑ คน วัน แมน วัน โหวต นั้นจะทำให้เขต
เลือกตั้งแคบลงมา จะทำให้เกิดอิทธิพลต่อการเลือกตั้ง มีผลต่อการ
เลือกตั้งเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผลประโยชน์ เรื่องเงิน ๆ
ทอง ๆ หรือเรื่องอะไรก็แล้วแต่ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธาน

คงจะเคยได้ยินคำว่า โรคร้อยเอ็ด ตอนนั้นเลือกซ่อม ๑ คน ในเขตนั้น ๑ คน ผลออกมาเป็นอย่างไร ท่านก็คงจะได้ยินอีกเหมือนกัน ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านเอ่ยว่า หมาหลง ค่า ๆ นั้นมันจะพยายามเกิดขึ้น ทุกยุคทุกสมัย แม้ว่าการแบ่งเขตเรียงเบอร์ในขณะนี้ก็พยายามเกิดขึ้น แต่เกิดขึ้นลำบากหน่อย เพราะว่าทางเลือกประชาชนมีหลายทาง แม้ว่า จะทุ่มเงินอิทธิพลผลประโยชน์ลงไปส่วนหนึ่งแล้ว ประชาชนก็ยังมีหัวใจ ว้างอีก ๒ คะแนน พอจะเลือกคนดีเข้ามาผสมเข้าม้าง แต่ถ้าแบ่งเขต แบบ วัน แมน วัน โหวต มันจะเกิดอิทธิพลอย่างที่ผมว่าหมาหลงจะ เข้ามาเต็มสภา เพราะว่าอะไรจังหวัดในชนบทนั้นถ้าเศรษฐกิจ ยังเป็นอย่างนี้อยู่ เงิน ๑๐ บาท ๒๐ บาท ซื้อปลาได้แข่งหนึ่งนั้น กินได้ทั้งวัน ๓ มื้อนั้น ผมว่าอิทธิพลนี้ยังมีต่อประชาชนในชนบท เพราะฉะนั้นการแบ่งเขตเบอร์เดียวหรือว่า วัน แมน วัน โหวต นั้น รับรองว่าคนชนบทเลือกผู้แทนให้คนกรุงเทพฯ อย่างแน่นอน ในปัจจุบันนี้ ก็มีสื่อดแทรกอยู่บ้างไม่ใช่ไม่มี แต่ก็ยังดีเขายังมีทางเลือก เลือกผู้แทน ที่แท้จริงของเขาอยู่บ้าง แต่ถ้า วัน แมน วัน โหวต วันใด วันนั้นคน กรุงเทพฯ ทั้งหมดนี้ เจ้าของโรงงาน เจ้าของบริษัทโรงงานอุตสาหกรรม ห้างสรรพสินค้านี้ไม่ยากเลยครับ ทุ่มลงไปเลยเขตหนึ่งไปตั้งโรงงานย่อย ๆ ไว้ เปิดรับคนงานในเขตหนึ่ง หรือว่าตั้งห้างสรรพสินค้าขึ้นมาชั่วคราว หรือตลาดนัดชั่วคราวจำหน่ายสินค้าราคาถูกในฤดูกาลเลือกตั้งเท่านั้นละครับ หมาหลงเข้ามาเต็มสภาเลยคนจังหวัดอุบล^{ราชธานี}ของผมรับรองว่าเลือกผู้แทน ให้คนกรุงเทพฯ อย่างแน่นอนอันนี้ประเด็นหนึ่งที่เห็นชัด ๆ

ประเด็นที่ ๒ ผลเสีย จะทำให้เกิดการมาตกรรมขึ้นอย่างมากมายในฤดูกาลเลือกตั้ง อย่างที่ท่านอดีตท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านปัญญา เกสรทอง ท่านก็เคยเจอมาแล้ว ลักษณะว่า ใครก็ตามที่หาเสียงโดดเด่นขึ้นมาในเขตเลือกตั้งนั้น เพราะเขตเลือกตั้งนั้นมีเพียงตำแหน่งเดียว ตำแหน่งรองที่จะได้เป็นผู้แทนราษฎร ทำอย่างไรถึงจะได้เป็นผู้แทนราษฎร มีวิธีเดียวคือเด็ดเสีย หัวหนึ่งไม่กี่แสนบาท เพราะฉะนั้นราคาคนจะถูกมาก ชีวิตคนจะถูกมาก ถ้าแบ่งเขตวัน แหม วัน โหวต นี่ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ผมไม่เห็นด้วย ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วปฏิบัติไม่ได้ว่าจะให้สิทธิประชาชนเท่าเทียมกัน จริง ๆ แล้วมีอิทธิพลอื่นมาแทรกทำให้ไม่เท่าเทียมกัน

ประเด็นที่ ๓ จะทำให้คุณค่าของคนนั้นต่ำลง ท่านประธานคงจะเคยได้ยินว่า หัวส้มแพงกว่าหัวคน เอาหัวส้มไปให้ ชื่อหัวส้มหัวละ ๓๐๐ บาท แต่หัวคนชื่อมา หัวคนนั้นชื่อมาหัวละ ๕๐ บาท ก็หัวถึงจะเท่าหัวส้ม ประเด็นนี้ก็เกิดขึ้นในชนบท ไม่ว่าคนในชนบทจะไม่รู้จักราคาดีไม่ดี แต่ว่าผู้ที่เขาเอาเงินไปทูนั้นเขาก็ฉลาดพอ มุ่งเข้าสู่กลุ่มอิทธิพล มุ่งเข้าสู่วงศ์ตระกูลใหญ่ จับหัวหน้าวงศ์ตระกูล จับผู้นำวงศ์ตระกูล เมื่อผู้นำวงศ์ตระกูลนั้น ๆ รับผลประโยชน์มาแล้วสิ่งลูกหลานให้เลือกก็เลือก เพราะเอาผลประโยชน์เข้าไปเต็มที่แล้ว นี่แหละครับสาเหตุที่มาของคำว่า หัวส้มแพงกว่าหัวคน ลักษณะนี้เกิดขึ้นแน่นอน ถ้า วัน แหม วัน โหวต

ประเด็นที่ ๔ จะทำให้คนต่างจังหวัดนั้นเลือกผู้แทนให้กรุงเทพฯ อย่างที่ผมยกตัวอย่างแน่นอนครับเกิดขึ้นแน่นอน คนต่างจังหวัดจะได้มาเป็นผู้แทนจริง ๆ ไม่ก็คน ถ้า วัน แหม วัน โหวต รับรองว่าคนกรุงเทพฯ เท่านั้นที่จะเป็นเสียงส่วนใหญ่ของผู้แทนในสภา ๓๖๐ คนนี้

ประเด็นที่ ๕ ถ้าเลือกแบบ วัน แหม วัน โหวต นั้นกระผมเห็นว่าประชาชนจะถูกมัดมือชก เมื่ออิทธิพลผลประโยชน์ลงสู่พื้นที่เมื่อไรทั้งที่เขาไม่อยากเลือก แต่คนในชนบทนั้นถือนับบุญคุณเป็นหลัก ถ้ามีบุญคุณต่อกันแล้วจะต้องตอบแทน เมื่อเขาหยิบยื่นผลประโยชน์ให้แล้วถ้าไม่เลือก ๑. กลัวอิทธิพล กลัวภัยมืด ๒. กลัวบาป คนชนบทยังมีคุณธรรม ยังมีศีลธรรมอยู่มาก ประเด็นนี้มีคุณธรรม ยังมีศีลธรรมในชนบท เพราะฉะนั้นจะทำให้คนชนบทนั้นถูกมัดมือชก

ประเด็นหลัก ๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยใน

ปัจจุบันนี้ยังไม่พร้อมที่จะเลือกผู้แทนแบบ วัน แมน วัน โหวต อย่างไรก็ตาม
 จะเลือกแบบไหนก็ตาม ขอให้เลือกแล้วทำให้ระบบการเมืองนั้นเข้มแข็ง
 ทำให้ระบบพรรคการเมืองนั้นมั่นคง กระทบเห็นด้วยที่จะเลือกอย่างนั้น
 อย่างไรก็ตาม กระทบขอตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ ถ้าเลือกแบบ วัน แมน วัน
 โหวต ก็จะเกิดเหตุอย่างที่เราได้เห็นต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้แล้ว
 ๕ - ๕ ประเด็น หรือถ้าจะเลือกแบบรวมเขตเบอร์เดียว การรวมเขต
 เบอร์เดียว แน่นนอนครับเป็นการสร้างระบบพรรคให้มั่นคงให้เข้มแข็ง
 แต่ประชาชนไทย สังคมไทยในปัจจุบันนี้พร้อมหรือยัง หู ตากว้างไกลหรือยัง
 มองทะลุอุปสรรคการข่าวสารทั่วถึงหรือยัง ประชาชนในชนบทนั้นข่าวสาร
 ช้ามากยังไม่ทั่วถึง ไม่รู้ว่าเลือกพรรคนี้เบอร์นี้ได้ทั้งจังหวัดนั้น หัวหน้าทีม
 จะเอาใครมาบ้าง เอาโจรห้าร้อยที่ไหนมาร่วมทีม เอาแต่หัวหน้าทีมผู้มี
 ชื่อเสียงนิดหน่อยเท่านั้น ผู้มีเงินมีทอง มีผลประโยชน์มาก มีธุรกิจมาก
 ในจังหวัดนั้น ๆ ก็จะได้ทีมนั้นเท่านั้นเข้ามา แต่ลูกทีมจะเป็นใคร เป็นลูก
 เป็นหลาน เป็นเหลนของวงศ์ตระกูลนั้นทั้งตระกูล ก็เท่ากับยกคะแนน
 ยกประชาชนทั้งจังหวัดนั้นให้กับคนเพียงตระกูลเดียว ถ้าลักษณะนั้นในขณะนี้
 ในสังคมไทยในปัจจุบันนี้ยังไม่พร้อมที่จะเป็นแบบรวมเขตเบอร์เดียว หรือว่า
 ถ้าจะลักษณะแบ่งเขตรวมเบอร์ แบบพวงเล็ก ปัจจุบันนี้เป็นแบบแบ่งเขต
 เรียงเบอร์ แต่ถ้ามาแบ่งเขตรวมเบอร์ คือ ๓ คน ๑ เบอร์ ลักษณะนี้
 ก็พอจะไปได้ แต่ก็อีกนั่นแหละครับ ประชาชนไม่ได้เลือกเต็มที่ -----

ก็ในลักษณะที่ว่า ทั้ง ๆ ที่ ส.ส. บางคนนั้นประชาชนไม่ยากเลือกเลย แต่พรรคนี้เป็นพรรคดี แต่หัวหน้าทีมนี้เป็นหัวหน้าทีมดีก็ต้องหวานอมขมกลืนเลือกเข้ามา ถ้าอย่างนั้นเราก็ไปละเมิดสิทธิส่วนตัวในประชาชนที่มีสิทธิจะเลือกเลือกอย่างไรก็ได้ในลักษณะนี้ แต่ยอมรับว่าระบบนี้จะมีโอกาสสร้างระบบพรรคให้เข้มแข็ง สร้างระบบพรรคการเมืองให้มั่นคง อันนี้ค่อนข้างจะเป็นไปได้ในอนาคตอันใกล้หรือจะลองดูในขณะนี้ก็น่าจะเป็นไปได้ดีกว่าระบบอื่น ๆ แต่ระบบแบ่งเขตเรียงเบอร์ที่เห็นอยู่หรือเป็นมาแล้วนั้น ผมว่าเป็นระบบที่เหมาะสมกับคนไทยมากที่สุด เพราะว่าคนไทยมีโอกาสดำเนินการเลือกทั้งพรรคทั้งตัวบุคคลทั้งนโยบายพรรค ประเด็นหนึ่งเลือกว่าพรรคนี้พรรคดี นโยบายดีก็เลือกเข้ามา ก็พิจารณาเลือกครับ พิจารณาเป็นขั้นที่ ๒ ว่าคนดีไหมลงสมัครในพรรคนี้ ถ้าคนดีไม่ถึง ๓ คนก็เลือกเอา ๒ คน อีกคนหนึ่งไปเลือกอีกคนหนึ่งที่ดีลักษณะนี้ แต่จุดอ่อนในระบบแบ่งเขตเรียงเบอร์นั้นทำให้เบี้ยหวัดตกทำให้เกิด ส.ส. เบี้ยหวัดตก ทำให้พรรคการเมืองไม่เข้มแข็งไม่มั่นคงเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามในความคิดเห็นของผมนี้คิดว่าถ้าเลือกคนดีเข้าสภา ไม่ว่าคนนั้นจะอยู่พรรคไหน คนดีทั้งหมดทั้ง ๓๖๐ คน ผมรับประกันว่าคนทั้ง ๓๖๐ คนที่เป็นคนดีนั้นจะต้องร่วมกันกระทำดี สิ่งนี้ความดีมันก็จะตกแก่ประชาชน อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการพัฒนาระบบพรรคการเมือง โดยสรุปแล้วกระผมอยากฝากประเด็นที่น่าสังเกตว่า เราน่าจะลองดูในระบบแบ่งเขตรวมเบอร์ ถึงแม้ว่าจะรวมก็รวม ๓ คน คือมองเห็นในเขตเลือกตั้งตัวเองพอจะมองออกว่าใน ๓ คนนั้นทีมไหนดีกว่ากัน ทีมไหนดีมากกว่าทีมนี้ดี ๒ คน ทีมนี้ดีคนหนึ่ง เราก็เลือกทีมดี ๒ คน ในลักษณะนี้น่าจะดีกว่า อย่างไรก็ตามถ้า วัน แมน วัน โหวต กระผมไม่เห็นด้วย เพราะจะเกิดผลเสียต่อหลาย ๆ จังหวัดที่เขา มีประชาชนมากพอที่จะได้ ส.ส. ๒ คน กลับจะได้ ส.ส. คนเดียว อย่างเมื่อสัปดาห์ที่แล้วจังหวัดสตูลมีประชากรอยู่ ๒๒๐,๐๐๐ คน อย่างที่คุณชานินทร์ ใจสมุทร เรียกร้องว่าน่าจะเป็นแบบเฉลี่ยค่าเฉลี่ย ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อ ส.ส. ๑ คน ถ้าเกิน ๑๕๐,๐๐๐ คนก็น่าจะพิเศษให้เขาเป็น ๒ คนได้ในลักษณะนี้ กรณีจังหวัดสตูลนั้น ๒๒๐,๐๐๐ คนเศษเขา ๗๐,๐๐๐ คนนั้นทั้งไปเฉย ๆ ครับถ้าแบบ วัน แมน วัน โหวต นั้น

ลักษณะนี้เขาเกิดความเสียหาย และจังหวัดเล็ก ๆ อีกหลายจังหวัด
ที่เขาเสียสิทธิในลักษณะนี้ กระผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธาน
ผวกท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า วัน แมน วัน โหวต นั้น
น่าจะไม่มีพร้อมในขณะนี้สังคมไทย เพราะว่าอิทธิพลต่าง ๆ ที่กระผม
ได้กราบเรียนต่อสภาแห่งนี้เป็นที่ชัดเจนว่าเกิดขึ้นอย่างแน่นอน น่าจะ
ลองมาส่งเสริมให้พรรคการเมืองมีระบบพรรคการเมืองที่มั่นคง
ที่เข้มแข็งมากขึ้น ลองแบบระบบแบ่งเขตเบอร์เดียวลองดูสักครั้ง
กระผมขอยืนยันในจุดนี้ว่า จุดนี้น่าจะดีกว่าจุดอื่น ๆ กราบขอขอบคุณครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ
คุณสุรศักดิ์ คุณอัมพล แล้วก็ให้กรรมการ

นายพินิจ จันทรสมบัติ (กาญจนบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบัติ พรรคพลังธรรม
จังหวัดกาญจนบุรี ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังท่านสมาชิกสภาผู้แทน
รวมทั้งท่านคณะกรรมการได้พูดและได้แถลง และได้ชี้แจง กระผม
คนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับทางที่คณะกรรมการได้ชี้แจงและแถลงมาว่า
ในการที่จะใช้ วัน แมน วัน โหวต ในส่วนหนึ่ง แต่บางส่วนนั้นผมก็
เห็นด้วย แต่พูดถึงรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๐๑ แล้วจะเห็นได้ว่า
แต่เดิมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ นั้นได้เขียนไว้ค่อนข้างดีหลังจาก
ที่ได้มีการกลั่นกรองและพิจารณาและถกเถียงกันมาหลายครั้งหลายครา
ผมเองยังมองดูว่าคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไข
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๕ ในมาตรานี้ไม่น่าจะไปเกี่ยวข้องกับหรือนำไป
แต่ต้องเลยทั้งสิ้น แต่กลับจะมองถึงวิธีการเลือกตั้งควรจะมอง
ถึงในอำนาจหน้าที่ของปวงชนชาวไทยว่าจะทำอย่างไรว่าจะให้
ประชาชนในประเทศไทย รวมทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรนั้นจะใช้สิทธิในการหาเสียงเลือกตั้งด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริต และทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนชาวไทยของเรานั้น
ใช้สิทธิในการเลือกตั้งโดยหลีกเลี่ยงการซื้อเสียง จุดนี้เองเป็นจุดที่
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ
น่าจะศึกษา รวมทั้งนักวิชาการที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการด้วย
และอีกจุดหนึ่งที่สำคัญ ปัญหาที่เราแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วประชาชน
จะได้อะไรขึ้นมา เวลาเราเลือกตั้งกันขึ้นมาหลาย ๆ พรรคการเมือง

ก็จะแก้ไขปัญหาก็แก่ประชาชน แต่จุดหนึ่งที่กรรมการไม่ได้ศึกษา
 หรือจะคิดแนวทางแก้ไขปัญหานโยบายแห่งรัฐที่จะผนวกกับการเลือกตั้ง
 ในการใช้วิธีการเลือกตั้งแบบ วัน แมน วัน โหวต เลย ทำไมเราไม่
 พุดกันบ้างว่าเราจะมี การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วทำไม
 เราไม่คิดกันว่าเราจะเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ทุกเขตเลือกตั้ง
 ทุกจังหวัดเลือกตั้งโดยใช้ระบบ วัน แมน วัน โหวต เข้าไปเลือกตั้ง
 ผู้ว่าราชการจังหวัด ทำไมเราไม่กล้าพูดความจริง เราต้องพูด
 ความจริงว่าเราเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัด
 จะรับรู้ปัญหาของประชาชน และจะนำสู่การแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ
 และนำพาประเทศชาติเจริญก้าวหน้า แต่ทำไมเราถึงต้องกลัว
 เราต้องกลัวกระทรวงมาเพีย -----

คณะกรรมการการศึกษาอยู่ข้างบนนี้กลัวว่าไม่ครบ กลัวกระทรวงมหาดไทย จะไม่มีกระทรวงมหาดไทยหรือครบ ทำไม่ท่านไม่คิดที่จะนำหลักนโยบาย ในการแก้ไขกฎหมายหรือนโยบายของรัฐไปแก้ไขไว้ในรัฐธรรมนูญว่า เอาละ มีมาตราหนึ่งซึ่งกำหนดว่า ต่อไปนี้รัฐบาลไทยหรือรัฐธรรมนูญของเราจะกำหนด ว่าจะต้องมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นก็คือ ใช้ระบบวิธี วัน แมน วัน โหวต ผู้ว่าราชการรัฐทั่วจังหวัดของตัวเอง เลือก มาเลย ๑ คน ๑ เบอร์ ลองลิสต์ลองเลือกผู้ว่าราชการจังหวัด และกำหนด ในกฎหมายรัฐธรรมนูญลงมา รัฐบาลจะต้องรีบไปดำเนินการ อย่างนี้เรา จะได้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจาก ส.ส. ที่มาจากประชาชนที่ดีมีคุณภาพ และมีคุณวุฒิ และจะแก้ไขปัญหาประเทศชาติได้อย่างชัดตรงและตรงจริงตรงจัง ผมก็ต้องฝากท่านประธานไว้ ผมเองในเรื่อง วัน แมน วัน โหวต ถ้าจะ มาใช้ระบบการเลือกตั้งกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเองไม่เห็นด้วย ผมยังยืนยันว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ นี่ดีเยี่ยม และก็ดีที่สุดแล้วใน รัฐธรรมนูญมาตรานี้ ท่านประธานครับ สิ่งหนึ่งที่เราจะต้องคิดไปว่าทำไม เราไม่คิดว่าจะระบบประชามติ คือการเลือกตั้งหรือที่เรียกว่าพับลิค เฮียริง (Public hearing) นั้นเอง ก็คือตัวที่ผู้แทนราษฎรเข้าไปเลือกตั้งหรือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งเข้ามานั้น คือการฟังจากประชาชน และเป็นพับลิค เฮียริง ของประชาชน ที่ประชาชนเข้ามามอบอำนาจให้แก่ ผู้แทนราษฎรนั้นเข้ามาชี้แจง หรือแถลงนโยบายหรือความเดือดร้อนของ ประชาชนให้แก่ประชาชนหรือว่ารัฐบาลได้รับทราบและจับบกพร่องอีกจุดหนึ่ง ที่จะต้องฝากไว้ว่ารัฐบาลเองที่ผ่าน ๆ มานั้นมักจะพลอยพะว้าพะวง อย่างเดียวว่าความอยู่รอดของรัฐบาล แต่ไม่พะว้าพะวงว่าความอยู่รอด ของประชาชน ว่าประชาชนต้องการอะไร เวลาเลือกตั้งเราก็พูดกันว่า เราจะมีเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดบาง พรรคการเมืองใหญ่ ๆ แม้กระทั่งพรรครัฐบาลร่วมรัฐบาลก็ตาม ผมต้องติไว้ที่นี่ แม้กระทั่ง คณะกรรมการวิสามัญพิจารณารัฐธรรมนูญก็ตาม กฎหมายแม่หลักของรัฐบาล กฎหมายแม่หลักในการดำเนินการปกครองประเทศชาติบ้านเมือง เราต้อง คำนึงถึงประเทศชาติ ประชาชนทุกคนไม่มีความเดือดเนื้อร้อนใจ ประชาชน เดือดร้อนอย่างไร ประชาชนก็มาหาผู้แทนราษฎร แล้วผู้แทนราษฎร เดือดร้อนอย่างไร แก้ไขให้ประชาชนได้หรือไม่ มาชี้แจงให้รัฐบาลฟัง รัฐบาลบางทีก็แก้ไม่ได้ พูดให้เป็นให้ตายก็ไม่ได้ เพราะอะไรครับ

เพราะเราติดอำนาจบางอำนาจ อำนาจที่เราต้องยอมรับว่าอำนาจมาเพีย
ที่กระทรวงมหาดไทยเกิดขึ้นมานั้นทำไมเราไม่คิด คณะกรรมการผู้ศึกษา
ขึ้นมาน่าจะคิดว่าน่าจะมีนโยบายแห่งรัฐในรัฐธรรมนูญที่จะร่างขึ้นใหม่ว่า
จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เลือกไปทุกจังหวัดโดยใช้ระบบ
วัน แมน วัน โหวต ที่ท่านสรุปมา ๕๐ เปอร์เซนต์ ผมเห็นด้วย แต่ไม่ควร
ใช้กับการเลือกตั้ง ส.ส. แต่เลือกผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเลย
ในประเทศไทย แม้กระทั่งจังหวัดที่จะเกิดขึ้นใหม่ก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ
การซื้อเสียงอีกส่วนหนึ่งก็มีความสำคัญ ทำไมไม่กำหนดในหน้าที่ของประชาชน
หน้าที่ของพลเมืองคนดีของประเทศชาติจะต้องใช้สิทธิ ใช้เสียงเลือกตั้งด้วย
ความซื่อสัตย์สุจริต กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ที่เข้าไปดูแลการเลือกตั้ง
ให้เลือกตั้งด้วยความซื่อสัตย์เพราะอะไร เพราะต่อไปนี้มีนายกรัฐมนตรี
มาจากการเลือกตั้ง นายกรัฐมนตรีนั้นต้องเข้ามาด้วยความสง่าผ่าเผย
ไม่ใช่นายกรัฐมนตรีนั้นเข้ามาด้วยการซื้อเสียง จากประชาชนกล่าวหา
ครหาต่าง ๆ นานา จุดนี้เองก็ต้องฝากทางคณะกรรมการไว้ และ
รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะเข้าไปร่างกฎหมายต่าง ๆ และอีก
เรื่องหนึ่งผมต้องย้ำว่าประชาชนได้อะไรที่เราจะมาแก้ไขในมาตรา ๑๐๑ นี้
แต่ถ้าเราไม่คิดที่จะแก้ไขเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดขึ้นมา ลองนึก
เถอะครับ ทางกรรมการเคยคิดไหม ท่านดอกเตอร์สุทิน ท่านก็เป็น
ส่วนหนึ่งของพรรคพลังธรรม ท่านเคยพูดไหม ผมต้องพาดพิงท่าน ท่าน
จะต้องชี้แจงว่าเราได้พูดไหมว่าทำไมไม่กำหนดนโยบายของรัฐบาล
ในรัฐธรรมนูญแห่งนี้ว่าต้องเลือกตั้งผู้ว่าฯ แล้ว ถึงเวลาแล้วที่จะต้องทัน
กับอารยประเทศอารยธรรมทั่วโลกเขา ท่านประธานครับ ผมเองต้อง
ขอฝากท่านประธานไว้ด้วยความรักและความเคารพว่าสมควรแล้ว
ที่รัฐธรรมนูญที่เราจะแก้ไขปัจจุบันนี้หรือฉบับปี ๒๕๓๔ ที่จะแก้ไขนี้และจะ
นำเข้ามาพิจารณาหรือจะร่างขึ้นมานั้น ควรจะมีแนวนโยบายแห่งรัฐว่า
วัน แมน วัน โหวต ใช้ในการเลือกตั้ง แต่เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด
ทั่วประเทศ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรศักดิ์ครับ

นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุบลราชธานี) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ผม สุรศักดิ์ บัวขาว ส.ส. อุบลราชธานี พรรคชาติพัฒนา
ประเด็นที่กรรมการได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งเขตเลือกตั้งนั้น

ผมไม่เห็นด้วยกับการที่จะมีการแบ่งเขตเล็กเบอร์เดียว เขตละ ๑ คน
หรือ วัน แมน วัน โหวต ที่ว่านั้น ที่ผมไม่เห็นด้วย ถ้าหากกรรมการให้
เหตุผลเพียงแต่ว่า ถ้าแบ่งเขตเล็กเบอร์เดียวแล้วจะเป็นการพัฒนา
ประชาธิปไตยระบบประชาธิปไตยแล้วผมก็ไม่เห็นด้วย สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วย
ทั้งหมดนั้นก็เนื่องจากว่าเท่าที่ผ่านมาตั้งแต่การแบ่งเขต ๓ คน
เรียงเบอร์นั้น การต่อสู้ การชิงดีชิงเด่นระหว่างคนในพรรคเดียวกัน
ก็ยังเกิดขึ้น การหักหลังกันก็ยังเกิดขึ้น-----

การเสนอกฎหมายก็ดี การนำนโยบายเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรในการ
ร่วมรัฐบาลก็ดี พรรคการเมืองต่อพรรคการเมืองเอง เวลาเลือกตั้ง
เข้ามาแล้ว ในการแบ่งเขตเลือกตั้งเรียงเบอร์นั้น ซึ่งที่เคยผ่านมานั้น
พรรคการเมืองจะได้พรรคละ ๑ คน ๒ คน แล้วเวลาร่วมรัฐบาลแล้ว
การจัดตั้งรัฐบาลแล้ว ปรากฏว่าการเสนอกฎหมายก็ดี การเสนอนโยบาย
ต่อรัฐบาลก็ดี ก็มีการชิงดีชิงเด่นกัน ซึ่งให้การพัฒนาในระบบรัฐสภานั้น
สถานการณ์ปัญหานั้น ซึ่งมีความแตกแยกกันมากขึ้น นี่คือประเด็นหนึ่งที่ผม
ไม่เห็นด้วยที่จะมีการแบ่งเขตเล็กเบอร์เดียว แต่ถ้าหากว่าเป็นการแบ่งเขต
๓ คนไม่เกิน ๓ คนรวมเบอร์ ๓ คนเบอร์เดียว คือพวงเล็ก ผมเห็นด้วย
เพราะว่าถ้าหากเราจะเอาเกิน ๓ คนเบอร์เดียว เขตเล็กไม่เกิน ๓ คน
นั้นการพัฒนาระบบพรรคการเมืองก็ดี หรือการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา
ของสังคมในสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือไปถึงเรื่องการงบประมาณของ
แผ่นดินที่สิทธิของผู้ที่เป็น ส.ส. ในเขตเลือกตั้งก็ดี ถ้าหากเป็นการ
รวมเบอร์เดียวเขตเล็กนั้น กระผมเห็นว่าในการพัฒนายังจะมีประโยชน์
มากขึ้น ในการที่จะชิงดีชิงเด่นการหักหลังซึ่งกันและกัน ในการที่จะ
รณรงค์ในการเลือกตั้งนั้น ผมก็ว่าน่าจะดีกว่า ซึ่งผมได้ฟังจากสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรหลายคนก็อภิปรายเกี่ยวกับประเด็นนี้มีการเห็นด้วย
ที่จะเป็นเขตเล็ก หรือพวงเล็ก ๓ คนเบอร์เดียวในเขตเลือกตั้ง
กระผมคิดว่าจะเหมาะสมที่สุดแล้ว ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัมพล

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน

ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านครับ กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ
กล้วย ลูกสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม
ท่านประธานที่เคารพ ในแนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งขณะนี้เรา
มาถึงประเด็นที่ ๑๙ แล้ว คือวิธีการเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ใน
วิธีการเลือกตั้งคณะกรรมการมีความเห็นว่าใช้วิธีการเลือกตั้งแบบ
เขตละคน ซึ่งคำว่า เขตละคน นั้น บางท่านก็เป็นภาษาอังกฤษบอกว่า
วัน แมน วัน โหวต ท่านประธาน ผมก็ไม่สนับสนุนตรงนี้จะค้าน
สิ่งใดที่กรรมการทำมาถูกต้อง ผมก็จะเห็นด้วย แล้วก็ให้การสนับสนุน
แต่สิ่งใดที่มันไม่ถูกต้องตามวิธีปฏิบัติซึ่งเคยกระทำกันมาก็จำเป็นต้อง
คัดค้านเอาไว้ ท้วงติงเอาไว้ หาเหตุผลผลประกอบกัน ผมอยากกราบเรียน

ต่อท่านประธานว่า ตั้งแต่เราเลือกตั้งผู้แทนราษฎรมามากันหลายครั้งแล้ว
ท่านประธานเองก็สัมผัสต่อการเลือกตั้งมาหลายยุคหลายสมัยแล้ว
แล้วเพื่อนสมาชิกที่นั่งอยู่ในสภานี้ ผมต้องขอเอยนามท่านประธาน
จะเป็นท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญขณะนี้
ท่านอาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา ต้องเอยนามนะครับ ท่านก็คร่ำหวอด
มามากต่อมากสมัครมาหลายครั้งได้รับเลือกตั้งมาตลอด ก็นี่วิธีการเลือกตั้ง
แบบแบ่งเขตเรียงเบอร์ แล้วคุณคณิน บุญสุวรรณ หลายต่อหลายท่านใน
หั้นกรรมาธิการที่นั่งอยู่ตรงนั้นก็ผ่านการเลือกตั้งมามากต่อมาก แล้วในสภานี้
ส่วนใหญ่ส่วนมากก็มาจากการเลือกตั้งวิธีนี้ ท่านประธานที่เคารพในจังหวัด
เล็ก ๆ เขาก็เคยเลือกตั้งผู้แทนราษฎรมาแล้ว ยกตัวอย่างเช่นจังหวัด
สมุทรสงครามท่านประธานครับ ก็มี ส.ส. คนเดียว จังหวัดระนอง
ก็ ส.ส. คนเดียว จังหวัดสตูลก็ ส.ส. คนเดียว จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ก็ ส.ส. คนเดียว จังหวัดภูเก็ตก็ ส.ส. คนเดียว เราเห็นภาพ
ในสิ่งเหล่านี้แล้ว ที่นี้การปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนราษฎรนั้น เราเรียกผู้แทน
ราษฎรไปทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ เพื่ออะไรครับท่านประธาน เรา
เห็นผู้แทนปวงชนชาวไทย รับผิดชอบต่อประชาชนทั่วทั้งประเทศ
ผมอยากกราบเรียนว่าในการเลือกตั้งแบบเขตละคนนั้น ฟังแนวความคิด
ของเพื่อนสมาชิกจากหลายจังหวัด ซึ่งลุกขึ้นมาอภิปราย ส่วนใหญ่จะ
ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของกรรมาธิการ การเลือกตั้งเขตละคนนั้นมัน
อยู่ในวงแคบ ท่านประธานที่เคารพ มันอยู่ในวงแคบ แล้วการจำกัดมัน
จะรุนแรงยิ่งขึ้น ผมอยากเรียนถามว่าที่คณะกรรมาธิการไปต่างประเทศ
ไปเอาข้อคิดไปเอาวิธีปฏิบัติของต่างประเทศมันไม่ถูกต้องท่านประธานครับ

น้ำมันประเทศเขา น้ำมันประเทศเราคือประเทศไทย เราไม่ใช่เลือกตั้ง
นายกรัฐมนตรี เราเลือกตั้งผู้แทนราษฎร อย่างประเทศอเมริกาเขา
เลือกประธานาธิบดี อย่างพวกเราเราจะเลือกนายกรัฐมนตรีไม่ได้
เราต้องเลือกผู้แทนราษฎรเข้ามาทำหน้าที่ ๑. มาทำหน้าที่นิติบัญญัติ
๒. มาควบคุมรัฐบาล แต่ในขณะเดียวกันนั้น ผู้แทนพวกเรามาจากการ
การเลือกตั้งก็มาทำหน้าที่จัดตั้งรัฐบาลขึ้นมาบริหารประเทศ ฉะนั้นการ
ไปกำหนดให้เขตเลือกตั้งแบบเขตละคนนั้น เป็นความคิดในทางวิชาการ
แนวความคิดที่กระผมกราบเรียนคัดค้านอยู่ในขณะนี้ เป็นความคิดปฏิบัติ
ในทางการเมือง ที่เราได้สัมผัสมาแล้ว เราเห็นมาแล้วท่านประธาน
ที่เคารพ ประชาชนได้ชินชากับสิ่งเหล่านี้มาแล้ว เราจะไปผิบบบบ
เอาต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยของเรา อันนี้ผมจะค้าน
เมืองไทยเรานับถือศาสนาพุทธ เรามีการเลือกตั้งทุกอย่างเปรียบเทียบกัน
เอาอย่างเขตละคนง่าย ๆ อย่างการเลือกตั้งผู้ใหญบ้าน ท่านประธาน
บางขณะก็มีการสมัคร ๒ คน ๓ คนแข่งขันกัน แล้วก็ปล่อยให้เขาสมัคร
แล้วเลือกคนเดียว นั่นมันก็เห็นมาแล้ว ทีนี้จำนวน ส.ส. ของแต่ละ
จังหวัดโดยประชากรซึ่งเราแก้อยู่ในขณะนี้ เพราะตามรัฐธรรมนูญที่
รสช. ทำเอาไว้ ได้มาขีดวงจำกัดให้ ส.ส. ทั้งสภามี ๓๖๐ คน
นั่นปิดกัน ทีนี้พวกเราต้องมาแก้กันใหม่ ให้อัตราส่วนประชากร
๑๕๐,๐๐๐ คน ต่อ ส.ส. ๑ คน เรากำลังไปสู่ระบบเก่า ซึ่งเป็นระบบ
ที่ทำประโยชน์ให้กับประเทศไทยมาแล้ว เป็นประชาธิปไตยแบบไทย ๆ
แบบเมืองพุทธ แบบประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นในสิ่งที่
คณะกรรมการการเสนอวิธีการเลือกตั้งแบบเขตละคนนั้นผมไม่เห็นด้วย
จะคัดค้านจนถึงที่สุดท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการ
ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราได้ฟัง
สมาชิกอภิปรายหลายท่านแล้ว กระผมคิดว่าตอนนี้ควรจะให้กรรมการ
ได้ตอบบ้าง เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (กรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพอย่างสูง กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์

กรรมการ ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการ
เลือกตั้งโดยวิธีการที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายมาตั้งแต่เริ่ม
เสนอประเด็นนี้ มีสมาชิกที่ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นประมาณทั้งสิ้น
๑๗ ท่าน มีท่านที่เห็นด้วยเพียง ๑ ท่าน ในวิธีการเลือกตั้งที่ทาง
คณะกรรมการได้ศึกษา และก็นำมารายงานให้ทางสภาผู้แทนราษฎร
ให้สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้แสดงเหตุผล ได้อภิปรายโดยทุกท่านก็ได้
กรุณาให้ความคิดเห็นในสิ่งที่ล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการ
กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า คณะกรรมการ
ชุดนี้ กระผมอยากจะซ้ำอีกว่าเป็นคณะกรรมการศึกษาแนวทางที่จะ
ปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ เท่านั้นมิใช่คณะกรรมการร่างแต่ประการใด
ทั้งสิ้น เพราะขณะนี้อาจจะมีความเข้าใจสับสน รวมทั้ง
ประชาชนที่รับฟังอยู่ทางบ้านจากการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ไปทั่วประเทศ
ในขณะนี้ พร้อมทั้งมีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ไปทั่วทั้งประเทศในขณะนี้ อาจจะเข้าใจผิดคิดเข้าใจไปว่าคณะกรรมการ
คณะนี้เป็นคณะกรรมการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ กระผมขอย้ำว่า
คณะกรรมการชุดนี้เป็นชุดที่ศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ เท่านั้น
แล้วก็เมื่อศึกษาแล้ว มีแนวความคิดอย่างไรในคณะกรรมการซึ่งมีทั้งหมด
๕๐ กว่าท่าน มาจากพรรคการเมืองทุกพรรคที่ได้เสนอเข้ามาให้สภา
แห่งนี้แต่งตั้ง รวมทั้งนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ก็ได้รวบรวม
ประมวลความคิดเห็น และก็ทำเป็นรายงานมาเสนอให้สภาได้รับฟังกัน
ต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับการที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ
ท่านได้กรุณาแสดงความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะ
ที่ท่านได้อภิปรายกันอยู่ในขณะนี้คือการเลือกตั้งแบบเขตละ ๑ คน
ซึ่งอย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่ามีผู้เห็นด้วยเพียง ๑ ท่านเท่านั้น
กระผมขอกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจว่ามีสมาชิกบางท่าน ซึ่งกระผม
จะไม่ขอเอ่ยนาม ณ ที่นี้ได้กล่าวหาคณะกรรมการด้วยข้อหาที่ค่อนข้าง
จะฉกรรจ์ ถ้าเป็นลูกกระสุนปืนก็เรียกว่าคณะกรรมการที่นั่งอยู่ในที่นี้
คงจะพรุนกันไปหมดทั้งตัว -----

ในหลักการว่า คณะกรรมาธิการได้พยายามที่จะช่วยเหลือสมัชชาพรรคพวก
ทางท่านเผด็จที่จะให้ผ่านการเลือกตั้งในครั้งต่อไป ถ้าหากว่ามีการ
เปลี่ยนแปลงการเลือกตั้งเป็นแบบเขตเดียวเขตละ ๑ คน อย่างที่ได้
กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ คณะกรรมาธิการมีความบริสุทธิ์ใจที่เสนอแนว
ความคิดนี้เข้ามา ซึ่งหลักการนั้นตั้งอยู่บนหลักการแห่งความเสมอภาค
ของบุคคลตามระบอบประชาธิปไตย ที่ทำ ๆ กันมานั้นราษฎรแต่ละเขต
ให้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎรได้จำนวนไม่เท่ากัน เหมือนกับที่ท่านได้
อภิปรายกรุณาได้พูดได้จาไปแล้วหลาย ๆ ท่าน อย่างที่เลือกตั้งที่ผ่านมา
เขตใดมีผู้แทนได้ ๑ คน ราษฎรก็มีสิทธิเลือกตั้งได้เพียง ๑ คน เขตใด
ที่มีผู้แทนราษฎร ๒ - ๓ ท่าน ราษฎรในเขตนั้นก็สามารที่จะเลือกตั้ง
ผู้แทนราษฎรในเขตของตนเองได้ ๒ - ๓ คน อย่างที่ได้อภิปรายกัน
ไปแล้ว ซึ่งในเรื่องนี้กระผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการก็ขอกราบเรียน
ว่าอยู่ในหลักการ ทั้ง ๆ ที่ราษฎรนั้นเป็นราษฎรที่อยู่ในประเทศไทย
ด้วยกันเป็นราษฎรไทยเจ้าของอำนาจอธิปไตยเช่นเดียวกัน แต่เหตุใด
เล่าจึงไม่สามารถที่จะใช้สิทธิได้เท่าเทียมกัน อันนี้เป็นความบริสุทธิ์ใจ
ของคณะกรรมาธิการที่ได้เสนอแนวทางอันนี้ขึ้นมา เพื่อให้ทางสภาได้
พิจารณาแล้วหลาย ๆ ท่านก็ได้กรุณาอภิปรายแสดงความคิดเห็น
ขึ้นมา และอีกเรื่องหนึ่งที่คณะกรรมาธิการได้เสนอประเด็นนี้ขึ้นมาอีกด้วย
ประเด็นเกี่ยวกับการกิจความรับผิดชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรรมาธิการได้มีการถกเถียงมีการอภิปรายกันหลายครั้งในประเด็นนี้
ก็สรุปความเห็นกันว่า การกิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีการกิจ
ที่มากมายเหลือเกินในขณะนี้ ทุกท่านก็คงจะยอมรับว่าเราไม่เพียงแต่
เข้ามาทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติเท่านั้น ไม่เพียงแต่เข้ามาทำหน้าที่ใน
สภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น แต่ภารกิจที่เราจะต้องออกไปพบปะเยี่ยมเยียน
ประชาชน ออกไปผูกมิตรชิดใกล้หรือว่าติดพันเกี่ยวพันกับประชาชนนั้น
มีอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเขตเลือกตั้งจำกัดหรือว่าคับ
เข็ญมาก็คงจะทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละท่านที่เข้ามาปฏิบัติ
ภารกิจอยู่ในกรุงเทพฯ นี้สามารถที่จะกลับไปเยี่ยมราษฎรในเขต
เลือกตั้งของท่านได้อย่างทั่วถึง เมื่อไรก็ตามที่สภาของเราได้ปิดสมัย
ประชุมหรือเมื่อไรก็ตามที่เป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ในวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์
จันทร์ก็ตาม อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งเป็นหลักการหนึ่งที่ทางคณะกรรมาธิการ

ได้เสนอด้วยความบริสุทธิ์ใจ ท่านประธานที่เคารพ ข้อโต้แย้งที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น กระผมก็ขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า สิ่งต่าง ๆ นั้น เห็นประเด็นที่ยังไม่ชัดเจนในข้อเท็จจริง เพราะสิ่งต่าง ๆ นั้นยังไม่เกิดขึ้น กรรมการเพียงแต่เสนอเข้ามาเพื่อให้สมาชิกทั้งหลายได้คิด เพื่อที่จะลองดูว่าการเลือกตั้งที่เป็นวิธีการใหม่แนวทางใหม่นี้จะสามารถที่จะกระทำได้ในประเทศไทยของเรา มิใช่เป็นการเลียนแบบต่างประเทศ แต่ประการใด เป็นที่ยอมรับ ๙๐ ประเทศทั่วโลกที่ใช้หลักการนี้คือเลือกตั้งเขตละ ๑ คน แต่ทั้งนั้นทั้งนี้ก็ได้หมายความว่าประเทศของเราจะต้องไปเอาอย่างแต่ประการใดทั้งสิ้น เมื่อเสนอเข้ามาแล้วถ้าหากว่ามีสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกันได้ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ท่านได้พูดมานั้น ผมสรุปประเด็นได้ที่เป็นหลักใหญ่ ๆ ๓ ประเด็นด้วยกัน ที่ท่านเป็นห่วงเป็นใยกันหนักหนา ประเด็นแรกเห็นว่าเมื่อจำกัดเขตเลือกตั้งให้เหลือเขตละ ๑ คนแล้วจะมีการใช้เงินซื้อเสียงกันมากยิ่งขึ้นแล้วก็มี การพูดถึงคำว่า หมากหลง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ นี้ก็หลาย ๆ ท่านได้พูดถึงกัน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า การซื้อเงินซื้อเสียง หรือว่าการที่จะโกงกันในการเลือกตั้งนั้น ไม่ว่าจะเห็นเขตเล็กหรือเขตใหญ่ก็สามารถที่จะกระทำกันได้ทั้งนั้น มีสิ่งใดบ้างที่จะสามารถรับรองว่าเมื่อแบ่งเป็นเขตเล็กแล้วจะโกงได้สะดวกขึ้น จะใช้เงินมากยิ่งขึ้น ผมคิดว่าขณะนี้สามัญสำนึกในทางการเมืองของประชาชนที่อยู่ต่างบ้านนั้น ดีขึ้นมากในขณะนี้ คนที่มีเงินมากมายหัวกระเป๋าเต็มสับบอนด์ไปอย่างที่ท่านได้กล่าวถึงนั้นอาจจะไม่สามารถที่จะผ่านการเลือกตั้งเข้ามาก็มีมากมาย แต่คนที่ไม่มีเงินหรือมีเงินอยู่บ้างเล็กน้อยที่จะใช้จ่ายในการเลือกตั้ง เพียงแค่เป็นการพิมพ์ใบเสนอหรือว่าเพียงแค่เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับน้ำมันรถบ้าง ค่าใช้จ่ายในการออกไปปราศรัยหาเสียงกับประชาชนบ้าง ไม่มีเงินที่จะไปแจกจ่ายให้กับประชาชนก็สามารถที่จะผ่านเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ก็มีมากมายในเรื่องนี้ ในมุมมองกลับกันกระผมก็ขอยืนยันว่าที่ท่านเป็นห่วงเป็นใยกันอย่างหนักหนาในเรื่องการใช้จ่ายเงิน คิดว่าถ้าหากแบ่งเขตเลือกตั้งให้เล็กลง การควบคุมการใช้จ่ายเงินของผู้สมัครนั้นก็จะสามารถกระทำได้ดีกว่าเดิมยิ่งขึ้น สามารถที่จะตรวจสอบกันได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น-----

อันนี้เป็นสิ่งที่ทางคณะกรรมการได้เสนอเข้ามา ประเด็นสำคัญที่ผม
กราบเรียนสำนักทางการเมืองของประชาชนในขณะนี้ ผมเชื่อเหลือเกิน
ว่าหลาย ๆ จังหวัด หลาย ๆ แห่ง หลาย ๆ ที่มีสำนักในทางประชาธิปไตย
ไม่ใช่ว่าเงินจะสามารถซื้อประชาชนได้ทุกคนเสมอไป เพราะฉะนั้นผมยังเชื่อว่า
ประชาชนทุกวันนี้มีความเฉลียวฉลาดอย่างเพียงพอ สื่อมวลชนได้ไปถึงแล้ว
คนใดที่ไปสมัครเป็นอย่างไร ใช้เงินใช้ทองอย่างไร ประชาชนรู้ แต่ถ้าไม่ดี
จริงเขาไม่สามารถที่จะผ่านเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้

ประเด็นต่อไปที่บรรดาสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายห่วงใยกัน
ก็คือเรื่อง ความรุนแรงในการเลือกตั้ง หลาย ๆ ท่านได้พูดถึงการใช้
ปืนบ้าง การใช้ลูกระเบิดบ้างยังผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือว่ามีการเข่นฆ่ากัน
ขึ้นมาในการสมัครถ้ามีการแบ่งเขตให้เล็กลง กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
๔ จังหวัดที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียง ๑ คน ยังไม่เห็นมี
เหตุการณ์ใดที่จะรุนแรงถึงขั้นนั้นแต่ประการใดทั้งสิ้น การต่อสู้ในทางการเมือง
ในัจจุบันนี้ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ผู้ที่จะเข้ามาสมัครเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรนั้น หลาย ๆ ท่านก็ได้เข้ามาสู่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้แล้ว
มีสำนักในการที่จะเข้าไปต่อสู้ในทางการเมืองด้วยวิถีทางระบอบประชาธิปไตย
เพราะฉะนั้นในการที่จะใช้วิธีการรุนแรงนั้น ผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่ล้าสมัย
เสียแล้ว หลาย ๆ ท่านอาจจะพบเห็นกับเหตุการณ์นั้นมา แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้น
ก็ไม่ทราบว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่ มีการที่ถั่นแถ้งกันหรือว่า
มีการที่จะต่อสู้กันจริงหรือไม่ หลาย ๆ ท่านเข้าใจว่า สิ่งที่เกิดขึ้นอาจจะ
เป็นการสร้างสถานการณ์อะไรต่าง ๆ ขึ้นมาก็ได้ อันนี้ก็เป็นที่เกิดขึ้น
ที่ผ่านมาในเหตุการณ์การเลือกตั้งที่ผ่านมาทั้งนั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องที่
ท่านห่วงใยในประเด็นที่ว่าจะมีการใช้วิธีการรุนแรงในการเลือกตั้งนั้น
คิดว่าสามัญสำนึกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือของผู้สมัครที่มีอยู่ใน
ปัจจุบันนี้ ผมก็เชื่อเช่นเดียวกันกับสามัญสำนึกของประชาชนว่า แต่ละท่าน
ก็คงจะใช้วิธีการที่เกินไปตามระบอบประชาธิปไตย ในการที่จะก้าวมาสู่
สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้

ประเด็นที่ ๓ ประเด็นที่ท่านได้อภิปรายว่า ประชาชนไม่ได้
อะไรเลยในการที่จะแบ่งเขตเลือกตั้ง หรือว่าในการที่กรรมการได้เสนอ
ประเด็นขึ้นมา อยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่ประชาชนจะได้ก็คือสิ่งที่สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรนั้น ๆ จะได้เข้าไปใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น นี่เป็น

สิ่งที่สามารถที่จะเกิดขึ้นได้ ในการที่เราจะแบ่งเขตเลือกตั้งให้เล็กลงไป
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตนั้น ๆ ก็สามารถที่จะเข้าไปคลุกคลี เข้าไป
 รับทราบปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเพื่อที่จะนำมาแก้ไขในสภาผู้แทนราษฎร
 ได้อย่างฉับไวแล้วก็อย่างทันที แล้วก็ได้อธิบายเท็จจริงที่ท่านสามารถไปสัมผัสได้
 ในขณะนั้นเลย แล้วประเด็นหนึ่งก็คือ งบประมาณที่จะได้รับนั้น ในขณะนี้เรา
 มีการแบ่งเขตในลักษณะที่เป็นอยู่ทำการเลือกตั้งแต่ละครั้งที่ผ่านมามากมาย ๆ
 ครั้ง ส.ส. บางเขตอาจจะมีถึง ๒ ท่าน ๓ ท่านก็ตามในขณะนี้ แต่ถ้าหากว่า
 มีการจำกัดเขตลงไป งบประมาณที่จะลงไปยังเขตเลือกตั้งนั้น อย่างเช่นปีนี้
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละท่านได้งบประมาณถึง ๒๐ ล้าน ก็สามารถที่จะ
 เข้าไปพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างตรงตามความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น
 เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะกราบเรียนในประเด็นต่าง ๆ เชื่อว่าสมาชิก
 หลาย ๆ ท่านก็ยังมีความคิดเห็นที่อยากจะอภิปรายอีกมากมาย และก็
 อาจจะมีความเห็นแย้งกับที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว อย่างไรก็ตามก็
 อยากจะกราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า สิ่งที่มีการมาธิการได้เสนอ
 ประเด็นนี้เข้ามานั้น เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่อที่จะให้มีรูปแบบใหม่
 ในการเลือกตั้ง แล้วก็ตั้งอยู่บนหลักการแห่งความเสมอภาคของบุคคลตาม
 หลักการในระบอบประชาธิปไตย มิได้มีจุดประสงค์ที่จะช่วยพรรคพวกที่อยู่
 ในกรรมมาธิการแต่ประการใด หรือไม่ได้มีจุดประสงค์อื่นใดที่จะทำให้
 ระบอบประชาธิปไตยสูญเสียไป เสียหายไป หรือว่าทำให้ระบบ
 พรรคการเมืองเสียหายไปแต่ประการใด ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราได้อภิปรายในประเด็นนี้มาพอสมควร ผมจะหารือท่านสมาชิกว่าถ้าเราข้ามไปประเด็นอื่นต่อไปดีไหมครับ เพราะว่าประเด็นที่ฟังแล้วก็อยู่ในประเด็นที่ใกล้เคียงกัน อันนี้เป็นการหารือ ถ้าท่านสมาชิกส่วนใหญ่ยังเห็นว่ายังมีหลายประเด็นที่จะอภิปราย ผมก็ไม่ว่าอะไร เพราะว่าหลายคนฟังจากข้างนอกมาบอกว่าอยากจะให้ไปประเด็นอื่นต่อไป เพราะฉะนั้นถ้ายังมีคนจะพูดอีกผมขอความกรุณาประเด็นสั้น ๆ ได้ไหมครับ เพราะว่าเราได้ฟังมามากแล้ว อันนี้ขอความกรุณา เพราะผมก็ฟังจากสมาชิกหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน เชิญคุณประกิจ คุณสมชาย และคุณสมศักดิ์ขอความกรุณาสั้น ๆ จริง ๆ นะครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพขอรับรองว่าสั้น เพราะผมก็ทราบดีที่เรามาพูดกันถึง ๓ วัน ๓ คืนที่ติดต่อกันมาทั้งหมดนี้ กระผมขอยืนยันว่าสมาชิกทุกคนเข้าใจว่าคณะกรรมการชุดนี้ไปศึกษาและก็เสนอสภาเพื่อต้องการที่จะฟังความคิดเห็นของสภาเห็นด้วยกับคณะกรรมการจริงหรือไม่ ซึ่งประเด็นนี้ทุกคนเข้าใจ ทราบแล้วว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ไม่ใช่ตอนนี้คณะกรรมการมาแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างที่พูดถึง ที่ท่านประธานที่เคารพ เมื่อต้องการที่จะฟังความคิดเห็นที่หลากหลายจากท่านสมาชิกอย่างนี้ อย่างเรื่องที่มีการพูดกันนั้นไม่ใช่อยู่บนพื้นฐานว่าจะเข้าข้างโน้นเข้าข้างนี้ก็ไม่ใช่อย่างนั้น แต่มันอยู่ที่ว่าเรื่องที่นำศึกษาก็ไม่ศึกษา แต่เรื่องที่ไม่นำศึกษาก็นำมาศึกษามันตรงนี้ที่เราพูดถึง ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นก็ได้ อย่างเรื่องนี้มีบทพิสูจน์ให้เห็นหลายครั้งหลายหนแล้วก็พูดกันอยู่หลายครั้งแล้วว่าสิ่งที่ดีที่สุดและขณะเดียวกันเลือกตั้งที่ผ่านมาเห็นว่าวิธีการแบ่งเขตเรียงเบอร์ดีที่สุดแล้ว แล้วก็ทำกันมาไม่เกิดผลกระทบและเสียหายตรงไหนเลย แต่ก็ยกขึ้นมาศึกษาท่านองเดียวกันกับเรื่องที่เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจริง ๆ เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะมีหน้าที่ในทางที่จะต้องควบคุมฝ่ายบริหารว่าได้บริหารประเทศได้ใช้เม็ดเงินของงบประมาณถูกต้องหรือไม่กลับไม่ยกขึ้นมาแล้วก็เขียนไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนขึ้น ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็น วิธีการงบประมาณที่เราพิจารณาอยู่ปัจจุบันเหมือนเก่า

เมื่อ ๒๐ - ๓๐ ปีที่ผ่านมา เหมือนเดิม ยังใช้ระบบให้เจ้าหน้าที่
ฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ที่เสนอ โดยสำนักงานงบประมาณและกระทรวง
ทบวง กรม เสนอผ่านมาตรงนั้นแล้วก็เสนอเป็นขั้นเป็นตอน
คณะรัฐมนตรีเห็นชอบจากนั้นก็เสนอมายังสภา เพื่อให้สภาพิจารณา
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณาทำอย่างนี้ แต่ทางที่ถูกที่ต้อง
ต่างประเทศเขามีตรงนี้น่าจะเอามาก็ไม่เอามา เนื่องจากกรณี
เห็นว่าระบบที่แท้จริงแล้วถ้ามีหน้าที่ในการควบคุมดูแลจริง ๆ แล้ว
โดยสมาชิกมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลแล้ว สมาชิกมีหน้าที่ตั้งแต่
เริ่มต้นพิจารณางบประมาณเลย ว่ากระทรวง ทบวง กรม ที่เสนอ
งบประมาณต่าง ๆ ไปยังสำนักงานงบประมาณนั้น คณะกรรมการในฐาน
ที่อยู่ในพื้นที่ทั้งหมดเห็นด้วยเป็นประการใด ก็มีคณะกรรมการชุดนี้
ขึ้นมาพิจารณา ในส่วนนั้นผมว่ามันน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุดและก็ศึกษา
และเมื่อพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอต่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณางบประมาณเมื่อตั้งกัน และสุดท้ายก็ไปให้คณะกรรมการ
ติดตามงบประมาณเป็นผู้ที่ดูแลประเมินผลว่าการทำงานของรัฐบาล
ได้ผลเป็นไปตามเม็ดเงินที่ว่าต้องการหรือไม่ ตรงนั้นก็น่าศึกษา
ไม่ได้ศึกษา ไม่ได้ยกขึ้นมา แต่กลับมายกประเด็นนี้ และขณะเดียวกัน
ท่านกรรมการบอกว่าไม่เอาต่างประเทศมาพูด ไม่ใช่หรอกครับ
เมื่อกี้ยกตัวอย่างแล้ว ๔๔ ประเทศ เขาใช้วิธีนี้ แต่ประเทศไทย
เป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง มันไม่เหมือนกับคนอื่นเขา
ทำไมท่านไม่พิจารณ้าง ๑. คนไทยท่านยอมรับไหมครับว่ายังเชื่อ
ในระบบอาวุโสอยู่ ยังมีความเห็นว่าใครที่อาวุโสยังเชื่อกันอยู่ในลักษณะ
อย่างนั้น และ ๒. นอกจากเชื่อในอาวุโสแล้วเชื่อในตัวผู้นำ ไม่ว่า
จะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอ ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ไม่ว่าจะเป็นหน่วยราชการทั้งหมดยังเชื่ออยู่ในระบบศักดินาอย่างนี้
ท่านเชื่อไหมว่าเป็นอย่างนี้จริง ๆ ถ้าบุคคลพวกนี้ขึ้นลงไปสลับ
ประชาชนเอาตามไหม ทุกคนที่นั่งอยู่ตรงนั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เหมือนผม ท่านรู้ เอาตามทั้งนั้น และหน่วยงานบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้
มีอิทธิพลอย่างมากที่ทำให้ประชาชนไขว้เขวในการที่จะเลือกบุคคลใด
ไม่เลือกบุคคลใดก็ได้ มันมีโอกาสนี้จะเป็นไปได้สูงด้วยครับ-----

แล้วนอกจากนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชน นี่ก็เรื่องใหญ่ และ
 ขณะเดียวกันเราต้องการที่จะให้ประชาธิปไตยเกิดจากรากหญ้าขึ้นมา
 และขณะเดียวกันเดี๋ยวนี้เราใช้วิธีข้างบนครอบข้างล่างอยู่ตลอดเวลา
 แต่พอที่จะทำพระราชบัญญัติสภาตำบลขึ้นมาก็เอาไปแปะไว้อย่างเก่า
 แล้วให้อ่านาจนหน้าที่ไว้อย่างเก่า นี่ท่านเห็นไหมครับ เพราะกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญไม่เขียนตรงนี้ให้ชัดเจนว่าประชาธิปไตยมันเกิดจากข้างล่าง
 ไม่ใช่เกิดจากข้างบน การมีส่วนร่วมของประชาชนต้องเกิดจากตรงนี้ถึงจะ
 ถูกต้อง ตรงนี้อย่างไร นี่คือปัญหาทั้งหมด ที่นำมาพิจารณาถึงเขตเห็นไหม
 ที่นี้เขตที่เกิดขึ้นมันเกิดจากปัญหาอะไร ๑. ผู้นำ ๒. ระบบอาวุโส ทำให้
 เกิดอะไรขึ้นมาครับ ความมีอิทธิพล ถ้าบุคคลใดก็ตามที่สามารถต่อรอง
 กับเจ้าหน้าที่อำนาจรัฐได้มากที่สุด จะสร้างอิทธิพลได้ดีที่สุด และท่านลอง
 ไปดูตามบ้านนอกบ้านนาของผมก็ได้ ถ้าคนใดสามารถต่อรองกับเจ้าหน้าที่
 ดำรงไว้ได้ ต่อรองกับอัยการได้ ต่อรองกับผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ผู้นั้น
 คือผู้มีอิทธิพลที่จะบันดาลอะไรก็ได้ ตรงนี้คือความเป็นจริง แล้วตรงนี้ผม
 ถามต่อไปอีกว่า ถ้าการต่อรองนั้นเป็นการที่ชอบธรรม ด้วยเหตุด้วยผล
 เพื่อสร้างความเป็นธรรม สร้างความเสมอภาคเกิดขึ้น ผมไม่ว่ามันคือสิ่ง
 ที่ถูกต้อง แต่สิ่งที่ต่อรองเพื่อประโยชน์ของตัวเองทั้งสิ้น นี่คือนุชย์ นี่คือ
 ความเป็นคน มันเกิดมาตรงนี้ แสวงหาประโยชน์เพื่อตัวเองทั้งนั้น พระพุทธเจ้า
 ก็สอนอย่างนี้แหละครับ เมื่อสอนอย่างนี้แล้วปัญหาที่เกิดขึ้นมันเห็นชัดเจน
 ตรงนี้ เมื่อจำกัดเขตให้แคบลงไปอย่างนี้ ความมีอิทธิพลจะเป็นตัวครอบงำ
 ที่เกิดขึ้น และนำไปสู่การฉ้อโกงที่จะบันดาลอะไรก็ได้ ให้ใครเป็นก็ได้
 ท่านประธาน ท่านก็เห็นแล้วบางเรื่องที่หนังสือพิมพ์ก็ลงหลายจังหวัด
 ก็บอกแล้วว่านี่กลุ่มอิทธิพลทำให้เกิดผู้แทนอย่างนี้ขึ้นมาก็มี นี่คือ
 ความเป็นจริงในสังคมไทยที่เกิดขึ้น ดังนั้นท่านประธานที่เคารพว่า
 ความเท่าเทียมกัน ความเสมอภาคกันนั้นไม่ใช่หมายความว่าเลือกได้
 คนเดียวนั้นคือความเสมอภาค ไม่ใช่ มันต้องให้สิทธิต่อประชาชนที่จะเลือก
 พิจารณาเขาจะเลือกกี่คน อย่างสมมุติว่าแบ่งเขตเรียงเบอร์ ๓ คน
 เขาจะเลือกบุคคลหนึ่งด้วยกรณีถูกบังคับก็ได้ แต่เขายังมีสิทธิอีก ๒ คน
 ที่จะเลือกตามใจเขา หรือเขามีสิทธิเลือกได้ ๓ คน เขาจะตัดสินใจเลือก
 เพียงคนเดียวก็ได้ อีก ๒ คนเขาไม่เลือกใครก็ได้ นี่คือความเสมอภาค

นี่คือความเท่าเทียมกัน ไม่ใช่กรณีเลือกได้คนเดียว นั่นคือความเสมอภาค มันไม่ใช่ จะเลือกไปอย่างนี้โดยถูกบังคับให้เลือกก็ได้ ท่านประธาน ถ้าจะพูดตรงนี้ต่อไปผมพูดได้ และกระผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด ตรงนี้ที่เราศึกษากัน มันเป็นประเด็นที่บนพื้นฐาน ผมสามารถยกตัวอย่างให้ท่านได้ถึงก่าณัน ผู้ใหญ่บ้านที่เลือก และ ขณะเดียวกัน เดี่ยวนี้เงินแสนเงินล้านทั้งนั้น เพราะสามารถชี้ได้ว่า เสียในตำบลนี้ ๑,๐๐๐ เสีย คนที่ชนะคือ ๖๐๐ เสีย ๖๐๐ เสีย ที่จะชนะ จะทำอย่างไรถึงจะได้เสียงข้างมากด้วยการที่ว่าใช้วิธี เล่ห์เหลี่ยมทั้งนั้น นี่คือการขีดจำกัดในวงแคบลง ถ้าวงกว้างตรงนี้ทำไม่ได้ เขาอาจจะไปได้ที่อื่น มีสิทธิเลือกได้หลายที่ ตรงนี้คือสิ่งที่ถูกต้องที่สุด ดังนั้นขั้นนี้เป็นขั้นพิจารณาศึกษาร่วมกัน แต่ขั้นเสนอร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมคงจะได้พิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธาน คณะกรรมาธิการครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ประธานคณะกรรมาธิการ กระผม ขออนุญาตใช้เวลานิดเดียวต่อประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พาดพิง ถึงคณะกรรมาธิการนี้อยู่ตลอดมา ไล่ตั้งแต่ท่านอาวุโสปัญจะ ไล่ตั้งแต่ ท่านส่งสุข ท่านพินิจ ท่านประกิจ พูดท่านเองว่าคณะกรรมาธิการชุดนี้ ไปหยิบประเด็นนี้ขึ้นมาทำไม ประเด็นอื่นไม่มีที่จะหยิบอีกแล้วหรืออย่างไร ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีเหตุผล ๓ ประการที่อยากจะกราบเรียน ชี้แจงนะครับ

ประการที่ ๑ ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ คนที่จะไปดำเนินการ แก้อันนั้นเขาไม่อาจจะละเลยในหลักการของประชาธิปไตยได้ การแก้อันนั้น จะต้องยึดหลักว่า จะต้องให้เป็นประชาธิปไตยให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เราละเลยประเด็นนี้ไม่ได้ สังเกตดูตลอดเวลาที่พิจารณารัฐธรรมนูญมา ไม่ว่าฉบับไหนก็ตามจะต้องเอาหลักการประชาธิปไตยขึ้นมาเป็นตัวตั้ง ก่อนทั้งนั้น ที่นี้ถามว่าหลักการประชาธิปไตยอะไรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้บ้าง ในเรื่องของเขตเลือกตั้ง หลักที่มีอยู่คือหลักความเสมอภาคซึ่งเป็นหัวใจ สำคัญของประชาธิปไตย ทุกประเทศเขาจะพูดกันถึงแต่เรื่องนี้ มีใคร

ก็ตามที่จะหยิบรัฐธรรมนูญขึ้นมาพูดก็ต้องพูดถึงหลักความเสมอภาค ว่า
 ความเสมอภาคในการลงคะแนนเสียงนั้นมีแค่ไหน แล้วก็หลักการเสมอภาค
 นั้นถ้าเรายึดเป็นหลัก ในหลักการประชาธิปไตยเขาก็ต้องบอกว่า วิธี
 การแบ่งเขตก็จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับ วิธีการแบ่งเขตเข้ามาเกี่ยวข้องกับ
 หลักการเสมอภาค วิธีการแบ่งเขตของเราก็มีทำกันทั่วโลกมีอยู่ ๒ วิธี
 เท่านั้น แบ่งเขตเพื่อที่จะให้เกิดความเสมอภาค -----

เราก็มียุทธวิธี ๑ คือวิธีแบ่งเขตละคน วิธีที่ ๒ คือแบ่งเขตละหลายคน
 หลายคนนั้นก็มียุทธวิธีที่เดียวครับ บางประเทศก็ ๗ คน บางประเทศ
 ๓ คน บางประเทศ ๕ คน แต่แบ่งเป็น ๑ เขต แต่ของไทยเราก็ใช้
 เขตจังหวัดเป็นเขตละ ๑ คนแต่เรียงเบอร์กันมาโดยตลอด มีแค่ ๒ วิธีครับ
 เวลาเราจะทำร่างรัฐธรรมนูญถ้าเราไม่หยิบประเด็นนี้มาพูดไม่ได้ครับ
 ต้องหยิบขึ้นมาพูด และสิ่งที่สำคัญก็คือในความสัมพันธ์กันวิธีปฏิบัติในเมืองไทย
 เรามันมีอยู่ให้เห็นค้ำคานอยู่แล้ว ๔ จังหวัดที่มีการเลือกตั้งแบบเขตละคน
 นั้นแหละครับ คือตัวตั้งอันหนึ่งว่ามันมีใช้กันอยู่ในประเทศไทยแล้ว ว่า
 บางจังหวัดนั้นประชาชนก็เลือกคนเดียว ลงคะแนนเขาไปลงคะแนนเดียว
 และประการที่ ๒ แล้วเราก็มีใช้กันในระดับท้องถิ่นอยู่แล้วเวลานี้ใช้มา
 เกือบ ๘ ปีแล้ว คือการเลือกตั้งสมาชิกสภา กทม. แล้วเลือกตั้งแบบ
 เขตละคน หลักการเขตละคนก็ได้เอามาใช้อยู่ในกรุงเทพมหานครแล้ว
 และก็ใช้ในจังหวัดต่าง ๆ อีก ๔ จังหวัด นี่คือที่มาครับ คนที่จะไปแก้ไข
 รัฐธรรมนูญจะเสนอรัฐธรรมนูญ ถ้ามองข้ามหรือผ่านประเด็นอย่างนี้ไป
 มันก็ไม่ได้ครับ เมื่อเป็นอย่างนั้นทางคณะกรรมการของเราก็ได้หยิบ
 ประเด็นนี้ขึ้นมาบวกกับสภาพปัญหาของทางปฏิบัติ ที่เวลานี้บั่นทอนว่าที่สภา
 การเลือกตั้งเวลานี้ ทำให้ ส.ส. เราไม่ค่อยไปดูแลชาวบ้านเท่าไรนัก
 อันนี้เสียงบ่นจากชาวบ้าน เลือกตั้งเสร็จเราก็หายกันเลย นี่คือข้อเสีย
 ของระบบที่เป็นอยู่เวลานี้ ว่าผู้แทนราษฎรเวลาเราได้รับเลือกตั้งแล้ว
 บางครั้งไม่เห็นหน้า ที่จะให้เห็นหน้าทั่วไประหว่างหมู่บ้าน ๓๐๐ - ๕๐๐ หมู่บ้าน
 ในเขตเลือกตั้งของเรานั้นมันเป็นไปได้ ลำพังเราไปเยี่ยมหมู่บ้านละ
 สัปดาห์หนึ่ง ๕ ปี ปีหนึ่งมี ๕๒ สัปดาห์ ๕ ปีมีแค่ ๒๖๐ กว่าสัปดาห์ ถ้าใน
 เขตเลือกตั้งเรามี ๒๐๐ หมู่บ้านไปเยี่ยมรอบเดียวใน ๕ ปี ไปหมู่บ้านได้
 หมู่บ้านละครั้งเดียวเท่านั้นเอง นี่คือสภาพปัญหาว่าขอบเขตของความรับผิดชอบ
 การดูแลของพวกเรานั้นมีแค่ไหน นี่ก็ต้นเหตุและที่มาว่า เวลานี้สภาพการดูแล
 ของพวกเราต่อประชาชนนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และอีกประการหนึ่ง
 ก็คือว่าเขตที่โตนั้น บางครั้งทำให้บุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถนั้นไม่สามารถ
 ที่จะไปลงได้ เพราะว่าเอาแค่เฉพาะปิดโปสเตอร์อย่างเดียว ไปวิ่งหาเสียง
 อย่างเดียว ๒๐๐ - ๓๐๐ หมู่บ้าน บางครั้งคนที่มีความรู้ความสามารถ
 จบการศึกษามาใหม่ ๆ หรือว่าเป็นหนุ่มไฟแรง ไม่สามารถลงได้ครับ
 นี่ก็เป็นวิธีการตะแกรงร่อนอีกชั้นหนึ่ง เวลานี้เราใช้ตะแกรงทางร่อนผู้

จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทน วิธีการอันนี้ก็เป็นวิธีการอีกอันหนึ่งเป็นตะแกรง
ร่อนอีกอันหนึ่งที่ทำให้ตามันถี่หน่อย เพื่อให้ได้ข้างเผือกขึ้นมาเท่านั้นเอง
ในระบบนี้ ปัญหาไม่มีอะไรมาครีบท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ เราไม่ได้
เจตนาจะหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาให้เป็นปัญหาอะไรทางการเมืองเกิดขึ้น
หาмиได้ครับ แต่มันมาจากสภาพของความเป็นจริงในอดีตว่ามันมีปัญหาอยู่
แล้วปัจจุบันมันก็ยังมมีปัญหา เราก็พยายามจะดูแลให้มัน ถ้าเป็นไปได้เรา
ก็อยากให้มันสามารถที่จะนำมาใช้ได้ แต่การให้มันมีขอบเขตจำกัด การ
ที่ต้องมาใช้ในเขตนครหลวงก่อน ก็เพราะว่าเครื่องมือเครื่องมือไม้ของ
รัฐบาลอยู่ในนครหลวงคือกรุงเทพมหานคร -----

สื่อมวลชนกลไกของสังคมที่จะควบคุมดูแลระบบการเลือกตั้งมันดี
 เพราะฉะนั้นในทางพิจารณาของคณะกรรมการเราได้พูดถึงเรื่อง
 ประเด็นที่ว่า อาจจะให้นามาทดลองมาใช้อยู่ในกรุงเทพมหานครก่อน
 แบ่งกรุงเทพมหานครออกเป็น ๓๕ เขต แล้วก็แบ่งเขตละคนใช้กัน
 แค่นี้ก่อน ในส่วนของนอกจากกรุงเทพมหานครไปอีกสักกระยะหนึ่ง
 เราก็ได้มีการถกกันถึงประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วยังมีอีกวิธีหนึ่งที่เรา
 ถกกันก็คือว่า เวลานี้เขตสูงสุด ๓ คน ถ้าอยากจะให้ประชาชนเรียนรู้
 วิธีการเลือกตั้งเขตละคนเราก็กำหนดเขต ๓ คน ให้มันเหลือแค่ ๒ คน
 สูงสุด ถ้าจังหวัดไหนที่มี ส.ส. ๕ ท่าน ก็จะต้องแบ่งเป็น ๓ เขต ถ้าใน
 ระบบปัจจุบันจะแบ่งเป็น ๒ เขต แต่ถ้าในระบบใหม่ถ้าว่าเอาสูงสุดแค่
 ๒ คนก็จะแบ่งเป็น ๓ เขต ประชาชนในจังหวัดนั้นก็เริ่มจะเรียนรู้วิธีการ
 ลงคะแนนเสียงเขตละ ๑ คน รวมทั้งเราได้พูดถึงเรื่องอย่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้เสนอมานั่น ท่านเสกสรรค์ ก็เสนอมานะเอาเขตเล็ก
 เบอร์เดียว อันนี้ก็ใช่ว่าจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสอนให้คนรู้จักลงคะแนนเดียว ให้มัน
 เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย เราได้พูดกันถึงประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ เรา
 ไม่ได้มีเจตนาจะทำให้มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นในที่นี้ เพราะฉะนั้นเรื่องที่ท่าน
 สมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า เราไม่ได้พิจารณาในเรื่องงบประมาณ ๕๐ วัน
 เราพิจารณาว่า ๕๐ วัน ที่ให้เวลาแก่สภาผู้แทนนั้น ในทางการพิจารณา
 ของเราก็คงว่ามันน่าจะเหมาะสม แต่เราไม่ต้องไปปรับปรุงเอากระบวนการ
 กลไกในการพิจารณาให้มันสั้นเข้า ๕๐ วัน กับการที่รัฐบาลไม่มีเงินไป
 บริหารราชการแผ่นดินมันเสียหาย แล้วประเด็นนี้ดู ดูไปแม้กระทั่งเวลานี้
 รัฐบาลได้ใช้อาศัยช่องว่างของรัฐธรรมนูญ ไปใช้จ่ายเงินนอกเหนือจาก
 ที่สภานิติบัญญัติหนึ่งเป็นพัน ๆ ล้าน โดยอาศัยฉบับเล็กคือกฎหมายว่าด้วย
 การเงินคงคลังเอาไปใช้เท่านั้นเอง ทำให้งบเราอาจจะอนุมัติไปแค่พันล้าน
 แต่รัฐบาลมีสิทธิใช้ตาม พ.ร.บ. เงินคงคลังถึง ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ล้านบาท
 โดยอาศัยช่องว่างของรัฐธรรมนูญ เราพิจารณากัน เรื่องประเด็นนั้น
 แต่เรายังหาข้อยุติในประเด็นนั้นไม่ได้ เรื่องที่เราพิจารณาอยู่ในมือนี้นะ
 ท่านเองก็ว่ามันเหลือหลายแล้วมากมายถ้ากองเหลือเกินจะแก้ไม่ได้แล้ว
 ถ้าขึ้นนำอีก ๑๐ ประเด็นนั้น เวลาที่คณะกรรมการดำเนินการก็คง
 จะทำได้ไม่สำเร็จ แล้วการพิจารณาแต่ละประเด็นคณะกรรมการ
 ไม่ได้พิจารณากันแบบวัน ๒ วัน ๓ วันเสร็จ ต้องศึกษาในรายละเอียด

ที่แท้จริง และถึงจะได้ออกมาเป็นมติของคณะกรรมการธิการ แล้วมติของ
 คณะกรรมการธิการก็ดำเนินการแบบประชาธิปไตยเอาเสียงส่วนใหญ่
 แม้ตัวผมเองนั้นจะไม่เห็นด้วยก็ตามที ผมก็ต้องยอมรับสภาพอันนั้น
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าถ้าเป็นเขตละคนอาจารย์ชุมพลคงจะลำบากแน่
 ลำบากครับแล้วก็ยอมรับว่าลำบาก แต่เพื่อประเทศชาติและความถูกต้อง
 ในการพัฒนาประชาธิปไตยก็จำเป็นต้องยอม อันนี้คือเจตนาและความ
 จริงใจที่คณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการเรื่องนี้ มันก็เหมือนกับเรื่อง
 อายุ ๑๘ ปี เสนอกันมาทุกครั้งตลอดเวลาเกือบ ๒๐ - ๓๐ ปี อายุ ๑๘ ปี
 เสนอมาเรื่อย กรรมการชุดนี้ก็เห็นด้วยแล้วก็เสนออีก ท่านจะรับ
 หรือไม่รับก็เป็นสิทธิของท่านที่จะตัดสินใจเอา ก็เหมือนกับเขตละคน
 ท่านจะรับหรือไม่รับก็เป็นสิ่งที่ท่านตัดสินใจตอนขณะที่ร่างกฎหมาย
 แก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมาก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณา
 ให้เข้าใจคณะกรรมการ ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่นเลย ลูกขึ้นมาคน
 ก็เท่านี้ ๒ คนก็เท่านี้ คณะกรรมการก็รู้สึกอัดอัดเหมือนกัน ชอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พันตำรวจโท

สมชาย

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
 ชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธาน ผมต้องขออนุญาตหารือ
 ท่านประธานก่อนว่า ในกรณีที่ผมได้ศึกษาในประเด็นต่าง ๆ หลาย ๆ
 ประเด็นมีโอกาที่จะอภิปรายทุกประเด็นหรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เอาเฉพาะ
 ในประเด็นนี้ก่อน ประเด็นต่อไปก็ยกมืออีกครั้งหนึ่ง

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :
 นั้นสิครับ ท่านประธาน ผมเรียนว่า ในการที่จะมาอภิปรายในสภา
 แต่ละครั้งหรือประชุมแต่ละครั้งนั้น ผมเรียนว่าผมเตรียมตัว แล้วที่นี้
 ถ้าเกิดว่ามาประเด็นเรื่อง ๆ อย่างนี้ยกไปครั้งหนึ่งได้พูดครั้งหนึ่งแล้ว
 ก็รอกันไปอีก คือท่านประธานเห็นว่าพูดไปแล้ว อย่างผมกราบเรียนว่า
 ในแต่ละประเด็นนั้นได้เตรียมตัวมาที่จะได้แสดงความคิดเห็นนี้ ท่านประธาน
 ควรจะต้องทำความเข้าใจตรงนี้สักนิดหนึ่ง เพราะที่จริงแล้วเราไม่ได้
 กำหนดว่าพูดทีเดียวหมดเลย ถ้าพูดทีเดียวหมดเลยก็จบกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวคุณสมชาย
 อย่างนี้ คุณสมชายจะพูดประเด็นไหน หลังจากประเด็นนี้แล้วคุณสมชาย
 จะพูดประเด็นไหนเดี๋ยวเขียนโน้ตขึ้นมา แล้วถ้าหากว่าไม่ได้มีการเข้าอะไร
 ก็จะชี้ให้พูด เพราะผมถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แต่ว่าก็ต้องฟังเสียง
 จากสมาชิกอื่นบ้าง ว่าควรจะไปประเด็นอื่นแล้วก็หาข้อไปเรื่อย ๆ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :
 ผมเข้าใจ แต่ผมเรียนท่านประธานว่าตรงนี้น่าจะเปิดโอกาส เพราะว่ามี
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายคนที่ได้เตรียมตัวเตรียมอะไรมาในการ
 ที่เราจะอภิปรายแต่ละประเด็น ซึ่งคิดว่าจะเป็นเนื้อหาสาระบ้าง
 ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ ท่านประธาน ที่จริงแล้วเมื่อสักครู่นี้
 ท่านกรรมาธิการก็เพิ่งลุกขึ้นมาชี้แจงท่านหนึ่ง แล้วท่านก็ประกาศว่า
 เหลืออีก ๒ ท่านที่จะต้องอภิปราย ก็รออีกสักหนึ่งอดใจรออีกสักหนึ่ง
 เพื่อจะได้ชี้แจงก็น่าจะเรียบร้อย แต่ท่านประธาน ท่านกรุณาได้บอกทาง
 ประธานคณะกรรมาธิการก็เลยลุกขึ้นมาชี้แจงขาดตอนกันไป แต่อย่างไร
 ก็ตามผมเรียนว่าใน ๑๗ นั้น มี ๑ ที่เห็นด้วย ผมกราบเรียนว่าตรงนี้
 ผมอยากจะเสนอความคิดมานานแล้ว ผมเองผมคิดว่าในเรื่องของ
 ประธานคณะกรรมาธิการที่ได้พิจารณาในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 เป็นเรื่องที่ตีมีประโยชน์มาก-----

และผมเรียนว่าตัวผมขออนุญาตต้องลุกขึ้นมาพูดตรงนี้ ทั้ง ๆ ที่เห็นด้วย
 พอบอกไม่เห็นด้วยอย่างพูด แต่ผมเรียนว่าตรงนี้ผมเห็นด้วยกรรมาธิการครับ
 อยากจะแสดงความคิดเห็นเพื่อที่จะสนับสนุนความคิดของกรรมาธิการ
 ที่พิจารณาว่าตรงนี้ เพราะว่าเดี๋ยวนี้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป สังคม
 เปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่พี่น้องประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ แล้วก็ได้
 มีการศึกษาที่ค่อนข้างจะก้าวหน้ามาก แล้วในอดีตที่ผ่านมา ๆ มา ใน
 การเลือกตั้งที่ผ่านมา ๆ มานั้น ท่านประธานเองผมถามว่าท่านประธาน
 เหนื่อยไหมครับ เขตเลือกตั้งในเขตบ้านผม ๘๐๐ กว่าหมู่บ้าน
 ท่านประธานที่เคารพ จากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งไปกลับ ๒๕๐ กิโลเมตร
 ๒๕๐ กิโลเมตร และพ่อแม่พี่น้องประชาชนที่เลือกเรามาทุ่มหวังกันมาก
 เหลือเกินว่า ทำอย่างไรที่จะได้พบปะผู้แทนราษฎรในการที่จะนำปัญหา
 ต่าง ๆ เหล่านี้เสนอให้ผู้แทนราษฎร ผมถามว่าพวกเราได้ไปเยี่ยมเยียน
 และได้พบปะทุกหมู่บ้านไหม ได้รับความทุกข์เขามาทุกหนทุกแห่งหรือไม่
 แน่แน่นอนที่สุดเราคงทำไม่ได้อย่างนั้น แต่นั่นคือความมุ่งหวังที่เราอยากจะ
 ให้เราในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการ และแน่นอนที่สุดครับ
 ท่านประธาน เพื่อนสมาชิกหลายคนได้พูดแล้วว่าถ้าหากเราเลือกตั้งกัน
 อย่างในอดีตที่ผ่านมา นั้น แบ่งเขตเรียงเบอร์ ความสามัคคีในพรรคก็ดี
 การสร้างระบบพรรคก็ดี ความมั่นคงแข็งแรงในพรรคนั้นเกิดขึ้นหรือไม่
 ตรงนี้เราต้องพูดกันอย่างชัดเจน แม้กระทั่งพรรคเดียวกันเขตเดียวกัน
 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเดียวกันก็มีปัญหาโดยตลอด นั่นคือลักษณะ
 แนวทางที่มันเป็นอย่างนั้น มันเอื้ออำนวยอย่างนั้นก็ต้องเกิดอย่างนั้น
 เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่าพรรคการเมืองยังไม่เข้มแข็ง เกิดจาก
 ความไม่สามัคคีไม่ปรองดอง เกิดจากการจัดการเลือกตั้งที่ไม่ถูกต้อง
 ตามแบบฉบับแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้น ผมถามนิดหนึ่งถ้าหากว่าพรรคการเมือง
 ไม่เข้มแข็งเราจะไปบริหารประเทศชาติบ้านเมืองได้อย่างไร นั่นคือ
 สิ่งที่สำคัญ ถ้าหากว่าผมเปรียบ ผมเปรียบประเทศชาติเหมือนบ้าน
 ลึกหลังหนึ่ง แน่แน่นอนที่สุดพรรคการเมืองก็คือเสาหลักของบ้านหลังนั้น
 ผู้แทนราษฎรก็คือ ชื่อ คาน ของบ้านหลังนั้น ถ้าหากว่าเสาไม้ผุแล้ว
 เสาไม้ผุแล้ว เสาไม้ผุแล้วแล้วไม่มีความสามัคคี ผมอยากจะถามว่า
 บ้านหลังนี้พังไหม จะอยู่ได้ไหม ผู้แทนราษฎรอยู่ได้หรือเปล่า คนในบ้านนั้น
 อยู่ได้หรือไม่ บ้านเมืองอยู่ได้ไหม ประเทศชาติอยู่ได้หรือไม่ แต่ใน

เวลาเดียวกัน ขณะนี้ที่เป็นปัญหาอยู่ที่ระบบการเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็น
 อย่างนี้ เพราะฉะนั้นตรงนั้นมันไม่ได้สร้างความมั่นคงแข็งแรงของ
 พรรคการเมืองเลย หรือว่าพรรคการเมืองแต่ละพรรคที่เห็นอยู่ในขณะนี้
 ก็เพียงแต่มุ่งหวังว่าทำอย่างไรที่จะให้ผู้แทนราษฎรเข้ามามากที่สุด
 ทำที่จะมากได้ โดยไม่ได้คำนึงถึงคุณภาพของคนในพรรคอย่างนั้นหรือ
 แต่ผมเองนั้นผมเรียนว่าพวกเราทุกคนนั้นมีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ
 กันทั้งนั้นแหละครับ ทัดเทียมกัน ไม่ได้ห่างกันมากมาย แต่มีความจำเป็น
 เหลือเกินที่จะต้องเลือกเอาคนที่มีคุณภาพที่สุด เพราะว่าผู้แทนราษฎรนั้น
 มีคุณค่าอย่างมหาศาลต่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับผมเรียนว่า
 มีความจำเป็นมากที่จะต้องให้พ่อแม่พี่น้องประชาชนได้ชี้ชัดลงเลยว่า
 คนไหนดีที่สุดสำหรับเขา เพราะฉะนั้นตรงนั้นผมถึงพูดว่าผมมีความคิด
 อย่างนี้ จะแตกต่างกว่าใครนั้นผมเองผมเรียนว่า นั่นเป็นเรื่องของ
 ความคิดของแต่ละคน แต่ผมเรียนว่าตรงนี้จะครับจำเป็นเหลือเกิน
 ที่จะต้องพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งเสียใหม่ เอาละครับ
 อย่างที่ท่านว่าเขตละคน เขตละคน อาจจะเห็นเขตหนึ่ง ๒ คน ๓ คน
 ก็แล้วแต่ นั่นเป็นเรื่องที่น่ายินดี เพราะมันสร้างระบบพรรคให้มั่นคงแข็งแรง
 ตรงนี้ต่างหากที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังกรรมาธิการว่า ทำไม
 ผมถึงเห็นด้วยว่า ในระบบการเลือกตั้งอย่างนี้น่าจะมาถึงบ้านเราแล้ว
 เราอย่าไปคิดว่าเรื่องตรงนี้เป็นสิ่งต่างก็เมื่อไรก็ได้ ผมถามว่าเขตใหญ่ ๆ
 เลือกตั้งกันอยู่ในอดีตที่ผ่านมาต้องใช้สแตงค์กันหรือไม่ ในเมื่อมันต้องใช้
 เหมือนกันทำไมไม่เลือกแนวทางที่ดีที่สุดให้พ่อแม่พี่น้องประชาชนนั้น
 ได้ตัดสินใจ ในลักษณะแนวทางเดียวกันทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้การ
 เปลี่ยนแปลงอะไรก็แล้วแต่ ผมเชื่อได้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องเกิด
 แนวทางที่ดีกว่า ถ้าเปลี่ยนแล้วไม่ดีกว่าคงจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก
 นานอน และผมเชื่อได้ว่าจากการรวมกำลังความคิด สติปัญญาทั้งหลายแหล่ง
 ของทางท่านกรรมาธิการนั้นเป็นเรื่องที่หาได้ยากมาก เมื่อมารวมใน
 จุดเดียวกันแล้ว ผมเชื่อได้เลยว่าการขยายทางความคิดนั้นน่าจะมีประโยชน์
 เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงตรงนี้น่าจะสร้างภาพใหม่ ๆ ให้กับประเทศ
 ของเรา สภาผู้แทนราษฎรของเราในการที่จะสร้างคนที่มีคุณภาพเข้ามาสู่
 สภาแห่งนี้ เราพูดกันเสมอว่าเราเห็นผู้แทนคนไหนเป็นอย่างโน้น ผู้แทน
 คนนี้เป็นอย่างนี้ หลายยุคหลายสมัยก็พูดกันมาอยู่อย่างนี้ แต่ในเวลาเดียวกัน

แนวทางในการเลือกตั้งเป็นอย่างไร ผมถามว่าเราจะได้เลือกคนดีที่สุดได้อย่างไร แต่แน่นอนที่สุดท่านอาจจะพูดมาว่า ๑. เป็นอย่างนี้ปล่อยให้เขาเลือก ๒. อย่างนี้ปล่อยให้เขาเลือก ๓. อย่างนี้ อันนั้นก็เป็นแนวทางที่ถูกต้อง แต่อันไหนถูกต้องชัดเจนกว่า ผมถึงอยากจะกราบเรียนเอาไว้ เอาละครับท่านประธานถึงผมจะเห็นด้วย ท่านเคยพูดเอาไว้ว่า ถ้าเห็นอย่าอภิปราย แต่มันเป็นสิ่งที่ผมจะต้องมาแสดงความคิดเห็นว่าผมเริ่มจากตรงนี้จริง ๆ ว่าผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการในการที่จะพิจารณาแก้ไข ในเรื่องการเลือกตั้งให้เป็นเขตละคนหรือเขตละ ๒ คน ก็แล้วแต่ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
คุณสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ครับ เดี่ยวเอาคุณสมศักดิ์ก่อน คุณพินิจ
ได้พูดแล้วใช่ไหม ไม่เป็นไรเดี๋ยวเอาคุณสมศักดิ์ก่อนครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ให้มีความเห็นนอกเห็นใจท่านคณะกรรมการ
วิสามัญชุดนี้เป็นอย่างมาก ที่ท่านสมาชิกแต่ละท่านเมื่อได้ลุกขึ้นมาอภิปราย
ในประเด็นต่าง ๆ นั้น ในส่วนที่เห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการ
ไม่ได้มีการติติงหรือกล่าวตำหนิใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ในทางตรงกันข้าม
ถ้าหากมีบางประเด็นที่มีความเห็นขัดแย้งกัน ทางท่านสมาชิกข้างล่าง
ทั้งหมด ๓๖๐ ท่าน ก็อาจจะกล่าวติติงแสดงความคิดเห็นให้กับทาง
กรรมาธิการ -----

การแสดงความคิดเห็นในลักษณะติดังนั้น กระผมอยากจะกราบเรียน
 ต่อท่านกรรมาธิการทั้งหลายว่าเป็นการติดังเพื่อนำไปสู่ทสรูปก่อนที่
 พวกเราทั้งหลายทั้งสภาแห่งนี้ ๓๖๐ คนจะได้พากลับไปสู่พรรคการเมือง
 ที่ตัวเองสังกัดอยู่ แล้วนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ฉบับพุทธศักราช ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นมาในสมัยภายใต้
 ร่มเงาของเผด็จการ รสช. เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนต่อท่านกรรมาธิการ
 ให้มีความอดทนอดกลั้นเพื่อชาติบ้านเมืองเพราะไหน ๆ ท่านก็ได้ถูก
 เสนอชื่อให้เป็นกรรมาธิการเพื่อมาทำงานใหญ่ของชาติบ้านเมืองแล้ว
 ขอให้อดทนเพื่อชาติเถิดครับ สำหรับผม ๒ วันที่ผ่านมานั้น ไม่ได้ลุกขึ้น
 แสดงความคิดเห็น เนื่องจากใน ๑๘ ประเด็นนั้นมีความเห็นไปใน
 ทิศทางเดียวกับท่านกรรมาธิการ มาวันนี้มาในประเด็นที่ ๑๙ เกี่ยวกับ
 เรื่องการแบ่งเขตเลือกตั้ง ผมเองออกจะรู้สึกเข้าใจสับสนสักนิดหนึ่ง
 ต่อคำว่า ความเสมอภาค ที่ท่านประธานคณะกรรมการได้เสนอไป
 ความเสมอภาคนั้นในความรู้สึกของผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ความรู้สึก
 ของประชาชนในเขตพื้นที่เลือกตั้งนั้นความเสมอภาคในความรู้สึกของเขา
 ก็คือความเสมอภาคในการที่จะได้มีโอกาสไปใช้สิทธิ์ไปใช้เสียงในการ
 เลือกตัวแทนของตนในแต่ละเขตจังหวัดและในแต่ละเขตพื้นที่เลือกตั้ง
 ผมเองอยู่จังหวัดอ่างทอง ได้มีโอกาสสัมผัสใกล้ชิดกับราษฎรในเขต
 จังหวัดอ่างทอง เขารู้ดีว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในเบื้องต้น
 ก่อนกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุด กำหนดอัตราว่าประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน
 มีสิทธิเลือกผู้แทนราษฎรได้ ๑ คน จังหวัดอ่างทองมีประชากร ๒๘๐,๐๐๐
 กว่าคน เขาก็รู้สิทธิ์ว่าตัวเองสามารถเลือกได้ ๒ คน ในมุมกลับกัน
 ราษฎรในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดพิจิตร จังหวัดที่มีสิทธิเลือกผู้แทน
 ได้คนเดียว ราษฎรในเขตจังหวัดนั้นก็ตระหนักดีว่าตัวเองสามารถเลือก
 ได้แค่หนึ่งเดียว ไม่ได้คิดถึงความเหลื่อมล้ำ ไม่ได้คิดถึงความได้เปรียบ
 เสียเปรียบในประเด็นที่จะเลือกผู้แทน^{ราษฎร}อีกมา ๑ คน ๒ คน หรือ ๓ คน
 เพราะฉะนั้น ประเด็นที่เรามองถึงเรื่องความเสมอภาคว่าอยากจะให้
 แต่ละเขตเลือกตั้งนั้น ได้มีสิทธิเลือกผู้แทน^{ราษฎร}ได้เพียง ๑ ท่าน ต่อ ๑ เขต
 เลือกตั้งนั้น กระผมเห็นว่าเป็นการลดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ในทางอ้อม เป็นการลดรอนสิทธิเสรีภาพอย่างไร ลดรอนสิทธิเสรีภาพ
 ในแง่ที่ว่า ผมยกตัวอย่าง ในเขตที่มีโอกาสเลือกสมาชิกสภาผู้แทน
 ได้ ๓ ท่านในเขตนั้นประชาชนอาจจะเลือก ๓ ประการ ประการแรก
 เมื่อเห็นว่าผู้สมัครเลือกตั้งในเขตนั้นคนที่ ๑ เป็นคนดี ประการที่ ๒
 อาจจะเลือกเนื่องจากนโยบายพรรคของผู้สมัครในเขตเลือกตั้งนั้น
 เป็นนโยบายที่ตัวเองมีความเชื่อมั่นว่า เมื่อเลือกพรรคนี้ไปแล้วสามารถ
 ที่จะมาแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อน สามารถที่จะสร้างคุณูปการให้กับตน
 ในเขตพื้นที่เลือกตั้งนั้นได้ และการเลือกตั้งประเด็นที่ ๓ ที่จะเลือกนั้นก็
 อาจจะเลือกมาจากผลประโยชน์บ้าง อาจจะเลือกมาจากถูกบังคับอยู่บ้าง
 อาจจะเลือกมาจากแง่บุญคุณความผูกพันบ้าง เพราะฉะนั้นการที่ประชาชน
 ในแต่ละเขตเลือกตั้งสามารถเลือกผู้แทนได้เกินกว่าเขตละ ๑ คนนั้น
 เป็นการให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างทั่วถึงในการที่จะมีได้โอกาส
 เลือกคนดีบ้าง พรรคดีบ้าง เลือกในแง่บุญคุณบ้างผมจึงเห็นควรว่า
 ในขณะนี้เรายังไม่สมควรที่จะแบ่งให้เป็นเขตเลือกตั้งเล็ก ๆ แล้ว
 ขอยกออกไป-----

อีกเหตุผลหนึ่งที่กระผมมองด้วยความเป็นห่วง มองด้วยความเป็นไทย
 ที่ทางกรรมาธิการนั้นอ้างอยู่เสมอว่าได้ไปดูงานจากประเทศต่าง ๆ
 และได้ศึกษาแนวโน้มจากประเทศต่าง ๆ จำนวนตั้งเกือบ ๑๐๐ ประเทศ
 ว่าในขณะนี้เรามีการเลือกตั้งเขตละ ๑ คนทั้งหมดผมอยากจะทราบเรียน
 ให้ทางกรรมาธิการได้มองย้อนกลับไปว่าสังคมไทยเรากับสังคม
 อารยประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นเหมือนกันหรือว่าแตกต่างกันอย่างไร
 สังคมไทยนั้นเราเริ่มต้นขึ้นมาจากประชาธิปไตยหรือกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 แบบไทย ๆ เราเลือก เรากำหนดตัวบุคคลกำหนดเขตเลือกตั้งจากพื้นฐาน
 จากสำนึกของคนที่อยู่ในประเทศไทยในขณะที่ต่างประเทศ ในอารยประเทศต่าง ๆ
 นั้นเขามีความพร้อม เขามีการแบ่งเป็นบล็อก (Block) เขตเลือกตั้ง
 เมื่อจะจัดแบ่งเขตเลือกตั้งอย่างไรนั้น เขามีความพร้อมอยู่แล้ว พอกำหนด
 ว่าจะกำหนดเขตเลือกตั้งอย่างไร เขามีบล็อก เขามีตัวเลขกำหนดตายตัว
 ในการที่จะกำหนดคน กำหนดเขตแต่ของไทยเราในขณะนี้เรายังไม่เริ่มต้น
 ตรงจุดนั้น เรามาเริ่มต้นจากความเป็นประชาธิปไตยแบบไทย ๆ เอาละตรงนี้
 เขตนี้ประชากรน้อยหน่อย ๒ คน มากหน่อย ๓ คน น้อยหน่อย ๑ คน เรามา
 กำหนดกันอย่างนี้ตั้งแต่เริ่มแรก ครั้นพอมมาถึงในขณะนี้การดำเนินการเลือกตั้ง
 กำลังเข้ารูปเข้ารอย ประชาชนเริ่มตื่นตัวให้ความสนใจกับการเลือกตั้ง
 ในแต่ละครั้ง ดังที่เราจะเห็นว่าตัวเลขอัตราของผู้มาใช้สิทธิการ
 เลือกตั้งนั้น นับวันจะทวีคูณเป็นตัวเลขที่สูงขึ้นจนอยู่ในขั้นที่น่าพอใจ
 ในบางจังหวัด ในต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้กระผมจึงยังมอง
 ไม่เห็นว่า ถ้าหากว่าเราจะกลับไปทำตามแบบอย่างของอารยประเทศ
 ด้วยการแบ่งเป็นเขต เขตละ ๑ คน แล้วจะได้อะไรขึ้นมา แล้วสิ่งที่
 ผมมองเป็นห่วงมากที่สุดอย่างที่ทำนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้มองกันด้วย
 ความเป็นห่วงว่า คนดี ๆ ที่เขาจะกล้านลงมาสมัครผู้แทนราษฎร ถ้าหากว่า
 เรามาแบ่งเขตเลือกตั้งเป็นเขตละ ๑ คนแล้ว ทุกคนนั้นรู้ดีว่าตัวเอง
 จะสามารถฝ่าคลื่นผืนลมต่อสู้กับกระแสต่าง ๆ ในเขตเลือกตั้งได้อย่างไร
 ในสภาพสังคมปัจจุบันเราต้องยอมรับว่า การเลือกตั้งนั้นมืองค์ประกอบ
 ต่าง ๆ มากมาย มิใช่องค์ประกอบเพียงตัวผู้สมัครเพียงอย่างเดียว
 มิใช่มืองค์ประกอบเพียงชุดประเด็น เพียงนโยบายของพรรคการเมือง
 เหล่านั้นเพียงประเด็นเดียว เดียวกันนโยบายของพรรคเป็นส่วนหนึ่ง

ตัวผู้สมัครนั้นเป็นส่วนหนึ่ง แล้วปัจจัยต่าง ๆ ในการที่จะมาเป็นองค์ประกอบในการชี้ให้ประชาชนเลือกตั้งนั้นก็ใช่อีกองค์ประกอบหนึ่ง ถ้าเราแบ่งเขตเลือกตั้งให้เล็ก ผมยกตัวอย่าง ในเขตบางพื้นที่ที่มีกำนัน มีสมาชิกสภาจังหวัด หรือมีผู้มีอิทธิพลในเขตพื้นที่นั้น สามารถคุมได้แต่เฉพาะในเขตเลือกตั้งเป็นเขตเล็ก ๆ ซึ่งมีประชากรอยู่อย่างหนาแน่นแล้วอะไรจะเกิดขึ้น คนที่มีความรู้ คนที่มีความสามารถ คนที่มีความตั้งใจจริง โอกาสที่จะได้รับการเลือกตั้งนั้นไม่มี และเมื่อไม่มีลงเลือกตั้งก็รู้สึกไม่ได้เกิดความท้อถอย เกิดความท้อแท้ บุคลากรต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองต่อไปนั้น ผมคิดว่าก็คงจะหมดไป แต่ในลักษณะเดียวกันถ้าเปิดเขตกว้าง เขตหนึ่ง ๒ คน ๓ คน ตามจำนวนของประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนหรือมากกว่านั้นเป็นเขตใหญ่ก็มีโอกาสเลือกเอาละคนนี้เลือกเพราะอิทธิพล คนนี้เขาเป็นคนดี กระทบเชื่อมั่นว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นแนวทางในการชักจูงให้ผู้คนที่ต้องการจะทำงาน เสียสละรับใช้ชาติบ้านเมือง แล้วกำลังทรัพย์ กำลังบารมี กำลังอำนาจต่าง ๆ ยังไม่มี มีแต่ศรัทธาและอุดมการณ์ต่อประชาธิปไตยนั้น เขาจึงจะกล้าโดดเข้ามาเล่นการเมืองด้วยหนทาง ด้วยระบอบของประชาธิปไตยที่ถูกต้องและตรงกับเจตนารมณ์อย่างที่เราทั้งหลายได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ จาก ๒ - ๓ ประเด็น ที่ผมได้นำมากราบเรียนต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ กระทบมิได้มีความคิดเห็นเพื่อโต้แย้งหรือแสดงความไม่เห็นด้วยต่อคณะกรรมการการวิสามัญ กระผมตระหนักและเข้าใจดีว่าท่านได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจทำงานกันมาหลายสิบวัน ทำงานกันมาหลายเดือน เพื่อต้องการที่จะเห็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งพวกเรากำลังจะนำไปสู่การแก้ไขใหม่นั้นเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นผมจึงได้กราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงพล โกวิทศิริกุล และมาท่านทรงธรรม ผมคิดว่าประเด็นนี้เราน่าจะจบแค่นี้แล้วไปประเด็นอื่น สำหรับท่านที่ยังยกมืออยู่ เพราะขณะนี้ผู้อภิปรายในประเด็นนี้ ๒๑ ท่านแล้ว แล้วเราได้ใช้เวลาเกือบ ๖ ชั่วโมง เพิ่ง ๒ ประเด็น เพราะฉะนั้นผมต้องขอความกรุณา ท่านทรงพล และคุณทรงธรรม

นายทรงพล โกวิทศิริกุล (หนองคาย) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทรงพล โกวิทศิริกุล
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย จากพรรคประชาธิปัตย์ สำหรับ
 ตัวกระผมมีความเห็นพ้องกับทางคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 เกี่ยวกับการเลือกตั้งเขตละ ๑ คน หรือ วัน แมน วัน โหวต ตามที่ท่าน
 ประธานกรรมการได้ชี้แจงมา อาทิเช่น สิทธิเท่าเทียมกันของเขตเลือกตั้ง
 แต่ละเขตทั่วประเทศไทย ประชาชนสามารถเลือกผู้แทนของตัวเอง
 ได้เขตละ ๑ ท่าน เท่าเทียมกันทุกเขตประเด็นนี้ผมเห็นด้วย สำหรับประเด็น
 ที่ว่ามีเวลาให้กับประชาชนเพิ่มขึ้นก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะทุกวันนี้
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในเขตละ ๓ ท่านไม่สามารถที่จะออกพื้นที่
 ให้ความดูแลประชาชนได้ทั่วถึง แต่ละพื้นที่มีหมู่บ้านไม่ต่ำกว่า ๖๐๐ - ๗๐๐
 หมู่บ้าน โดยเฉพาะสมาชิกสมัยนี้คือ ๓๕/๒ เราประชุมปีละ ๒ ครั้ง
 อาทิตย์ละ ๒ วัน วัน ๆ ถ้าเกิดอยู่ต่างจังหวัดก็ต้องไป ๆ มา ๆ เวลาที่
 จะอยู่ใกล้ชิดประชาชนรับทราบปัญหาจากประชาชน หรือติดต่อบุคลากรใน
 พื้นที่ต่างจังหวัดก็ค่อนข้างจะมีน้อย ประเด็นนี้ผมก็เห็นด้วยกับท่านประธาน
 กรรมการเหมือนกัน สำหรับประเด็นต่อไปสามารถผลักดันงบประมาณลง
 ในพื้นที่ของเขตการเลือกตั้ง เขตละ ๑ คนได้มากขึ้น ส่วนนี้ก็เป็นส่วนที่สำคัญ
 การที่สามารถผลักดันงบประมาณลงในเขตพื้นที่การเลือกตั้งเป็นสิ่งที่ราษฎร
 ในเขตเลือกตั้งแต่ละเขตมีจุดประสงค์มีความตั้งใจที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ของแต่ละเขตของแต่ละประชาชนนั้นหางบประมาณหรือผลักดันงบประมาณ
 มาช่วยเรื่องแหล่งน้ำถนนหนทาง หรือไฟฟ้า หรือปัญหาต่าง ๆ นานาที่ราษฎร
 มีและไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวของเขาเองได้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ของเขาช่วยผลักดันและแก้ปัญหาให้ ถ้าเราสามารถลดพื้นที่ความรับผิดชอบ
 ของ ส.ส. แต่ละคนลงมาได้เหลือเขตละ ๑ คน กระผมเห็นพ้องกับ
 ท่านประธานกรรมการ เราก็สามารถจะดูแลพื้นที่เราได้ใกล้ชิดและ
 ทั่วถึงขึ้นก็จะเป็นผลดีกับราษฎรในเขตเลือกตั้งนั่นเอง สำหรับประเด็นการเลือกตั้ง
 ถ้าเกิดสมมุติว่าเขตละ ๓ คนสมาชิกในพรรคเดียวกันเองก็ยังไม่มีความไว้วางใจ
 ซึ่งกันและกันในการหาเสียง ต่างคนก็ต่างหา ส่วนมากก็จะเป็นลักษณะอย่างนั้น
 ในพื้นที่บางพื้นที่ผู้สมัคร ๓ คนก็จริงใน ๑ เขต แต่เวลาติดโปสเตอร์หาเสียง
 ก็ต่างคนต่างคิดผมว่าทางที่ดีที่สุดเป็นเขตละ ๑ คนจะดีที่สุด คนที่มีเงินน้อย
 หรือมีฐานะที่ปานกลางก็สามารถเสนอตัวเข้ามารับการเลือกตั้งได้โดยไม่ต้องลงทุน

ในการติดโปสเตอร์ให้ทั่วถึง บางครั้งในการติดโปสเตอร์พื้นที่กว้างขวาง
ผู้สมัครเองไม่สามารถมีทุน หรือไม่สามารถที่จะออกไปในพื้นที่นั้นได้
โดยเฉพาะผู้สมัครใหม่จะมีปัญหามาก สำหรับประเด็นเขตการเลือกตั้ง
เขตละ ๑ คนนี้ผมเห็นด้วยกับท่านประธานกรรมาธิการ ผมสนับสนุนใน
เงื่อนไขนี้ และผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานสภาว่าเราพิจารณามา
ก็นานพอสมควรตามที่ท่านได้กล่าวมาสักครู่นี้ และประเด็นเริ่มช้า ๆ
กันแล้ว ขอให้ท่านช่วยพิจารณาไปประเด็นต่อไปด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เสียงราย) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ประเด็น
การเลือกตั้ง กำหนดการเลือกตั้ง เขตเลือกตั้ง สำหรับตัวกระผมเอง
ไม่เคยหวังวิตกว่าจะเลือกตั้งในเขตใดอย่างใด ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒
ผมสมัครผู้แทนราษฎรครั้งแรกในชีวิต ในนามพรรคประชาธิปัตย์ ในจังหวัด
เชียงราย ซึ่งขณะนั้นมีจังหวัดพะเยารวมอยู่ด้วย มีทั้งหมด ๑๖ อำเภอ
กับ ๑ กิ่ง เป็นแบบเรียงเบอร์ทั้งจังหวัด ปรากฏว่าผมในฐานะหัวหน้าทีม
ปีนั้นเชียงรายมีผู้แทนทั้งหมด ๘ คน ผมนำทีมพรรคประชาธิปัตย์มาได้ ๗ คน
ขาดไป ๑ คนพรรคสหประชาไทยเป็นผู้ได้แต่โงงเพราะนับคะแนนถึง ๒ วัน
ประชาชนทั้งหมดรวมไปกระที่บหอประชุมที่กำลังนับคะแนนอยู่ โดยอ้างว่า
มาจากอำเภอปงยังไม่มา จากนั้นมาก็มีการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต แยก
จังหวัดพะเยาออกไป แล้วก็มีผู้มีอิทธิพลในขณะนั้นเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
ย้ายมาเป็นรองอธิบดีและก็เป็นอธิบดีเกษียณอายุลงสมัครรับเลือกตั้ง ใช้
อำนาจหน้าที่ไปแบ่งเขตของอำเภอหนึ่ง ซึ่งเป็นฐานคะแนนผมออกไป
ผมก็สู้กลับมาจากกระทั้งฮึดมาเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นผม
ไม่มีความจำเป็นที่ว่าจะเกรงกลัวใด ๆ ทั้งสิ้น แบ่งเขต รวมเขต หรือ
อย่างไรก็ตามแต่ ไม่ว่าจะเป็นรวมเขตทั้งจังหวัด ผมก็เอา เอาสิทธิ
กรรมาธิการจะเอาอย่างนั้น หรือจะเอาอย่างนี้ก็ได้อ

ผมก็ยังไม่วางใจ แต่ที่นี้ผมลุกขึ้นมาอภิปรายทำไม ในเมื่อไม่วางใจ ผมอยากจะ
มาชี้แจงแสดงเหตุผลให้เพื่อนสมาชิก ผมยกมือตั้งแต่ต้นแล้วแต่ไม่ขึ้น ผมก็
เลยออกไปอยู่ข้างนอก ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลของคณะกรรมการมาธิการ
ที่ไปดูงานต่างประเทศอยู่ในรายงานการประชุม ผมก็นั่งอ่าน ท่านไปดูหลาย
ประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ผมขออ่านประเทศเดียวครับ โดยเฉพาะ
ประเทศอังกฤษที่ท่านเอามาอ้าง ในประเทศอังกฤษนั้นมีเขตเลือกตั้งทั้งหมด
จำนวน ๖๕๑ เขต โดย ๗๒ เขตเลือกตั้งในสกอตแลนด์ ๓๘ เขตในเวลส์
และ ๑๗ เขตในไอร์แลนด์เหนือ และที่เหลือ ๕๒๘ เขต เป็นเขตเลือกตั้ง
ในอิงแลนด์หรืออังกฤษ อันนี้จะเอามาเปรียบเทียบกับประเทศไทยไม่ได้ มัน
หลายเชื้อหลายชาติเขาถึงได้ทำเป็นอย่างนี้ ประเทศของเรามีภาคเหนือ
ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ ภาคเหนือก็พูดเหนือ ภาคอีสานก็พูดอีสาน
ภาคใต้ก็พูดใต้ ไม่ว่าเราจะเป็นไทยพุทธ ไทยมุสลิม หรือคริสต์ชน
เราเป็นคนไทยด้วยกันอยู่ภายใต้ร่มธงไทยด้วยกัน อยู่ภายใต้เศวตฉัตร
ด้วยกัน เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งเราจะไปแบ่งแยกอย่างอังกฤษไม่ได้
เพราะอันนี้เขาหลายเชื้อชาติ ท่านประธานที่เคารพ เราจะมาเอาตัวอย่าง
ต่างประเทศมันไม่ได้ ที่ผมจะอภิปรายเพิ่มเติมก็เห็นว่า ในการเลือกตั้งถ้า
กำหนดเขตละคนผมก็ลง ผมก็ไม่กลัว ผมก็ยังสบาย ท่านประธานที่เคารพ
ในเขตเลือกตั้งของผมมี ๕ อำเภอ ผมขอยกตัวอย่างนะครับ คืออำเภอเมือง
อำเภอแม่จัน อำเภอแม่สาย และอำเภอเชียงแสนติดเขตพม่า ลาว เฉพาะ
อำเภอเมืองอำเภอเดิขามีประชากรทั้งหมด ๑๙ ตำบล ๒๕๖ หมู่บ้านขณะนี้
แบ่งเป็นกิ่งอำเภอแม่ลาวไปเสีย ๕ ตำบล มีประชากรทั้งหมด ๒๐๐,๐๐๐
กว่าคน ในจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนนี้มีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ คน
รอบนอก ๑๐,๐๐๐ คน ในเขตเทศบาลอีก ๓๐๐,๐๐๐ คน รวมแล้วทั้งเขต
ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน กับเกือบ ๕๐,๐๐๐ คะแนน ทุกครั้งที่ผมลงเลือกตั้ง
ผมได้ถึง ๕๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ คะแนน ถ้าในกรณีอย่างคณะกรรมการทำ
อำเภอเมืองกับอำเภอแม่ลาวนี่จะเป็นเขตหนึ่ง แบ่งเหลือไปอีกประมาณ
๕๐,๐๐๐ คน ในจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ คน ในจำนวนนั้นผมจะกลายเป็นผู้แทน
เขตอำเภอเมืองครึ่งหนึ่งกับกิ่งอำเภออีกครึ่งหนึ่ง ศักดิ์ศรีและความรู้สึกตาม
รัฐธรรมนูญผมอยู่ตรงไหน ในฐานะที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่าผมเป็นผู้แทนปวงชน
ชาวไทย -----

เป็นผู้แทนของคนทั้งประเทศ แต่คนหยิบมือเดียวที่เลือกผมมา ฐานะผม
ไม่ผิดอะไรไปกับ ส.จ. เลย ไม่ต้องเป็นผู้แทน เป็น ส.จ. เสียไม่ดีหรือ
มาเป็นผู้แทนทำงานเพื่อประเทศชาติ แต่คนหยิบมือเดียวเลือกผม และ
คนแม่สายละครับ คนเชียงแสน คนแม่จันทน์ที่เขาอยากจะเลือกผมมา
เขาก็หมดโอกาสที่จะเลือกผม อันนี้ต่างหากครับ เพราะฉะนั้นจำเป็น
อะไรกรรมมาธิการมาคิดถึงปัญหานี้ ท่านประธานที่เคารพ เอาละไม่พูด
ถึงผมละ ผมอย่างไรก็ได้จะเขตเดียวคนเดียวก็ได้ จะรวมเขตเบอร์เดียว
ก็ได้ ๓ คนเบอร์เดียวก็ได้ หรือจะ ๓ จังหวัดเรียงเบอร์ก็ได้ ผมรู้ทั้งนั้น
ผมไม่กลัว แต่ปัญหาพูดถึงคนอื่น สมมุติท่านประธาน สมมุติอำเภอเมือง
ที่ผมยกตัวอย่าง ผมไม่จำเป็นต้องยกตัวอย่างอื่น ต้องยกตัวอย่างจังหวัด
เชียงราย มีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน รวมทั้ง
ในเขตเทศบาล สมมุติว่าผมเป็นเจ้าของกินรวบ สมมุติละครับ ผมไม่ได้
เป็น ผมเป็นเจ้าของกินรวบ แต่ผมมีโทษ คนเดินโทษของผมอยู่ทุกหมู่บ้าน
ผมอยากเป็นผู้แทนขึ้นมา แต่ผมไม่มีโทษของผม อำเภอแม่จันคนเดินโทษ
ไม่มี แม่สายผมไม่มี เชียงแสนผมไม่มี แต่ผมเป็นเจ้ามือกินรวบใหญ่ใน
อำเภอเมือง ผมมีคนเดินโทษของผมทุกหมู่บ้าน ผมก็เอาคนเดินโทษนี้แหละ
เป็นหัวคะแนนครับท่านประธาน เอาเงินไปจ่ายงวดนี้ใครถูกจ่ายไม่อื่น
จ่ายเพิ่ม หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นไปได้ไหมท่านประธานว่า ต่อไป
เราจะไม่มีเจ้ามือกินรวบมาเป็นผู้แทนราษฎร ท่านกรรมมาธิการคิดถึง
ปัญหานี้ไหม อันนี้ต่างหากละครับ และอีกประเด็นหนึ่ง ถูกต้องในจังหวัด
ระยอง ในจังหวัดสุล ในจังหวัดภูเก็ต เลือกได้คนเดียว นั้นเขารู้แล้ว
เลือกได้คนเดียวเขาต้องสู้กัน เขาไม่มีฆ่ากัน แต่ในการถืออย่างกระผมได้
กราบเรียนให้รู้ ในกรณีอย่างที่ผมได้กราบเรียนว่าในจังหวัดของผม
ในเขตของผม ผมจะออกหาเสียงไม่ได้เลย ออกหาเสียงไม่ได้เพราะอะไร
เก็บทรงธรรมคนเดียวเท่านั้น คนที่ ๒ ที่ ๓ ได้เป็นผู้แทน เดียวนี้เขา
ไม่ใช่อีกแล้ว อุบัติเหตุ ๑๐ ล้อ ยิ่งสมัยนี้มีวิทยุมือถือ มีโทรศัพท์มือถือ
ออกตอนไหน เวลาไหน รกสิอะไร ๑๐ ล้อรออยู่แล้ว เล่นมาที่โครมเดียว
เท่านั้นอุบัติเหตุ เพราะฉะนั้นอันตรายที่สุด เพราะฉะนั้นเราเป็นผู้แทนราษฎร
เราต้องคิดว่าเราเป็นผู้แทนของ ^{ประชาชน} แต่แบ่งเขตเราก็ยังมีความรู้สึก
ท่านประธานเคยได้ยินไหมในสภา ผมพูดในสภาผมไม่เคยคิดเลยว่า
ผมเป็นผู้แทนเขตนั่นเขตนี่ ผมพูดในสภา เรียนท่านประธานที่เคารพ

ผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ผมเคยพูดไหมว่าเขต ๑ เขต ๒ เขต ๓ ทำไมผมไม่พูดถึงเขต ๑ ซึ่งผมเป็นผู้แทนเขต ๑ เพราะผมมีความสำนึกว่า ผมเป็นผู้แทนของคนเชียงรายทั้งจังหวัด ทุกวันนี้ผมรับแขกทุกวันจันทร์ เขามาหาผมหมดไม่ว่าเขต ๒ เขต ๓ มาหมด ผมรับหมด นั่นคือความสำนึกของความเป็นผู้แทนราษฎร ผมเลือกตั้งเข้ามาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ จนถึงเดี๋ยวนี้ ผมไม่เคยซื้อเสียง บาทเดียวไม่เคยให้ใคร วันนี้ออกอากาศไปทั่วประเทศบอกคนเชียงรายเลย บอกได้เลขผ่านท่านประธาน ถ้าต้องการได้ผมก็เอาอย่างเดิม เลือกอย่างเดิม ถ้าต้องการได้เงินไม่ต้องเลือก ถ้าต้องการได้เงิน ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาทจากผมไม่มีให้ ไม่ต้องเลือก บอกผ่านท่านประธานไปเสียเลย เขาฟังอยู่ เพราะผมไม่มีเงินแจก ขอเป็นผู้แทนโดยไม่ใช้เงินมาเป็นปากเสียงแทนเขา และอีกอย่างหนึ่งครับท่านประธาน สมมติว่าได้ยินหลายท่านบอกว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงใหม่หลังจากที่อภิปรายเสร็จแล้ว การร่างกฎหมายนี้จะเอาแบบใหม่ จะเอาพวงเดี๋ยวน พวงเล็ก ผมก็ไม่เห็นด้วยอีกละครับ พวงเล็กหรือพวงใหญ่ผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ผมเห็นอยากเป็นอย่างเดิม ประชาชนเขาเคยชินอย่างนี้ เราแบ่งเขต เขตไหน ๒ คนก็ ๒ คน เขตไหน ๓ คนก็ ๓ คน ประชาชนรักใครชอบใครเขาก็จะเลือกคนนั้น คนไหนดีเขาก็เลือกคนนั้น คนไหนเป็นปากเป็นเสียง

ขณะนี้สื่อสารมวลชนไปได้ทั่วประเทศ อย่าง ที/วี/ ที่ออกไปนี้ไปทั่วประเทศ
 ผู้แทนคนไหนทำงานเป็นอย่างไร ไม่ทำงานเป็นอย่างไร ผู้แทนคนไหน
 นำเรื่องเดือดร้อนของประชาชนมาพูดในสภาก็เป็นเรื่องที่ประชาชนเขา
 เห็น แม้กระทั่งวันอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมพูดเรื่องมันล่าปะหลัง
 บางคนยังต่อว่าผมที่ในจังหวัดเชียงรายว่าทำไมผมพูดเรื่องมันล่าปะหลัง
 ผมก็ชี้แจงเขาไปว่าผมทำตามหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย
 ซึ่งทำเพื่อประชาชนทั้งประเทศ เพราะว่ารัฐธรรมนูญกำหนดไว้อย่างนั้น
 จังหวัดเป็นเพียงเขตเลือกตั้ง ผมว่ากรรมการมีหลายอย่างที่จะทำ
 ไม่ใช่มาแก้ไขเรื่องเหล่านี้ ผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะเอา
 เบอร์เดียว เขตเดียวเบอร์เดียว เป็นการบีบบังคับประชาชนให้เลือกว่า
 เบอร์เดียว อย่างนี้จะทำให้เป็นปัญหา การแบ่งเขตอะไรต่าง ๆ ซอยเขต
 ต่าง ๆ ยุ่งยากที่สุด แล้วก็เจ้าหน้าที่เขตเลือกตั้ง หน่วยเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ
 แบ่งเจ้าหน้าที่อะไรเป็นเรื่องยุ่งยาก ท่านจะมาเอาแบบอังกฤษอย่าง
 ผมอ่านเมื่อคืนไม่ได้ เราคนเชื้อชาติไทยซึ่งมีขนบธรรมเนียมประเพณี
 เหมือนกันคล้ายกันหมดเลย ภาษาเราก็ใช้ภาษาเดียวกัน ถึงแม้ว่าผม
 จะเป็นคนเหนือพูดภาษาเหนือ แต่เวลาผมมาพูดในสภาก็ต้องพูดภาษากลาง
 คนอีสานก็ต้องมาพูดภาษากลาง คนปักษ์ใต้ก็ต้องพูดภาษากลาง นั่นแหละ
 คือภาษาเดียวกันอยู่ได้ร่วมขงเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมถึงเลือกที่จะ
 เลือกแบบเขตเดียวเบอร์เดียว ผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
 ใครจะเห็นด้วยอย่างไรก็ตามแต่ผมขอยืนยันขอคัดค้านว่า ขอให้ไปทำตาม
 รูปเดิมที่ประชาชนคนไทยทั้งประเทศเข้าช้กับการเลือกตั้งแบบนี้อยู่แล้ว
 ขออย่าได้ไปเปลี่ยนแปลงอย่างนี้เลย จะเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งอย่างใด
 จะเปลี่ยนแปลงเรื่องคณะกรรมการตรวจสอบการเลือกตั้ง คณะควบคุม
 เลือกตั้ง โอ.เค. ผมเห็นด้วย แต่สำหรับเรื่องนี้ผมขอยืนยันขอคัดค้าน
 ไม่เห็นด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการ
 กรรมาตอบสั้น ๆ

นายสุทิน นพเกตุ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายสุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
 ท่านประธานที่เคารพ สำหรับกรณีเขตเดียวเบอร์เดียวท่านสมาชิกส่วนใหญ่

ที่ลูกอภิปรายได้พาตึงถึงกรรมาธิการซึ่งความจริงท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงไปเป็นส่วนใหญ่แล้ว กระผมอยากจะขอเรียนเสริมประเด็นบางประเด็น ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการมีความจริงใจแล้วก็ยึดมั่นในหลักการของประชาธิปไตยอย่างแท้จริง กระผมติดใจคำที่ท่านบอกว่าประชาธิปไตยแบบไทย ๆ ๖๐ ปีของประชาธิปไตยแบบไทย ๆ ถามว่าท่านได้อะไร กระผมไม่อยากจะโต้แย้งตรงนั้น กระผมเห็นว่าวิธีการที่ผ่านมานี้ก็อาจจะดีในระดับหนึ่ง การที่สากลประเทศเขาใช้เขตเดียวเบอร์เดียวแล้วเราบอกว่าเราไม่เหมือนกับประเทศอื่น เราไม่จำเป็นต้องเปลี่ยน แนนอนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกก็มีสิทธิที่จะใช้เหตุผลต่าง ๆ นานา แต่ในที่สุดแล้วกระผมอยากจะอ้างข้อมูลที่แท้จริงที่เกิดขึ้น ข้อมูลของความรุนแรงที่เกิดขึ้นแล้วกระผมอยากจะยืนยันว่าไม่ได้เกิดจากการเลือกตั้ง กระผมยกตัวอย่างล่าสุดการฆ่ากันที่ชลบุรีถามว่าเกิดจากการเลือกตั้งหรือเปล่า เขตเดียวเบอร์เดียวหรือเปล่า ความจริงไม่ใช่เลย เพราะฉะนั้นตรงนั้นเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทั้งนั้น ถามว่าทำไมกรรมาธิการถึงหยิบยกประเด็นของการเลือกตั้งเขตเดียวเบอร์เดียว กระผมอยากจะเรียนชี้แจงว่าในกรณีอย่างนี้คนที่มีความรู้ความสามารถ คนที่มีจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตยจะมีโอกาสเข้าสภามากขึ้น เราต้องการสภาที่มีคุณภาพ เราอยากได้คนที่มีความรู้ความสามารถ เราอยากจะเห็นเมืองของไทยเราพัฒนาก้าวหน้าไปอีกระดับหนึ่ง การเมืองที่ไม่ก้าวหน้าและการเมืองที่ไม่พัฒนาก็คือการไม่เปลี่ยนแปลง ทุกครั้งที่แก้ไขรัฐธรรมนูญ ทุกครั้งที่แก้ไข พ.ร.บ. เลือกตั้งก็มักจะอ้างถึงปัญหาในอดีต ท่านประธานที่เคารพ แนนอนทุกกรณี ทุกวิธีการที่เราเอามาใหม่ ๆ จะมีแรงต่อต้าน แต่กระผมอยากจะให้ท่านสมาชิกทั้งหลายผ่านท่านประธาน กรุณาลองไตร่ตรองจริง ๆ ว่าแนวความคิดของกรรมาธิการเราจะได้ผลประโยชน์อะไรกับบรรดากรรมาธิการเอง นอกจากเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยรวม จริง ๆ แล้วกรรมาธิการหลายท่านถูกต้องว่าโดยพรรคของตัวเอง แม้แต่ท่านประธาน ผมทราบว่าท่านก็ได้รับความลำบาก แต่ด้วยหลักการและด้วยเหตุผล ด้วยเจตนารมณ์และด้วยจิตวิญญาณของนักประชาธิปไตยเราจึงเสนอรูปแบบที่นำไปสู่การพัฒนา ตราบใดที่ท่านต้องการการพัฒนากระผมเชื่อมั่นว่าเขตเดียวเบอร์เดียวนั้นจะเป็นวิถีทางของการแก้ปัญหา

ที่ท่านเกรงว่าจะมีการทำร้ายกันมีการยิงกัน กระผมเชื่อมั่นว่าตรงนั้น
ไม่ได้มีสถิติพิสูจน์ในประเทศใด แล้วก็เชื่อมั่นว่าสถิติที่เกิดในเมืองไทยนั้น
เป็นสถิติที่เกิดจากผลประโยชน์ การแสวงหาประโยชน์จากการเลือกตั้ง
เพราะฉะนั้นการฆ่ากัน การทำลายล้างกันเกิดจากผลประโยชน์ ไม่ได้เกิด
จากวิธีการเลือกตั้ง กระผมยืนยันตรงนี้ กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธาน
สีก ๒ นาฬิกากลับมาประเด็นที่ท่าน ส.ส. พินิจ ขอภัยที่เอื่อนามจากจังหวัด
กาญจนบุรีท่านพูดพาดพิงถึงกรรมาธิการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงตัว
กระผมด้วยว่า ความจริงแล้วหลักการของการกระจายอำนาจนั้นกรรมาธิการ
ทุกคนเห็นชอบ เรามีการพิจารณาประเด็นนี้ แต่เราเห็นว่าประเด็นนี้
เป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการต่อไป การกระจายอำนาจนั้นเป็น
หน้าที่ที่รัฐบาลจะต้องผลักดันต่อไป และแนวตรงนี้ผมเชื่อว่าไม่มี ส.ส.
ท่านใด ไม่มีพรรคการเมืองใดที่ไม่เห็นด้วย เพียงแต่ว่าตรงนั้นคงจะต้อง
มีการผลักดันกันในเรื่องของพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้องที่จะทำหน้าที่ตรงนั้น
ต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่าน
ส.ส. พินิจ ขอกราบขอบพระคุณครับ

(นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพินิจครับ
พาดพิงไม่ได้เป็นเรื่องที่เสียหาย ผมได้วินิจฉัยพาดพิงจริงแต่ไม่ใช่เรื่อง
เสียหายเป็นการชี้แจง ไม่อย่างนั้นก็พาดพิงกันไปมา และผมต้องขอภัย
ท่านสมาชิกหลายท่านที่จะขออภิปรายในประเด็นนี้ แต่ผมฟังแล้วว่า ๒๐ กว่าท่าน
นั้นได้มีการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ผู้ฟังคงจะวินิจฉัยได้ในประเด็น
ต่าง ๆ พอสมควรแล้ว แล้วก็การตอบก็ได้ตอบมาชัดเจนพอสมควร เพราะฉะนั้น
ผมขอข้ามไปประเด็นที่ ๒๐ เลยครับ คุณณรงค์เลิศครับเดี๋ยวผมจะให้คุณณรงค์เลิศ
ได้พูดในประเด็นต่อไปเลยครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ประเด็นนี้ผมเตรียมมาแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรทุกคน
เตรียมกันหมดแล้ว

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ที่พูดมาทั้งหมดนี้ไม่มี
ที่ผมจะพูดเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจครับ
แต่ว่าไม่มีข้อบังคับข้อใดที่ว่าเวลาการประชุมแล้วจะต้องให้สมาชิกทุกคนที่

ยกมือพูด ที่ประชุมก็ต้องให้พูดตามสมควร ผมขอภัยผมก็เคารพรักคุณณรงค์เลิศ
นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ผมเขียนโน้ตมาด้วย

ผมขอความกรุณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจครับ
หลาย ๆ คนก็เขียนโน้ตเหมือนกัน ผมได้ฟังคุณเจริญก็ขอทางนี้ก็ขอหลายท่าน
เราจะได้พูดในประเด็นนี้ต่อไปในเมื่อมีการแก้ไข ในตรงนี้เราพูดกันมา
ประมาณเกือบ ๕ ชั่วโมงแล้ว

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : แล้วประเด็นอื่นผมไม่ได้
เตรียมมา แล้วผมจะเอาอะไรมาพูดล่ะครับ ผมเชื่อว่ามีคุณค่าต่อการวางแนวทาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่สามารถ
ที่จะให้ทุกคนได้พูดอย่างที่ทุกคนนึกได้ ผมขออนุญาตมาประเด็นที่ ๒๐
ผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง ขอเชิญคณะกรรมการมาธิการครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : นี่แปลว่าท่านประธาน
ไม่ได้ให้เกียรติผมเลยใช่ไหมครับ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ
พรรคการเมืองด้วย ผมจะจำไว้ท่านประธานไหม้แก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้เกียรติ
แล้วก็คุณณรงค์เลิศเป็นคนที่พูดจามีเหตุผล แต่ผมขอในประเด็นอื่น ขอให้
กรรมการมาธิการมาที่ประเด็นที่ ๒๐ คุณเด็ดดวงมีอะไรเชิญครับ

พันจ่าอากาศเอก เด็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันจ่าอากาศเอก เด็ดดวงดอกรัก
คุ่มชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมลุกขึ้นมาพูดนี้เห็นใจท่านประธานมากเลยครับ ต้องเอาใจ
สมาชิกท่านผู้มีเกียรติทั้งสภา เห็นใจท่านประธานกรรมาธิการศึกษาแก้ไข
รัฐธรรมนูญเป็นอย่างมาก และผมก็นั่งฟังมาตั้งแต่เข้ายกมือมาก็จนเมื่อยแล้ว
ไม่ได้พูดเสียทีหนึ่ง จนท่านจะเปลี่ยนประเด็นใหม่แล้ว ผมขอพูดหน่อยนะครับ
นิดเดียว ๒ นาทีมีประโยชน์มากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวประเด็น
ต่อไปผมจะให้พูด ไม่ได้ครับ เพราะผมได้วินิจฉัยแล้วไม่อย่างนั้นต้องพูด
ทุกคนครับ

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

บึงอร ๗๗/๓

พินิจอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คัมชนะ (ชียนาก) :
ผมจะฝากท่านประธานกรรมการ นิดเดียวมีประโยชน์มากครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ครับ
เชิญคณะกรรมการครับ

- ๗๘/๑

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขอประทานกราบเรียน
ชี้แจงท่านประธานในประเด็นที่ ๒๐ ซึ่งเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้ง
ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นประเด็นที่มีความสำคัญอีกประเด็นหนึ่ง สืบเนื่องจาก
ประเทศของเราได้มีการปกครองในระบบรัฐสภา อำนาจอธิปไตยเป็นของ
ปวงชนชาวไทย ซึ่งการเลือกตั้งนั้นเป็นการส่งมอบอำนาจของพี่น้องประชาชน
มายังระบบรัฐสภา ในการส่งมอบอำนาจของพี่น้องประชาชนมายังระบบ
รัฐสภานั้น วิธีการเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีที่เลือกสรรในระบบตัวแทนที่ดีที่สุด
ในปัจจุบันนี้ กระผมจึงกราบเรียนต่อท่านประธานว่าในระบบรัฐสภานั้น
การแสดงเจตจำนงของพี่น้องประชาชนที่จะให้ตัวแทนเข้ามาใช้อำนาจ
ในการปกครองนั้นก็ผ่านโดยเสียงข้างมาก เสียงข้างมากก็จะได้จัดตั้ง
รัฐบาลจะได้ปกครองประเทศ แต่การปกครองประเทศจะได้รับความ
ชอบธรรมหรือไม่ ก็อยู่ที่ว่าการเลือกตั้งนั้นจะต้องบริสุทธิ์ยุติธรรม การ
ส่งมอบอำนาจนั้นจะต้องมีความชอบธรรมที่ผู้ได้รับอำนาจไปใช้อำนาจ
อธิปไตยในการปกครองประเทศ ผมอยากจะกราบเรียนว่าในช่วงของ
การเลือกตั้ง ๒ - ๓ สมัยที่ผ่านมาได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันเป็นอย่างมาก
มากกว่า การเลือกตั้งนั้นไม่ค่อยบริสุทธิ์ยุติธรรม มีการซื้อขายเสียง
จนกระทั่งทำให้มีเหตุผลที่ผู้ที่จะคิดล้มล้างระบอบประชาธิปไตยได้ยกขึ้นมา
กล่าวอ้างให้เกิดความชอบธรรมกับตัวเองในการยึดอำนาจ กระผมจึง
อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมาธิการได้รับฟังความคิดเห็น
ต่าง ๆ จากองค์กรเอกชน จากพี่น้องประชาชน โดยการที่คณะกรรมาธิการ
ได้เปิดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในประเด็นดังกล่าวนี้
นอกจากนั้นคณะกรรมาธิการยังได้ศึกษาจุดอ่อน จุดแข็งของคณะกรรมการ
กลาง องค์การกลางจัดการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีจะเป็นประโยชน์ต่อ
การจัดการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรมได้อย่างไร ก็เป็นที่ทราบกันดีว่า
กรรมาธิการชุดนี้ได้ศึกษารัฐธรรมนูญ ได้ศึกษากฎหมาย และแนวทาง
ปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้เกิดแนวคิด
อย่างรอบคอบในการที่จะเสนอประเด็นเป็นบทบัญญัติในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุด โดยเฉพาะประเด็นนี้คณะกรรมาธิการวิสามัญ
ชุดนี้ได้พยายามที่จะไตร่ตรองตั้งคณะทำงานขึ้นมาพิจารณา เพราะถือว่า

เป็นประเด็นใหม่ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญของประเทศไทยเราตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เพราะฉะนั้นถ้าหลักการของประเด็นนี้ได้รับความเห็นชอบ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าคงจะเป็นมิติใหม่ในการที่จะได้ดำเนินการในการจัดการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นการมาพิจารณาเสียงส่วนใหญ่จึงมีความคิดเห็นว่ามันน่าจะมีบทบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้มีคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง เพื่อดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

๑. ให้มีองค์กรที่เรียกว่าคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง เป็นบทบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญให้มีอำนาจตามกฎหมาย เป็นส่วนที่ ๓ ในหมวดสภาผู้แทนราษฎร

๒. ให้มีคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง ซึ่งให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ประการแรก ให้ทำหน้าที่นายทะเบียนพรรคการเมือง และดูแลกำกับกับการดำเนินการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามกฎหมาย ประการที่ ๒ ให้มีการสั่งการในการสำรวจรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในวันที่ ๑ มกราคม ของทุกปี เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อใช้ในการเลือกตั้งที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสภาท้องถิ่น

ประการที่ ๓ กำหนดเขตเลือกตั้งให้ยุติธรรมและสะดวกแก่การที่ประชาชนจะไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง

ประการที่ ๔ ให้ดำเนินการรับสมัครรับเลือกตั้ง รับแจ้งและตรวจสอบบัญชีรายชื่อ รายรับ รายจ่ายของผู้สมัคร

ประการที่ ๕ ควบคุมดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการสมัคร การลงคะแนน การนับคะแนนเสียงเลือกตั้ง การประกาศผลการเลือกตั้ง

ประการที่ ๖ สอดส่องกรณีที่มีผู้กระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง เพื่อดำเนินคดีต่อศาลยุติธรรม

ประการสุดท้าย ให้มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและการทำการศึกษาวิจัย อบรม และเผยแพร่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

หลักการประการที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพ คือให้คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการที่เป็นกลาง มีอิสระ นั่นคือหมายความว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้ จะประกอบขึ้นด้วยคณะกรรมการ ๗ คน ซึ่งแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ โดยการเสนอชื่อจากฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ เสนอชื่อมาฝ่ายละ ๓ คน นำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยกระบวนการพิจารณาที่เปิดเผย ให้กรรมการมีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๖ ปี แต่อาจจะได้รับแต่งตั้งได้อีกสมัยหนึ่ง ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า ต้องการให้คณะกรรมการชุดนี้ได้มีวาระในการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวาระของสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีแค่เพียง ๔ ปี

ประการที่ ๔ ท่านประธาน คือความเป็นอิสระ ผมอยากจะกราบเรียนว่า หลักการโดยข้อนี้ก็คือว่า จากองค์ประกอบที่ได้กราบเรียนในข้อที่ ๓ มาแล้ว คณะกรรมการที่จะได้รับเลือกโดยกระบวนการจากอำนาจทั้ง ๓ อำนาจ จะได้รับเลือกจากบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นเชื่อมั่นว่าคณะกรรมการชุดนี้จะเป็นกลาง มีอิสระ และให้มีอำนาจในการสั่งการ กระทบ ทบวง กรมต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเลือกตั้งทั้งหมด

ประการที่ ๕ โดยหลักการของคณะกรรมการชุดนี้ก็คือว่า คณะกรรมการชุดนี้จะเป็นคณะกรรมการที่สำคัญ ที่จะควบคุมในส่วนของการเลือกตั้งในมาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ นั่นก็คือว่าจะอุดช่องโหว่ต่อกรณีต่าง ๆ ที่บรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายมาแล้ว

กระผมขอยกตัวอย่างเช่น จะอุดช่องโหว่ในเรื่องของการแบ่งเขตเลือกตั้ง จะไม่มีการล่าเอียง เพราะคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งจะเป็นผู้เข้าไปดูแลและแบ่งเขตการเลือกตั้งอย่างมีหลักการที่เปิดเผย

ประการที่ ๖ คณะกรรมการชุดนี้ จะอุดช่องโหว่ในเรื่องของการส่งเสริมพรรคการเมือง เหมือนกับที่บรรดาท่านสมาชิกได้กราบเรียน ในช่วงเข้ามาแล้วว่า เราจะส่งเสริมพรรคการเมืองอย่างไร คณะกรรมการที่เป็นกลางไม่ขึ้นต่อฝ่ายบริหาร ไม่ขึ้นต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมพรรคการเมือง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย

ประการที่ ๗ ที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นตัวอย่างก็คือว่า คณะกรรมการชุดนี้จะอุดช่องโหว่ในเรื่องของการจูงใจในทางการเมือง ซึ่งเราจะพูดในประเด็นต่อไปว่า จะจูงใจให้คนมาใช้สิทธิในการเลือกตั้งอย่างไร ถ้าให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเหมือนที่ผ่านมารับผิดชอบ นั่นก็คือกระทรวงมหาดไทย ก็จะทำให้เกิดความสงสัยขึ้นมาได้ว่า กระทรวงมหาดไทยนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของฝ่ายบริหาร ก็อาจจะมีคามล่าเอียงเข้ากับพรรคการเมืองที่มีส่วนร่วมในการจัดตั้งรัฐบาล แนวความคิดของคณะกรรมการจัดการจึงได้เสนอด้วยเสียงส่วนใหญ่ให้มีคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งขึ้นมำท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอกราบเรียนยืนยันท่านประธานอีกครั้งหนึ่งว่า คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งนั้น เราได้พิจารณาศึกษาอย่างละเอียด ทั้งโดยให้หลักการ ทั้งโดยให้ของการปฏิบัติอย่างรอบด้าน เพื่อต้องการที่จะให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งนั้นมีความเป็นกลาง มีความอิสระ และมีอำนาจในการจัดการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อโปรดให้ที่ประชุมได้พิจารณารายงานต่อไป ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณสมาน ชมภูเทพ ครี

นายสมาน ชมภูเทพ (ล่าพูน) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ
 กระผม สมาน ชมภูเทพ จากล่าพูน พรรคชาติพัฒนา พอถึงในประเด็นนี้แล้ว
 กระผมเองก็ใคร่ขอความกรุณาขออนุญาตต่อท่านผู้เป็นประธาน ให้ทำความเข้าใจ
 เกี่ยวกับที่ทางด้านการรวมการได้เสนอเข้ามาสู่ในสภาแล้ว แต่ความเป็นจริง
 ที่เราพูด ๆ กันมาตั้งแต่เช้า หรือตั้งแต่หลายวันมาแล้ว ก็ยังมีการสับสนและ
 ยังมีการหลงประเด็นกันอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือยังเข้าใจว่า ตอนนี้
 เรามีการพิจารณาเรื่องการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญกันแล้ว ซึ่งก็มีการพูดกัน
 หลายครั้งอยู่เหมือนกัน ที่บอกว่ากรรมาธิการในครั้งนี้นั้นแค่ศึกษาข้อเท็จจริง
 หรือที่ได้ข้อสรุปมาแล้วมารายงานต่อสภา แล้วก็เสนอให้ท่านประธานสภา
 เสนอต่อรัฐบาลต่อไปอย่างนี้เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามแต่ ในประเด็นที่
 การเอาเข้ามาสู่ในที่นี้มันก็มีหลายประเด็นที่เราจะต้องมาพูดกันให้มันกว้างขวาง
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ท่านเสนอเข้ามานี้ ผมใคร่
 ขอความกรุณาอย่างนี้แล้วกันว่า บางท่านคงจะยังไม่ได้ลงสมัครรับเลือกตั้ง
 เพราะว่ามีกรรมาธิการบางท่าน แต่สำหรับผมเองนั้นใคร่ขอทราบเรียน
 ท่านผู้เป็นประธาน ๔ ครั้ง ๔ สมัยแล้ว แต่ละครั้งบทเรียนของการเลือกตั้ง
 ไม่เหมือนกัน วิธีการการเลือกตั้งนั้น ในสมัยเมื่อปี ๒๕๑๔ ผมอยู่พรรคกิจสังคม
 ตอนนั้นมีหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นหัวหน้าพรรค การเลือกตั้ง
 ในตอนนั้นเราใช้แบบพรรคชาติพอสมควร การเงินการทอง การซื้อการขาย
 ยังไม่มีบทบาท ผมจำได้ว่าคนอื่นอาจจะใช้เงินเป็นแสนเป็นล้าน แต่ในตอนนั้น
 ผมใช้เงินเพียง ๑๔,๐๐๐ บาทเท่านั้น ได้คะแนนท่วมท้นมาอันดับ ๑ ของ
 ประเทศไทยด้วย แต่ท่านเชื่อไหมว่าวิธีการอย่างนั้นมันใช้ไม่ได้เสียแล้ว
 ในปีต่อ ๆ มา มันพัฒนาเสียจนกระทั่งถึงเราตามตัวไม่ทัน ขอประธานโทษ
 ที่ผมต้องเอ่ยนาม คือท่านบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ท่านก็หาเสียงโดยวิธีอย่างนี้
 ให้ตำราเราหาเสียงมา เพราะฉะนั้นการที่จะยกมือไหว้หรือการหาเสียง
 โดยแบบเก่า ๆ นั้น สมัยนี้ใช้ไม่ได้แล้ว เมื่อมันเป็นอย่างนั้นขึ้นมา ก็เกิด
 มีการซื้อเสียง มีการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ ที่มีการพูด ใครต่อใครมาว่า
 มีการหัวกระเป๋ามีลักษณะหมุ่หลงแมวหลงข้าง เข้าไปเป็นผู้แทนราษฎร
 ก็จึงได้หยิบประเด็นนี้ขึ้นมาว่ามีคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นมา ท่านผู้เป็น
 ประธานที่เคารพ ผมจะขอชี้ให้เห็นตรงที่การเลือกตั้งขึ้นทั่วประเทศไทย

มองถึงภาพความเป็นจริง ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานการเลือกตั้ง
ประจำจังหวัด มีท่านนายอำเภอแต่ละอำเภอเป็นประธานประจำอำเภอ
แล้วหลังจากนั้นนายอำเภอก็มอบหมายให้หน่วยการเลือกตั้งต่าง ๆ มีท่าน
ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดทั้งในหมู่บ้านหน่วยเลือกตั้งหนึ่ง ๆ เกิดขึ้นอยู่ในแต่ละ
หมู่บ้านแน่นอนที่สุด ถ้าในตรงนี้ การเปลี่ยนแปลงมันเกิดขึ้นในตรงนี้
จุดอ่อนมันเกิดขึ้นอันเนื่องจากการซื้อขายกัน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ
ซึ่งเรารู้ ๆ กันอยู่ เงินอาจจะเข้าคณะกรรมการการเลือกตั้ง นับตั้งแต่
สมัยการเลือกตั้งประจำหน่วยไปถึงท่านผู้ใหญ่บ้าน ในที่นี้ผมไม่ได้
หมายความว่าในจังหวัดของผม เป็นจังหวัดอื่นทั่วไปมันเป็นอย่างนั้น
เมื่อมีขึ้นมาอย่างนี้ ทางรัฐบาลหรือว่าทางนักศึกษา ผมจำได้ว่าองค์กรกลาง
เกิดขึ้น ความจริงในปี ๒๕๑๒ ผมเองเป็นประธานนิสิตนักศึกษา สังเกตการณ์
การเลือกตั้งในปีนั้น มีหลายท่านเอาข้อสังเกตการเลือกตั้งครั้งนี้ขึ้นมาโดย
นักศึกษาเป็นผู้นำ ตอนนั้นเราเองช่วยพรรคประชาธิปัตย์ พรรคสหประชาไทย
เป็นคู่แข่ง ขอบพระทานโทษ มี ๒ พรรค จอมพล ถนอม เป็นหัวหน้าพรรค
ประชาไทยอยู่ เราก็ไม่มีความประสงค์ อยากจะให้มีการเลือกตั้งอย่าง
บริสุทธิ์ เขตทหาร เขตหน่วยเลือกตั้งที่มีการโกงกันอะไรก็ตามแต่ เราเอง
ก็เอานักศึกษาจำนวน ๕,๐๐๐ กว่าคนเข้าสังเกตการเลือกตั้งทุกจุด แต่
เราทำอะไรไม่ได้ แค่นี้ให้เห็นว่านี่เดินแถวเข้ามาแล้ว จะมาโกง จะมาใช้
วิธีอย่างนี้ บัณฑิตบัตรคนอะไรก็ตามแต่-----

องค์การการเลือกตั้งก็เกิดขึ้นมาจากคณะกรรมการทั้งหลายเสนอเข้ามา
เข้ามาแทรกในจุด ความจริงหน่วยการเลือกตั้งมีอยู่แล้ว เขาเรียก
ผู้สังเกตการณ์การเลือกตั้งของตัวแทนผู้สมัคร เพราะฉะนั้นทาง
องค์การกลางก็ได้ตั้งของตัวเองขึ้นมาเข้าไปสังเกตการณ์การเลือกตั้ง
หรือเข้าไปมีส่วนอยู่ด้วย ในปีถัดต่อมาองค์การตรงนี้ก็เกิดมีการพัฒนาขึ้น
แต่ผมบอกตรง ๆ ถึงขั้นที่จะออกกฎหมายรัฐธรรมนูญรองรับ ผมก็ยัง
มองไม่เห็นว่าคุณสมบัติขององค์การกลางนี้จะเกิดขึ้นมาได้อย่างไร
สิ่งที่ผ่านมาแล้วเป็นกลุ่มจากอาจารย์ จากสภาพนายความ จาก
หลาย ๆ ฝ่าย เข้าไปอยู่ในองค์การกลาง ท่านเชื่อไหมครับ
บางองค์การกลางอย่างที่ผ่านมาแล้ว ยกตัวอย่างว่าไปสนับสนุน
พรรคพลังธรรม สมมุติมีไอเดีย (Idea) มีการสนับสนุน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว
คุณสมาน ผมอยากให้ก่อนว่าองค์การกลางสนับสนุนพรรคการเมือง
เมื่อไหร่ เพราะว่ามันจะพาตึงถึง

นายสมาน ชมภูเทพ (ล่าพูน) : เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน
ท่านประธานที่เคารพ ผมจะไม่พาตึงถึงว่าสนับสนุนพรรคการเมือง
ก็แล้วกัน ว่าองค์การกลางนั้นคือคนปฏิสันธรรมดา ได้ปฏิบัติความไม่
เป็นกลางเกิดขึ้น คือพูดง่าย ๆ ว่าแทนที่จะได้ให้การสนับสนุนความ
เป็นกลางอย่างเต็มที่ เปลาต์ กลับกลายเป็นให้การสนับสนุน
พรรคการเมืองพรรคหนึ่งพรรคใดขึ้นไปเสีย ถึงเวลาเรื่องที่เกิดขึ้น
ท่านเชื่อไหมครับว่าจุดนี้ตรงนี้ก็มีการซื้อคะแนนเสียง มีการกว้านซื้อ
และเอาเงินไปลงแล้ว องค์การกลางไม่ทำอะไรเลย ทำไม่ได้
เขาบอกว่าเขาไม่มีอำนาจ เขาไม่ทำอะไรเลย แต่ในขณะเดียวกัน
ถ้าสมมุติจุดหนึ่งจุดใดซึ่งเป็นฝ่ายที่ตรงกันข้าม องค์การกลางเข้าไปชื้อเลย
ที่นี้การใช้เงินใช้ทอง ถ้าเอากฎหมายรัฐธรรมนูญรองรับขึ้นมา
องค์การกลางถูกต้องตามกฎหมายเสียแล้ว กลายเป็นว่าหน่วยปฏิบัติการ
อื่น ๆ ที่มีอยู่แล้วไม่มีผล พูดง่าย ๆ ว่าเขาจะไปมีอีกอำนาจหนึ่ง
ผมอยากจะถามที่ท่านบอกว่าเสนอเข้ามาถึง ๕ ท่านอะไรที่ว่า
อำนาจมันอยู่ตรงไหน ถึงขั้นทูลเกล้าฯ รายชื่อขึ้นไป แล้วจะเอาเป็น
กลุ่มถาวร ๖ ปี แล้วผมก็บอกว่า ๖ ท่านเขาไปทำอะไรตรงไหน
ท่านก็ไม่ได้ชี้ให้ชัด แล้วผมก็บอกว่าองค์การกลางนั้นตลอดระยะเวลา

ผมได้เจอที่ตัวผมเองมาอย่างนี้ ครั้งที่แล้วมีการเลือกตั้ง มีการกำหนดให้ ๕๒ วัน ในจังหวัดลำพูน สมมุติตัวอย่างที่ผ่านมามี ๔๘ ตำบล ท่านคิดวันละ ๑ ตำบล เราไปไม่ได้ เอาละวันละ ๑ ตำบล วางโครงการ ผู้แทนทุกคนจะต้องมีการกำหนดการว่าวันนี้จะไปไหน ตำบลไหน ที่ไหน ในขณะที่เดียวกันเกิดมีการกลั่นแกล้งของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ แก่งลุ่นองเรา จับลุ่นองเรา จับลุ่นกิมเรา แล้วขอร้องก็ไม่ปล่อย ไม่ปล่อยขึ้นมา ก็ปรากฏว่าความเป็นกลางของฝ่ายเจ้าหน้าที่ ตำรวจก็ไม่ได้เกิดขึ้น เราไปร้องเรียนองค์กรกลางเขาก็ไม่ได้สนใจ เอาละ ของเราเองเราไม่ว่า ที่ผ่านมานั้น หน่วยเลือกตั้งต่าง ๆ ที่เราเสียผลประโยชน์ไป เราไปหาเสียงไปไม่ทัน เราก็ต้องหนีไปทางอื่น แต่ปรากฏว่าพอวันเลือกตั้งขึ้นมาจริง ๆ แล้ว มีการซื้อกัน เมื่อซื้อขึ้นมาองค์กรกลางมาทำอะไรไม่ได้ เพราะว่าเสียสตาจค์ ผลที่ออกมาบางครั้งเราน่าจะได้คะแนนที่บริสุทธิ์ กลับกลายเป็นว่าองค์กรกลางเป็นตุ๊กตาเขาเฉย ๆ ทำเป็นหุ่นเฉย ๆ เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากท่านผู้เป็นประธานว่า ในการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น ถ้าจะให้บริสุทธิ์จริง ๆ การปฏิบัติ หน่วยการเลือกตั้งต่าง ๆ ที่มีอยู่น่าจะมีการสับเปลี่ยน สมมุติ หมู่ ๑ หมู่ ๒ หมู่ ๓ หมู่ ๔ ท่านประธานก็รู้ดีอยู่ บรรดาหลายท่านที่เคยเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ที่กรมมาธิการ คณะกรรมการเลือกตั้งแต่ละหน่วยนั้นเขาเป็นคนประจำในหมู่บ้าน เขารู้ด้วย เขารู้ด้วยว่าในหมู่บ้านนั้นมีใครบ้างมา มีใครบ้างมีบัตรประชาชน มีใครบ้างที่เป็นผี มีใครบ้างเป็นลักษณะที่สามารถที่จะซื้อจะโกงกันได้ ถ้าสมมุติคณะกรรมการชุดนั้นยังอยู่ที่เดิม -----

การซื้อขายเกิดขึ้นแน่นอน และซื้อขายด้วย ชื่อแค่ ๓ คน ๑. ตัวประธาน
 ในหมู่บ้าน หน่วยการเลือกตั้ง ๒. เสมียนการเลือกตั้ง เอารายชื่อมา
 แต่ถ้าท่านสืบ ถ้ากรรมการมีการพิจารณาว่าสืบหน่วยการเลือกตั้งว่า
 เอาแค่หมู่ที่ ๖ ไปเปลี่ยนกับหมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ ขึ้นไปอยู่หมู่ที่ ๖ สืบกัน
 อยู่อย่างนี้ เขาเรียงไม่ทัน เขาปรับตัวกันไม่ทัน เพราะภายในหมู่บ้านนั้น
 รายชื่อไม่ได้อยู่ การซื้อขายก็จะยากลำบาก แต่สิ่งที่ไปก็แล้วมันก็
 ซ้ำอยู่ตรงนั้น ท่านเชื่อไหมว่าตัวประธานก็คือคนนั้น ผู้ใหญ่บ้านคนเดิม
 ก็อยู่นั้น รู้จักหมด นาย ก นาย ข บ้านหลังไหนมีกี่คน ๆ ลงรายชื่อหมด
 แต่ถ้าเปลี่ยนกะทันหันก่อนการเลือกตั้งสัก ๒ - ๓ วัน ว่าหน่วยแต่ละหน่วย
 ให้สืบกันอย่างนี้ การเลือกตั้งบริสุทธิ์เกิดขึ้นอย่างแน่นอน และกรณีเดียวกัน
 อำนาจที่ท่านจะให้ ผมขอเสนอแนะอย่างนี้ว่าให้อำนาจเด็ดขาด ให้มีการ
 จับกุมได้ด้วย และดำเนินการตามกฎหมายของคณะกรรมการกลาง สิ่ง
 แล้ว ๆ มา ขอโทษที่เขาไม่รู้จะไปแจ้งใคร แจ้งท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
 ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ทำไม่ได้ ไปแจ้งตำรวจ ตำรวจก็ไม่ดำเนินการ
 ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยถึงตำรวจก็เนื่องจากว่าที่แล้วมา แต่ตำรวจ
 ชุดปัจจุบันนี้ไม่มีปัญหา เป็นตำรวจที่มีระเบียบวินัย สามารถที่จะทำทุกสิ่ง
 บริสุทธิ์ ในจังหวัดลำพูนก็เป็นจังหวัดที่สงบเรียบร้อยดี เพราะมีการเปลี่ยน
 ตั้งแต่ผู้กำกับลงไปเรื่อย ๆ แต่อย่างไรก็ตามแต่ถ้าสมมุติองค์กรกลาง
 และให้อำนาจของเขาอีกต่างหาก เมื่อที่ท่านไม่ได้ชี้แจงว่าอำนาจของ
 องค์กรกลางหรือว่าหน่วยการเลือกตั้งนี้มีอำนาจอยู่ตรงไหน การซื้อขาย
 ที่ท่านบอกว่าให้จำกัดจำนวนเงินของผู้สมัครดูแล ท่านจะเอาตรงไหน
 บอกว่า ๑ ล้านบาท ท่านมีมาตรการตรงไหน ท่านไม่ได้บอกเลย คนหัว
 กระเป๋าคือ ๑๐ ล้านบาท ท่านก็พูดว่าทำไม่ได้ บอกตรง ๆ เลย
 ๑ ล้านบาท ท่านบอกว่าเกิน ผิดกฎหมาย แล้วท่านจับได้ไหม คุณชุมพล
 ท่านพูด แต่ว่าท่านจะจับได้ไหม สมมุติใครคนหนึ่งไปที่สุพรรณบุรี หัว
 กระเป๋าไป สมมุติจะจับ จะจับได้ไหม เกินกว่า ๑๐ ล้านบาท
 เพราะฉะนั้นท่านบอกให้ชัดเลย ตัวเลข ๑ ล้านบาท ไม่ได้ ต้องบอก
 ว่า ๑๐ ล้านบาท ต่อ ๑ จังหวัด ก็บอกไปเลย เขาจะไปทำอะไรเรื่อง
 ของเขา การหาเสียง แต่ถ้าคณะกรรมการชุดนี้ยังทำไม่ได้ ขอประทานโทษ
 ไม่ใช่โอหัง อดคิดว่าฉันจะจัดการให้เรียบร้อย ขอโทษที่ トラบโด
 กฎหมายจะกำหนดให้ ๑ ล้านบาท และขนาดคนไปหาเสียง ๓ ล้านบาท

๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท มีหลายจังหวัด อยากจะถามท่านประธาน
กรรมกาการ ผมไม่รู้จะครับ จังหวัดของผมระยะหลัง ๆ เคยมีมา
เป็นสิบ ๆ ล้าน แต่หนานหล้าไม่มีสตางค์หรอก ที่สุพรรณบุรีท่านพอจะ
ให้ค่าตอบแทนได้ไหมว่าประมาณเท่าไร มันเกินกว่าตัวเลขที่กำหนดได้ไหม
หรือจังหวัดอื่นก็เหมือนกัน กำหนดได้ไหม และการลงโทษมีไหม ถ้าไม่มี
เปล่าประโยชน์ครับ คณะกรรมการชุดนี้ไม่มีประโยชน์ เพราะคุณไม่ให้
ท่านอาจจัดการโดยเด็ดขาด ลงโทษจับ ปรึบ ให้ออกจากการเป็น
ผู้แทนราษฎรไปเลย ถ้ามีเม็ดเงินที่เกินกว่าที่กำหนด เอาอย่างนี้สิ แต่
ถ้าท่านบอกไม่จำกัด ไม่มีขีดความสามารถ ขอโทษที่ การซื้อ การโกง
ในประเทศไทยก็ยังอยู่ จริงอยู่การซื้อ บางคนก็ดี บางคนก็เลว อย่างไรก็ตาม
ก็ตามท่านอาจตัวนี้ขอให้ด้วยนะครับ มีอำนาจเด็ดขาด ตัวเม็ดเงินที่ท่านพูด
เมื่อสัก ควบคุมในการใช้เงินด้วย เพราะฉะนั้นใช้เงินของท่านตรงไหน
บอกมาให้ชัด อย่าให้อ้าง ไม่ใช่ว่าแค่ล้านเดียว ล้านเดียวบอกว่า
ไม่มีทาง ๑๐ ล้านบาท ก็ ๑๐ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาท ก็ ๒๐ ล้านบาท
บอกไปเลย การเลือกตั้งในจังหวัด แต่ถ้าท่านบอกว่า ๑ ล้านบาท บริสุทธิ
เอาให้ชัด อำนาจต้องอยู่ตรงนี้ แล้วผมให้การสนับสนุน แต่ถ้าหากว่า
ไม่จัดการตัวนี้ ออกอ้าง เอามาเป็นหุ่นเชิดเฉย ๆ ขอประทานโทษครับ
ถึงทูลเกล้าฯ ถวาย ๖ ท่าน เป็นบุคคลที่ตั้งความสำคัญขึ้นมา ถ้าให้
ความสำคัญไม่ได้ ไม่ปฏิบัติได้ละก็ ขอโทษที่เถอะครับ ผมถือว่าผมจะ
ต้องเอาข้อนี้ไปดูในลักษณะการเลือกตั้งต่อไป ขอฝากท่านกรรมกาการด้วย
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะเรียก
๓ ท่านเรียงไป คุณพงษ์พัฒน์ เสร็จแล้วก็คุณจักรพันธ์ แล้วก็กลับมาที่
คุณทรงธรรม และคนที่ยกมือเดียวรอดตามลำดับนะครับ

นายพงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล (น่าน) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม พงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล พรรคพลังธรรม จังหวัดน่าน
ผมขอกราบเรียนว่าผมเห็นด้วยที่จะให้มีผู้รับผิดชอบอิสระไปจากชาวมหาชนไทย
ผมขออนุญาตกล่าวถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมการปกครอง ผู้ที่สนใจต่อ
การเลือกตั้งมานานหลายยุคหลายสมัย ก็ผิดหวังจากการเลือกตั้งอันไม่บริสุทธิ์
ยุติธรรมมาตลอด -----

ก่อให้เกิดการล้มเหลวทางรัฐสภา เกิดการปฏิบัติรัฐประหาร และ
 เพื่อหน้าต่อการประพัติน้ำเน่าที่เขาว่าในสภาอยู่บ่อย ๆ ทำให้
 ประชาชนเอือมระอา ต้นเหตุก็เกิดจากผู้รับผิดชอบนั่นเอง ผู้รับผิดชอบ
 การเลือกตั้งที่ผ่านมาเป็นคนที่เสพยาเสพติดอยู่กับอำนาจการปกครอง
 ที่หลุดมาจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่บอกว่าสละอำนาจ
 ให้แก่ประชาชนนั้น ความเป็นจริงไม่ถึง มาถึงแค่มีนักปกครอง และ
 พังคู้ชื่อที่น่ากลัวอยู่แล้วว่า และไม่สอดคล้องกับระบบประชาธิปไตย
 ชื่อกรมก็บอกว่าการปกครอง พังคู้แล้วน่ากลัว ชื่อตำแหน่งก็บอกว่า
 นักปกครอง ๓ นักปกครอง ๔ อันนี้ก็ไม่น่าเชื่อถืออยู่แล้ว มันจึงล้มเหลว
 มาตลอดเวลา ก็เป็นการดีแล้วที่คิดอ่านที่จะนำเอาผู้รับผิดชอบที่เป็น
 องค์การอิสระขึ้น จะทำให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์ยุติธรรมยิ่งขึ้น ชักตัวอย่าง
 อย่างที่ผ่านมา ๒ ครั้งก็มีองค์การอิสระเกิดขึ้น แต่ครั้งแรกเมื่อ ๒๒
 กันยายน ๒๕๓๖ นั้นก็เป็นองค์การอิสระที่มีอำนาจแฝงก็จึงไม่เกิดผลดี
 เท่าไร ประเดี๋ยวผมจะยกตัวอย่างเรื่องจริงให้ท่านฟัง ท่านประธาน
 ที่เคารพ ครั้งที่ ๒ องค์การอิสระที่ตั้งขึ้นนั้นก็กระชั้นชิดหน่อย ผลดีก็
 บังเกิดขึ้นแก่สภา ทำให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรมมากขึ้น ผมขอตอบย้ำว่า
 การที่นำเอาการเลือกตั้งนั้นไปไว้กับหน่วยราชการ ผู้ที่ไม่มีจิตศรัทธา
 เลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง และมีความเห็นแก่ตัวที่จะรักษา
 อำนาจนั้นไว้ในหมู่คณะของตัวเอง จึงได้พยายามบ่อนทำลายวิธีการเลือกตั้ง
 โดยการปล่อยปละละเลย และให้เกิดสภาที่ล้มเหลวอยู่ตลอดเวลา
 ผมขอชักตัวอย่าง การเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๖ แม้จะมี
 องค์การอิสระแต่ก็เป็นองค์การอิสระที่อยู่ภายใต้อำนาจครอบงำอยู่ ผมจะ
 ชักตัวอย่าง กรณีที่เกิดขึ้นในครั้งนั้นเพื่อให้ท่านสมาชิก ท่านประธาน
 และท่านสมาชิกทั้งหลายได้มองเห็นว่า มีความจริงจริงของความไม่บริสุทธิ์
 ยุติธรรมอยู่ ถึงขนาดนั้นบางท่านในเหตุการณ์ที่บ้านเมืองของท่านเอง
 อาจจะไม่มีความเห็นที่นำเกลียดถึงขนาดนั้นก็ได้อีก เมื่อเหตุการณ์เลือกตั้ง
 ๒๒ กันยายน ๒๕๓๖ ได้ผ่านไป มีราษฎรจากแหล่งแห่งที่ยากจนเดินขบวน
 เข้าไป ๒๗ คนไปร้องเรียนต่อผู้มีอำนาจในระดับอำเภอ ฟ้องว่าอย่างไร
 ท่านคงจะแปลกใจ ฟ้องบอกว่า ท่านครับพวกผม ๒๗ คนนี้ไม่ได้รับ
 ค่าซื้อเสียงตามที่สัญญาไว้ หรือบางคนก็มาที่ได้รับไม่ครบถ้วน แต่อันนั้น
 ไม่สำคัญ แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า ผู้มีอำนาจนั้นแทนที่จะสืบสาวเอาจาก

สผ. ขข/๒๕๓๖ (ส. ๑)

วันนี้ ๘๓/๒

เหตุการณ์นั้นเพื่อหาตัวผู้กระทำผิด เปลา่ กลับปลอมโยนเสียบอกว่า
 ออย่าเอะอะไป เรื่องแล้วไปแล้วอาชเขา เสียชื่อบ้านเราอย่างนี้เป็นต้น
 นี้จะมองให้เห็นว่าไม่มีความจริงใจต่อการเลือกตั้ง ทั้ง ๆ ที่ตัวเอง
 เป็นประธาน เป็นหัวหน้าใหญ่ในการเลือกตั้งในเขตเหล่านั้น ในที่สุด
 เขาก็มาหาผมผู้สอบตก เขาบอกว่า มาขอสตางค์ผมที่เลือกแล้วมีคน
 ไปสัญญาแล้วว่าจะให้ก็ไม่ให้ ทั้ง ๆ ที่ผมเป็นผู้สอบตก แล้วผมไม่ได้
 ไปให้สัญญา คนอื่นให้สัญญาเขาไม่ให้สตางค์เขาก็ฟ้องร้อง นี่ก็เกิดขึ้น
 ชี้ให้เห็นว่าผู้รับผิดชอบไม่รับผิดชอบจริงแกล้งปล่อยปละละเลย หรือบางที
 ก็อาจจะแกล้งหลอตาและได้รับประโยชน์ด้วย จึงเป็นสิ่งที่บอกเหตุว่า
 ไม่น่าเชื่อถืออีกต่อไป ที่จะให้เขาดูแลการเลือกตั้ง-----

การเลือกตั้งในท้องที่ของผมครั้งหลังถัดมา ที่ผมผ่านเข้ามาได้นี้ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๖ มีองค์กรกลางที่กระชั้นขึ้น มีการจับได้ไล่ทัน มีคดีมากกว่า ๑๐ คดี ถึงโรงถึงศาลคดีค้างอยู่จนถึงขณะนี้ และบางคดีก็แพ้ไปแล้วและกำลังอยู่ระหว่างอุทธรณ์ อีกา จะเห็นว่าทั้ง ๒ ครั้งนี้มีประสิทธิภาพต่างกัน ครั้งหลังนี้มีองค์กรกลางที่ไม่มีอำนาจอะไรไปครอบงำองค์กรรับผิดชอบนั้นก็อิสระและสามารถทำได้จริงจึง จึงเกิดคดีขึ้น ๑๐ กว่าคดีในจังหวัดน่าน นี่ก็ชี้ให้เห็นแล้วว่า การตั้งองค์กรอิสระขึ้นมาในรายละเอียดจะเป็นประการใดก็ตาม ให้มันอิสระจริง ๆ ปลอดอำนาจที่เข้าไปครอบงำ ทำให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรมได้จริง ๆ จาก ๑๓ กันยายน ๒๕๓๕ กับ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๕ นั้นสามารถเปรียบเทียบได้เลยว่า การตั้งองค์กรอิสระดีแน่ ดีกว่าที่เป็นอยู่หลายยุคหลายสมัยผ่านมามีผมจึงขอสนับสนุนและก็ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อสักครู่นี้ได้เรียกคุณจักรพันธ์แล้ว เสร็จจากคุณจักรพันธ์ก็มาที่คุณสมิคร เชิญคุณจักรพันธ์

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม จักพันธ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสให้กระผมได้ขึ้นมาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นของผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้ง ในการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการวิสามัญ ในคราวนี้ ท่านประธานที่เคารพเนื่องจากกระผมอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายพรรคการเมืองด้วย ก็อยากจะกราบเรียนว่า ในความเห็นของคณะกรรมการชุดนี้ก็มีความคิดเห็นที่สอดคล้องต้องกันกับคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีท่านชุมพล ศิลปอาชา เป็นประธานในขณะนี้ อย่างไรก็ตามอยากจะกราบเรียนถึงเหตุผลที่ได้รับฟังทั้งในส่วนตัวและก็ได้รับฟังทั้งคณะกรรมการวิสามัญแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายพรรคการเมือง ว่าทำไมจะต้องมีองค์กรอิสระซึ่งในความหมายขององค์กรอิสระนั้น ผมเข้าใจว่าทั้งกรรมการทั้ง ๒ ชุดก็มีความหมายตรงกันว่า ไม่ใช่องค์กรกลางเหมือนกับการเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมา คำว่า องค์กรอิสระ ก็เหมือนกับที่ทางท่านกรรมาธิการชินวรณ์ บุญยเกียรติ ได้แถลงต่อสภาไปแล้วก็คือ ที่มาที่ได้บอกไปแล้วว่ามีที่มาจากที่ใดบ้าง อย่างไรก็ตามผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าหากว่าจะให้

ความหมายของคำว่า ความเป็นกลาง ผมเชื่อแน่เหลือเกินว่า
 ในแต่ละคนทุกคนไม่มีความเป็นกลางในการเลือกตั้ง เนื่องจากว่า
 ทุกคนจะต้องไปใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็น
 ข้าราชการหรือไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามแต่ แต่โดยหลักการของการ
 เขียนกฎหมายนั้น หรือหลักการของการแก้ไขกฎหมาย เราจะต้องเอา
 หลักการเข้ามาก่อน เพื่อที่จะให้คนที่ปฏิบัติงานนั้นปฏิบัติงานตาม
 หลักการที่ได้กำหนดไว้หรือในกรอบที่ได้กำหนดไว้ ผมอยากเรียนเหตุผล
 อีกประการหนึ่งตามที่ได้อ่านรายงานของคณะกรรมการก็คือ มีหลาย
 ประเทศที่ได้บันทึกเอาไว้ในรายงานของคณะกรรมการ ก็เป็นตัวอย่าง
 ที่เห็นได้ชัดเจนว่าหลายประเทศประสบผลสำเร็จจากการจัดตั้งองค์กรอิสระ
 ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า อย่างไรก็ตามสภาแห่งนี้ถ้าหากว่า
 ขอมอบกันว่าจะต้องมีองค์กรอิสระ โดยมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญใน
 ประเด็นนี้ ก็คงจะต้องมีการจัดการตรากฎหมายเกี่ยวกับเรื่องของ
 คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งก็ดี หรือการตรากฎหมายเกี่ยวกับการ
 แก้ไขกฎหมายเลือกตั้งก็ดีในโอกาสต่อไปอีกด้วย ในหลาย ๆ ประเทศ
 ที่มีการจัดการเลือกตั้ง หรือแม้แต่ประเทศเขมรเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ได้มี
 การลงทะเบียนผู้มีสิทธิที่จะลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ซึ่งในประเด็นเหล่านี้
 ผมเชื่อแน่เหลือเกินว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปพูดถึงรายละเอียดในวันนี้
 แต่ว่าคณะกรรมการชุดดังกล่าวซึ่งจะมีการจัดตั้งกันต่อไปในอนาคต
 ถ้าหากว่าเราขอมอบกันในประเด็นนี้แล้ว ก็คงจะต้องคำนึงในเรื่อง
 เหล่านี้ต่อไปเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามเราคงจะขอมอบกันในอดีต
 ในการจัดการเลือกตั้งโดยกระทรวงมหาดไทย โดยผู้ว่าราชการจังหวัด
 ในแต่ละจังหวัดก็ดี เราจะเห็นได้ชัดเจนว่าในแต่ละจังหวัดนั้นการจัดการ
 เลือกตั้งก็มีเสียงบ่นตามมาในภายหลังตลอดเวลาว่ามีความไม่บริสุทธิ์
 ยุติธรรมเกิดขึ้น จนกระทั่งการเลือกตั้งในกรุงเทพมหานครซึ่งมีผู้บังคับบัญชา
 สูงสุดที่มาจากกาเลือกตั้ง เราก็ขอมอบกันว่าไม่ให้มาดูแลการเลือกตั้ง
 โดยให้เป็นหน้าที่ของปลัดกรุงเทพมหานคร แม้แต่การเลือกตั้งสมาชิก
 สภาเขตที่ผ่านมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ -----

เพื่อป้องกันความไม่เป็นกลาง ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าถ้าหากว่าเรามี
องค์กรอิสระอันนี้และมีอำนาจในการบังคับบัญชาข้าราชการ ไม่จำเป็น
เฉพาะข้าราชการกระทรวงมหาดไทยแต่เพียงแห่งเดียว ที่จะต้องมา
จัดการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม จะต้องมีการ
ส่วนอื่นที่คณะกรรมการชุดนี้สามารถกำกับดูแลให้อำนาจและให้คนให้
โทษได้ แต่โดยหลักการประการหนึ่งก็คือว่า การจัดการเลือกตั้งในทุก
ระดับโดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะการสำรวจรายชื่อผู้มีสิทธิ
ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งก็ดี หรือในส่วนอื่น ๆ ก็จะต้องไม่เกี่ยวข้องกับ
ผู้ที่มีส่วนในการให้คนให้โทษ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งตั้งแต่
ระดับผู้ใหญ่บ้าน ระดับกำนัน ระดับนายอำเภอจนถึงระดับผู้ว่าราชการจังหวัด
เพราะว่าเราคงจะทราบกันดีอยู่แล้วว่าในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น
ตั้งแต่ผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่กำนันเป็นต้นมา ทุกวันนี้ก็เป็นส่วนที่มาจาก
การเลือกตั้งทั้งสิ้นหรือแม้แต่ข้าราชการในระดับจังหวัดตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด
ลงไปจนถึงนายอำเภอหรือข้าราชการส่วนอื่น ๆ นั้นก็มีส่วนหนึ่ง ถึงแม้ว่า
จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องส่วนได้ส่วนเสียกับการเลือกตั้ง แต่ว่าอยู่ในสาย
บังคับบัญชาของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งก็มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับ
การที่จะมาบริหารประเทศในภายหลัง มีการพูดกันตลอดเวลาขณะนี้ว่า
ก็ไม่ทราบว่าใครจะขึ้นมาบริหารประเทศ เพราะฉะนั้นก็ทำเอาหูไปนา
เอาตาไปไว้ถ้าหากว่าจะเกิดความผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง หรือความ
ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมเกิดขึ้นในการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง อย่างไรก็ตาม
ผมเชื่อว่าถ้าหากเราจะจัดการเลือกตั้งกันโดยมีองค์กรอิสระนั้นคงจะมี
ระยะเวลาหรือใช้เวลาในการเตรียมการพอสมควร อย่างไรก็ตามใน
ขณะนี้เราก็ตราบกันดีอยู่แล้วว่ากระทรวงมหาดไทยเองก็กำลังนำระบบ
ที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการสำรวจเกี่ยวกับประชากรของประเทศของเรา
ขึ้นทะเบียนประชากรของประเทศของเราคือด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ทาง
ด้านการปกครองก็มีแผนอยู่แล้ว ซึ่งจะสำเร็จในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าพร้อม
สมบูรณ์ทั้งประเทศ ผมเชื่อมั่นว่าจุดนั้นก็จะมีส่วนช่วยให้การทำงานของ
กรรมการเหล่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม
สิ่งที่คณะกรรมการวิชาการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ศึกษามาและนำมารายงาน
ต่อสภาแห่งนี้ เป็นวิธีการที่ดีและเป็นวิธีการที่ถูกต้อง และวิธีการที่เราควร
จะเริ่มต้นขึ้นได้แล้วในประเทศนี้เพื่อเป็นบรรทัดฐาน ถ้าไม่เริ่มในวันนี้

สผ. ๒๒/๒๔๓๖ (ส.๑)

ชุดีมา ๘๘/๒

เราก็ไม่ทราบว่าจะเริ่มในวันไหนอีก เพราะฉะนั้นกระผมขอขึ้นชมคณะ
กรรมมาธิการชุดนี้ที่ได้กล้ากระทำในสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นแก่สภาชุดนี้
ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ
คุณสมัคร สุนทรเวช แล้วก็มาที่กรุงเทพมหานครครับ

(นายนิพนธ์ ชาราภูมิ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์
จะประท้วงอะไรครับ

นายนิพนธ์ ชาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ ชาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่จะกราบเรียนขอประท้วงท่านประธานและขอ
เรียนถามว่า การอภิปรายในสภานั้นท่านประธานใช้การพิจารณาจากสมาชิก
ที่นั่งอยู่ในสภาก่อนหรืออย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เดี่ยวผม
จะชี้แจง คุณนั่งลงก่อน ผมก็พิจารณาจากที่ยกมือในสภา แต่ว่าโดยประเพณีที่
เราปฏิบัติกันมาโดยตลอด คงไม่ใช่เฉพาะสภานี้ เรื่อยกันมาในกรณีทั่วหน้า
พรรคการเมืองยกมือ เราก็จะให้หัวหน้าพรรคการเมืองนั้นพูดก่อนได้ทันที
อันนี้เป็นประเพณีปฏิบัติ ไม่ได้มีข้อบังคับเพราะฉะนั้นผมก็ขอใช้ประเพณีนี้ต่อไป
เชิญคุณสมัคร ครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร
ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาส สิ่งทีกระผมจะพูดต่อไปนี้เพื่อเป็นการยืนยัน
ว่าที่คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการมานั้นมีเหตุผล แม้จะพูดว่าสนับสนุนเฉย ๆ
ไม่มีเหตุผลนั้นบางครั้งก็อาจจะว่าทำไมถึงต้องทำอย่างนั้น กระผมเองเป็น
คนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเลือกตั้งตลอดมาตั้งแต่ยังไม่ได้เล่นการเมือง เมื่อ
พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น กระผมอายุ ๒๒ ปี ผมเข้าไปดูผลการเลือกตั้งโดยที่เขาไม่ได้
เชื่อเชิญ แต่ว่าเป็นการเลือกตั้งที่มันไม่สะอาด เรียกว่าเลือกตั้งสกปรก แล้วก็
ถึงขนาดที่ว่านับคะแนนไปได้กลางคันไฟดับ ตะเกียงดับ ตอนนั้นใช้ตะเกียงเจ้าพายุ
อยู่หน้ากรมทางฯ ก็ปรากฏว่าเขาบอก เลิก ไปนับต่อฟุ่งนี้ ผมเองบอกไม่ได้
อ้างกฎหมายเลย ว่า กฎหมายบอกหยุดไม่ได้ต้องต่อให้จบ ให้เผ้าหีบบัตรไว้ไปซื้อ
น้ำมันก๊าดมาจุดตะเกียงเอง แล้วก็นับต่อจนจบ -----

ขอเรียนว่าความรู้สึกสนใจในเรื่องนี้ติดพันตลอดมา จนกระทั่งวันหนึ่งก็มาเป็นผู้แทนราษฎร มาเล่นการเมืองอยู่ในพรรคการเมืองที่ใช้วิธีการเอาสติปัญญาความคิดของตัวเองมาขายต่อผู้คน ให้ผู้คนเกิดความรู้สึกเชื่อถือ เชื่อมั่น และมีความหวังว่า ถ้าเลือกคนที่แสดงความคิดเห็นอย่างนี้ไปแล้วละก็จะไปช่วยแก้ไขปัญหามันเมือง จนกระทั่งทุกวันนี้ผมยังใช้ระบบการเมืองอย่างนี้ ต้องบอกว่าพรรคการเมืองที่ชื่อพรรคประชาธิปไตยนั้นได้สอนผมมา และผมก็ได้ใช้วิธีการอย่างนี้คือเอาสติปัญญาความรู้เข้ามาอาสา บ้านเมืองมีปัญหาอยู่ นักการเมืองมาอาสาว่า ปัญหาอย่างนี้ในยุคเวลา ๕ ปีข้างหน้า เราอาสาจะขอแก้ไข นั่นแปลว่านักการเมืองเอานโยบายมาเสนอต่อผู้คนที่เป็นคนลงคะแนน และก็ลงคะแนนกัน การเมืองบ้านเราเป็นอย่างนี้มานานเป็นอย่างนี้มา ผลัดกันรุกผลัดกันรับ จะแพ้จะชนะด้วยเหตุผลว่า เหตุผลใครสู้ไม่ได้อะไรไม่ดี หรือใครจะปราศรัยไม่เก่ง ใครอธิบายความไม่เข้าหูคน เป็นเรื่องการแพ้ชนะทางการเมืองที่ไม่มีการเสียเหลี่ยมเสียหน้า หรือไม่มีการเสียโอกาสอย่างใดกันเลย มีความเท่าเทียมกันมาตลอด แต่มาในระยะหลังนี้สิ่งที่ได้อธิบายกันมานั้นอาจจะได้นึกถึงทั้งประเทศ แต่ตัวอย่างของกระผมนั้นยังเอิญเป็นการเลือกตั้งท้องถิ่นและยังเอิญเป็นท้องถิ่นที่ใหญ่มาก ในต่างจังหวัดนั้น ถ้าเทศบาลเมืองที่เลือกกันมา ๑๘ คน และก็มียระบบที่พรรคการเมืองอาจจะเข้าไปครอบงำเทศบาลต่างจังหวัดนั้น ก็คงจะได้คะแนนอยู่อำเภอเมืองเท่านั้นอำเภออื่นก็คงไปแสดงอิทธิพลไม่ได้ ถ้ามีคะแนนอย่างนั้นสัก ๑๐,๐๐๐ คะแนนถ้าอำเภอจะครอบงำคะแนนได้สัก ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ คะแนนก็นับว่าดีมากแล้ว แต่ว่าเมื่อมาถึงกรุงเทพมหานครนั้น ปรากฏว่าเราไม่เคยคาดคิดว่า ระบบครอบงำนั้นจะเข้ามาอยู่ถึงตรงนี้ มีการที่ได้มีพรรคการเมืองเข้าไปมีหน้าที่ และผมไม่ได้กล่าวหาพรรคการเมืองเลยเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกรุณาไม่ต้องให้ใครมาทักท้วงให้เสียเวลาพรรคการเมืองเข้าไปมีอำนาจติดต่อกันอยู่ ๓ ครั้ง ๓ หน สภาพนี้ทำให้บรรดาข้าราชการประจำ คนที่ทำหน้าที่นั้นได้แสดงอะไรหลายอย่างที่กระผมเห็นว่าเป็นการผิดสังเกต กรณีนี้ไม่ได้ยกขึ้นมาเพื่อจะเป็นตัวอย่างมาว่ากล่าวให้ใครเสียหาย แต่จำเป็นจะต้องอธิบายให้สภาพัง เพื่อที่ว่าจะได้ตัดสินใจว่า สมควรจะต้องมีหน่วยงานที่มาจัดการเลือกตั้งหรือไม่

เพราะกรุงเทพฯ นั้นเป็นที่น่าคิด ในต่างจังหวัดผมเรียนแล้วว่า อาจจะมี
 คะแนนอยู่ประมาณสัก ๑๐,๐๐๐ คะแนนในอำเภอเมืองใดอำเภอเมืองหนึ่ง
 หรืออาจจะ ๒๐,๐๐๐ คะแนนก็สุดแท้แต่ แต่กรุงเทพมหานครนั้นมีคะแนน
 ที่ลงคะแนนได้ ๓ ล้านกว่าคะแนน กรุงเทพฯ มีประชากรเด็ยวนี้ประมาณ
 ๖ ล้านคน และลงคะแนนได้ประมาณ ๓ ล้าน ๕ แสนคน เพราะฉะนั้น
 คะแนนประมาณ ๓ ล้าน ๕ แสนคนนั้นเป็นคะแนนที่บันดาล และจะเป็น
 คะแนนซึ่งก่อให้เกิดสถานะของบุคคล เพราะเหตุว่าระบบการที่เลือกตั้ง
 นายกเทศมนตรีขยายแบบ ซึ่งไปขอยืมชื่อผู้ว่ามาใช้นั้นทำให้เกิดระบบที่ทำให้
 เกิดความฉันทปรในการบริหารบ้านเมือง เพราะคนเป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยนั้นจะเกรงกลัวคนที่เป็นผู้ว่า เพราะผู้ว่าได้คะแนน
 ๕๕๐,๐๐๐ คะแนน ได้คะแนน ๗๐๐,๐๐๐ คะแนน ในขณะที่รัฐมนตรีมหาดไทย
 อาจจะได้คะแนนเป็นเรือนหมื่นเท่านั้น เรื่องอย่างนี้ผมขอเรียนว่าผมต้อง
 ผจญกับการรณรงค์เลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ของ
 กระผมขออนุญาตที่ออกชื่อหน่อยเพราะว่าเราเล่นการเมืองด้วยวิธีการเช่น
 ขออนุญาตอีกพรรคหนึ่งคือ พรรคประชาธิปัตย์ เราเล่นการเมืองกันแบบนี้
 เล่นการเมืองกันแบบเอาสติปัญญาความคิดมาขายต่อประชาชนให้ท่าน
 วินิจฉัย และจะได้ดูว่า ส่งใครมาลงให้เลือกตั้ง แนวความคิดเป็นอย่างนี้
 และก็จะแพ้ชนะกันด้วยเหตุที่ว่า งวดนี้จะเอาใครมาทำงาน งวดนี้จะเอา
 ใครมาแก้ไขปัญหาย่างไร แต่ในระยะหลังเราได้ค้นพบว่า มีระบบซึ่งได้
 ค่อย ๆ ทำลายระบบการหาเสียงเลือกตั้งอย่างปกติธรรมดาไปเสียแล้ว
 ผมต้องขอยืนยันว่า พรรคประชาธิปัตย์ของผมเป็นพรรคการเมืองที่หาเสียง
 โดยไม่เคยซื้อเสียง และก็ตั้งใจเอาไว้เลยว่าถ้าระบบนี้ใช้ไม่ได้แล้วก็ต้อง
 เลิก และกระผมแน่ใจว่า อาจจะต้องเลิกกันเร็ว ๆ นี้ สาเหตุก็เพราะว่า
 มีระบบที่เข้ามาครอบงำใหม่ ผมลำดับดูได้ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ ผมเคยพูดแล้ว
 เมื่อเวลาอภิปรายไม่ไว้วางใจ ตรงนี้ก็ต้องยกตัวอย่างอีก เพราะเป็น
 ความขมขื่นที่เราได้ค้นพบ ใครละที่คุ้ยเขี่ยเลือกตั้ง เจ้าหน้าที่เป็นคนเห็น
 บัญชีเลือกตั้ง ถามว่าพรรคการเมืองอย่างเรามีโอกาสเห็นบัญชีไหม
 เห็นเวลาเขามาแขวนไว้ -----

แต่ว่าเวลาใครจะเพิ่มใครจะเติมใครจะทำอะไรต่าง ๆ นั้น ถ้าว่า
เวลาลงคะแนนเลือกตั้งแล้ว ซึ่งกรุงเทพฯ นั้น มีคนใช้สิทธิประมาณ
ร้อยละ ๕๐ บัญชี ๑,๐๐๐ คนนั้น คนมาใช้สิทธิประมาณ ๕๐๐ คน
อีก ๖๐๐ คน ที่ไม่มาใช้สิทธินั้น นักการเมืองที่ไม่ได้ควบคุมการบริหาร
ท้องถิ่นนั้น มีโอกาสได้เห็นบัญชีนี้หรือไม่ ไม่มีครับ แต่มีคนมีโอกาสดู
บัญชีนี้ แล้วมีคนได้เอาบัญชีนี้ตรวจสอบเลือกครั้งนี้เลือกครั้งนี้เลือก
ครั้งนั้น ถอยไป ๓ - ๔ ครั้ง นายคนนี้ไม่เคยมาใช้สิทธิเลย ๕ - ๕
ครั้งไม่เคยมาใช้สิทธิ เขาจะเลือกเอาคนพวกนี้ ใน ๑ บัญชีประมาณ
๑๐๐ ชื่อ หญิงครึ่งชายครึ่งแล้วเขาก็เอามาทำบัตรเหลือง อย่างที่ผมบอก
ทำไมผมถึงต่อสู้เรื่องบัตรเหลืองบ้างเลือดอย่างนี้ ผมยืนยันได้ว่า
บัตรเหลืองนั้น เขากำขึ้นเขาพิมพ์ขึ้นมา แล้วตราทุกอันที่ประทับนั้น
มาจากฝีมือซึ่งถ่ายทอดออกมาจากของหลวง ทำบัตรเหลืองขึ้นมา
เหมือนกับที่ราชการทำ และเพราะอย่างนี้พูดกันไปแล้วพูดกันไปอีก
ปลัด กทม. ก็ออกมาเถียง บอกว่าบัตรเหลืองเอาไปเวียนเทียน
ลงคะแนนไม่ได้ ลงคะแนนแล้วเรามีการติตราเราว่าเครื่องหมาย
ผมก็บอกว่า ผมไม่ได้บอกว่าบัตรเหลืองเวียนเทียน ผมบอกว่าการ
ทำบัตรเหลืองกันเป็นปีก ๕ ใบ ๑๐ ใบ แล้วก็เอาไปลงคะแนนกัน
มีการเซ็นชื่อ ใช่ครับ ตอนแรกเขาก็เซ็นชื่อเขา เวลาไปลงก็เซ็นชื่อ
เหมือนกันเปี้ยบเลย ผมถึงบอกว่าบัตรเหลืองนั้น จะป้องกันได้ด้วยว่า
ถ้าบัตรเหลืองขาดอายุ ให้เอาบัตรขาวแนบไปด้วย ลงคะแนนได้เลย
ถ้าบัตรขาวหายไปลงคะแนนได้บัตรเหลือง ถ้าถือบัตรเหลืองลงคะแนน
ก็ให้เอาทะเบียนบ้านแนบไปด้วย เท่านั้น ก็เป็นการแสดงความสุจริต
ทั้งกระทรวงมหาดไทย ทั้ง กทม. ก็ยืนยันว่า บัตรเหลืองเฉย ๆ
ต้องลงคะแนนได้ ผมก็ต้องยืนยันว่า อย่างนี้แปลว่าเจตนาจะเปิดช่อง
ผมมีข้อยืนยันด้วยว่าเปิดช่องอย่างไร ที่ลงคะแนนนั้น แต่ก่อนนี้มี ๓,๐๐๐
ในกรุงเทพฯ เดียวนี้มี ๓,๕๐๐ เพิ่มขึ้น ๕๐๐ แทนที่จะกระจายให้
ทั่ว ๆ กัน ไม่ต้องเดินตากแดดหัวแดงไปไกล ก็ปรากฏว่าจับเอามา
รวมกัน เมื่อก่อนรวม ๕ หน่วย ต่อมารวม ๖ หน่วย เดียวนี้รวม ๘
หน่วย ๘ หน่วยอยู่ที่เดียวกัน อยู่ใกล้สุดลูกหูลูกตา เดียวนี้ไม่สนใจแล้ว
ใครจะอยู่ที่ไหนข้างมัน ให้มารวมอยู่ตรงนี้ ลงคะแนนที่นี้ ๘ เต็มที่
๖ เต็มที่ ๕ เต็มที่ ๑ เต็มที่ เดียว ๆ ไม่มี จับมารวมกันไว้

เพื่อความสะดวกของใคร เพื่อความสะดวกของคนทีลงคะแนน เปล่าครับ
 เพื่อความสะดวกของพวกถือใบเหลืองตระเวนลงคะแนน ไม่มีรูป
 ลงคะแนนกันสบายแฮกันไปเลยก็แล้วกัน ท้วงเรื่องนี้เท่าไรก็ไม่มีใคร
 ยอมฟัง ปลัด กทม. ๒ คน คนที่ลัวไปคนนั้นมา ใช้คาถาเดียวกันเลย
 ใบเหลืองเอามาเวียนเทียน ลงเทียนอีกไม่ได้ บอกไม่ได้ว่าอย่างนั้น
 บอกว่าถือมาเป็นกำ ลง ๕ ใบ ๑๐ ใบอย่างนี้ ก็ปรากฏว่าก็ยังแยะ ๆ
 แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า นั้นประเด็นเดียวจะครับ ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าในเวลา
 ที่มีการประกาศรายชื่อคนนั้น มีชื่อคนข้างนอกเอามาใส่ ใครมาจาก
 ต่างจังหวัดเวลานี้ไม่มีการโอนแล้วครับ บังคับบัญชาให้บริษัทก่อสร้าง
 ทั้งหมด ใครมีคนงานใครที่อยู่ใต้อำนาจของ กทม. นั้น จะถูกข้าราชการ
 ไปบีบบังคับ ขอให้เอาชื่อคนพวกนี้ไปใส่ในทะเบียนบ้านกลาง หรือเอาไป
 ใส่ในทะเบียนของบริษัชนั้นเอง มีคนงาน ๒๐๐ คน ก็จะมีชื่อ ๒๐๐ คนนั้น
 อยู่ในบริษัท มี ๓๐๐ คน อยู่ใน ๓๐๐ บริษัท และเมื่อหากินกับ กทม. นั้น
 ต้องถูกบังคับถูกเกณฑ์ให้ไปลงคะแนนให้คนที่ กทม. สนับสนุน กรณีถัดไป
 ก็คือว่า มีการเอาชื่อคนเข้ามาใส่ในทะเบียนบ้าน ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๒๓
 เจ้าของก็จะดู ๑๒๓ ถัดไปจะมี ๑๒๓/๑ ไม่มีหัวมีหาง เพราะข้างในไม่มี
 รายละเอียด อยู่ชอยเดียวกัน ๑๒๓/๑ ก็ไม่มีใครไปดูแล้ว ก็มีป้าย
 ที่ไหนไม่รู้ใส่เรื่องเข้ามาตั้ง ๖ - ๘ คน ไม่มีใครไปทักท้วง เพราะ
 ถ้วนนั้นมันไม่มี /๑ แต่ว่าก็มีใส่เข้ามา แล้วก็จัดการมีคนมาลงคะแนน
 ได้ตามนั้น ไม่เคยยอมให้มีการตรวจสอบว่า ที่ไปบอกว่าบ้านนี้ไม่มี
 หรือว่าเอาไปใส่ไว้ในบ้านคนอื่น เพราะคิดว่าเจ้าของเขาไม่รู้ แต่
 เจ้าของเขารู้ ไปท้วงให้เขาออก ก็บอกว่าเป็นเรื่องพลาดพลั้ง เวลาที่
 หมู่บ้านที่เขารู้จักัด เขามีอยู่ ๑๙๓ บ้านไม่มี เอามาใส่เต็ม กันก็ตัว
 น้ำขุ่น ๆ ว่า เป็นกิ่งชอยเกิดใหม่ เป็นกิ่งชอยใส่ชอยไหนไม่ได้ ก็ต้อง
 เอามาเติมชอยตรงนี้ต่อท้ายไว้ แก้วไปหลุด ๆ อย่างนั้นละครับ แต่
 จริง ๆ แล้วก็เอามาใส่เพิ่มเติม อีกอย่างหนึ่งเขาเรียกว่า เอาไป
 ปลิดทิ้ง ถามว่าคนเรารู้ได้อย่างไรว่าใครลงคะแนนให้ใคร รู้ครับ
 ที่ต่างจังหวัดอาจจะไม่มีพัฒนาการเขต อาจจะไม่มีพัฒนาการอำเภอ หรือ
 อาจจะไม่มี แต่กรุงเทพฯ มี พัฒนาการเมื่อก่อนเป็นผู้ชาย เดี่ยวนี้เป็นผู้หญิง
 แต่ก่อนนั่งกางเกงยีนส์ใส่เสื้อยัด เป็น ซี. ๓ ซีมอเตอร์ไซด์เข้าไป
 คลุกคลีอยู่ในหมู่บ้าน เข้าไปคลุกคลีขนาดบ้านไหนลงคะแนนให้ใครก็รู้

แล้วก็รู้ว่าบ้านไหนเป็นแฟนใครอย่างไร ข้างนี้ก็ไปถึงที่เขต และคนที่
ลงคะแนนเป็นประจำ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น เขาจะไม่มีวัน
ไปตรวจ เพราะเขาลงอยู่เสมอ เมื่อไรก็ลงได้เสมอ แต่ปรากฏว่า
คนพวกนี้พอไปลงคะแนน มี ๔ เหลือ ๔ มี ๖ เหลือ ๒ มี ๒ หายไปเลย
คะแนนพวกนี้เป็นคะแนนที่ลงอยู่เสมอนับได้เสมอ สำหรับใครก็ตามแต่
ที่เป็นแฟนกัน แต่จะต้องถูกปลิดทิ้ง เพราะเหตุว่าปลิดอย่างนี้ได้ความหมาย
ปลิดออก ๕ เปอร์เซ็นต์ ก็แปลว่า ๕๐ ชื่อแล้ว ไม่ก็บ้านหอรก ๕๐ ชื่อ
หลุดออกไปแล้ว-----

เอาคนอื่นมาใส่ก็บวกเดิมเข้ามาแล้ว เพราะเจตนาจะมาลงคะแนนให้
 ปลิดทั้งคะแนนก็หายลงไปแล้ว เอาใบเหลืองมาก็เดิมไปเหลืองได้
 และยังมีประเภทไปล่อหลอกบรรดาพวกที่มาอยู่และไม่มีเบอร์บ้าน เพราะ
 ต้องการเอาเบอร์บ้านไปเอาน้ำประปา เอาไฟฟ้า ไปล่อหลอกเขา ทำ
 อย่างไรครับ พิมพ์บัญชีเพิ่มเติม หน้าสุดท้าย ๒ ใบนั้นบัญชีมีอยู่ ๑๐ บัญชี
 เบอร์ ๓ เบอร์ ๕ นั้นเอามาใส่ตอนจะลงเลือกตั้ง ทำไมผมถึงต้องว่า
 บรรดาครู กทม. เพราะครูนั่นไปรับอาสาคุมเบอร์ ๓ เบอร์ ๕ นี
 เบอร์อื่นคนอื่นไม่เป็นไร แต่เบอร์ ๓ เบอร์ ๕ ต้องคนของเขา เพราะ
 คนพวกนี้เขาจะขนาด ทำไมถึงโฆษณาว่าไม่มีชื่อ ไม่มีบัตร ไม่มีสิทธิ
 นั้นแปลว่าถ้ามีชื่อ มีบัตร มีสิทธิ มีชื่อครบ ก็พิมพ์ใส่เข้าไปหน้าหลัง ๒ หน้า
 มีบัตรก็บัตรประจำตัวมาจากต่างจังหวัด ไม่ได้โอนอะไรทั้งสิ้น มีสิทธิก็มี
 ชื่อมีบัตรก็มีสิทธิ ไม่ท้วงเพราะคนของเขาจะไม่ท้วง มาจากบุรีรัมย์แต่
 ลงคะแนนในกรุงเทพฯ ได้ ไม่มีใครถามว่าทำไมมา โอนมาหรือ
 แล้วบ้านอยู่ที่ไหน เอามาใส่กันสด ๆ ครับ เอาชื่อมาเดิมเฉย ๆ แล้วก็
 ลงคะแนนกันได้ เรื่องพรรคอย่างนี้เป็นความขมขื่น รวมทั้งกรณีที่เขา
 ของหลวงไปเที่ยวหาคะแนนนิยม เอาผู้คนเข้าไปจัดตั้งคณะกรรมการ
 หมู่บ้านเกิดตามธรรมชาติเอาไปทำให้ผิดธรรมชาติ กวาดเอาผู้คนที่เป็
 พวกฟองไปตั้ง และถ้าไม่รับกรรมการชุดนี้ก็จะขออะไรทางเขตไม่ได้
 แต่ถ้าเป็นแล้วรับได้แล้วจะเอาอะไรก็บอกมาสิ จะเอาหินคลุก จะเอา
 สะพาน จะเอาแท่งคอนกรีต จะมาต่อสายไฟให้ทำได้ทั้งนั้น กรณีอย่างนี้
 เป็นความขมขื่น ที่ร้ายที่สุดนั้นผมบอกว่าผมไม่มีใบเสร็จรับเงินมาแสดง
 แต่ผมขอวัดได้ดูได้เสมอเลยว่าคุณผิดปกตินั้นมันอยู่ตรงที่ว่า ถ้าเราต่อสู้
 เราต่อสู้แปลว่าเราไปหาคะแนนตรงนั้นหาคะแนนตรงนั้นเดิมจัดการเดิมที่
 เพราะรู้ว่าจะมีการเล่นเอาเปรียบกัน อย่างนั้นก็แพ้ประมาณ ๑๒,๐๐๐
 ๑๓,๐๐๐ หรือ ๑๔,๐๐๐ แต่อย่างคุณเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ขอประทานโทษ
 ออกชื่อเขอนั้น ปี ๒๕๓๕ ๒๓ มีนาคมนั้นคุณเย็นจิตต์ได้คะแนน ๕๓,๐๐๐
 เดิมได้ ๕๒,๐๐๐ ใหม่ได้ ๕๓,๐๐๐ คะแนนดีขึ้น ๑,๐๐๐ แต่คู่ต่อสู้
 คุณเย็นจิตต์ซึ่งเคยได้ ๓๐,๐๐๐ กว่า ๔๐,๐๐๐ กว่าแพ้คุณเย็นจิตต์ตลอดนั้น
 ได้คะแนนคนละ ๕๓,๐๐๐ เท่าเทียมกัน ในกรุงเทพมหานครคุณเย็นจิตต์
 เป็นคนที่มีคะแนนมากที่สุด เรียกว่าเป็นดาราของกรุงเทพฯ หาเสียง
 ปกติธรรมดา คุณเย็นจิตต์แพ้เลือกตั้ง ๓๐,๐๐๐ คะแนนกลางกรุงเทพฯ

ถัดมาอีก ๕ เดือนมีการเลือกตั้งใหม่ ๒๕๓๕/๒ นั้นเลือกเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายนนั้น คุณเย็นจิตต์เขายังได้คะแนนเหมือนเดิม แต่คู่ต่อสู้ของเธอ ซึ่งคนหนึ่งออกไปอยู่ที่อื่น อีกคนหนึ่งไม่ลง เอาอีกคนมาเปลี่ยน เอาอีกคนย้ายจากเขตมาใส่ ๓ คนที่มาใหม่นั้นได้คะแนนคนละ ๘๕,๐๐๐ เท่าเทียมกัน เรื่องอย่างนี้เห็นได้ชัดว่าคะแนนนั้นมันไม่ใช่ได้คะแนนมาจากตัวคนที่มาติดตัวคะแนน ไม่ใช่ มันมีระบบที่จัดหาคะแนนให้ และยังทำกันอยู่จนทุกวันนี้ ท่านประธานครับ สด ๆ ร้อน ๆ เลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๑ ที่แล้วมานี้เป็นความขมขื่น ผมเขียนท่านนะครับ ที่เขตบางเขนแก้ไขไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมควรความจริงผมไม่อยากจะขัดคอกำลังพูดไปนี้ คือคนละประเด็น ผมไม่อยากจะเอาเรื่องจากการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นมาพูดมากเกินไป

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ถ้าไม่อย่างนั้นเราจะหาคณะกรรมการกลางมาทำไมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมอยากจะให้เข้าประเด็น

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนั้นนะครับ ถ้าที่ทำอยู่แล้วมันดีเราก็ไม่ควรจะหาคนกลางมาทำ ผมกำลังบอกที่อยู่มาแล้วมันไม่ใช่ไม่ได้ อธิบายให้ฟังนิดเดียวอย่างนี้ก็แล้วกันท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ช่วยกระชับหน่อยตรงนี้นะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ผมเรียนอย่างนี้ว่า กรณีที่ชนะกันเขาบอกเลยว่าอย่าไปไหน ไปไหนหลุด ที่ดอนเมือง ๑๐๐ กว่าหน่วย นับมาแล้ว ๖๐ หน่วย นับถึง ๖๐ หน่วยปรากฏว่าเราชนะอยู่ ๑,๐๐๐ คะแนน เขาบอกคอมพิวเตอร์เสีย แฟกซ์เสีย คอมพิวเตอร์เสีย หยุดกินข้าว แล้วหยุดไป ๓ ชั่วโมง ผลมาอีกก็พรรคผมแพ้เลย กรณีอย่างนี้ถึงบอกว่ามันเป็นเหตุผลว่ามันไม่ได้แล้ว คะแนนพรรคคู่ต่อสู้ผมได้คะแนน ๔,๐๐๐ เรียงแถวเท่ากันหมดเลย ของผมคะแนนธรรมชาติ ๔,๐๐๐ กว่า ๘,๐๐๐ กว่า ลักษณะอย่างนี้ของจริง ๆ ล้ำสุดเป็นอย่างนี้ มันถึงเวลาแล้วผมจำเป็นจะต้องอธิบายความย้อนหลังลงไปและคงจะไม่ย้อนลงไปมากกว่านี้

ก็เห็นใจท่านประชาชนเหมือนกัน เต็มใจจะว่าไม่เป็นกลาง แต่ว่าเหตุผล
 ที่ตั้งมาให้ฟังนั้นเราจะให้ใครมาดูแลเรื่องนี้ องค์กรกลางเห็นจะไม่ได้
 หรอกครับ เพราะองค์กรกลางนั้นเป็นใครมาจากไหนเรารู้กันอยู่
 เรื่องนี้จะต้องขึ้นต้นไว้ในรัฐธรรมนูญ และจะต้องมีกฎหมายรองรับ
 จะต้องมียุติบัญญัติ ผมก็ไม่ทราบ นัมเฟรล (NAMFREL) ของที่ฟิลิปปินส์นั้น
 เขาได้ทำอะไรอย่างไรแต่ไหน แต่ว่าสิ่งนี้ควรจะต้องมีในบ้านเมืองเรา
 พรรคการเมืองที่กระผมเล่นการเมืองอยู่นั้นเป็นหัวหน้าอยู่นั้น เราจะสู้
 ด้วยการเอาเหตุผลมาพียงกันเพราะประชาชนเชื่อเหตุผลของใคร
 แต่ว่าเราไม่อยากจะถ้าต้องแพ้คะแนนเพราะว่ามีระบบที่มันมาครอบงำ
 แล้วเป็นระบบที่ค่อนข้างจะใหญ่โตมหึมา สำคัญที่สุดก็คือว่าเป็นระบบที่
 กระทรวงมหาดไทยเกรงใจเสียด้วย นอกกรัฐมนตรืมหาดไทยท่านก็แสบ ๆ
 ไม่ได้สนใจจะแก้ไข -----

เพราะฉะนั้นโอกาสอย่างนี้ต้องขอบคุณคณะกรรมการธิการที่ได้กรุณายกตัวอย่างอื่นขึ้นมา แล้วก็ขอลอกความเห็นไว้ว่า ควรจะเป็นตัวหลักกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และไปมีกฎหมายรองรับต่างหาก และสถาบันนี้จะครับจะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง สถาบันนี้อาจจะช่วยกรณีเรื่องข้อเสียงขึ้นมาได้ และสถาบันนี้แหละครับที่อาจจะนำความยุติธรรมเข้ามาสู่ระบบประชาธิปไตยของบ้านเรา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณทรงธรรมครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ผมเห็นด้วยกับท่านสมัคร สุนทรเวช ที่ว่าองค์การกลาง เราเชื่อถือไม่ได้ ใน ๒ ครั้งที่เลือกตั้งที่ผ่านมา นั้น องค์การกลางนั้นไม่ได้เป็นกลางจริงในบางลักษณะในบางแห่ง แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอภัยที่เอ่ยชื่อท่านอีกครั้ง ท่านสมัคร สุนทรเวช ท่านพูดถึงต่างจังหวัด ผมว่าในต่างจังหวัดมันก็ไม่ผิดไปจากกรุงเทพฯ เท่าไรหรอกครับ ความโน้มเอียงในการที่ว่ารายชื่ออะไรต่าง ๆ การนับคะแนนอะไรต่าง ๆ นั้น มันไม่ผิดกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ผมเองเป็นกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้ง และก็ก็เป็นกรรมการวิสามัญพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ซึ่ง คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ก็มีอยู่หลาย ๆ ท่าน ที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นเป็น กรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นอยู่ด้วยหลายท่าน ยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธาน ท่านชุมพล ศิลปอาชา ขอภัยที่เอ่ยชื่อท่าน ท่านปาน ท่านก็นั่งอยู่ที่นั่น เป็นกรรมการด้วยกัน ประชุมด้วยกัน เราตระหนักดีถึงปัญหานี้ว่าองค์การกลางนั้นเราเชื่อถือไม่ได้ องค์การกลางที่ทำงานเมื่อคราวที่แล้วนั้น ไม่ได้เป็นกลางจริง แต่เอนเอียงไปทางพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ผมเองก็ถูกเหยียบแทบตายกว่าจะพูด จะเกิดมาครั้งนี้ เลือกตั้งมาทั้งหมด ๔ ครั้ง สอบตก ๑ ครั้ง ได้ ๘ ครั้ง ไม่มีครั้งใดที่หนักที่สุดเท่า ๑๓ กันยายน ๒๕๓๕ กว่าที่จะโผล่ออกมาเกือบตาย มาที่ ๓ ด้วย ทั้ง ๆ ที่เคยมาที่ ๑ เพราะฉะนั้น เมื่อผมเป็นกรรมการพิจารณากฎหมายเลือกตั้ง เราจึงมีความเห็น

พ้องต้องกันว่า เราจำเป็นต้องอย่างซึ่งจะต้องมีองค์กระอิสรระ แต่ไม่ใช่
 องค์กรกลางมาควบคุมการเลือกตั้งทั่วประเทศ ผมไม่เชื่อว่ากระทรวง
 มหาดไทยในยุคนั้นสมัยนั้น ไม่ว่าจะ เป็น ๒๒ มีนาคม ไม่ว่าจะ เป็น
 ๑๓ กันยายน จะโน้มน้าวไปยังทางพรรคหนึ่งพรรคใด แต่ผู้ที่อยู่ในท้องถิ่น
 ผมบอกได้เลยก็ได้ว่า ในปี ๒๕๓๕ วันที่ ๒๒ มีนาคม มีนายอำเภอบางคน
 รับไป ๑๐๐,๐๐๐ บาท สारวัดรใหญ่รับ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ช่วยเหลือ
 พรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ผมไม่ระบุชื่อว่าเป็นใคร เดี่ยวฟังอีก
 แต่เป็นที่รู้จัก พอเลือกตั้งครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน นายอำเภอ
 คนเดิมนั้นจะรีบเรียกประชุมข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เรียกประชุม
 ประธานกลุ่มแม่บ้านขอให้ทุกคนวางตัวเป็นกลาง อย่าโน้มน้าวไปยัง
 ทางหนึ่งทางใด ต้องวางตัวเป็นกลาง ประธานแม่บ้านตำบลลุกขึ้นมา
 ถามเลย ขึ้นหน้าเลยครับ นายอำเภอจะเป็นกลางหรือเปล่าคราวนี้
 นายอำเภอว่าอย่างไรรู้ไหมครับ อ้ายเรื่องที่แล้วก็แล้วกันไป หมายถึง
 ๒๒ มีนาคม แม่บ้านเขาลุกขึ้นถามกลางที่ประชุมอำเภอเลยครับ เพราะ
 ฉะนั้นคุณสงสุข ภัคเกษม ก็เป็นกรรมาธิการด้วยกัน ทุก ๆ คนที่นั่งอยู่
 ที่นี้เป็นกรรมาธิการวิสามัญ เราได้ตั้งขึ้นมาแล้วครับ เราเรียกว่า
 คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสรระ คณะกรรมการชุดนี้ได้ร่าง
 เป็นกฎหมายมาแล้วด้วย เข้าสู่คณะกรรมการวิสามัญที่ผมเป็น
 กรรมาธิการอยู่ แต่เรายังไม่ตกลงกันว่าเราจะร่างเป็นกฎหมาย
 โดยเฉพาะ หรือว่าจะเอารายละเอียดลงไปอยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง
 ถ้าเราจะเอาเป็นกฎหมายโดยเฉพาะ มันก็เป็นกฎหมายสำหรับ
 ควบคุมการเลือกตั้งโดยเฉพาะ ซึ่งอาจารย์ปานรู้ดี เดี่ยวอาจารย์ปาน
 อภิปรายเพิ่มเติมอีกก็ได้-----

เพราะว่าขณะนี้ความเห็นเราแตกเป็น ๒ ฝ่ายในคณะกรรมการพิจารณา
 กฎหมายเลือกตั้ง ฝ่ายหนึ่งเห็นควรว่าควรจะไปไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง
 อื่นแยกออกเป็นกฎหมายเลย แต่อีกส่วนหนึ่งเห็นสมควรออกมาเป็นกฎหมายเลย
 ต่างหาก เรียกว่าพระราชบัญญัติคณะกรรมการควบคุมการเลือกตั้ง มีมาตรา ๑
 มาตรา ๒ มาตรา ๓ จนจบ แต่ที่นี้มันก็มีความเห็น ๒ ฝ่าย แต่ยังไม่ยุติ
 ผมขอกราบเรียนรายละเอียดคร่าว ๆ นะครับ ถ้ามันขาดตกบกพร่องตรงไหน
 ขอให้ท่านอาจารย์ชุ่มพล หรือไม่ว่าอาจารย์ปาน ในฐานะกรรมการพิจารณา
 เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญช่วยเสริมด้วย บางทีผมอาจจะจำไม่หมด คณะกรรมการ
 ชุดนี้ในกฎหมายเลือกตั้งหรือคณะกรรมการชุดนี้ในกฎหมาย คณะกรรมการ
 ดำเนินการเลือกตั้งอิสระประกอบด้วยคณะกรรมการที่ประธานศาลฎีกาเลือกมา ๕ คน
 ท่านประธานที่เคารพ ประธานสภาโดยการเลือกของสภาผู้แทนราษฎรเลือกมา ๒ คน
 นายกรัฐมนตรีเลือกมา ๒ คน รวม ๙ คน ในจำนวน ๙ คนนี้ไปเลือกเลขาธิการ
 มา ๑ คน คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระอื่นนี้แหละครับ ผมใช้คำว่า
 อิสระดีกว่านะครับ ขึ้นกับรัฐสภาไม่ได้ขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย ไม่ได้ขึ้นกับ
 ประธานศาลฎีกา แต่ขึ้นกับรัฐสภาของเราหนึ่งแหละครับ เป็นหน่วยงานหน่วยงานหนึ่ง
 อยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ เหมือนกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เหมือนกับ
 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นหน่วยงานหน่วยงานหนึ่งที่อยู่ในรัฐสภา
 แต่อำนาจของคณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจสั่งงานในกระทรวง ทบวง กรม
 และก็ตลอดจนรัฐวิสาหกิจ ทุกกระทรวงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่เราได้
 กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่เรายังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ว่าเราจะตั้งเป็นกฎหมาย
 ออกมาโดด ๆ หรือว่าจะเอาลงไปอยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง เพื่อให้มันกระชับขึ้นมา
 อีกหน่อยหนึ่ง เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่เราห่วงใย เหมือนท่านหัวหน้าพรรค
 ประชากรไทยห่วงใยว่าการเลือกตั้งเราจำเป็นต้องบริสุทธิ์ยุติธรรม ในที่ผ่าน ๆ
 มามันไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ท่านประธานเชื่อไหมครับ ในกฎหมายเลือกตั้งที่ผมเป็น
 กรรมการนั้นผมอยากถึงขนาดนี้ อยากถึงขนาดว่าการนับคะแนนอย่าไปนับ
 ที่หน่วยเลือกตั้งให้ไปนับที่สภาตำบล นับที่อำเภอ มันจะช้าช้ามันเหมือนเขมร
 คณะกรรมการเราถึงขนาดเชิญคณะกรรมการของไทยเราที่เดินทางไปเลือกตั้ง
 ที่ประเทศเขมรมาชี้แจงมาอธิบายให้เราฟัง ของเขาทำดีกว่าเรามากบัตรเลือกตั้ง
 ที่บัตรเลือกตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้วเขาจะดอกครับ ดอกและเจาะรูรูปติดเสร็จ
 เขาไม่มีบัตรเหลืออย่างว่า เรามีบัตรเลือกตั้งโดยเฉพาะ ก่อนเลือกตั้งเขาจะมี
 ทำบัญชีเลือกตั้ง และมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาลงทะเบียนเลือกตั้ง ของเรามันสามารถ

ที่จะทำได้ ท่านประธานเชื้อไหมครับ ในหน่วยเลือกตั้งบัญชีเลือกตั้งที่ติดหน้าหน่วย
เลือกตั้ง บัญชีหน้าหน่วยเลือกตั้งเขาจะมีอีกบัญชีหนึ่ง บัญชีหนึ่งอยู่ในกำมือกรรมการ
ในมือกรรมการนั้นเขาจะเรียงหมายเลขไว้เลย ๑. นาย ก ๒. นาย ข ๓. นาย ค
แล้วบัตรเลือกตั้งนี้ครับเขาจะตีรันหนึ่ง นัมเบอร์ (Running number) ไว้ครับ
นายอำเภอเขาจะให้ไปเอาไปวางกองอย่างนี้ เขาจะดูรายชื่อที่หน่วยเลือกตั้ง
เสร็จแล้วมาแจ้งเจ้าหน้าที่ เอาบัตรประชาชนมาแจ้งเจ้าหน้าที่ เสร็จแล้วมารับบัตร
บัตรตรงนี้ทางเจ้าหน้าที่ที่รับเงินเขามานั้นเขาจะตราเอาไว้เลยว่านาย ก รับบัตร
หมายเลข ๐๐๔๗๘๖๖ เขาจะรู้เลขครับว่านาย ก นัมเบอร์ ๑ หรือเปล่า
ลงเบอร์ ๕ หรือเปล่า ตามที่รับเงินเขามาหรือเปล่า พอออกมาคนอ่านเขาจะรู้
เลขครับ คนอ่านเขาจะรู้เลขพอคล้อออกมา เขารู้เลขว่าลงไม่ลงตามนี้ ถ้าไม่ลง
ตามนี้ละก็ ถ้าจะขายที่ดินผู้ใหญ่บ้านไม่ยอมเซ็น กำนันไม่ยอมเซ็นให้ จะไปขอโฉนด
ไม่ยอมเซ็น เพราะมึงไม่ให้ความร่วมมือไม่โกง อันนั้นมันเกิดขึ้นในต่างจังหวัด
ถึงขนาดนี้ครับท่านประธาน-----

มันทำกันได้ ผมเองก็เคยไปจับได้ เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่ง ที่นี้
 ปัญหามันอยู่ที่ว่าเราตั้งคณะกรรมการควบคุมการเลือกตั้ง มันจะได้ผล
 แค่ไหน อย่างคราวที่แล้วมันไม่ได้ผล องค์การกลางคราวที่แล้วไม่ได้ผล
 องค์การกลางคราวที่แล้วมันไม่เป็นกลาง ไม่เป็นกลางเอง จริงทำได้
 หลายวิธีการในการโกงเลือกตั้ง ข้อน่วยเลือกตั้งทั้งหน่วยก็มี นี่ละครับ
 ผมถึงบอกแล้วว่าประชาชนไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ แม้กระทั่งว่า
 การแจกบัตรเขารู้เลยว่าจะลงให้ใคร ไม่ลงให้ใคร ไม่ใช่ว่าไม่รู้
 เขามีบัตรอีกชุดหนึ่ง ที่นี้ปัญหามันอยู่ที่ว่าตามกฎหมายเลือกตั้งได้เขียนไว้
 ว่า ให้ตัวแทนพรรคการเมืองไปเป็นกรรมการหน่วยเลือกตั้ง ที่นี้หน่วย
 เลือกตั้งมีตั้ง ๕๐๐ - ๕๐๐ หน่วย ทางพรรคก็ไม่ได้ให้เงินเราไป
 เราจะไปตั้งตัวแทนทั้ง ๕๐๐ - ๕๐๐ คนมันก็ไม่ไหว เพราะฉะนั้น
 จำเป็นต้องปล่อยเลยตามเลย อันนี้แหละเราไม่สามารถจะควบคุม
 หน่วยเลือกตั้งได้ ยิ่งหน่วยชาวเขาแล้วยิ่งสบายมากเลยครับ ผากบัตร
 ไปลงเลย มีวไปทำไร เอาผากบัตรไปลงให้หน่อย ก็สบายไปเลย
 กรรมการกลางให้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าเรามีองค์การ
 อิสระควบคุมการเลือกตั้งดีที่สุด ที่เราสามารถจะให้หน่วยงานต่าง ๆ
 แต่ที่นี้ปัญหามันอยู่ตรงที่ว่า เราจะเอาองค์การกลางไปไว้ในรัฐธรรมนูญ
 หรือเราจะเอามาไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง หรือเราจะทำออกเป็น
 กฎหมายขององค์กรอิสระ หรือคณะกรรมการอิสระดำเนินการเลือกตั้งดี
 อย่างไหนจะดีกว่ากัน อันนี้เรามาพิจารณาดูให้ดี แต่ถ้าสมมติเราเอา
 คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งตามที่คณะกรรมการพิจารณา
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระไปไว้
 ในรัฐธรรมนูญ กลับเราเอามาไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง หรือเราออก
 กฎหมายคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งขึ้นมาฉบับหนึ่ง อันไหนจะ
 ดีกว่ากัน ปัญหามันอยู่ตรงนี้ท่านประธาน ถ้าสมมุติอยู่ในรัฐธรรมนูญ
 ท่านประธานก็รู้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญกับการแก้ไขกฎหมายธรรมดา
 อันไหนมันง่ายกว่ากัน การแก้ไขกฎหมายธรรมดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ก็สามารถจะแก้ไขได้ โดยผ่านความเห็นชอบของพรรคการเมืองที่
 ตนสังกัดและผ่านคณะกรรมการของพรรคการเมือง เมื่อพรรคการเมือง
 ให้ความเห็นชอบก็สามารถเข้าบรรจุในระเบียบวาระของสภาผู้แทนราษฎร
 ได้ หรือจะให้มันเป็นคณะรัฐมนตรีเสนอเข้ามาก็ได้ และก็การแก้ไข

กฎหมายต่าง ๆ นั้นในสภาเราก็ว่ากันในสภาของเรา เมื่อผ่านวาระแรก
 รับหลักการไปแล้วเราก็ส่งกรรมาธิการ จะเป็นกรรมาธิการสามัญของ
 สภาหรือกรรมาธิการวิสามัญก็สุดแล้วแต่เราจะพิจารณากัน แล้วเราก็
 แปรญัติตกกันตามข้อบังคับ เสร็จแล้วกรรมาธิการก็ไปพิจารณา ครบกำหนด
 ระยะเวลาแล้วเราก็กลับคืนมาสู่สภาวาระ ๒ แปรญัติตกกันเรียบร้อยมา
 วาระ ๓ จบ ก็ส่งวุฒิ เมื่อผ่านวุฒิก็เป็นกฎหมายได้ แต่รัฐธรรมนูญนี้ลิศรับ
 รัฐธรรมนูญมันแก้ไขยาก เพราะมันไม่ใช่เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนสภาเดียว
 มันต้องเอาวุฒิสภามาประชุมร่วมกัน ถ้าท่านเอาไปตราไว้ในรัฐธรรมนูญ
 มันแก้ไขยาก ถ้าเราจะแก้ไขตรงนี้ ถ้าสมมุติว่าคณะกรรมการชุดนี้เอา
 คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระไปใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ ทิ้งพอวันหลังมา
 มันเกิดไม่ดีไม่เหมาะไม่สม จะแก้ไขแก้ไขไม่ได้อีกแล้ว ต้องแก้รัฐธรรมนูญ
 เราจะแก้ประเด็นเดียวแก้ไขไม่ได้ อีก เราจะแก้ประเด็นนี้ประเด็นเดียวก็แก้
 ไม่ได้ อีก เพราะการแก้รัฐธรรมนูญนั้นมันแก้ยาก เพราะมันต้อง ๒ สภา แต่
 การแก้กฎหมายธรรมดาเนี่ยมันแก้แค่สภาเดียว เพราะฉะนั้นผมก็เห็นว่า
 คณะกรรมาธิการพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญน่าจะเห็นสมควรว่าเอา
 อันนี้ไปไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง หรือออกเป็นกฎหมายเอกเทศของมันเอง
 เรื่องนี้ถ้าผมพูดไปมันยังขาดตกบกพร่อง ขอเชิญอาจารย์ปานซึ่งเป็น
 กรรมาธิการด้วยคนหนึ่งขอเพิ่มเติมได้ ขอกราบขอบพระคุณครีบท่านประธาน
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณศิริศักดิ์
 อ่อนละมัย และก็มาคุณอัมพล จันทระเจริญ และก็คุณมุข สุโลมาน

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนที่กระผมจะเข้าประเด็นในเรื่องการจัด
ให้มีคณะกรรมการดำเนินการการเลือกตั้งแบบอิสระ กระผมขอฝาก
ท่านประธานไว้สักเรื่องหนึ่งเถอะครับว่า เมื่อครั้งที่แล้วที่กระผมได้
อภิปรายไป พอกลับไปบ้านนอก พี่น้องประชาชนเขาบอกว่า เป็นอะไรถึง
ยืนเหมือนกับคนไม่สบาย ซึ่งความจริงแล้วผมอยากจะให้ท่านประธานสังเกต
ว่าคนที่รูปร่างใกล้เคียงกับผมนี้ค่อนข้างที่จะอึดอัดในช่องว่างของการลุกขึ้น
อภิปรายแต่ละครั้ง แม้กระทั่งคุณสุวโรช พะลัง ส.ส. บ้านเดียวกับผมก็ยัง
บ่นให้ฟังอยู่เรื่อย ๆ ขอฝากท่านประธานไว้แค่นั้น ท่านประธานที่เคารพ
ในประเด็นคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระ
อย่างที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปนั้น กระผมเองเห็นด้วย
แต่ว่าไม่ค่อยแน่ใจกับคำว่า อิสระ สักเท่าไร เพราะอย่างน้อยที่สุดจาก
หลักการที่ท่านนำเสนอว่า คณะกรรมการจะต้องไม่ขึ้นกับทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ
ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายตุลาการ แต่ว่าในข้อปลีกย่อยต่าง ๆ นั้น ผมคิดว่า
คงจะผ่านสายตาของท่านประธานไปแล้ว ผมไม่ได้ติดใจอะไร เพราะว่า
อย่างน้อยการพิจารณาของคณะกรรมการก็ได้กลั่นกรองมาอย่างดี
แต่ที่น่าเป็นห่วงก็คือว่า ตัวบุคคลที่เราจะพิจารณาที่จะเลือกสรรกันมา
ให้หนึ่งอยู่บนความเป็นกลางนั้น ผมอยากจะทราบว่าเราจะมีอะไรเป็น
หลักประกันในความเป็นกลางของแต่ละคน ผมมีความวิตกเหลือเกิน
ท่านประธานครับ เพราะว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาหลาย ๆ ท่านก็พูดกันว่า
กรณีที่มีการตั้งองค์กรกลางนั้น เราจะเห็นจุดบกพร่องหลาย ๆ อย่าง
แม้กระทั่งตัวผมเองก็ยังถูกองค์กรกลางนำชื่อไปตีแผ่ทางหนังสือพิมพ์ว่า
ชื่อเสียง ซึ่งจริง ๆ ไม่ใช่ ผมน่าจะขายเสียง ไม่ใช่ชื่อเสียง ถ้า
ท่านประธานไม่เชื่อไปถามคนบ้านผมดูก็ได้ว่าผมขายเสียงจริงหรือไม่
แต่ปรากฏว่ามีชื่อผม มีชื่อเพื่อนสมาชิกซึ่งอยู่พรรคเดียวกับผมและอยู่
จังหวัดเดียวกันว่าชื่อเสียง ผมถามว่าอย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ และ
องค์กรกลางที่ตั้งมาครั้งนั้นมักจะฟังการรายงานจากเบื้องล่าง จาก
บุคคลที่องค์กรกลางคิดว่าเป็นกลางที่สุดแล้วเสนอเข้ามา ทั้ง ๆ ที่
ไม่รู้ว่ คนที่เขาแต่งตั้งไปนั้นมีเบื้องหลังอย่างไร เป็นกลางจริง
หรือไม่ ดีจริงหรือเปล่า ไม่มีการตรวจสอบ พอเสร็จแล้วอย่างไรครับ

สพ. ๒๒/๒๕๓๓ (ส. ๑)

ก็นั่งยกเมฆบ้าง ให้คุณให้โทษกับผู้สมัครบ้าง ไม่ชอบผู้สมัครคนไหนคนใด
ก็จะให้ร้ายแล้วก็ทำให้เขาเสื่อมเสียในความรู้สึกของพี่น้องประชาชน
ผมถามว่าอย่างนี้เราคิดว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่-----

- ๙๓/๑

เพราะฉะนั้นในการที่เราจะมีคณะกรรมการดำเนินการครั้งต่อไป
 ในหลักการที่ผมได้ทบทวนดูตั้งแต่หน้า ๒๓๐ ทั้งเหตุผลและความจำเป็น
 ผมก็ดูว่าน่าจะเป็นภาพที่สวองามในการเลือกตั้งสมัยต่อไป ผมจำไม่ได้ว่ามี
 ประเทศใดที่เขาใช้มาตรการในการที่มีคณะกรรมการดำเนินการ
 การเลือกตั้ง แล้วก็ให้ประชาชนนำบัตรประจำตัวมาแลกบัตรเลือกตั้ง
 โดยในบัตรเลือกตั้งนั้นจะมีคณะกรรมการทั้งหมดเซ็นชื่อกำกับเอาไว้
 และพอถึงวันเลือกตั้ง เขาก็จะใช้บัตรนั้นมาใช้สิทธิ ถือว่าคนที่ไม่ได้มา
 แลกบัตรก็คือคนที่นอนหลับกับสิทธินั้นเอง ไม่มีสิทธิที่จะออกเสียงใน
 การเลือกตั้ง ผมยกตัวอย่างให้ฟังเท่านั้น และก็คิดว่าคงจะเป็นประเด็นที่
 มีประโยชน์สำหรับท่านคณะกรรมการ และกับบรรดากำนันสมาชิกทั้งหลาย
 เพราะอย่างน้อยที่สุดเราอยากจะทำให้การเลือกตั้งแต่ละครั้งนั้นเต็มไปด้วย
 ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมเกรงเกรงว่าถ้าเรามัวแต่คิดกันอย่างเดียว
 แล้วไม่ได้มองลึก ๆ ถึงผู้ที่จะไปปฏิบัติ นั้น ผมคิดว่าความหวังของ
 ท่านคณะกรรมการจะสัมฤทธิ์ผล เพราะสิ่งที่แล้วมาท่านเห็นไหมว่า
 มีจุดบกพร่อง บางครั้งองค์กรกลางดำเนินการอย่างถูกต้อง แต่ก็ไม่สามารถ
 ที่จะดำเนินการกับผู้กระทำความผิดได้ มีครับ ไม่ใช่ไม่มี การซื้อเสียง
 ที่องค์กรกลางจับได้ก็มี มีตัวอย่างถึงขนาดฟ้อง ฟ้องร้องกันก็เยอะ แต่ว่า
 เป็นส่วนน้อย และบางจังหวัดที่ยังมีอิทธิพลครอบคลุมนอยู่ ผมอยากจะทราบว่า
 คณะกรรมการจะมีความกล้าหาญเพียงใด เราต้องยอมรับว่าเรื่องอย่างนี้
 ในสังคมของบ้านเรายังมีค่านิยมเก่า ๆ อยู่บางประการ ผมอยากจะเห็น
 ผลงานของกรรมการออกไปแล้วสัมฤทธิ์ผล และก็อยากจะให้ผู้ที่มา
 เป็นคณะกรรมการดำเนินการครั้งนี้ได้สวมวิญญาณของเปาบุณจั่น โดยที่ท่านจะ
 ไม่มีการล่าเส้นออกไป ถึงแม้ว่าถ้าท่านจะล่าออกไปบ้างโดยไม่เจตนา
 เราก็ถือว่าไม่ว่าอะไรกัน แต่อย่างไรก็ตามหลาย ๆ ท่านก็คงจะแสดง
 ความคิดเห็นว่า เราก็เป็นห่วงว่าการดำเนินการครั้งนี้จะได้ผลเพียงแค่นั้น
 เพราะถ้าสัมฤทธิ์ผล แน่แน่นอนที่สุดว่าพี่น้องประชาชนก็สามารถที่จะใช้สิทธิ
 ใช้เสียงได้อย่างถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย ผู้ที่อาสาสมัครเข้ารับ
 การเลือกตั้งโดยที่เขาจะมีจิตใจบริสุทธิ์ โดยมีความตั้งใจที่จะเข้าไปรับใช้
 พี่น้องประชาชน เขาก็จะเกิดความสบายใจ เราไม่ต้องไปต่อสู้กับอำนาจมืด
 เราไม่ต้องไปต่อสู้กับอำนาจเงินตราที่เข้ามาอย่างผิดระบบ และประชาชน
 จะได้เข้าใจว่าการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยนั้น เขาควรจะดำเนินการ

อย่างไร ผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ได้ฟังท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่าน
ที่อภิปรายมาก็ล้วนแต่เป็นประโยชน์ แล้วก็เสนอแนะให้ท่านกรรมาธิการได้
หาวิธีการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติม แล้วก็อีกส่วนหนึ่งนั้นท่านสมาชิกอีก
หลาย ๆ ท่าน ก็จะได้หยิบยกประเด็นที่ท่านตั้งใจว่า มันไม่เข้ากันกับประเด็น
ที่แต่ละคนอภิปรายขึ้นมา ได้มาบอกกล่าวให้กับบรรดาท่านสมาชิกในสภา
ได้รับทราบ ผมขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัมพล

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกทุกท่าน กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ กลัว
ลูกสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม มาถึง
ประเด็นที่ ๒๐ ท่านประธาน เกี่ยวกับผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง ซึ่งทาง
คณะกรรมการธิการเห็นชอบมีมติว่า น่าที่จะให้มีคณะกรรมการดำเนินการ
เลือกตั้งอิสระขึ้นมา มาถึงตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะขอค้าน
เพราะผมไม่เห็นด้วยเพราะผมก็มีเหตุผล อย่างไรก็ตามการเลือกตั้ง
เข้าสู่ระบบเดิม ระบบเก่าที่ผ่านมานั้น จากประสบการณ์ซึ่งได้ต่อสู้ใน
ทางการเมือง ๗ สมัย ๘ สมัย ที่ผมต่อสู้มานั้น ผมมีประสบการณ์พอสมควร
ผมยังมองไปที่กระทรวงมหาดไทยเป็นหลักเหมือนเดิม ท่านประธานที่เคารพ
จากเหตุผลที่กระผมจะกล่าวในประเด็นต่อไปนี้ เพราะคราวที่แล้วมา
๒ ครั้งเลือกตั้งติดต่อกัน-----

เมื่อก่อนนี้เราไม่เคยได้ยินคำว่า มืองค์กรกลางเข้ามาเกี่ยวข้องกับ
 การเลือกตั้ง แต่พอระยะหลัง ๆ หลังจากที่บ้านเมืองได้มีการเปลี่ยนแปลงไป
 มีทั้งปฎิวัติ ยึดอำนาจ กลุ่มผู้มีอำนาจเข้ามายึดอำนาจแล้วก็ตั้งบุคคล
 ขึ้นมาทำงานด้านนี้ก็มาเปลี่ยนแปลงไปจนหมดสิ้น จึงมีองค์กรกลาง
 เกิดขึ้น เจตนาเขาก็เจตนาดีละครับทำนุปรธานที่เคารพ เขาอยากให้
 มีการเลือกตั้งอย่างดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ แต่ผมก็ต้องมีความปวดร้าว
 พอสมควร เพราะว่าองค์กรอิสระหรือองค์กรกลางซึ่งตั้งขึ้นมานั้น
 ไม่ได้มีความเป็นกลางเลย ทุกครั้งที่ผมสมัครรับเลือกตั้งในขณะที่
 การดูแลการเลือกตั้งมหาดไทยเขาก็ทำดีพอสมควร ผมไม่เคยผิดหวัง
 และได้รับความเป็นธรรมมาตลอด พอมีองค์กรกลางเกิดขึ้นนี้แหละ
 ทำนุปรธานครับ องค์กรกลางบางขณะก็เป็นลูกน้องเป็นคนของ
 พรรคการเมืองอีกพรรคหนึ่งได้ออกไปพบปะประชาชนอ้างว่าตัวเอง
 เป็นองค์กรกลางจะมาดูแลการเลือกตั้ง แต่ในขณะที่เดียวกันคนกลุ่มนั้น
 กลับไปโจมตีผู้สมัคร กลับไปโจมตีพรรคการเมืองว่าพรรคนี้เป็นเทพ
 พรรคนี้เป็นมาร นี่เพราะองค์กรกลาง ทำนุปรธานที่เคารพ พอหลังจาก
 การเลือกตั้งเสร็จผ่านพ้นไป ไปตามพี่น้องประชาชนดูได้เลยว่าเขาจะ
 บอกเป็นเสียงเดียวกันว่าการเลือกตั้งคราวต่อไปนั้นอย่าให้มีความ
 องค์กรกลาง อีกต่อไป เพราะองค์กรกลางตั้งขึ้นมานั้นไม่ให้ความเป็นกลาง
 กับผู้สมัครเลย คำค้านคำตอบเหล่านี้พี่น้องประชาชนซึ่งสัมผัสต่อการ
 เลือกตั้งผู้แทนราษฎรเมื่อปี ๒๕๓๕ เลือกตั้งเดือนมีนาคมกับเดือนกันยายน
 ปี ๒๕๓๕ เขาจะให้คำตอบเป็นอย่างดี ทำนุปรธานที่เคารพ ทำไมผม
 จึงต้องไปถืกระบบเดิม ผมต้องยึดถือของกระทรวงมหาดไทยเป็นหลัก
 เดียวนี้พี่น้องประชาชนได้เลือกตั้งมาตลอด ประชาชนเข้าใจระบบ
 การเลือกตั้งดี เริ่มต้นจากการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน ผู้ที่จะไปดำเนินการ
 ควบคุมการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านก็คือกระทรวงมหาดไทย เขาก็ดำเนินการ
 เลือกตั้งไปโดยไม่มีปัญหา มีนายอำเภอ มีปลัดอำเภอแต่งตั้งกรรมการ
 จากอำเภอไป หมู่บ้านนี้ผู้ใหญ่บ้านเกษียณอายุ หมู่บ้านนี้ผู้ใหญ่บ้านลาออก
 หมู่บ้านนี้ผู้ใหญ่บ้านถูกขับออก ถูกไล่ออก ถูกปลดออก กระทรวงมหาดไทย
 จะดำเนินการเลือกตั้ง ซึ่งเขาก็ทำดีของเขา มาตลอดไม่มีการเสียหาย
 นอกเหนือจากการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านแล้ว ต่อมาก็มีการเลือกตั้งกำนัน
 ทำนุปรธานที่เคารพ เมื่อตำบลนี้ตำแหน่งทางกำนันว่างลงผู้ที่จะ

ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งกำนันที่กระทรวงมหาดไทยอีก เขาก็ไป
 ดำเนินการอย่างถูกต้องไม่มีปัญหา ถ้ามีปัญหาที่ฟ้องร้องกันไปตามระบบ
 ตามระเบียบของมัน นอกจากเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้วท่านประธาน
 นี้ก็ไม่กี่วันที่เดือนข้างหน้า ถ้ากฎหมายว่าด้วยสภาตำบลออกมาจะต้อง
 มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล กระทรวงมหาดไทยอีกนั้นละครับจะเป็น
 ผู้จัดให้มีการเลือกตั้ง นอกเหนือจากเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล เลือกตั้ง
 ผู้ใหญ่บ้าน เลือกตั้งกำนันแล้วเรายังมีการเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบา
 ลกรรมการสภานิติบาที่กระทรวงมหาดไทยดำเนินการเลือกตั้งอีกเช่นเดียวกัน
 นอกเหนือจากนั้นแล้วก็มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลก็กระทรวง
 มหาดไทยโดยผู้ว่าราชการจังหวัดก็จัดให้มีการเลือกตั้ง เขาก็ดูแล
 การเลือกตั้งมาตลอด จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ท่านประธาน
 จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มหาดไทยก็ทำดีมาตลอด
 ผมมีตัวอย่าง เพราะผมยังเชื่อมั่นในระบบนี้ผมยังเชื่อมั่นในความเป็นธรรม
 ผมยังเชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ใจของคนเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ผมยัง
 เชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ใจของคนที่เป็นนายอำเภอซึ่งได้ทำงานการ
 เลือกตั้งมาตลอด ผมเคยแพ้การเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ ผมสมัคร
 ผู้แทนมา ๘ ครั้ง สมัคร ส.ส. มา ๘ ครั้ง ผมแพ้ ๑ ครั้ง ได้รับ
 เลือกตั้งเป็น ส.ส. ๗ ครั้ง ผมแพ้เลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๒๖ พี่น้องชาว
 มหาสารคามก็รู้ว่าแพ้เพราะอะไร เพราะในระหว่างนั้นผมไม่ได้ต่อสู้กับ
 คู่ต่อสู้ นักมวยไม่ได้ต่อสู้กับนักมวย แต่ผมต้องไปต่อสู้กับกรรมการ ใน
 ระหว่างที่ผมแพ้เลือกตั้งในครั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพ ประชาชน
 ทั้งจังหวัดรู้ว่าขณะนั้นได้มีผู้ว่าราชการจังหวัดบางคนในยุคนั้นสมัยนั้น
 ได้ใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีอยู่ใช้วิธีการบางอย่างบางอย่าง
 ให้ผมแพ้เลือกตั้ง แต่ขณะเดียวกันผมไม่เคยได้ยังผมเฉย ผมเงย
 เพราะผมรู้แล้วว่าผมแพ้เชิงการเมืองก็ปล่อยมันแพ้ไป เราต้องสร้าง
 ความดีไว้ให้พี่น้องประชาชนเห็นในการเลือกตั้งคราวต่อไปแล้วจะ
 ประสบผลสำเร็จ ผมไม่ใช่นักการเมืองประเภทแพ้ขวนดี ท่านประธาน
 ที่เคารพ จนกระทั่งเรื่อยมาถึงขณะนี้ผมอยากกราบเรียนว่าผมยังเห็น
 ความสำคัญของกระทรวงมหาดไทย พอมาเลือกตั้งปี ๒๕๒๔ เลือกตั้ง
 ปี ๒๕๓๑ เลือกตั้งเรื่อยมาผมไม่เคยแพ้เลือกตั้ง -----

ท่านประธานที่เคารพ ท่านไม่ต้องวิตกกังวลในเรื่องนี้ ไม่จำเป็นจะต้อง
มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง จะอย่างไรก็ดีกระทรวงมหาดไทย
ซึ่งเป็นหน่วยงานหน่วยงานหนึ่งในนามของรัฐบาลเป็นผู้จัดให้มีการเลือกตั้ง
เขาจะมีระบบ เขาจะมีระเบียบ เขาจะมีการวิวัฒนาการแก้ไขอะไร
หลาย ๆ อย่าง เขาทำบัญชีผู้เลือกตั้ง ผู้เกิดทะเบียนราษฎรทุกอย่าง
อยู่ในมือมหาดไทยทั้งสิ้น ท่านประธานครับ ความบริสุทธิ์ของกรรมการ
ซึ่งจัดให้มีการเลือกตั้ง ขณะเดียวกันนั้นผมมีเหตุผลอีก เพราะขณะนี้
ที่จังหวัดของกระผม ท่านประธานที่เคารพ มีการฟ้องเลือกตั้งจากผู้สมัคร
ซึ่งแพ้การเลือกตั้ง ในการฟ้องการเลือกตั้งของกระผม ซึ่งผู้สมัคร
ที่แพ้การเลือกตั้งฟ้องอยู่ในขณะนี้มียุ ๒ คน ยื่นคำร้องต่อศาล
จาก ๒ พรรคการเมือง ผมไม่เอ่ยชื่อ ท่านประธานที่เคารพ เขาฟ้อง
อย่างไร เขาร้องต่อศาลอย่างไร เขาฟ้อง เขาบอกว่าคณะกรรมการ
ดำเนินการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ ๑ ของจังหวัดมหาสารคาม ๓ อำเภอ
ขอยกตัวอย่าง ขอประธานครับ ๑. อำเภอกันทรวิชัย ๒. อำเภอแกลง
๓. อำเภอรือเสาะ ผู้ร้องต่อศาลได้ฟ้องว่ากรรมการดำเนินการเลือกตั้ง
ตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดถึงนายอำเภอ ถึงกรรมการหน่วยเลือกตั้ง
หน่วยละ ๕ คน เขาฟ้องว่าปฏิบัติไม่ชอบเป็นจำนวน ๑๔๑ หน่วย
ท่านประธานที่เคารพ ก็ลองคิดดูสิครับว่าแต่ละหน่วยเลือกตั้งมีกรรมการ
๕ คน ประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการซึ่งมาดำเนินการเลือกตั้งได้รับ
การแต่งตั้งจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนกระทรวงมหาดไทย
จัดให้มีการเลือกตั้ง ทั้งนี้เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานในการ
เลือกตั้งของแต่ละจังหวัดแล้ว เขาก็กระจายอำนาจไปให้นายอำเภอ
ในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้ดำเนินการประจำอำเภอ แต่ละอำเภอก็ยังมีการ
ฟื้นคัดกรรมการขึ้นมา มีการแต่งตั้งกรรมการจากผู้ทรงคุณวุฒิ
จากข้าราชการ จนกระทั่งถึงข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจ แล้วก็
ผู้ทรงคุณวุฒิประจำหมู่บ้าน และแม้กระทั่งผู้ใหญ่บ้าน กำนันบางหมู่บ้าน
ก็เป็นกรรมการเลือกตั้ง เขาดำเนินการด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม
เขาเสียสละเวลาอันมีเกียรติ มีค่าที่ทางจังหวัดแต่งตั้งให้มาเป็น
กรรมการการเลือกตั้ง เขาทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ ท่านประธาน
ที่เคารพ นี่เขาก็ยังฟ้องได้ แต่การฟ้องผมไม่ถือครับ ท่านประธานที่เคารพ
ในการฟ้องกรรมการถือเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในขณะเดียวกันเมื่อ

องค์กรกลางไปดำเนินการเลือกตั้ง หรือคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ ซึ่งบางขณะก็ประพฤติปฏิบัติไม่ชอบ มีประชาชนเคยไปร้องไปบอกว่าองค์กรกลางอยู่ที่ไหน อย่างไร เป็นใครบ้าง ก็ไม่ชัดเจน ท่านประธานที่เคารพ เขาบอกว่าตรงนี้จะมีการซื้อเสียง จะมีการทำมิตมิร้ายต่อการเลือกตั้งแล้วก็เฉย ท่านประธานที่เคารพ หาว่าไม่ว่าในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรนั้น นักการเมืองซึ่งหวังอยากจะเป็นผู้แทนราษฎรเขาเริ่มซื้อเสียงกันอย่างไร ผมเคยพูดในสภานี้ จนกระทั่งมีกำหนดวันเลือกตั้งแล้ว อีก ๑๐ วันจะมีการเลือกตั้ง ตรงนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ผู้สมัครจะเริ่มใช้เล่ห์ใช้เหลี่ยม ใช้วิธีการเข้าไปซื้อเสียง ขณะเดียวกันท่านประธานครับ ผมก็อยากกราบเรียนว่า ตรงนี้ถ้าหากกระทรวงมหาดไทยเราได้ใช้วิธีการที่แยบยล กันสมัยหน่อย ควรที่จะให้อำนาจผู้ใหญ่นาน ให้ผู้ใหญ่นานดำเนินการได้อย่างเต็มที่ ควรกระจายอำนาจไป ให้อำนาจท่านผู้ใหญ่นานสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ ถ้าตรงนี้ท่านประธานที่เคารพ รับรองได้ว่าการซื้อเสียงจะไม่เกิดขึ้น จะเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมเคยพูดในสภานี้ ยิ่งหน้าถ้า ยิ่งบรรณสารพัด ยิ่งก่อนสว่าง นี่เป็นภาษาที่ใช้กันในการการเมือง คำว่า ยิ่ง คือการจะเข้าไปซื้อ ซื้อหน้าถ้า ยิ่งหน้าถ้า ทำอย่างไร ในขณะที่วันพรุ่งนี้จะมีการลงคะแนนแล้ว ตรงที่จะเดินเข้าหน่วยคูหาก็มีผู้สมัคร มีลูกน้องของเขากำเงินไว้ในกระบี่ เตรียมสตางค์เอาไว้สำหรับไว้แจกให้กับผู้ที่จะไปลงคะแนนตามหน่วยเลือกตั้ง ตรงนี้ไปได้หมดท่านประธานที่เคารพ องค์กรกลางก็น่าจะรู้ ก็น่าจะศึกษาแต่ไม่มีเลย ฉะนั้นถ้าหากว่าคณะกรรมการมีแนวความคิด มีมติออกมาว่าให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ ผมไม่เห็นด้วยจะอย่างไรก็ตาม ผมยังเชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ยุติธรรมของกระทรวงมหาดไทย ผมขอยืนไว้ตามเดิมครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมุข สุโสมาน
แล้วก็มาที่คุณนิพนธ์ ชาราภูมิ แล้วก็คุณส่งสุข ต่อจากคุณนิพนธ์ ต่อจาก
คุณส่งสุข ผมจะให้คุณณรงค์

นายมุข สุโสมาน (ปัตตานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายมุข สุโสมาน ส.ส. จากจังหวัดปัตตานี
สังกัดพรรคความหวังใหม่ จากข้อผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง ให้มีคณะกรรมการ
การเมืองการเลือกตั้งอิสระ อันนี้ถ้าพูดถึงแล้วผมก็เห็นด้วยในแง่ที่จะ
สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในการเลือกตั้ง ทั้งนี้สิ่งที่กลัวก็คือว่าเกี่ยวกับ
ตัวบุคคลนั้น มีความพร้อมในการที่จะเป็นคณะกรรมการดำเนินการสิ่งเหล่านี้
หรือไม่เท่านั้นเองที่ผมกลัว โดยข้อเท็จจริงแล้วเป็นสิ่งที่ดีโดยหลักการ
เพราะเป็นการสร้างความเป็นธรรมขึ้น ทั้งนี้แต่จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา
โดยเฉพาะถ้าดู เราเคยมีองค์กรกลางมาแล้ว ถ้าเราเปรียบเทียบในสมัย
ที่มีการเลือกตั้งมาในหลาย ๆ สมัยนั้น ในช่วงที่ไม่มียกเลิกการกลางกับในช่วง
ที่มีองค์กรกลางผมยังมีความรู้สึกว่ามีอะไรแตกต่างกันเลย ยังไม่มีอะไร
แตกต่างกันเลย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในตอนที่มีองค์กรกลางนั้น แทบจะไม่ได้ผล
เท่าที่ควรถ้าพูดถึงกับค่าใช้จ่ายที่เสียไป ไม่คุ้มกับการที่มีองค์กรกลางในสมัยนั้น
เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง เพราะจะสังเกตแม้แต่ในสมัย
ที่ผมเลือกตั้งเอง ก็มีองค์กรกลางอยู่ดี แต่ว่ายกตัวอย่างง่าย ๆ ที่จังหวัดปัตตานี
มีคนคนหนึ่งเขาจะไปลงเลือกตั้งให้ผม ปรากฏว่ามีคนลงให้เรียบร้อยแล้ว
เพราะไปชำนัดหน่อย ถ้าผมพูดอีกนิดหนึ่งเดียวจะหาว่าผมนี้ไม่ชัดเจนคลุมเครือ
คนที่ลงพอดีเป็นผู้หญิงญาติคุณไพศาล ยิ่งสมาน ส.ส. พรรคความหวังใหม่
เหมือนกัน แต่ขออนุญาตที่เอ่ยนาม เป็นอย่างนี้จริง ๆ เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่
น่ากลัวมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงแม้ว่ามีก็เป็นปัญหาว่าเราจะเอาคนที่ไหน
ที่จะปฏิบัติงานสิ่งเหล่านี้ เพราะปัญหาก็คือว่าผู้ที่จะไปปฏิบัติงานนั้นจะไปปฏิบัติ
แต่ละจุด แต่ละเขต แต่ละท้องที่ แต่ละหมู่บ้านนั้น ถ้าเป็นคนนอก บางครั้ง
โดยทั่วไปเขาก็ไม่กล้าไปในบางจุด เพราะไม่แน่ใจว่าจะได้รับความปลอดภัย
จากบุคคลที่อยู่ในนั้นหรือไม่ ถ้าเกิดไปขัดแย้งกับบุคคลที่มีอำนาจหรือมีอิทธิพล
ก็ตามแต่ในแต่ละหมู่บ้านนั้น เขาอาจจะได้รับอันตราย เพราะฉะนั้นบุคคล
ภายนอกที่จะเป็นกลาง หรือแม้แต่องค์กรกลางที่แล้วมา ก็ไม่กล้าที่จะเข้าไป
รับผิดชอบดูแลความเป็นธรรมในแต่ละจุดเลือกตั้งหรือในแต่ละเขตของการเลือกตั้ง
แต่ทั้งนี้ถ้าเอาคนที่อยู่ในที่นั้นเองก็จะมีความรู้สึกเชื่อมั่นว่าจะมีความโน้มเอียง

หรือเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ตัวเองเห็นด้วย เพราะฉะนั้นความเป็นกลาง
จึงไม่ค่อยจะเกิดขึ้นในสภาพเพราะเหตุอย่างที่ผมว่าดังกล่าว เพราะฉะนั้น
จึงเป็นปัญหา โดยหลักการแล้วก็ถูกต้อง แต่มามองแล้วในตัวบุคคลที่จะไปปฏิบัติ
เราจะแน่ใจและมั่นใจได้อย่างไรว่าบุคคลที่เราจะเอามารับผิดชอบในเรื่อง
เหล่านี้ เขาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเป็นกลาง
จริง ๆ อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ซึ่งผมเชื่อแน่ว่าปัจจุบันยังมีดมน ซึ่งผมเชื่อว่า
แม้แต่เราจะตั้งขึ้นมาผมก็ยังไม่ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นจริงดังที่เราคิดไว้
ถ้าพูดถึงที่แล้วมาจะมีองค์กรกลางที่ดีหรือตั้งแต่สมัยรัฐบาล รสช. ซึ่งสนับสนุน
ในการที่เผยแพร่ประชาธิปไตยก่อนจะมีการเลือกตั้ง ตลอดจนถึงในวันที่
เลือกตั้ง เท่าที่ผมติดตามดูจากการสัมผัสพื้นที่แต่ละพื้นที่ ผมมั่นใจว่าการออกไป
ปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบแทบจะไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นเลย บางคนรับงาน
แต่ไม่รับผิดชอบ แต่บางคนก็ดีก็มีอยู่ แต่บางคนจะรับผิดชอบแต่ไม่สนใจในการ
ที่จะปฏิบัติงานในสิ่งเหล่านี้ เพราะไม่มีประสบการณ์ แม้ว่าบุคคลคนนั้นจะมาจาก
ส่วนราชการที่ดี หรือจะมาจากชาวบ้านธรรมดาที่ดี แต่ว่าบางคนนั้นจะเป็น
ส่วนใหญ่ด้วยเข้าไปไม่สนใจในรูปลักษณะอย่างนี้ ประกอบกับบางคนที่ไม่รับผิดชอบ
การปฏิบัติงานจึงหละหลวม แล้วก็ไม่สามารถที่จะทำประโยชน์หรือให้บรรลุ
ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเมื่อเทียบกับเงินซึ่งเป็นภาษีของประชาชน
ที่จะต้องทุ่มในสิ่งเหล่านั้นที่แล้วมาเป็นล้าน ๆ นั้น ไม่คุ้มค่ากับเงินที่หมดไป
ผมยังเสียดายจนถึงปัจจุบัน-----

สิ่งเหล่านี้เป็นพยานหรือเป็นหลักฐานที่ชัดเจนว่า การที่จะตั้งองค์กรกลางหรือคณะกรรมการเลือกตั้งที่เป็นกลางเป็นอิสระก็ดี ปัญหาที่อยู่ที่ว่าบุคคลที่เราจะจัดหาในปัจจุบันนั้น ค่อนข้างที่จะยากในการที่จะหาคนที่สามารถรับผิดชอบในสิ่งเหล่านี้ได้อย่างที่เราต้องการ และวิธีการหรือการดำเนินการของเรานั้นก็ยังไม่สามารถที่จะมองภาพชัดว่าเราจะทำในรูปไหนวิธีการใด โดยเฉพาะถ้าเราจัดทำแล้วเราจะทำในระดับชาติอย่างไร เราจะทำในระดับเขตอย่างไร เราจะทำในระดับของแต่ละจังหวัดอย่างไรหรือแต่ละท้องที่อย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราควรคำนึงถึง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก่อนที่จะเกิดก่อนที่จะสามารถทำได้ก็ต้องใช้เวลา เพราะฉะนั้นก่อนที่จะใช้เวลาผมจึงเชื่อว่าในสถานการณ์ปัจจุบันยังไม่สมควรที่จะมีคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระโดยขอให้เราสามารถจัดระบบหรือรูปแบบให้เข้ารูปเข้ารอยเสียก่อนแล้วจึงค่อยตั้งในภายหลัง ขอคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ ชาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพและสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นิพนธ์ ชาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่กรรมการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ได้ดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นประเด็นหลัก ๆ สำคัญถึง ๒๕ ประเด็นนั้น กระผมก็มีความเห็นด้วยในหลาย ๆ ประเด็น โดยเฉพาะประเด็นที่ ๒๐ การให้มีผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง จากการที่กรรมการได้แถลงเมื่อตอนบ่ายที่ผมสดับตรับฟังซึ่งมีประมาณ ๗ หัวข้อสำคัญ ๆ ที่จะเข้ามาดำเนินการแก้ไขในการเลือกตั้งในครั้งต่อไปมีความบริสุทธิ์ยุติธรรมมากขึ้นนั้นมี ๗ หัวข้อด้วยกัน ทั้ง ๗ หัวข้อที่กรรมการได้แถลงมา กระผมก็มีความ เรียกว่า แสดงความเห็นด้วยแล้วก็ มีข้อสงสัยก็อยากจะอภิปรายตามที่ท่านกรรมการได้บอกว่าจะให้มีการแต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อสำรวจตรวจสอบนโยบายของพรรคการเมืองนั้น กระผมคิดว่า โดยปกติแล้วก็มีนายทะเบียนอยู่แล้ว และพรรคการเมืองต่าง ๆ นั้นผมเชื่อว่าพรรคการเมืองทุกพรรคได้เขียนนโยบายของตัวเองคิดว่าเป็นอย่างดีที่สุด นโยบายของ

ทุกพรรคไม่มีใครหรือใครที่จะไม่เขียนนโยบายไปในทางที่ไม่ดี แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งก็คือ นโยบายของทุก ๆ พรรคที่เขียนมา พรรคใดก็ตามที่ได้เป็นรัฐบาลมักจะปฏิบัติตามนโยบายของตัวเองนั้น ไม่ได้หมดตามที่ตั้งใจไว้ เพราะรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา มีอายุสั้นไม่ครบ เทอมสักทีหนึ่ง นโยบายจึงไม่ได้้นำออกมาใช้ บ้านเมืองทุกวันนี้จึง กระทบร่องกะแพรงอย่างที่เป็นอยู่ ผมมีความคิดว่าถ้ารัฐธรรมนูญของเราดี รัฐบาลทุกรัฐบาลมีโอกาสดังกล่าวได้แสดงฝีมือตามนโยบายที่ตัวเอง แถลงไว้ ผมคิดว่าบ้านเมืองเราคงจะไปได้ดีกว่านี้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในครั้งนี้ก็คงจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการเลือกตั้งในครั้งต่อไป สำหรับในประเด็นการสำรวจรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น กระผมอยากจะ ขอฝากกรรมการไว้ว่า การสำรวจรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นไม่ใช่ว่า เราจะสำรวจรายชื่อผู้มีสิทธิอย่างเดียว ขอฝากเน้นไปว่า บางตำบล ขอสมมติว่ามีถึง ๕,๐๐๐ เสียงที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งแต่ถ้าไม่มีผู้มีสิทธิ มาลงคะแนนเสียงประมาณ ๑,๐๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ เสียง แล้วเสียงส่วน ที่หายไป ไปทางไหน เพราะเขาไปทำงานอยู่ที่อื่นนอกพื้นที่ เพราะ เขาไม่สนใจทางการเมืองหรือว่าเขาไม่มีการทำมาหากินไม่สนใจ ไม่มาลงใช้สิทธิเลือกตั้ง ผมอยากให้ท่านมองลึกไปถึงประเด็นเหล่านี้ด้วย ทำอย่างไรเราถึงจะชักจูงเอาสิทธิเอาเสียงที่มีอยู่ในพื้นที่เหล่านี้กลับมา และเหตุใดชื่อเสียงเหล่านี้ถึงจะหายไป ขอฝากกรรมการนำกลับไป คิดแล้วพิจารณาอีกด้วย สำหรับการกำหนดเขตเลือกตั้งให้มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรมนั้น กระผมก็ขอฝากกรรมการและรัฐบาลชุดนี้ด้วยว่าการกำหนด เขตเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรมนั้น จริง ๆ แล้ว ถ้าจะให้เกิดผลจริง ๆ เรา ควรจะกำหนดเขตเลือกตั้ง จุดเลือกตั้งในที่ที่ราษฎรไปใช้สิทธิได้สะดวก โดยเฉพาะในถิ่นทุรกันดาร ทำอย่างไรเราจะบริการให้ประชาชนไปใช้ สิทธิเลือกตั้งได้ เพราะโดยปกติข้อเท็จจริงแล้วนั้น ราษฎรที่ยากจนอยู่ตาม ชนบทมักจะไม่ค่อยจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งกัน เพราะว่าเงินทองก็ไม่ค่อยมี อยู่แล้ว การจะไปใช้สิทธิต้องนั่งรถลงเรือ เสียเงินเสียทอง แล้วผู้ที่ลงสมัครนั้น ส่วนมากแล้วก็จะไม่รู้จักรู้จักว่าเป็นใครมาจากไหน ส่วนนี้ราษฎรที่อยู่ห่างไกล ก็มักจะไม่ได้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ก็จะทำให้เกิดบัตรผี การลงคะแนนผิดกันอยู่เรื่อย ก็ขอฝากกรรมการไว้ด้วย

ส่วนในกรณีที่จะให้มีการตรวจสอบบัญชีผู้สมัครนั้น กรรมการ
ได้ตั้งประเด็น ได้เน้นหลักเกณฑ์อื่นนี้ขึ้นมาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หลาย ๆ
รัฐบาลก็มีความคิดเช่นนี้เหมือนกัน แต่จะทำได้หรือไม่ผมไม่มั่นใจ
ส่วนการควบคุมการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรมได้กล่าวไปแล้ว และใน
กรณีสอบสวนผู้กระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง กระผมเห็นมีการกระทำผิด
กฎหมายเลือกตั้งมาทุก ๆ สมัยที่มีการเลือกตั้ง แต่ไม่เห็นเอาผิด
ผู้กระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งได้สักครั้ง กว่าที่จะเอาผิดกันได้ระยะเวลา
ว่าความ ๒ ปี ๓ ปี บางทีปฏิบัติ ยุบสภาไปแล้ว เลือกตั้งใหม่แล้ว
ก็ยังว่าความกันไม่เสร็จ ผมคิดว่าน่าจะได้มีการพิจารณาในอันนี้ด้วย
สิ่งที่ผมคิดว่ามีประโยชน์มากที่สุดคือ ในประเด็นที่ว่าการจัดให้มีการ
การประชาสัมพันธ์ มีการอบรมประชาชนให้รู้จักใช้สิทธิ ใช้เสียง
ในการเลือกตั้ง ประเด็นนี้จะประเด็นที่มีประโยชน์มีสาระ มีใช้
รัฐบาลจะทำแต่เฉพาะในฤดูหาเสียงหรือมีการเลือกตั้ง ผมจะเห็น
ไปสเตอร์ทุก ๆ จังหวัดทั่วประเทศ รักประชาธิปไตยควรไปเลือกตั้ง
เคลื่อนเมืองไปหมดในฤดูที่มีการเลือกตั้ง มีการออกหน่วย
การประชาสัมพันธ์ องค์การกลางก็ดี แนะนำให้ประชาชนไปใช้สิทธิ
ในการเลือกตั้ง แต่หลังจากการเลือกตั้งเสร็จแล้วเคยมีไหมองค์การ
ของรัฐที่จะออกไปประชาสัมพันธ์ให้เป็นการต่อเนื่อง เคยมีไหม
กระทรวงศึกษาที่จะสอดแทรกให้ประชาชนได้มีความรู้มีความเข้าใจ
ในการเลือกตั้ง สิ่งเหล่านี้น่าจะสอดแทรกเข้าไปเป็นการต่อเนื่อง
มิใช่ว่าทำเมื่อเลือกตั้งเสร็จแล้วก็จบกันไป กระผมขอฝากกรรมการ
และรัฐบาลในปัจจุบันนี้ ขอให้ทำไปแก้ไขด้วย

ประเด็นสุดท้ายคือ ผมมีความสงสัยอยู่ว่าตามที่กรรมการ
ได้บอกว่า จะให้มีการจัดตั้งองค์การอิสระโดยไม่ขึ้นกับนิติบัญญัติ ตุลาการ
และบริหารนั้น แต่ท่านได้แถลงไว้ว่าจะคัดเลือกจากรายชื่อบุคคลที่
ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการเสนอมาฝ่ายละ ๗ คน กระผมมีความสงสัย
เป็นอย่างยิ่ง เราจะเลือกบุคคลที่เป็นกลางโดยไม่ขึ้นกับอำนาจนิติบัญญัติ
ตุลาการ และบริหาร แต่เราบอกว่าเอาบุคคลตามรายชื่อที่ฝ่ายบริหาร
และตุลาการเสนอมา ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า ให้มี
องค์การอิสระที่ไม่ขึ้นกับนิติบัญญัติ ตุลาการ และบริหาร เพราะเราเลือก

จากบุคคลเหล่านี้มาแล้ว เนื่องจากเวลาจำกัด ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุข

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในประเด็นที่ คณะกรรมาธิการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีการพิจารณาและมีการเสนอ ประเด็นที่เกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้ง โดยมีมติให้มีการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ ซึ่งเรื่องนี้กระผมขอกราบเรียนว่า ได้มีผู้อภิปราย บางท่านได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนแล้วก็สับสนเกี่ยวกับองค์กรกลางกับ คณะกรรมการการเลือกตั้งอิสระ เพราะว่าอีกชื่อหนึ่งซึ่งมีการเรียกกันมาก ในลักษณะของตัวบุคคลที่จะมารวมกันเป็นองค์คณะนั้น บุคลากรตรงนี้เรา มักจะเรียกกันว่าเป็นองค์กร พอมาพูดถึงองค์กรอิสระก็เลยเอาไปพัวพัน กับองค์กรกลาง เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกซึ่งเป็นเพื่อนรักของผมจาก จังหวัดมหาสารคามได้ยืนยันว่า เขาไม่เห็นด้วยกับการที่ให้มีการตั้ง องค์กรกลางขึ้นมาดูแลการเลือกตั้ง ทำให้เกิดความไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมขึ้น

เพราะฉะนั้นก็เลยเอามาเห็นว่า ผู้รับผิดชอบการเลือกตั้งในรูปของ
คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระนี้เป็นองค์กรเดียวกับองค์กรกลาง
กระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพในฐานะที่เป็น
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และกฎหมายพรรคการเมือง กระผมขอเรียนว่าในประเด็นที่เกี่ยวกับ
คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระนั้น ในกฎหมายรัฐธรรมนูญคงจะต้อง
มีการกำหนดไว้อย่างแน่นอน และก็คงจะลงไปที่ในรายละเอียดไม่ได้
เพราะว่ามติของคณะกรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็บอกว่า ให้เอาไป
กำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ จากการพิจารณาของ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญชุดดูแลกฎหมายเลือกตั้งก็ได้พิจารณาเห็นว่า
ถ้าหากว่ายังให้คณะกรรมการชุดดังกล่าวนี้มาทำหน้าที่ในการบริหาร และ
กำกับการเลือกตั้งแล้ว แล้วไปอยู่ในกฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายเลือกตั้งนั้น
แน่นอนว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็เป็นรัฐมนตรีรักษาการ
ตามกฎหมาย ถึงแม้ว่าการเลือกตั้งนั้นรัฐบาลที่อยู่ในระหว่างที่มีการประกาศ
พระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งนั้นก็จะเป็นรัฐมนตรีรักษาการ แต่ลักษณะของ
รัฐมนตรีรักษาการที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น ก็ยังจะเป็น
ผู้ที่ข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยนั้นต้องมีความเกรงอกเกรงใจ
เพราะฉะนั้นไม่เป็นของแปลกประหลาดอะไรเลย ว่า ความพยายามในการ
ที่จะช่วงชิงเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อทำหน้าที่กำกับ
และบริหารการเลือกตั้งนั้น เป็นที่ปรารถนาของพรรคการเมืองในระบบเก่า
เกือบจะทุกพรรค ซึ่งการดำเนินการทางการเมืองในลักษณะเพื่อต้องการ
การได้เปรียบเสียเปรียบอย่างมากมาย โดยปล่อยให้องค์กรที่มีหน้าที่ในการ
บริหารการเลือกตั้ง ต้องสามารถในการที่จะพิทักษ์ความบริสุทธิ์ยุติธรรม
ให้เกิดขึ้นได้นั้นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการวิชาการวิสามัญแก้ไข
รัฐธรรมนูญจึงได้กำหนดประเด็นขึ้นมาประเด็นหนึ่ง นั่นก็คือประเด็นที่เกี่ยวกับ
ผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง โดยให้มีการตั้งคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญแก้ไขกฎหมายเลือกตั้ง และกฎหมายพรรคการเมือง
ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ ในส่วนของคณะกรรมการ ซึ่งครั้งแรกได้มีความวิตก
ว่าคณะกรรมการวิชาการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญจะเอาประเด็นนี้เข้ามาไว้ใน
รัฐธรรมนูญหรือไม่ ทุกคนมีความคิดว่า ถ้าหากว่าจะให้ฐานะของคณะกรรมการ
ดำเนินการเลือกตั้งอิสระนี้ไปอยู่ในกฎหมายพรรคการเมืองแล้วสถานภาพ

และรูปแบบของคณะกรรมการชุดนี้ก็จะไม่มีความหมายสำคัญ คณะกรรมาธิการ
ต้องการที่จะให้ประชาชนและทุกฝ่ายได้เห็นว่ คณะกรรมการชุดนี้เป็นลักษณะ
ขององค์กรที่ดีเลิศสิทธิ์ และเป็นธรรม ทรงไว้ซึ่งความเป็นธรรม และบริหาร
การเลือกตั้งไปด้วยความบริสุทธิ์ มีหลายท่านได้ให้ความเห็นว่าน่าที่จะกำหนด
ไว้ในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน แต่ในรายละเอียดนั้นก็จะมาว่ากันอีกทีหนึ่ง
คณะกรรมาธิการเลยมีความเห็นว่า ถ้าเช่นนั้นน่าที่จะกำหนด หรือบัญญัติ
กฎหมายคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระขึ้นม่อีกฉบับหนึ่ง เป็นกฎหมาย
พวงของกฎหมายเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบขอบพระคุณ
ที่สภาได้มีการพิจารณากันถึงประเด็นนี้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ -----

เพราะจะนำไปสู่เมื่อถึงวาระที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณากฎหมาย
 เลือกตั้งและกฎหมายพรรคการเมืองเสร็จแล้ว ก็จะได้นำเรื่องเหล่านี้
 เข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และเมื่อนั้นการที่เราจะพูด
 กันถึงเรื่องคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระนี้ง่ายเข้า และคงจะ
 ไม่ต้องมาตอบคำถามมากมายทักท้วงว่า ทำไมจึงต้องมีกฎหมายที่เป็น
 กฎหมายพิเศษออกมาอีกฉบับหนึ่ง เหตุที่เป็นกฎหมายพิเศษออกมาอีก
 ฉบับหนึ่งนั้น ก็เพราะต้องการที่จะให้คณะกรรมการอิสระนี้มีความเป็น
 อิสระจริง ๆ ไม่ขึ้นอยู่กับการทวงมหาดไทย เมื่อไม่ขึ้นอยู่กับการทวง
 มหาดไทยแล้วถามว่าขึ้นอยู่กับใคร ถ้าตอบว่าขึ้นอยู่กับรัฐสภา ถ้าขึ้นอยู่
 กับรัฐสภานั้น จะขึ้นในลักษณะและรูปแบบไหน เมื่อมาพิจารณาถึงตรงนี้
 ก็มาถึงปัญหาที่เกี่ยวกับตัวองค์กร ตัวบุคลากร หรือองค์คณะที่จะเป็น
 กรรมการ เมื่อมาถึงองค์คณะที่จะต้องเป็นกรรมการตรงนั้นแหละครับ
 ได้พิจารณาถึงที่มาว่าจะเอามาจากไหน เราจะเลือกเฟ้นระบบวิธีการ
 ในการที่จะเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง
 อิสระนั้นจะมาอย่างไร ในที่สุดคณะกรรมการวิสามัญก็ได้ประเด็น
 ขึ้นมาว่า ประเทศของเรานั้นได้แบ่งอำนาจออกเป็น ๓ อำนาจใหญ่ ๆ
 คืออำนาจบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ในเรื่องของอำนาจตุลาการนั้น
 ได้มีการพิจารณาว่า สถานภาพขององค์กรของอำนาจตุลาการนั้น เป็นสิ่งที่
 เคยมีผู้เสนอว่าเราควรในเรื่องการบริหารการเลือกตั้งให้ตุลาการไปว่า
 ทั้งหมดดีหรือไม่ หลาย ๆ ท่าน หลาย ๆ คนก็บอกว่า ถ้าเอาไปให้ทั้งหมด
 เนื่องจากว่างานของความเคยชินและงานของตุลาการนั้น เป็นงานทางด้าน
 ที่เกี่ยวกับพิพากษาคัดสินคดีความ ดูแลความยุติธรรมในเรื่องการกระทำที่
 ผิดกฎหมาย หน้าที่ของตุลาการนั้นมีอยู่แล้ว เมื่อมีการกระทำผิดกฎหมาย
 เลือกตั้งก็ต้องไปตัดสินความกันที่ตรงนั้น แต่การที่ได้มีบางส่วน และเป็น
 ส่วนใหญ่ ๆ เห็นว่า ตุลาการยังเป็นสถาบันที่จะเป็นที่พึ่งพิงในด้าน
 ความยุติธรรมแก่ประชาชนได้ ปฏิเสธหลักการนี้กันไม่ได้ ก็คงที่จะให้
 อำนาจตุลาการนี้โดยประธานศาลฎีกาจะเป็นคนเลือกเฟ้นตัวบุคคล ที่น่าจะ
 มาจากผู้พิพากษาที่ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว แต่มีประวัติในการทำ
 หน้าที่ที่บริสุทธิ์และยุติธรรมตลอดชีวิตราชการของท่าน เข้ามาเป็น
 ตัวแทนของตุลาการ ส่วนที่ ๒ ก็จะมาจากตัวแทนของท่านประธานรัฐสภา
 ซึ่งท่านประธานรัฐสภานั้นก็เป็นอีกอำนาจหนึ่ง อำนาจของตัวแทนรัฐสภานั้น

ก็คือท่านประธาน จะได้มีหน้าที่ในการที่จะสรรหาตัวบุคคลที่จะเอาเข้ามา
ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารการเลือกตั้งอิสระ เสร็จแล้วก็เหลือ
อีกอำนาจหนึ่งก็คืออำนาจบริหาร นายกรัฐมนตรีก็จะเป็นผู้สรรหาตัวบุคคล
ซึ่งมีคุณสมบัติคุณสมบัติในลักษณะเดียวกัน เป็นที่น่าเชื่อถือ เข้ามาเป็นตัวแทน
ของสถาบันบริหาร ทั้งหมดนั้นจะมีการกำหนดไว้ว่า จะมีจำนวนทั้งสิ้น
๔ ท่าน ๔ ท่านนี้ถ้าหากว่าทั้ง ๓ สถาบัน ประธานศาลฎีกา ประธาน
รัฐสภา นายกรัฐมนตรี จะไปเลือกคนที่ไม่มีความชำนาญ คนที่มีการประกาศ
ชื่อออกมาแล้วคนร้องชู้กันทั้งเมือง กระผมคิดว่าผู้ใหญ่ซึ่งเป็นประมุขของ
อำนาจทั้ง ๓ อำนาจนี้ จะไม่กระทำอย่างนั้นแน่ ทุกคนที่จะต้องยอมรับ
ถึงหน้าตาและอำนาจ ศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของสถาบัน การสรรหาการ
เลือกตัวบุคคลที่จะเสนอมานั้น ก็คงจะเป็นไปด้วยรูปแบบบรรทัดฐานที่มี
ความเหมาะสม ท่านประธานที่เคารพ ในชั้นนี้คณะกรรมการมาธิการได้
พิจารณาว่า จำนวนของคณะกรรมการที่จะมาดำเนินการเลือกตั้งอิสระนั้น
น่าจะมาจากฝ่ายตุลาการ ๕ ท่าน เพราะจะมีทั้งหมด ๔ ท่าน มาจาก
นายกรัฐมนตรี ๒ ท่าน และมาจากท่านประธานรัฐสภา ๒ ท่าน คำถาม
ก็ตามอีกแล้วครับท่านประธาน ถ้ามว่าทำไมให้ตุลาการ ๕ ท่าน แล้ว
ทำไมให้ท่านประธาน ๒ ท่าน แล้วทำไมให้ท่านนายกรัฐมนตรี ๒ ท่าน

ก็มีการพูดกันลงไปถึงรายละเอียด ท่านประธาน บอกว่าถ้าหากว่าเรา
จะมองเห็นว่านายกรัฐมนตรีก็ดี ท่านประธานรัฐสภาที่ดี เป็นตัวแทนของ
พรรคการเมืองที่ถูกเลือกเข้ามาทำหน้าที่ทั้ง ๒ นี้ในระบบและกระบวนการ
ของมัน ก็แน่นอนความเป็นฝักเป็นฝ่ายใน ๒ สถาบันนี้ต้องมี เราต้องพูด
ความจริงกัน เมื่อความเป็นฝักเป็นฝ่ายเกิดขึ้นอย่างนี้เอาไปเสีย ๕ คน
เพราะว่าคนที่จะมาเป็นประธานรัฐสภาอย่างท่านประธานนั้น แน่ของท่าน
ต้องมีสังกัดเป็นฝ่ายรัฐบาลแน่นอน นายกรัฐมนตรีนั้นเป็นรัฐบาลแน่นอน
เพราะฉะนั้นในการที่จะให้ฝ่ายพรรคการเมืองนี้ได้สรรหาตัวบุคคลออกมา
๕ ท่าน แล้วให้ตุลาการซึ่งฝ่ายที่เป็นกลาง ๆ นั้นมา ๕ ท่านรวมเป็น ๙ ท่าน
เอาคน ๙ คนนี้มาเสนอในสภาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรนั้นได้รับรองคนทั้ง
๙ ท่าน และคนทั้ง ๙ คนนี้ก็จะเป็นคนที่จะไปเลือกใครที่จะมาเป็นประธานทำหน้าที่เป็น
ประธานคณะกรรมการ เมื่อได้เสร็จเรียบร้อยผ่านกระบวนการไปเรียบร้อยแล้ว
บุคคลผู้มีเกียรติทั้ง ๙ ท่านนี้ก็จะเป็นคนที่จะไปสรรหาตัวเลขาธิการขึ้นมา เลขาธิการ
ที่จะมาทำหน้าที่ตรงนี้นี่ละ ก็จะเป็นคนที่จะต้องได้รับการกลั่นกรองและตัดขาด
จากตำแหน่งหน้าที่ทางราชการไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยราชการหรือทางราชการใด ๆ
แต่มีความรู้ ความสามารถทางด้านการบริหาร คนที่จะเอามาว่าในตำแหน่งนี้
ก็ต้องเป็นคนที่มีฐานะซึ่งเราพูดกันว่า เคยจำกันได้ไหมว่า เมื่อครั้งมี
การตั้งองค์การสนธิสัญญาซีโต (SEATO) ขึ้นมา นานาประเทศที่เป็นสมาชิก
ซีโตนั้นได้เลือกให้ นายพจน์ สารสิน ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่าน ให้เป็น
เลขาธิการซีโต คงจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า บุคคลที่จะมาทำหน้าที่ใน
เลขาธิการในองค์การระหว่างประเทศใหญ่ ๆ อย่างนั้น ได้รับการเชื่อถือกันที่
มีฐานะ มีเงินเดือน มีเทอมการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งขณะนี้ยังไม่ตกลงกันว่า
จะเอา ๕ ปีหรือจะเอา ๖ ปี ซึ่งคณะกรรมการก็จะมีมาว่า ขณะนี้กำลัง
อยู่ระหว่างการเก็บงาน เราก็จะมามากขึ้นอีกที่ว่า จะให้ระยะหรือเทอม
ในการที่จะมาทำหน้าที่ตรงนี้สักเท่าใด ท่านประธานในตรงนี้นั้นก็จะมาถึง
เลขาธิการนั้นก็ต้องมาขอความเห็นชอบต่อสภา ให้สภาชี้ใช้ไล่เลยที่ว่า
ประวัติความเป็นมาเป็นอย่างไร เป้ามันจั้นแค่นั้น เมื่อมาถึงในเรื่อง
ของบุคลากรเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็คงจะมาเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่
อำนาจหน้าที่ก็ว่ากันยาวเหยียดไปเลยว่า ให้ความเห็นชอบในการออกกฎ
และระเบียบเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ให้ความเห็นชอบในการประกาศกำหนด
จำนวน ส.ส. ที่แต่ละจังหวัดจะมี ให้ความเห็นชอบในการประกาศเขต

๒๑๙

ต้นฉบับ

หน้า ๒๑๙ หายไป

ให้มาด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรมถูกต้อง และสภานี้ก็จะเป็นคน
 คัดสรรตัวบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งขึ้นไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารในนามของ
 คณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นคณะกรรมการควบคุม
 บริหารการดำเนินการเลือกตั้งอิสระนี้จึงมีฐานะและมีอำนาจหน้าที่
 เสมือนหนึ่งเป็นอำนาจที่ ๕ ที่เราจะต้องสถาปนาขึ้นขึ้นมา
 ท่านประธานที่เคารพ อันนี้คืองานที่อาจจะเกิดความขัดแย้ง ถ้าหากว่า
 ท่านประธานไม่เปิดโอกาสให้ วันนี้สภานี้มาพูดถึงเรื่องนี้ วันหนึ่ง
 ถ้าไม่พูดกันโดยตรงนี้ เมื่อกฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งอิสระเสนอเข้ามาสู่สภานี้ ก็คงจะมีกระแสต่อต้าน
 กระผมขอกราบเรียนว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านได้ให้สัมภาษณ์หนึ่งสัปดาห์เมื่อครั้ง
 ที่กระผมได้รับมอบหมายให้แถลงข่าวเรื่องนี้ออกไปต่อสื่อมวลชน
 ท่านบอกว่าเรื่องนี้จะมาพูดกันในสภา กระผมกำลังพยายามหาโอกาส
 ที่จะต้องไปกราบเรียนท่าน เพราะผมเชื่อว่าแนวความคิดในการเป็น
 นักประชาธิปไตยของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ตลอดมาท่านจะต้อง
 เข้าใจและท่านจะต้องรู้ว่า อำนาจที่จะพึงมีพึงได้ในกระทรวงมหาดไทย
 ระหว่างที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ได้
 สร้างสรรแนวทางและระบอบประชาธิปไตยให้พัฒนาขึ้นเลยสำหรับประเทศนี้
 เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นได้ในกรณีนี้
 แต่ทั้งสภานี้มีความเข้าใจและเห็นด้วยในการที่จะต้องให้มีการกำหนด
 ไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นหลัก เป็นตั้งหลักอยู่ยั้งยืน ในรัฐธรรมนูญว่า
 ผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้งนั้นให้มีความคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ
 ฝ่ายประธาน กระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า
 สิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ถ้าหากว่าสภานี้ยอมรับกัน เห็นว่าหน้าที่ภารกิจของฝ่าย
 นิติบัญญัติกำลังทำหน้าที่ในรูปแบบของมันอย่างถูกต้อง นักวิชาการทาง
 รัฐศาสตร์ทั้งหลาย ผู้ที่มีประสบการณ์ทั้งหลายและมีใจเป็นธรรมและห่วงใย
 การเป็นประชาธิปไตยของบ้านนี้ เมืองนี้ก็คงจะได้เห็นว่า สภาผู้แทนราษฎร
 ในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติได้ทำหน้าที่ของเขาอย่างถูกต้องแล้ว
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าในประเด็นที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
 ที่สั่งการให้กระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการต่าง ๆ
 ให้มีความร่วมมือเกี่ยวกับกรรมการดำเนินการเลือกตั้งนั้น กระผมขอเวลา

ท่านประธานอีกนิดเดียวที่จะกราบเรียนว่า ประเด็นสำคัญอยู่ที่ ๒ ส่วน ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ที่จำเป็นที่จะต้องขอความกรุณาจากสภาแห่งนี้ นั่นก็คือในเรื่องที่เกี่ยวกับสำนักงานทะเบียนราษฎรกลาง ของกรมการปกครอง สำนักงานทะเบียนราษฎรกลางแห่งนี้จะมีหน้าที่สำคัญในการที่จะทำหน้าที่เวลามีคนแจ้งเกิด แจ้งตาย อายุของผู้คน และจำนวนของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง สำนักงานทะเบียนราษฎรกลาง ของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยจะทำหน้าที่ตรงนี้ กรรมาธิการ ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง อธิบดีกรมการปกครองมา ถามว่าในขณะนี้ถ้าเรา จะมีคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระแล้ว ความร่วมมือและ ประสานงานกันระหว่างสำนักงานบริหารการเลือกตั้งของคณะกรรมการ ดำเนินการเลือกตั้งอิสระนี้ จะประสานงานกับสำนักงานทะเบียนราษฎรกลาง กรมการปกครองได้อย่างไร ปัญหานี้เป็นปัญหาที่หนักอกหนักใจของฝ่าย กระทรวงมหาดไทย ขอกราบเรียนว่ากระผมขอความกรุณาต่อท่านสมาชิกสภา สังกัดพรรคความหวังใหม่ ทุกท่านได้นำความไปกราบเรียนต่อท่าน มท. ๑ ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยด้วย ขอให้การพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับ กรมการปกครองโดยเฉพาะในส่วนของสำนักงานทะเบียนราษฎรกลาง ในงบประมาณ ๒๕๓๘ นี้ ให้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณในเรื่องที่เกี่ยวข้อง จะติดตั้งเครื่องไม้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย คือคอมพิวเตอร์ในระบบ ออนไลน์ (on line) ให้แล้วเสร็จในงบประมาณปี ๒๕๓๘ ซึ่งแต่เดิม กระทรวงมหาดไทยมีโครงการที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๕ ปี ให้เสร็จภายใน ๑ ปี ปี ๒๕๓๘ นี้ให้เสร็จ ปี ๒๕๓๙ เสร็จ เลือกตั้ง ท่านประธาน สำนักงานของคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระก็จะ มีรายงานคอมพิวเตอร์ในระบบออนไลน์มาไว้ตรงสภา

และในกฎหมายนี้คณะกรรมการได้กำหนดว่าทุก ๆ ๑ ปี หรือทุก ๆ

๖ เดือน ซึ่งจะต้องหาข้อยุติในรายละเอียดต่อไป การทำบัญชีผู้มีสิทธิ
ออกเสียงเลือกตั้งของสำนักงานทะเบียนราษฎรกลางจะต้องดำเนินการ
ให้แล้วเสร็จ ไม่ใช่เวลาจะเลือกตั้งแล้วมาดำเนินการทำบัญชีกันสักที

เพราะฉะนั้นบัญชีผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นบัญชีที่แล้วเสร็จ
ให้ตรวจสอบได้ในทุกปี หรือทุก ๖ เดือน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเราได้มี
เครื่องไม้เครื่องมือ และอุปกรณ์อย่างนี้ การให้ความร่วมมือของ

กระทรวงมหาดไทยต่อคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ ก็สามารถ
ที่จะดำเนินการร่วมไม้ร่วมมือกันได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ อีกประเด็นเดียว
ท่านประธานที่เป็นประเด็นสำคัญ นั่นก็คือในเรื่องที่เกี่ยวกับการแบ่งเขตเลือกตั้ง
การแบ่งเขตเลือกตั้งนั้นจะต้องถูกกำกับโดยคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง
อิสระ คนที่จะแบ่งเขตในเรื่องพวกนี้ถ้าพูดถึงข้าราชการเจ้าหน้าที่แล้ว ก็คือ
กระทรวงมหาดไทย เราได้กำหนดว่าจะต้องมีการแบ่งเขตเลือกตั้งนี้

ให้มีการเปลี่ยนแปลงได้ในทุก ๑๐ ปี ทุก ๑๐ ปีถึงจะมาเปลี่ยนแปลงได้
เพราะฉะนั้นมันจะตายตัว คณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งจะกำกับดูแลว่า

การแบ่งเขตนั้นยุติธรรมหรือไม่ยุติธรรม ถ้าบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือพรรคการเมืองต่าง ๆ เห็นว่าการแบ่งเขตไม่เป็นธรรมก็สามารถ

ที่จะร้องทุกข์ร้องเรียนต่อคณะกรรมการชุดนี้ได้ คณะกรรมการชุดนี้ก็จะส่งคนออกไป
ตั้งคณะกรรมการออกไปดูว่ามีการแบ่งเขตโดยไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างไร

จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่การแข่งขัน ช่วงชิงของพรรคการเมืองอย่างไร

ถ้าดำเนินการอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ นี่คือสัดส่วนของกระทรวงมหาดไทย
ที่จะต้องให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการชุดนี้ ไม่เห็นจะมีปัญหาอะไรเลย

ท่านประธาน ถ้าจะเหลือประเด็นสุดท้าย ที่จะทำให้กระบวนการเลือกตั้ง
เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมแล้ว ก็คงจะไปตกอยู่ที่หน่วยลงคะแนนเลือกตั้ง
หน่วยคะแนนเลือกตั้งนั้นขณะนี้เรากำลังถกเถียงกันว่าพรรคการเมืองนั้น

จะต้องถูกบังคับให้มีการส่งคณะกรรมการตัวแทนของพรรคนั้นไป เป็นคณะกรรมการ
ดำเนินการในหน่วยคะแนนเลือกตั้ง จะทุกแห่งหรือจะทุกหน่วยเลือกตั้งที่พรรคนั้น

ส่งผู้ลงสมัคร ถ้าหากว่าในระบบของพรรคการเมือง ซึ่งจะมีการอภิปรายต่อไป
ในประเด็นที่ ๒๔ ผมก็ไปหาได้ตรงนั้นในประเด็นที่ ๒๔ พอที่จะดึงในเรื่อง

ระบบพรรคการเมืองมาไต่ระบบพรรคการเมืองที่มีประสิทธิภาพ ก็จะบริหาร
ตัวบุคคล เปรียบตัวบุคคลที่จะเข้าไปเป็นคณะกรรมการที่จะดูแลการเลือกตั้ง

ในหน้าจะแนบเลือกตั้งนั้นให้เป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม และรักษา
ผลประโยชน์ปกป้องผลประโยชน์ของพรรคที่ตัวเองสังกัดอยู่ ถ้าหากว่า
ทุกพรรคการเมืองทำอย่างนี้ กระผมเห็นว่าตรงไหน ก็จะมีหน่วยราชการ
หน่วยไหนบ้าง ที่จะมาดำเนินการเลือกตั้ง จัดขบวนการปฏิบัติหน้าที่และอำนาจ
ของคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ กระผมขอประทานกราบเรียน
ต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า ตรงนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องทบทวน
การเลือกตั้งที่ผ่านมา การเลือกตั้งสกปรกเมื่อสมัยพรรคตราไก่ มีอำนาจที่สุด
ในประเทศไทย และการเลือกตั้งสกปรกต่อ ๆ มาจนกระทั่งถึงเรื่องราว
ที่ท่านผู้มีเกียรติ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้พูดเมื่อสักครู่นี้ กระบวนการ
อย่างนี้ จะเป็นกระบวนการที่จะมากลั่นกรองตัวบุคคลที่จะมานั่งในสภาแห่งนี้
ไม่ได้ ที่จะไปนั่งในคณะรัฐมนตรีบริหารประเทศที่มีพลเมืองเกือบจะ ๖๐ ล้านคนนี้
ไม่ได้ กระบวนการตรงนี้จะต้องเป็นกระบวนการที่บริสุทธิ์และยุติธรรม ไม่ใช่
กระบวนการที่คนคนหนึ่งเกี่ยวไปพูดที่ไหนต่อที่ไหน ข้าพเจ้าโปร่งใส ผมโปร่งใส
แต่เวลาตั้งองค์กรขึ้นมาแล้วไม่โปร่งใส ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์ มารุต บุนนาค ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เดี่ยว ๆ คุณณรงค์เรือเด็ชว

นายปาน พึ่งสุจริต (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ปาน พึ่งสุจริต กรรมาธิการ
 ผมอาจจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกว่า สิ่ง
 กรรมาธิการเสนอแล้วปรากฏเป็นเอกสารนั้น กับสิ่งที่ท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติ ท่านส่งสุข ภัคเกษม ได้กล่าวไปนั้น ท่านอาจจะสงสัยว่า
 ในเรื่องขององค์กร ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ ในเรื่องของต่าง ๆ นานานั้น
 ท่านอาจจะได้รับเป็นความรู้ใหม่เพราะท่านยังไม่ได้เห็นสิ่งที่ท่านส่งสุข
 พูดไป ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่าตอนที่คณะกรรมการวิสามัญศึกษา
 เรื่องรัฐธรรมนูญนั้น เราได้วางกรอบวางแนวไว้ หลังจากนั้นสภาแห่งนี้
 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาอีกชุดหนึ่ง คือชุดที่เกี่ยวกับ
 พรรคการเมืองและการเลือกตั้ง แนวความคิดนี้ก็นำไปสู่ในกรรมาธิการ
 ชุดที่ ๒ อย่างนั้นชุดที่ ๒ ซึ่งบังเอิญมีคณะกรรมการ ๒ ชุดนี้อยู่ร่วมกัน
 ก็ปรึกษาหารือและพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่กรรมาธิการชุดแรกเสนอ
 อย่างนั้นท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ท่านอาจจะสงสัยว่าท่านส่งสุขเอาที่ไหน
 มาพูดนั้น ต้องกราบเรียนว่าหลังจากที่กรรมาธิการชุดที่ ๒ ได้พิจารณา
 เสร็จแล้ว ก็คงจะนำกลับมาในสภาแห่งนี้ แต่ขอยืนยันว่าหลักการและ
 เหตุผลนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานอันเดียวกัน ที่เราได้พิจารณากันว่าการเลือกตั้ง
 ๑๗ ครั้งที่ผ่านมาแล้วนั้น แน่นนอนกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ
 ถ้ามว่าเป็นความผิดพลาดอย่างรุนแรงของกระทรวงมหาดไทยหรือไม่
 เราคงจะปฏิเสธเรื่องนี้ไม่ได้ แต่ไม่ได้หมายความว่ามีความผิดพลาด
 ของกระทรวงมหาดไทย เพราะเราไม่มีตัวเลือกทางอื่นที่กระทำ
 แต่เราขอยืนยันว่าได้มีความบกพร่องในบางประการของการเลือกตั้ง
 การเลือกตั้งนั้นเกิดความรุนแรงอย่างเด่นชัดคือปี ๒๕๐๐ มีการโกง
 การเลือกตั้งกัน แล้วก็ส่งผลไปสู่ที่ทำให้ผู้นำประเทศในตอนนั้นอยู่ในประเทศ
 แห่งนี้ไม่ได้ และคนหนุ่มสาวในปี ๒๕๐๐ นั้น ได้ยกย่องการทำงานประจักษ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่ชักธงดำขึ้นที่
 มหาวิทยาลัย มีการเดินขบวนกันมาจนเกิดวีรบุรุษมีชวามัน เพราะฉะนั้น
 ตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพ สภาแห่งนี้โชคดีที่สุดเลย
 เพราะว่าบุคคลที่อยู่ในการเลือกตั้ง ตั้งแต่ครั้งที่ ๒ คือปี ๒๕๔๐
 ท่านยังอยู่ตรงนี้ คือท่านบุญแท้ง ทองสวัสดิ์ ท่านผ่านการเลือกตั้ง
 ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ท่านที่ ๒ คือท่านสวัสดิ์ คำประกอบ ท่านอยู่ตั้งแต่

ปี ๒๔๘๔ ท่านต่าง ๆ เหล่านี้เป็นพยานหลักฐานได้ดีว่าการเลือกตั้ง
ที่ผ่านมา ๑๓ ครั้งนั้น อะไรเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ เมื่อปี ๒๔๐๐ นั้น
เป็นจุดแรกที่คนหนุ่มสาวทนไม่ได้ที่จะต้องลุกขึ้นมาเพื่อพิทักษ์และปกป้อง
ปี ๒๔๑๒ ท่านผู้มีเกียรติได้อธิบายแล้วว่านิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
ได้เข้าไปสังเกตการณ์เลือกตั้ง และปี ๒๔๑๒ เป็นปีที่มีคลื่น กลิ่นนั้นคือ
กลิ่นปลาทุเค็มเกิดขึ้น ท่านประธาน ปี ๒๔๑๘ มีการเลือกตั้งอีก
แต่มันเริ่มรุนแรงกันมาจนกระทั่งถึงโรคร้อยเอ็ด เมื่อเกิดโรคร้อยเอ็ด
ขึ้นมาแล้ว บรรดาท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ตรงนี้ได้ผ่านสนามนั้นมา ได้รู้ถึง
ถึงโรคร้อยเอ็ดพอสมควร เพราะฉะนั้นพอการเลือกตั้งครั้งหลังสุด
ท่านประธาน ผมด้วยความเคารพท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน
แต่วันนั้นท่านออกมาแถลงต่อสาธารณชนผ่านสื่อมวลชน วันที่เขาจัดตั้ง
รัฐบาลกันทางอากาศ ท่านบอกว่าคุณท่านจะแหวกมาน้ำมวงมาได้
ก็พอสมควร ท่านประธาน ของใหม่ไม่ใช่มาน้ำมวงแล้ว มันจะเป็น
มาน้ำสีเทา ๆ ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระทรวงมหาดไทย
ได้จัดการเลือกตั้งมานั้น ผมกราบเรียนว่าถ้าเรามีคณะกรรมการ
ชุดนี้ขึ้น มันเกิดอันสงส์ ๒ ประการ

ประการแรก ก็คือการเลือกตั้งนั้น แน่นอนดีที่สุดหรือเปล่า
บอกไม่ใช่ แต่เราคิดว่ามันน่าจะดีกว่าที่มหาดไทยทำ เพราะฉะนั้น
การเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรมจะเกิดขึ้น แต่ถามว่าดีที่สุดไหม บอก
ไม่ใช่ แต่อันสงส์ตัวที่ ๒ ท่านประธาน ทุกครั้งการเลือกตั้งผ่านไปแล้วนั้น
จำเลยที่ ๑ คือคนมหาดไทย จำเลยที่ ๒ ก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เพราะฉะนั้นเราจะทำอย่างไรให้คนมหาดไทยได้สบายใจ ได้สบายใจ
 เสียที่ว่าเขาได้ทนทุกข์ทรมานมา ๖๑ ปี ที่อยู่ในวงเวียนอย่างนี้ นั่นคือ
 ประเด็นสำคัญที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปที่ท่านสมาชิก
 เรียนท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการชุดนี้เราไม่ได้แน่ใจว่าดีที่สุด
 แต่เราคิดว่าสิ่งที่ผ่านมาแล้ว ท่านคงทราบดีว่าทฤษฎีของการได้มาซึ่ง
 ผู้แทนนั้น มันเริ่มจากศรัทธา สัมผัส ปัจจัย ในตอนแรกนั้น ศรัทธากับสัมผัส
 เป็นสิ่งสำคัญของผู้แทนราษฎร ปัจจัยตัวหลัง เพิ่งเริ่มเกิดแล้วรุนแรงจริง ๆ
 คือปี ๒๕๓๑ นี้รุนแรงมาก ผมนั้นพบกับท่านสวัสดิ์ คำประกอบ ขอบพระท่านโทษ
 ผมนี้เคารพท่านแล้วก็ไปคุยกับท่าน ผมบอกท่านสวัสดิ์ครับ ท่านคงจะลงผู้แทนต่อไป
 ท่านบอกคุณปาน ผมคงจะไม่ไหวแล้ว ผมก็นึกว่าด้วยสิ่งธารของท่าน ท่านก็บอก
 อาจจะเจออีกครั้งหนึ่งสมัยหน้า แต่ท่านก็เล่าให้ผมฟัง ความรุนแรงของการ
 เลือกตั้งเริ่มต้นจากศรัทธาและสัมผัสนั้นท่านทำมาตลอด แต่ระยะหลังเริ่ม
 ปัจจัยมันเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ ศรัทธา สัมผัส ปัจจัยนั้น ถ้าเงื่อนไข
 การเลือกตั้งและกรรมกรที่ดูแลเรื่องนี้ไม่เอนเอียงแล้ว ผมแน่ใจว่า
 ศรัทธากับสัมผัส มันจะนำหน้าปัจจัย ฉะนั้นต่อกรณีนี้ท่านประธานที่เคารพ
 ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปอีกนิดเดียวว่า ลักษณะการเลือกตั้งพรรค
 อย่างนี้ที่เกิดขึ้นนั้น เราเห็นใจว่าคนดี ๆ อีกมากมาย ผมไม่แน่ใจว่าท่าน
 นายกรัฐมนตรีคนนี้จะเข้าสู่การเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๓๒ ท่านจะทนต่อสู้กับสิ่งอื่น ๆ
 เกิดขึ้นอีกหรือไม่ คนดี ๆ อย่างท่านประธานนี้ ผมแน่ใจว่าจะต้องเป็นบุคลากร
 ที่สำคัญ เรียนท่านประธานที่เคารพ ณ โอกาสนี้สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุด แต่เราคิดว่า
 สิ่งนี้น่าจะดีกว่าสิ่งเดิมที่มีอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการชุดนี้จึงเสนอ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์ นิยมไทย

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์
 เขต ๑ ผมจะไม่ใช้เวลาของสภาเป็นครึ่งชั่วโมงในการอภิปราย ผมจะใช้เวลา
 ประมาณสัก ๕ นาที เพื่อเห็นแก่เพื่อนสมาชิกที่จะต้องอภิปราย และผมคิดว่าวันนี้
 ถ้าพูดคนละครึ่งชั่วโมงคงไม่จบในเรื่องของแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน
 ในประเด็นซึ่งว่าจะแก้ไขกัน ผู้ที่รับผิดชอบในการเลือกตั้ง กระผมขอพูดสั้น ๆ แต่
 ไม่ใช่เล่นลิ้น นั่นคือเป็นความสำคัญ สำคัญของนักการเมืองต่างหาก ท่านประธานครับ
 ว่าการที่ตัวเองลงรับสมัครเลือกตั้งนั้นโกงเขาหรือไม่ ใช้เล่ห์เพทุบายหรือไม่ แล้วก็
 ทำเป็นปัญหาให้พวกเราทั้งหลาย ให้พวกท่านทั้งหลาย มาคิดค้นวิธีการที่จะจับคนขึ้น

ใช้เล่ห์เพทุบาย คนใช้เงิน ถ้าเรามีสำนึกเสียอย่างว่าเราเลือกตั้งแพ้ก็ได้ ชนะก็ได้
 สิ่งเหล่านี้เราไม่ต้องมานั่งแก้ไขกันตรงนี้จะครับ บางคนลงรับสมัครเลือกตั้งขึ้นบนเวที
 ทำนุประกาศทันที ทำนุประชาชนแพ้ไม่เป็น แพ้ไม่ได้ แล้วก็เกิดการซื้อกันขึ้น เกิดการ
 วางหมากวางกล วางคนนับตั้งแต่วระดับผู้นำท้องถิ่นขึ้นมา เขาไม่เป็น ทำนุประชาชน
 ผู้นำท้องถิ่นครั้งแรกเขาไม่เป็น เขาไม่เป็นเลยผู้สมัครไปสอนเขาทั้งนั้น ผมสัมผัส
 การเมืองตั้งแต่ท้องถิ่น สมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ จนก้าวถึงระดับสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร ผมเห็นไปสอนเขาว่าให้โกงอย่างนั้นนะ ให้ทำอย่างนั้นนะ เห็นไหมครับ
 ผู้สมัครเองฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ เขาบอกให้จำคุก ๕ ปี ๑๐ ปี ไม่กลัวไปสอนเขาอีกว่า
 อย่างกลัว ถ้าถูกจับแล้วประกันให้ ผู้สมัครทั้งนั้นแหละครับ และทำกันทำไม ผมถามพวกเขา
 ทั้งหลายต้องมานั่งแก้ไข ทำนุประชาชนครับ ที่ไปสอนเขานั้น คิดค้นวิธี ผมจะบอกให้พวก
 ผู้สมัคร พวกสมัครที่จังหวัดผม เชียงใหม่นี้แหละ มีผู้แทน^๖ ๕ คน เขตผมมี ๓ เขต
 ข้างบนมี ๓ เขตคุณส่งสุข มี ๓ ไปสอนเขาทั้งนั้นเลยครับ ไปสอนเขาอย่างไร
 ทำนุประชาชน สอนเขาอันดับแรก นี่เริ่มแรกเลย ผมจำได้ กรรมการหน่วยเลือกตั้ง
 เอาสตางค์ไปให้เขากินข้าวกลางวัน ทั้ง ๆ ที่เขามีเบี้ยเลี้ยง เป็นน้ำใจของผู้สมัคร

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

เอาไปให้เขา ๕๐๐ บาท เห็นไหมนี่ไปสอนเขาก่อน ทั้ง ๆ ที่เขาอยู่เฉย ๆ ไปสอนเขา นี่ประการแรกครับ

ประการต่อไปสอนเขาโกงอีก โกงอย่างไรทำนประฐาน ไปสอนเขาบอกว่า นี้นับัตรประจำตัวประชาชนไปจดมาก่อนหรือขี้มก่อน ผู้ใหญ่บ้านขอขี้มบอกไปตรวจสอบไหม ไปจดหมายเลขบัตรประชาชนไว้ ตั้งแต่ ๒ เดือนก่อนเลือกตั้ง แล้วเอามาไว้สาปขไว้วันมี สอนกันอย่างนั้น แล้วก็ทำ ทำจนชิน แล้วก็ทำกันบนกุเขาอย่างทำนทรงธรรม บัญญัติว่าระบาคไปถึงเชียงราย ระบาคกันเรื่อยเลย ฉะนั้นจึงมานั่งแก้กันตรงนี้ เรามาจับกันเอง สมควรที่ประชาชนทั้งหลายจะรู้จักโกงของผู้ทนราษฎรบ้าง วิธีการขี้มไม่ต้องพูดหรอกครับ เพราะข้ออย่างไว้รู้กันอยู่แล้ว วิธีไปขี้มเขาบอกไม่ต้องกลัว แม้กระทั่งองค์กรกลางทำนประธานที่เคาพ ที่เราจะต้องมืองค์กรอิสระผมเห็นด้วย องค์กรกลางมีจะประสบความสำเร็จ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ผมว่าคงเป็นไปไม่ได้ แต่อย่างน้อยเขาก็ต้องมีการเขียน เลือให้ไว้กัลกันบ้าง ถ้าไม่อย่างนั้นยิ่งเลยเถิดกันใหญ่ พวกที่กลัว องค์กรกลางนั้นแหละครับ พวกที่กลัวเขาจะมาจับแล้วไปสอนองค์กรกลาง พวกนี้ไม่มีน้ำยาจับเราไม่ได้ไม่ต้องห่วงว่าเขาอย่างนั้น ว่าไปโน่น ผมเห็นด้วยที่จะต้องให้มี องค์กรอิสระจะต้องมีเพื่อปรามพวกนี้ เพื่อปราม พวกนี้ต้องมีแน่นอน

อีกอันหนึ่งทำนประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านได้อภิปราย ว่าในการเลือกตั้งหลังจากเสร็จเลือกตั้งไม่มีการอบรมประชาธิปไตยให้กับประชาชนนั้น ผมขอเรียนว่าไม่ได้เข้าข้างกระทรวงมหาดไทย ไม่ได้เข้าข้างรัฐบาลชุดนี้ เขาอบรมมีงบประมาณเรียบร้อยทุกอำเภอมี ผมยังไปนั่งบรรยายให้เขาฟังว่าการซื้อสิทธิ ซื้อเสียง ขายสิทธิ ขายเสียงอย่างไร ผมไม่โทษท่านทั้งหลาย ผมบอกกรรมการหมู่บ้านทุกหมู่บ้านที่เขาอบรมที่อำเภอ สันกำแพง ที่อำเภอคอยสะเกิด ผมบอกผมไม่โทษท่านหรอกครับ ผมไม่โทษชาวบ้าน ผมโทษผู้สมัคร เพราะผู้สมัครดันเอาเงินไปจ้างท่าน ดันไปสอน เล่ห์เหลี่ยมให้ท่านต่างหาก ไม่ใช่พวกท่านทั้งหลาย พวกท่านซื้อ สะอาด บริสุทธิ์ แต่คนที่เล่นการเมืองมาเอาโคลนไปใส่ท่าน แล้วก็ประณามท่านว่า ท่านขายตัว เขาควรจะประณามตัวเองมากกว่า ประณามที่เอาโคลนไปใส่ประชาชน ท่านทั้งหลายเรามาแก้กันตรงนี้เราอย่ามาประณามประชาชน ผมไม่เห็นด้วย ผมมาจากการเลือกตั้ง ยืนยันตรงนี้ไม่ต้องสาบานเพราะ

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

จรรยา ๑๐๖/๒

ลูกผู้ชายว่าใช้เงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หนานโง๊ะของท่านเลือกตั้งใช้เงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง ไม่ต้องสาบาน แล้วผมก็ได้รับเลือกตั้ง ๒ สมัย ติดต่อกัน ๒๕๓๕/๑ ๒๕๓๕/๒ ท่านประธานมันอยู่ที่จิตสำนึกเท่านั้น แล้วเรามาตั้งแกล้งกันตรงนี้ แกล้งให้ประชาชนทั้งประเทศเห็นความไม่ดีไม่งามของเรา ท่านประธานขอเวลานิดครับ หนังสือ ผมไม่ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านว่า ๕ นาที

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : ขอนาที่เดี๋ยวจบเรื่อง

หนังสือเลย ขอฝากนิดเดียวท่านประธานไม่รู้ใครเอามาแจกหน้าสภาได้

อย่างไร ตำรวจควรจะต้องดูแลเรื่องนี้สำนักพิมพ์ก็ไม่มี แล้วเอามาเล่นกัน

อย่างนี้ผมว่าเป็นวิธีการซึ่งเป็นจิตสำนึกของผู้คนทั้งหลายอีกจะคิดล้มล้าง

กันอีกแล้ว ล้มอย่างหนึ่งไม่ได้ล้มกันอีกแล้วแจกประตูลูกศร ผมฝากท่าน

เลขาสภาด้วยว่าใครจะเอามาแจกหน้าสภาตำรวจหน้าสภาต้องดู

สิ่งเหล่านี้ผมว่าไม่ถูกต้องอย่ามาคิดล้มล้างกันแบบนี้ แล้วพิมพ์กันออกมาแบบนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เข้าใจพอแล้ว

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : นะครับ

ท่านประธาน ขอขอบคุณมากครับ

(นายสงสุข ภัคเกษม ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสงสุข พาดพิง

ไว้ไหม

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ผมไม่สนใจ

เรื่องนี้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : คือที่ท่าน

พูดถึงเชียงใหม่มีผู้แทนราษฎร ๙ คน แล้วก็พวกนี้เป็นผู้ที่ให้

ความรู้ในด้านการซื้อเสียง การทุจริต การคดโกงอะไร ผมขอ

กราบเรียนว่า กระผมลงสมัครผู้แทนราษฎรมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๘

ชนะบ้าง แพ้บ้าง แต่กระผมขอกราบเรียนว่าเพื่อเป็นบันทึกไว้ว่า

ตามสิ่งที่ท่านณรงค์ นิยมไทย แห่งจังหวัดเชียงใหม่ เขต ๑ ท่านพูด

ไว้อย่างนั้นต้องยกเว้นผมครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ

คุณวินัย เชิญ

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

จรรยา ๑๐๖/๓

นายวินัย เสนเนียม (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ขออนุญาตเรียนท่านประธาน
 ในประเด็นผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง ซึ่งได้ยกมือคิดว่าเกือบจะเป็นคนแรก
 ถอกราบขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ออกมา ท่านประธาน เนื่องจากว่า
 บ้านเมืองของเราได้ยอมรับระบบการปกครองในระบบรัฐสภา ประชาชน
 ผู้เป็นเจ้าของอำนาจได้ส่งมอบอำนาจให้กับพวกเราเข้ามาทำหน้าที่ใน
 สภาผู้แทนราษฎร นั่นก็คือการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรหรือการเลือกตั้งใน
 แต่ละองค์กร การเลือกตั้งสภาท้องถิ่นก็แล้วแต่ เพื่อที่จะให้ตัวแทนของ
 เขาเหล่านั้นเข้าไปใช้สิทธิ์ใช้เสียงในหลักการปกครอง -----

แต่ปัญหาเกิดขึ้นจนได้ก็เนื่องจากว่า ว่ากันว่า การเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์
 ไม่ยุติธรรม ประเด็นนี้แหละที่เราพูดกันเกือบจะทั้งวันในวันนี้ ผมอยาก
 จะเรียนท่านประธานว่า บ้านเมืองของเราได้มีประสบการณ์มากมาย
 นับตั้งแต่การเลือกตั้ง หย่อนบัตรแล้ว เปิดหีบแล้ว หรือว่าไฟดับในระหว่าง
 การนับคะแนน ซึ่งสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไป ท่านประธานที่เคารพ
 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็ยังมีการวิพากษ์วิจารณ์กันมาจนกระทั่งถึงระยะหลัง ๆ
 ๒ - ๓ สมัยสุดท้าย โดยเฉพาะการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากมาย จนกระทั่งกลุ่มอำนาจบางกลุ่มถือโอกาส
 ที่จะล้มล้างระบบการปกครอง หรือถือโอกาสที่จะมายึดอำนาจตรงนั้น
 เข้าไปบริหารเสียเอง แล้วอ้างเหตุผลว่า การเลือกตั้งมาโดยไม่ถูกต้อง
 การเลือกตั้งมาโดยข้อเสีย ประเด็นหลาย ๆ ประเด็นที่เราได้พูดกัน
 ในวันนี้ ผมอยากจะได้เรียนท่านประธานว่า นั่นเป็นสิ่งสำคัญที่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ๖๗ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันได้ให้ความสนใจ ท่านได้ตั้งฟังการประชุม
 โดยตลอด ลูกไปกินข้าวเมื่อสักครู่นี้ ได้ให้ความสนใจ ได้ให้ความสนใจ
 กับการที่เราได้หยิบยกเอาประเด็นต่าง ๆ ในเรื่องการเลือกตั้งมาพูดกัน
 เพราะแต่ละคนผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คน ผมมั่นใจเหลือเกินว่าแต่ละคน
 ต่างก็มีประสบการณ์ในเขตเลือกตั้งของตัวเอง พูดกันอยู่ตลอดเวลา
 ทำอย่างไรที่จะให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรม ผมอยากจะได้เรียนประเด็น
 ที่สำคัญซึ่งได้เตรียมไว้ บังเอิญว่าอาจจะตรงกับเพื่อนผู้แทนบางท่าน
 ที่ได้เรียนว่า เราจำเป็นอย่างไรเมื่อมีประสบการณ์แล้ว เคยมีองค์กรกลาง
 หรือเคยมีอะไรก็แล้วแต่ แต่นั่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรกลาง ซึ่งเป็นไป
 โดยการจัดตั้งโดยคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรีที่ผ่านมา เป็นเพียงองค์กร
 ผู้สังเกตการเลือกตั้ง ที่จะรายงานการเลือกตั้งแล้วเสนอโดยตรงต่อ
 ท่านนายกรัฐมนตรี อำนาจต่าง ๆ นั้นแทบจะหาไม่ คณะกรรมการชุดนี้
 ผมขอเรียนท่านประธานว่า ผมเองเป็นกรรมาธิการคนหนึ่งนั่งอยู่ใน
 คณะกรรมาธิการ แต่ขออนุญาตมาวิวิสัยทิพุดตรงนี้ ว่าได้วางอำนาจเอาไว้
 ๒ - ๓ ประการ ซึ่งคงจะไม่ต้องพูดถึงในรายละเอียดทุก ๆ ประเด็น
 แต่อยากจะพูดประเด็นสำคัญ ก็คือเรื่องการควบคุมการเลือกตั้ง ประเด็น
 ที่จะให้อำนาจของคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง เพื่อควบคุมการเลือกตั้ง
 ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ท่านสมาชิกจากจังหวัดเชียงใหม่ของพรรคประชาธิปัตย์
 ได้เรียนไปสักครู่ว่า สิ่งสำคัญนั้นน่าจะมาจากพวกเราด้วยกัน ผมอยากจะได้

ประเด็นนี้ประเด็นหลักท่านประธานว่า อาจจะเสริมอีกนิดหนึ่งว่า เมื่อ
การเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมนั้น ใครเป็นผู้สมควรลงเลือกตั้ง อาจจะ
เรียกร้องนักการเมืองด้วยกันว่า ถ้าเราเริ่มต้นจากตัวเองว่าจะต้องสมัคร
โดยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เพื่อไปเป็นตัวแทนของประชาชน
พรรคประชาธิปัตย์เราหาความคิดหาเสียงมาโดยตลอด เมื่อเป็น
อย่างนั้นแล้ว ท่านประธาน เราไม่จำเป็นต้องไปโทษใคร เราไม่ต้อง
มาพูดว่านักการเมือง เราไม่ต้องมาพูดว่าข้าราชการประจำ ไม่ต้อง
มาพูดถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ต้องมาพูดถึงผู้มีอิทธิพลในท้องที่ ในเขต
เลือกตั้งแต่ละเขต ว่าคนเหล่านั้นใช้อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ไปข่มขู่บังคับ
อาจจะเรียนท่านประธานว่า เป็นไปได้ไหมว่าถ้าหากนักการเมืองเรา
ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ไปข่มขู่บังคับข้าราชการที่รับผิดชอบการเลือกตั้ง แล้วเรื่อง
อะไรเขาจะหาเรื่องไม่เป็นกลาง ยกเว้นกรณีเป็นญาติ หรือพรรคพวก
ตรงนั้นแหละ แต่ประเด็นใหญ่ ๆ ก็คือเขากลัวว่าถ้าหากนักการเมืองได้รับ
การเลือกตั้งเข้าไปแล้ว ถ้าไม่คอยช่วย เพราะมีนักการเมืองบางคน
ใช้อำนาจหน้าที่ไปข่มขู่บังคับ ถ้าไม่ช่วยนักการเมืองคนเหล่านั้นตำแหน่ง
ของเขาอาจจะหลุด อาจจะกระเด็น สิ่งผลลงมาเป็นทอด ๆ ท่านประธาน

สผ. ๒๒/๒๕๓๑ (ส. ๑)

สั่งการไปยังท่านนายอำเภอ นายอำเภอสั่งการกำนัน กำนันสั่งการ
 ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านสั่งการไปยังลูกบ้าน ทำอย่างไรก็ได้ที่ช่วยเหลือ
 ผู้ลงเลือกตั้งให้ได้รับการเลือกตั้ง ตรงนี้เป็นบ่อกำเนิดจะต้องมี
 ผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง ข้าราชการประจำไม้ออกที่จะไปใช้อำนาจ
 หน้าที่เหล่านั้น แต่ถ้าไม่ใช่ เมื่อถึงเวลาตำแหน่งกระเด็นอย่างที่เราเห็นแล้ว
 นายอำเภอก็ถูกตำหนิว่าทำไมไม่ช่วยนักการเมืองบางคน กำนันทุกวันรับ
 เรื่องราวร้องทุกข์มาพบนายอำเภอ ก่อนหน้านั้นเวลาที่มีการเลือกตั้งได้รับ
 การคำหนิ กำนันเหล่านั้นจะไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควรในเขต
 ปกครองของตัวเอง ส่งผลกระทบไปถึงผู้ใหญ่บ้าน ไปถึงลูกบ้าน
 ไปถึงประชาชนตัวดำ ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ ประเด็นนี้ที่อยากจะเรียน ถ้าหากว่า
 ตรงนี้เราสามารถที่จะเรียกร้องตัวเองได้แล้ว มันจะลดลงไปอย่างน้อย
 ๗๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เรื่องการโกง เรื่องการทุจริต
 เรื่องการเลือกตั้ง ไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณให้มากที่จะมาทำเหล่านั้น
 เพราะฉะนั้นเป็นห่วงตรงนี้ รอดเฉพาะอย่างอื่นถ้าหากว่าเรามี
 คณะกรรมการเลือกตั้งตรงนี้จะขึ้นมาแล้วอิสระมีแค่ไหน อาจจะเรียนว่า
 เมื่อกลไกเป็นมาอย่างนั้นแล้ว อำนาจที่จะให้มาเมื่อเรามีบทเรียน
 มีประสบการณ์จากองค์กลางซึ่งเราเคยเรียกชื่อกันมาแล้ว ต่อไปนี้
 ถ้าหากว่าได้รับการรับรองจากสภาของเราให้กรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ อำนาจหน้าที่อย่างไหนเป็น เรื่องรายละเอียด
 ที่จะต้องออกพระราชบัญญัติกันไป ท่านประธาน ตรงนี้คือสิ่งที่ผม
 คิดว่าน่าที่จะต้องมาศึกษาอำนาจหน้าที่หลังจากการได้มา คุณสมบัติ
 หรือเป็นใครก็แล้วแต่ที่จะมานั้น ผมอยากเรียกร้องอีกประเด็นหนึ่งว่า
 ควรจะผ่านสภาผู้แทนราษฎร จะมาจากนักบริหารหรือจากตุลาการ
 หรือจากไหนก็แล้วแต่ที่มีคุณสมบัติที่ประชาชนยอมรับ ให้ผ่านการ
 กลั่นกรองของสภาผู้แทนราษฎร จะมีจำนวนเท่าไรก็แล้วแต่ ตามจำนวน
 พอสมควร

ท่านประธานอาจจะฝากอีกประเด็นหนึ่ง เราได้มีโอกาส
 ๗๕ ปีรู้ได้ไปเห็นการเลือกตั้งในต่างประเทศ อาจจะเสนอว่า
 บ้านเราเป็นไปดีไหม เพื่อเป็นความรู้ลึกซึ้งของพี่น้องประชาชนว่า
 เขาคนหนึ่งเป็นเจ้าของประเทศ ทำอย่างไรถ้าหากว่ามีบัตรเลือกตั้ง
 อยู่ในมือเขา ว่าเขามีสิทธิเลือกตั้ง รัฐบาลเจ็ดวินส่วนหนึ่งส่งบัตร

ไปให้เขาได้ไหม ๑๘ ปี หรือ ๒๐ ปี หรือเท่าไรก็แล้วแต่ ตรงนี้
 เขาจะมีความภาคภูมิใจอีกระดับหนึ่ง เป็นการเชิญชวนรู้งใจให้เขา
 ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในฐานะเป็นเจ้าของประเทศไทย จะได้มาพูดกันว่า
 ประชาชนน้อยช้ำต่อการเมือง ประชาชนไม่อยากรับผิดชอบ
 การเมือง แล้วนักการเมืองบางคนใช้ความคิดของตัวเอง
 ใช้ความเฉลียวฉลาดของตัวเองไปพูดว่า เขาไม่มีความสำนึก
 ทางการเมืองแล้วไปซื้อเสียง ท่านประธาน ผมฝากประเด็นเหล่านี้ไว้

อีกประเด็นหนึ่งว่า การนับคะแนนทำอย่างไร
 ผมเห็นด้วยกับที่เคยมีการพูดถึงกันว่า เวลานับคะแนนนั้นเพื่อให้รู้ว่า
 ในหนวชนักการเมืองบางคนใช้เงินไปทำนี้แล้วไม่ได้คะแนนตาม
 ที่ตัวเองประสงค์ แต่ก็ต่างทราบกันว่ารู้ว่ามีคนเลือกถึงใดบ้าง
 ผมมั่นใจเหลือเกินว่า นักการเมืองถ้าประกอบคุณงามความดีแล้ว
 ไม่ต้องกลัวว่าประชาชนจะไม่เลือก ได้ทำหน้าที่การเป็นผู้แทนราษฎร
 อย่างดีอยู่แล้ว ท่านประธาน เพื่อเป็นการสะท้อนเจตนารมณ์ของประชาชน
 ผู้เป็นเจ้าของประเทศ ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการชุดนี้ที่จะให้มี
 คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ขอกราบขอบพระคุณครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสวัสดิ์เท็ชวนี้ขอสิ้น ๆ
 ขอความกรุณาอ้อฮาวมาก เต็มต่อด้วยคุณลดาวัลย์

สพ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพครับ เราเห็นใจท่านกรรมาธิการเป็นอย่างมาก ที่ได้พยายามแสวงหาความถูกต้องว่า การเลือกตั้งทำอย่างไรถึงจะบริสุทธิ์ยุติธรรม ท่านได้แสวงหาเสนอเรื่องราวต่าง ๆ เข้าสู่สภาฯ ผมเห็นใจเป็นอย่างมาก แต่เท่าที่ได้ฟังกรรมาธิการชี้แจงก็ดี หรือบรรดาเพื่อนสมาชิกพูดจากันก็ดี ผมมีความรู้สึกที่น่าจะเป็นกรณีติดตามอดคำสั่งข้าง ยิงแก๊บก็ยิงหนัก ยิงแก๊บก็ยิงไม่ได้ผล ผมเคยอยู่ในสภานี้แล้วในที่หลายแห่งว่าการเลือกตั้งที่แล้ว ๆ มาในสมัยก่อนบกพร่องอยู่บ้าง ก็อยากจะให้ดีที่สุดตั้งองค์กรกลางขึ้นมา ผมบอกนี่แหละจะได้พิสูจน์กันว่าองค์กรกลางไม่ได้เป็นกลางหรอก แล้วในที่สุดก็ปรากฏความจริงว่าองค์กรกลางถูกซื้อ องค์กรกลางเป็นของพรรคนี้พรรคนี้ องค์กรกลางในต่างจังหวัดได้หาเสียงให้พรรคนี้พรรคนี้ ไม่สามารถจะควบคุมการเลือกตั้งได้ เพราะเราใช้คน บัดนี้องค์กรกลางพิสูจน์แล้วว่าใช้ไม่ได้ กระทรวงมหาดไทยได้ตั้ง ๔ ทหารเสือไปทุกหมู่บ้านเสียเงินไม่รู้จึกเท่าไร ๔ ทหารเสือเป็นอย่างไรครับ ทำอะไรแก๊บปัญหาตัว ๔ ทหารเสือตึกหาเสียงให้ผู้แทนแต่ละคนตามอัตราเงินที่จะตกลงกัน ไม่ได้ผล บัดนี้เราเห็นว่าองค์กรกลางมันไม่เป็นกลาง เรามาตั้งกันใหม่ องค์กรอิสระชื่อสวหฺรเหลิเเกินครับ แล้วก็เข้าไปนิกว่าชื่อนี้จะคุ้มครองให้เป็นอิสระ องค์กรอิสระต่อไปมันจะไม่อิสระ จะสังกัดพรรคนี้พรรคนี้ แล้วแต่จังหวัดใดจะมีพลังอำนาจ เอาไปอยู่ในอิฐแฉ่งของตนได้ไม่อิสระครับ ไม่มีทางเลยขององค์กรอิสระอะไรต่ออะไร เข้าไปตั้งเลขครับ ชื่อสวหฺรเหลิเเกินว่าในที่สุดก็เหลวไหลทั้งนั้น ขอประทานกราบเรียนว่า มีเพื่อนสมาชิกบอกว่า อยู่ในน้ำจิตน้ำใจของผู้สมัครรับเลือกตั้งเอง เราต้องมีอุดมการณ์ ต้องไม่ใช้เงินต้องบริสุทธิ์ยุติธรรม เห็นใจครับน่าจะเป็นอย่างนั้น แต่ความต้องการของผู้สมัครผู้แทนราษฎร ที่ต้องการจะเป็นผู้แทนราษฎรนั้นควบคุมกันไม่อยู่อะไรที่จะทำให้นั่นได้คะแนนเสียงมากที่สุดก็ทำในสิ่งนั้น แม้มันจะเป็นการละเมิดกฎหมายบ้างก็เอา เหมือนกับท่านจะไปอบรมแมว แมวทั้งหลายอย่ากินปลาอย่าง อบรมเท่าไรก็ไม่สำเร็จครับ มันมีแมวบางจังหวัดหรือบางตัว เท่านั้นที่มันไม่กินปลาอย่างนั้นครับ ที่มันไม่กินปลาอย่างเพราะอะไรครับ เพราะมีความดีความงามคนสว. เสริญเยินยอเหลือเกิน จนกระทั่งถึงกูไม่กินปลาอย่าง กูก็ได้เป็น

ท่านประธานที่เคารพ สมัยก่อนท่านประธานเคยได้ยินเสียงไหมว่า
 เลือกตั้งแต่ละครั้งมักจะมีเวียนเทียน เลือกตั้งแต่ละครั้งมักจะมีพลร่วม
 มักจะมีไฟไฟ บางครั้งยกหีบหนีกันทั้งหีบก็ได้ เดี่ยวนี้ได้ยินไหม ไม่มี
 ทำไมครับ เราแก้ปัญหานี้ได้โดยการให้พรรคการเมืองผู้สมัครแต่ละ
 คนตั้งกรรมการไปคุมหน่วยเลือกตั้งของตัวเอง ทุกพรรคตั้งไปคุมหน่วย
 พลร่วมที่จะไปใส่ในหีบพริกก่อน ๗ โมงเช้าใส่ไม่ได้แล้ว อะไรอย่างนี้
 เป็นต้น เราแก้กันมาจนกระทั่งในปัจจุบันนี้การทุจริตเก่า ๆ ใช้ไม่ได้
 เหลืออย่างเดียวที่เราแก้ไม่ได้ คือการซื้อเสียง เหลืออย่างเดียว
 เท่านั้นที่ใช้กันตกดินในขณะนี้ คือการซื้อเสียง ผมถามท่านประธาน
 องค์การอิสระตั้งจากใครก็แล้วแต่ไม่ใช่คนในท้องที่ คุณการซื้อเสียง
 ไปได้ไหม เราจะเสียเงินรู้จักเท่าไร คนที่จะคุมการซื้อเสียงได้คือคน
 ในท้องที่ที่มีอำนาจ แต่ต้องอยู่ในกรอบของวินัย ท่านประธานที่เคารพ
 ผมขอเสนอแนะท่านกรรมการ ขอให้แก้ไขกฎหมายเลือกตั้งว่า ให้
 พรรคการเมืองหรือประชาชนอะไรก็ได้แล้วแต่ แล้วแต่ท่านจะคิด เป็นผู้
 มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการทุกอย่างเหมือนพนักงานสอบสวนได้ไหม
 ในกรณีการเลือกตั้ง มีให้สินบนนำจับ มีให้อะไรต่ออะไรต่าง ๆ แก่
 ตรงนี้เถอะครับ การซื้อเสียงก็จะลดน้อยถอยลงไป เดี่ยวนี้การซื้อเสียง
 เกวี่งที่สุด ผมไม่ได้มีความมั่นใจเลย ว่า องค์การอิสระของท่านที่ตั้งขึ้น
 นั้นจะควบคุมการซื้อเสียงได้ จึงขอประทานกราบเรียนว่า กลับไปสู่
 อย่างเดิม แก้ไขปัญหาเดิม อะไรบกพร่องแก้ตรงนั้น อะไรบกพร่อง
 แก้อย่างนั้น เรามักเวียนเทียนได้แล้ว เรามักพลร่วมได้แล้ว เรามัก
 ไฟไฟได้แล้ว แม้กระทั่งเบอร์ ๑ ของผมอ่านเป็นเบอร์ ๕ เราแก้
 ได้แล้ว เพราะตัวแทนของเราเป็นกรรมการอยู่ด้วย เดิมตัวแทน
 ไปนั่งอยู่โน้นเป็นเพียงตัวแทนเท่านั้น ไปควบคุมการเลือกตั้ง เดี่ยวนี้
 ไม่ให้สิทธิคนนั้น ให้ตัวแทนเป็นกรรมการดำเนินการเลือกตั้งควบคุมกัน
 ไปกับกรรมการของรัฐบาลด้วย ทุกอย่างจะอ่านผิดถูกไม่ได้แล้ว
 เหลืออย่างเดียว คือซื้อเสียงเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นขอให้กรรมการ
 คิดว่า การซื้อเสียงเลือกตั้งท่านจะแก้ได้อย่างไร ท่านคิดว่าองค์การ
 อิสระจะแก้ได้ บอกมาแก้อย่างไร องค์การอิสระแล้วผมจะยอมตาม
 ถ้าท่านไม่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า องค์การอิสระจะระงับการซื้อเสียง
 ได้อย่างไรแล้ว ผมยอมด้วยไม่ได้ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณลัดดาวัลลีและต่อด้วย
คุณมอนอินทร์

นางลัดดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลัดดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพะเยา พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่คณะกรรมการธิการวิสามัญได้ศึกษา
แนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และได้เอามาติต่าง ๆ มาให้ทางสภานั้น
ได้รับทราบ และก็ช่วยกันพิจารณาในวันนี้ ดิฉันถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะว่า
ขณะนี้ประชาชนก็กำลังติดตามรับฟังการถ่ายทอดทั้งวิทยุและโทรทัศน์
ในการประชุมตั้งแต่สัปดาห์ที่ผ่านมา และไปที่ไหนประชาชนก็ซักถาม
ก็แสดงว่ามีการติดตามอยู่ เพราะฉะนั้นดิฉันถือว่าการที่อภิปรายข้อสังเกตุ
ต่าง ๆ ของสมาชิกแต่ละท่านในแต่ละช่วงเวลาที่ผ่านไบนั้นมีความหมาย
และมีประโยชน์ต่อแผ่นดินนี้มากเลย เพราะว่าเราปกครองด้วยระบอบ
ประชาธิปไตยซึ่งมีการเลือกตั้ง รัฐบาลของเรา มาจากการเลือกตั้ง
ส.ส. ของเรามาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นการที่เราจะแก้ไข
กฎหมายแทนประชาชนนั้นก็ เป็นสิ่งที่ประชาชนเฝ้าจับตามองอยู่ ดิฉัน
คิดว่ากรรมการทั้งคณะยอมรับว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมา นั้นมีการทุจริต
ยอมรับว่ามีการขายสิทธิขายเสียง ยอมรับว่ามีการซื้อขายสิทธิกัน ถึงได้
มามุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาสภาแห่งนี้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งดิฉันจำได้ว่ากรรมการท่านหนึ่งได้พูด
ชี้แจงในวันนี้ว่า วัตถุประสงค์ที่แก้ไขนั้นก็เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพของ
นักการเมืองและยกระดับหรือว่าพัฒนาสภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
และทุกท่านก็คงจะยอมรับว่า สิ่งทีกรรมการได้รายงานแต่ละหัวข้อ
ที่ผ่านมา นั้นล้วนแล้วแต่เป็นความปรารถนาดี -----

เพราะดิฉันเองก็เป็นหนึ่งในสมาชิกสภาแห่งนี้ก็มองว่ากรรมการ
ทุกท่านนั้น ดิฉันเคารพในความรู้ความสามารถ และท่านก็เป็นตัวแทน
ของประชาชนทั้งประเทศ ดิฉันคิดว่าเรามองไปที่การที่จะแก้ไขปัญหา
ความทุจริตในการเลือกตั้ง คูใบที่ระบบการเลือกตั้ง คุณมักจะตั้งว่า
เราจะให้โอกาสเยาวชนผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้ามามีสิทธิในการ
เลือกตั้ง จะดีกันไหม ซึ่งในส่วนนี้ดิฉันก็ว่าจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะว่า
เด็กเดี๋ยวนี้ เยาวชนต่าง ๆ มีความคิด มีการไตร่ตรอง มีความรอบคอบ
มากขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีและการสื่อสารการโทรคมนาคม
ก็คงจะเป็นสิ่งดีว่าเอาความคิดของคนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวเข้ามาใช้สิทธิ
และก็ให้เขาเข้ามาสู่วงการการเมืองนั่นก็คือ เข้ามามีการใช้สิทธิ
ในการเลือกตั้งผู้แทนของเขา และก็ผู้สูงอายุต่าง ๆ ก็จะช่วยหมดไป ๆ
และพยายามมองว่าเราจะแบ่งเขตเลือกตั้ง ๑ เขต เลือก
ผู้แทนได้ ๑ คน จะดีกันไหมก็มีการอภิปรายกันมาก ดิฉันเองนั้น
พรรคการเมืองนั้นอ่อนมาก ถ้าเทียบกับสมาชิกส่วนใหญ่ใน
สภาแห่งนี้ ดิฉันมองว่าการที่เราจะแก้ไขปัญหาในระบบการเลือกตั้ง
มันก็ถูกอยู่เป็นการแก้ในส่วนหนึ่ง และอาจจะมีความสำคัญมากที่จะ
ทำให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์ยุติธรรมมากขึ้น แต่เราไม่ควรจะลืม
ว่าเราควรจะต้องมองไปที่นอกระบบบ้างว่าจะแก้กันอย่างไร อีกอิพล
นอกระบบการเลือกตั้งมีนั้นหมายถึงว่าการใช้อิทธิพล การใช้บุญคุณ
หรือว่าอำนาจต่าง ๆ ช่มชู้ให้ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งนั้นเลือกผู้หนึ่งผู้
ที่ตัวเองให้การสนับสนุน อย่างเช่น นายทุนนอกระบบที่ปล่อย
เงินให้กู้แก่ชาวไร่ ชาวนา เกษตรกร เมื่อเขามีความจำเป็นเร่งด่วน
ไม่สามารถที่จะไปกู้เงินในระบบคือจากธนาคารได้ ก็เอาโฉนดที่ดินรับ
ไปจำนองไว้กับนายทุน แล้วถ้าหากนายทุนคนนั้นสนับสนุน
พรรคการเมือง นักการเมือง แล้วพอถึงช่วงการเลือกตั้งเรบอก
เอาละฉันช่วยคุณแล้วต่อไปนี้คุณต้องช่วยฉันบ้างนะ ให้เลือกเบอร์นั้น
เบอร์นี้ ถ้าหากว่าไม่เลือกก็อาจจะมีการขึ้นอัตราดอกเบี้ย และมี
การยึดทรัพย์สินบีบบังคับสารพัดกับราษฎร และอีกอำนาจหนึ่งนั้น
ก็คือ อำนาจของนายทุน นายทุนที่มีที่ดินมหาศาลหลายหมื่นไร่
ที่นา ที่ไร่ และที่สวน แล้วปล่อยให้เกษตรกรเช่าทำกินเลี้ยงชีพ
พอถึงฤดูเลือกตั้งคุณต้องเลือกคนนั้นคุณต้องเลือกเบอร์นี้ ถ้าไม่เลือก

สมัยหนึ่งหรือต่อไปนี้ไม่ให้เข้าที่ทำงานแล้ว อำนาจอันนี้กรรมมาธิการ
เราจะแก้กันอย่างไร กฎหมายรัฐธรรมนูญจะคุ้มครองไปถึงหรือเปล่า
ท่านคงจะมีข้อชี้แจงให้ดิฉันซึ่งมีความรู้ทางด้านการเมืองมากกว่าดิฉัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณลดาวัลย์ เอาเข้า
ประเด็นหนึ่ง คณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง

นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : กำลังจะ
เข้าพอดีค่ะท่านคะ เข้าประเด็นตรงที่ว่าคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง
ก็มีประโยชน์และก็จะมีความหมายต่อการเลือกตั้งมาก ถ้าหากว่า
เราได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นกรรมการ ซึ่งผู้ที่
เราจะคัดเลือกเข้ามาจากทั้ง ๓ ฝ่ายนั้น ตามที่กรรมมาธิการ
ท่านได้ชี้แจงไว้ในเอกสารว่าจะต้องเป็นปุษนิยบุคคลของที่
ประเทศไทยเรายอมรับก็ไม่ว่าเราจะมีเกณฑ์อะไรมาวัด
ในบุคคลเหล่านั้น และจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็น
การคัดเลือกหรือว่าเชิญแต่ละบุคคลเข้ามาเป็นคนกลางแก้ไข
ปัญหาของบ้านเมืองที่มีความวิกฤตต่อปัญหาต่าง ๆ พอแก้ไข
ปัญหาผ่านลุล่วงไปแล้วบุคคลเหล่านั้นก็ต้องคดีถูกฟ้องร้อง
และยังมีปุษนิยบุคคลอีกก็คนที่จะเสียสละเข้ามาทำงานเพื่อ
ส่วนรวมอีกไหม -----

และถ้าหากว่ามีเหตุที่เขาถูกฟ้องร้อง กรรมการก็มีกฎหมายอะไร หรือว่าให้เอกสิทธิ์จะไปคุ้มครองบุคคลเหล่านั้นหรือเปล่า และอีกประเด็นหนึ่งขอเรียนถาม โดยเฉพาะท่านประธานกรรมการว่า ถ้าสมมติว่าบุษนิยบุคคลคือกรรมการจัดการการเลือกตั้งที่เราได้มานั้น มีพฤติกรรมที่โน้มเอียงไปเข้าข้างผู้สมัครพรรคใดพรรคหนึ่ง ท่านจะแก้ได้อย่างไร จะจัดการอย่างไรกับคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง ขอขอบคุณมากค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมอนอินทร์ครับ คุณเขารู้นิทหลัง แล้วก็คุณคงเป็นคนสุดท้าย

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมอนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังธรรม ท่านประธานครับ ผู้รับผิดชอบการเลือกตั้ง ชื่อนี้ผมถือว่าเป็นข้อที่สำคัญ ทุกวันนี้ประเทศไทยเราจะอยู่ ประเทศเราจะไปอย่างไรนั้น ผมคิดว่าชื่อนี้เป็นข้อที่สำคัญ ถ้าหากผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่รัดกุม ไม่ทำจริงทำจัง ปล่อยปลະละเลข ประเทศไทยนี้จะต้องตกเป็นของคนอื่นเขา ถ้าสมมติว่าคนต่างชาติลงทุนประมาณสัก ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ ล้าน มาซื้อคะแนนคนละ ๑,๐๐๐ บาท คะแนนละ ๕๐๐ บาท อะไรจะเกิดขึ้น ทุกวันนี้ความเดือดร้อนในสภาผู้แทนราษฎร เกิดขึ้นจากการซื้อสิทธิซื้อเสียงนี้แหละท่านประธาน บางคนบางท่าน ๑๐ ล้าน ๒๐ ล้าน ๓๐ ล้าน ในจังหวัดของผม บางคนไปเลือกตั้งหมดไปตั้ง ๖๐ ล้าน ถ้าลองลงไปหมดสัก ๕๐ - ๕๐ ล้าน เวลาเข้ามาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรเขาจะเป็นอย่างไร เขาจะขอมโหม เขาต้องคืนรน ทุกวันนี้สภาเราสิ้นสะเทือนคลอนไปคลอนมาเพราะเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมถือว่าผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นผมถือว่าเป็นเรื่องที่จำเป็น เห็นไหมระยะที่ ๓ - ๕ วัน ที่จะมีการเลือกตั้งขอประธานโทษครับ เรียกภาษาพื้นบ้าน หม่าเห่าตลอดทั้งคืน ดี ๓ ดี ๔ สุนัขเห่าตลอดเวลา ไม่ได้หลับไม่ได้นอนเพราะอะไร เพราะสะพาสยาม สะพาสเงินไปแจก แจกหัวละ ๒๐๐ - ๓๐๐ บาทบางคนเอารัฐบาลไปสาบานในวัดในวาในพระวิหาร ถ้าใครรับเงินของข้าพเจ้าไปแล้วไม่ไปหย่อนให้ข้าพเจ้าขอให้มันเป็นไป ความยากความจนของราษฎร พอเห็นเงินแล้วก็อยากจะได้ พอได้เงินขึ้นมาแล้วคนจังหวัดเชียงใหม่ของผมเป็นคนที่ใจบุญสุนทาน เป็นคนมีศีล รับเงินแล้วก็จำเป็นต้องไปเลือก ท่านประธาน

จะปล่อยไหมอย่างนี้ เมื่อปล่อยอย่างนี้บ้านเมืองจะเป็นอย่างไร
เพราะฉะนั้นองค์กรกลางที่เราเคยมีไว้นั้น ตอนแรก ๆ บอกว่าไม่มี
ประโยชน์ มาปี ๒๕๓๕ ผมเห็นว่าจะมีประโยชน์ เพราะอะไรครับ
บางคนเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย บางคนเป็นอาจารย์ในสถาบันต่าง ๆ
ของการศึกษาได้มาเป็นองค์กรกลางเขาเอาจริง เมื่อเอาจริงขึ้นมา
อย่างนี้เขาก็เกิดความกลัวขึ้นมา ลับ ๆ ล่อ ๆ ไม่เปิดเผยเหมือนเมื่อปี
ก่อน ๆ ที่ผ่านมา-----

แต่องค์กรกลางที่ตั้งขึ้นมาตอนนั้นเขาไม่มีอำนาจ ท่านประธานครับ
 คนเราถ้าจะให้เขาทำงานต้องให้อำนาจเขา เมื่อไม่ให้อำนาจเขา
 เขาจะทำอย่างไร จะเป็นพันโท พันเอก จะเป็นนายพลถ้าไม่มีอำนาจ
 มันทำอะไรไม่ได้หรอกครับ คนเราถ้าให้อำนาจเสียอย่างหนึ่ง ตำรวจ
 ยังมีอำนาจ ยังมีเข็มขัด ท่านประธานครับ ท่านประธานจะเห็นว่า
 จราจร จราจรเขาอยู่เขาตรวจใบขับขี่หรือดูแลการขับขี่รถไปมาบนถนน
 เขามีสิทธิที่จะจับได้ แม้แต่ผู้กำกับเขายังจับได้ แม้แต่ผู้ว่าเขายังจับได้
 ไม่ว่านายพล นายพันเขาจับได้ เขาเป็นแค่พลตำรวจเพราะเขามีอำนาจ
 ทั้งนี้เรามาตั้งองค์กรกลางให้เขาเราไม่มอบอำนาจให้เขา เขาจะทำได้
 ได้อย่างไร ท่านประธานครับ การตั้งองค์กรกลางนั้นผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธาน ผมขอให้คนที่ตั้งองค์กรกลางนั้นจะต้องเป็นคนไม่มีส่วนได้
 ส่วนเสีย เป็นคนที่อยู่ในความเป็นกลาง นี่ถ้าหากว่าทุกปีที่ผ่านมากระทรวง
 มหาดไทยเป็นผู้ควบคุมการเลือกตั้ง รัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 ของกระทรวงมหาดไทยแต่ละคนก็มีพรรคการเมืองอยู่ท่านประธาน
 เขตเลือกตั้งอันนี้จะให้ผู้ว่าไป ผู้ว่าเมื่ออยู่จังหวัดเล็ก ๆ ไม่มีอำนาจ
 กระจอก พอเขาแต่งตั้งไปอยู่จังหวัดใหญ่ ๆ ท่านประธานครับ
 พอพรรครัฐมนตรีท่านนั้นลงการเลือกตั้งแล้วก็อย่างว่า ถ้าไม่ได้ระวังจะ
 ถูกย้าย ผู้ว่าก็ต้องกำชับมาทางนายอำเภอ ทางนายอำเภอก็ต้องกำชับ
 มาจากท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ผมสงสัยครับท่านประธาน ผมสงสัยท่าน
 ผู้ใหญ่บ้าน เงินเดือน ๘๐๐ - ๙๐๐ ๑,๑๐๐ - ๑,๒๐๐ บาท ท่านแน่
 ๑,๓๐๐ - ๑,๔๐๐ บาท บิบบังคับเขาครับท่านประธาน ท่านท่าน ท่านผู้ใหญ่
 ไม่ได้ระวังนะ ผู้น้อย ท่านครับต้องปฏิบัติตาม เมื่อปฏิบัติตามอย่างนี้ความ
 เป็นกลางมันไม่มี ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อเราตั้งองค์กรกลาง
 ให้เขาแล้ว ผมอยากจะให้เขามีอำนาจ ตัดอำนาจของกระทรวงมหาดไทย
 ออกไป การเลือกเจ้าหน้าที่เป็นองค์กรกลางนั้น ท่านประธานครับ ควรจะ
 มาจากประธานศาลฎีกา ถ้าหากมาทางนายก รัฐมนตรีก็มีพรรคการเมือง
 รองนายก รัฐมนตรีก็มีพรรคการเมือง เราจะทำอย่างไร แล้วอีกประการหนึ่ง
 คือสถาบันการศึกษา ท่านประธานครับ อันนี้เราเห็นว่าถึงแม้ว่าบางคน
 อาจจะมีพรรคการเมืองอยู่บ้าง แต่เขาก็ไม่หนักหนาอะไร เขาไม่มี
 ผลประโยชน์ถึงเขาจะชอบนโยบายพรรคนั้นเขาก็ไม่มีประโยชน์อะไร
 มากมาย เพียงแต่ชอบแต่ใจเขาอาจจะเป็นธรรมก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ

เพราะฉะนั้นการเลือกองค์กรกลางเข้ามานั้นขอให้วางระเบียบเรื่อง
คุณสมบัติให้ดีก็แล้วกัน ท่านประธานครับ เมื่อเราตั้งองค์กรกลางขึ้นมา
ในกรุงเทพมหานครแล้วจะคุมเฉพาะกรุงเทพฯ แต่ในต่างจังหวัดล่ะ
ท่านประธานครับ เราควรจะมือนุการรวมการ เราควรจะมือนุกรรมการ
แต่งตั้งให้เขามีอำนาจกำกับกันหมดเพื่อให้เป็นองค์กรกลางอิสระ
ท่านประธานครับ ถ้าหากเราควบคุมการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรมแล้ว
บ้านเมืองเราก็จะไปได้ดี เพราะฉะนั้นผมขอฝากท่านประธานมายัง
คณะกรรมการพิจารณาช่วยดูแลเรื่องนี้ให้ดี เพราะผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ
ผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเขาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (กรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ
เมื่อตอนบ่ายกระผมได้แสดงความคิดเห็นไปแล้วรอบหนึ่งว่าอาจจะขอเรื่อง
ว่าพูดกันน้อย ๆ เพื่อที่จะได้สรุปให้มันเสร็จสิ้นทั้ง ๒๕ ประเด็นภายในวันนี้
แต่ดูเหมือนความเห็นของผมจะไม่ได้รับการยอมรับจากท่านสมาชิกในสภา
ได้มีการใช้สิทธิอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ดังนั้นในฐานะที่เป็นนักเลง
การเมืองคนหนึ่งถ้าผมจะไม่ใช้สิทธิเสียบ้างเลยมันก็จะเสียเหลี่ยมนักเลง
การเมือง จึงขอใช้สิทธิสักนิดหนึ่ง -----

ความจริงผมเองเป็นกรรมาธิการวิสามัญอยู่ในคณะเดียวกันที่พิจารณา
 ศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ซึ่งกำลังรายงานสู่สภา ท่านประธาน
 หลาย ๆ ประเด็นที่กระผมมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ทั้งเห็นด้วย
 และไม่เห็นด้วย แต่ต่อประเด็นนี้กระผมมีความคิดเห็นกลาง ๆ ในส่วนตัว
 ของผมมีความรู้สึกนึกคิดว่า การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งนั้น
 อย่างที่แล้ว ๆ มาเราเคยเรียกกันว่าองค์กรกลาง จะมีก็ได้ ไม่มีก็ได้
 สำหรับผม เพราะผมถือว่าทางเลือกตั้งแต่ครั้งนั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุด
 ในการที่จะได้รับเลือกตั้งนั้น ไม่ใช่เพียงแค่ว่าใครมีเงินหัวกระเป๋าล้วนแล้ว
 ก็จะไปลงสมัครรับเลือกตั้ง และจะได้รับเลือกตั้งเสมอไป อย่างน้อย
 ที่สุดมีเงินก็ต้องมีคน ในการที่จะจัดการเอาเงินเหล่านั้นกระจายไปสู่
 ผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่กระทั้งก็หาผู้ที่มีเงินและมีคน แต่เอาเงิน
 ไปแล้วไม่มีคุณงามความดีที่ประชาชนจะใช้ประกอบ ขอโทษเถอะครับ
 ในจังหวัดราชบุรีมีคำกล่าวที่ว่า กินสมวงศ์ลงสมศักดิ์ หมายความว่า
 สมวงศ์เอาเงินไปแจกชาวบ้านรับกิน แต่เวลาลงคะแนนเขาไม่ลง
 ไปลงอีกคนหนึ่งชื่อสมศักดิ์ ซึ่งเป็นอดีต ส.ส. ราชบุรี ผมภูมิใจใน
 ความเป็นคนราชบุรีของผมที่ประชาชนชาวจังหวัดราชบุรีมีคุณพินิจ
 ในการตัดสินใจเลือกผู้แทนราษฎร ในขณะเดียวกันกระผมอยากจะ
 กราบเรียนท่านประธานว่า ผมมีความมั่นใจในเจ้าหน้าที่ทุกระดับ
 ที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้ง ถึงแม้ขณะนี้เกี่ยวกับการ
 เลือกตั้งนั้นเป็นอำนาจของกระทรวงมหาดไทยที่จะต้องดำเนินการ
 แต่กระนั้นก็ตาม ไม่ใช่ว่าข้าราชการกระทรวงมหาดไทยแต่กระทรวง
 เดียวที่เข้าไปดูแลหรือไปจัดการเรื่องนี้ ยังมีข้าราชการอื่น ๆ ที่
 เข้ามาเป็นส่วนเกี่ยวข้อง เป็นต้นว่ากรรมการประจำหน่วย
 กรรมการชานคณะ คณะกรรมการนับคะแนนอะไรอย่างนี้เป็นต้น
 นอกจากนี้อีกมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้ามาช่วยเหลืออีกส่วนหนึ่ง
 คนเหล่านี้ท่านประธาน ทุกคนมีความรับผิดชอบ มีลูก มีเมีย
 มีครอบครัว มีหน้าที่การงาน ผมไม่เชื่อหรือครับว่าคนเหล่านี้
 จะยอมไปเสี่ยงเห็นแก่อำมีสินจ้างเพียงเล็กน้อย แล้วไปช่วย
 ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนหนึ่งคนใดเพื่อให้เขาได้รับเลือกตั้ง ในขณะที่
 การเลือกตั้งแต่ละครั้งต้องมีคู่แข่ง ต้องมีผู้สมัครจากพรรคการเมือง
 ต่าง ๆ เข้ามาลงสมัครแข่งขันกัน แล้วต่างคนต่างก็ต้องวางคน

ของตัวเองในการที่จะเข้าไปสังเกตการณ์ เพื่อจะรักษาผลประโยชน์
 ของตัวเอง เพราะฉะนั้นฉันจึงมั่นใจว่าการเลือกตั้งจะมอบหมายให้
 กระทรวงมหาดไทยดำเนินการต่อไปก็ไม่น่าจะมีผลเสียหายต่อความ
 เป็นธรรมหรือเอนเอียง ยกเว้นในบางพื้นที่ที่มีการวางกลโกงกันอย่าง
 เป็นระบบ อย่างเช่น หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทยใต้ภิปรายแสดง
 ความเห็นไปแล้ว นั่นเป็นเรื่องของบางพื้นที่ แต่โดยทั่วไปกระผมมี
 ความมั่นใจ มีความมั่นใจว่าระบบการเลือกตั้งที่เราใช้กันมาอยู่ตั้งแต่
 ผมเริ่มเดินเข้าสู่ถนนสายนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ ผมมั่นใจว่าเราเดิน
 ถูกทางแล้วแน่นอนที่สุดสิ่งที่จะต้องแก้ไขก็คือจิตสำนึกของคนที่ยังมา
 เสนอตัวให้ประชาชนเลือกตั้ง นั่นอย่างที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดเชียงใหม่
 ขออภิสิทธิ์ต้องเอ่ยมา เพราะท่านพูดในสิ่งที่ถูกใจแล้วก็เป็นความจริง
 คุณณรงค์ นิยมไทย มันอยู่ที่ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคน เมื่อเสนอตัว
 ให้ประชาชนเข้าไปแล้วจะต้องมีจิตสำนึกในการที่จะเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร
 แต่เท่าที่ผ่านมามีบางจังหวัดที่มีปัญหา ก็เกิดขึ้นมาจากว่าคนที่ลงสมัคร
 แล้วแพ้ไม่เป็น คือจะต้องพยายามทุกวิถีทาง ไม่ได้ด้วยเล่ห์ก็เอาด้วยกล
 ไม่ได้ด้วยมนต์ก็เอาด้วยคาถา จะต้องเอาชนะให้ได้ จนแม้กระทั่งมีการ
 เช่นฆ่าผู้สมัครด้วยกันก็กระทำ อย่างนั้นก็เป็นเรื่องช็อกยกเว้นอีกเช่นเดียวกัน
 แต่โดยส่วนตัวของผม ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ในจังหวัดราชบุรี
 ของผม ประชาชนชาวจังหวัดราชบุรีไม่ได้อยู่ในสถานะที่มีการวิพากษ์วิจารณ์
 กันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นคนอย่างผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
 นายตำรวจเล็ก ๆ ยศแค่ร้อยตำรวจโท ตำแหน่งแค่รองสารวัตร ลาออก
 จากราชการมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ ลงสมัครรับเลือกตั้งแล้วก็พรรคหาเสียง
 เหมือนอย่างกับนักการเมืองทั่ว ๆ ไปที่เขาดำเนินการกัน จริงอยู่ปี ๒๕๑๙
 ผมไม่ได้รับเลือกตั้ง แต่นั่นเป็นการได้ประสบการณ์ ผมกลับเข้ารับราชการ
 ใหม่ปี ๒๕๒๒ ผมลงสมัครอีก แล้วผมก็ได้รับเลือกตั้งต่อเนื่องกันมา มาแพ้
 ไปบ้างก็ปี ๒๕๓๑ ถัดมาผมก็ได้รับเลือกตั้งเข้ามาอีก ๒ สมัย รวมความว่า
 ผมมีประสบการณ์ในการสมัครผู้แทนราษฎร ๗ ครั้ง ได้ ๕ ครั้ง ตก ๒ ครั้ง

ถ้าเรียกเป็นภาษาฟุตบอลเขาเรียกว่าได้ ๕ ประตู เสีย ๒ ประตู ก็พอเล่นกันได้ แต่จิตสำนึกของผมก็คืออย่างที่ท่าน ส.ส. ณรงค์ นิยมไทยพูดว่าแพ้ก็ได้ชนะก็ได้ ขณะผมก็ทำหน้าที่ของผมไป ผมก็ให้คนอื่นทำหน้าที่ไป แล้วในที่สุดประชาชนก็จะเอามาซึ่งวัดกันดูอีกที อย่างการเลือกตั้งปี ๒๕๓๕ ผมย้อนกลับไปใหม่ผมก็ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน แต่ที่สำคัญที่สุด ท่านประธานที่เคารพ กระผมยืนยันว่าในหลาย ๆ จุดที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องการใช้จ่ายเงินซื้อเสียงจะต้องมีคุณงามความดีประกอบด้วย ถ้าไม่มีคุณงามความดีมีเงินอย่างเดียวไม่มีทางได้รับเลือกตั้ง ประชาชนก็จะอยู่ในลักษณะเหมือนชาวราชบุรีได้สอนนักการเมืองไปหลาย ๆ คนว่า กินสมวงค์ลงสมัครดี เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการชุดนี้จะได้มีความพยายามในการที่จะทำทุกวิถีทางศึกษาหาข้อมูลทางล้อมกรอบต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดการเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรม แต่กระนั้นก็ตามผมมั่นใจว่าวิธีที่ดีที่สุดจะต้องอยู่ที่จิตสำนึกของคนที่จะเสนอตัวเข้ามาเป็นนักการเมือง อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว นั่นคือส่วนที่สำคัญที่สุด เป็นไปได้ไหมว่าถ้าเราจะทำด้วยการหลังจากมีการสมัครได้เบอร์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ถ้าคนใดไปเลยในกฎหมายเลือกตั้งหรืออะไรก็แล้วแต่ ผมฝากประเด็นนี้ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนสาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำบ้านประจำ เมืองในจังหวัดนั้นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไรไปสาบานกันเลย ทำอย่างนั้นผมว่าจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องการใช้จ่ายเงินซื้อเสียงได้พอสมควร ท่านประธาน ท่านเมืองของเราแม้จะมีศาสนาพุทธ เกือบศาสนาประจำชาติ แต่เราก็นิยมรับลัทธิศาสนาอื่นเป็นต้นว่า พราหมณ์ เป็นต้นว่าความเชื่ออย่างอื่นมาผสมผสานกันเป็นวัฒนธรรมไทย เพราะฉะนั้นจุดนี้อาจจะแก้ได้อย่างได้ผล เอาผู้สมัครทั้งหมดไปสาบานกันว่าจะรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีการอันบริสุทธิ์ยุติธรรม แล้วไม่จำเป็นต้องไปตั้งองค์รกลางหรือคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้ง เพราะถึงตั้งคณะกรรมการเลือกตั้งขึ้นมาแล้วในที่สุดก็ต้องย้อนกลับไปใช้ข้าราชการในพื้นที่ คณะกรรมการเลือกตั้งจะไม่มีบุคลากรเป็นหมื่นเป็นแสนคนในการที่จะไปประจำหน่วยเลือกตั้งต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในที่สุดก็ย้อนกลับไปใช้ข้าราชการในพื้นที่อย่างที่ผมกราบเรียนมาตอนต้น ดังนั้นผมว่าจะต้องสร้างจิตสำนึกในตัวของคนที่จะมาเป็นนักการเมืองเป็นความสำคัญอันดับแรก และมาตรการเสริมอาจจะใช้วิธีการอย่างที่ว่าไปสาบานกันว่าจะทำการหาเสียงด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม

หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่กระผมยังคงข้องใจจะไม่เห็นด้วยกับการตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการเลือกตั้งเป็นอิสระอย่างที่คณะกรรมการมาธิการเสนอมา ผมเอง
เป็นกรรมการเสียงข้างน้อยในคณะนี้จึงขออนุญาตแสดงความคิดเห็น
เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพจิตต์แล้วจะต่อด้วยคุณณรงค์เลิศ
คุณมานะและคุณพินิจทีหลังสุด

นายไพจิตต์ ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพจิตต์ ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรค
ความหวังใหม่ ท่านประธาน จากข้อเสนอของคณะกรรมการมาธิการในเรื่อง
ของการตั้งคณะกรรมการเลือกตั้งอิสระขึ้นในข้อศึกษา ซึ่งเป็นความ
พยายามอย่างสูงที่ต้องการให้การเลือกตั้งโดยกระบวนการที่สำคัญของ
ประชาธิปไตยนั้นได้ตัวแทนของประชาชนที่มาทำหน้าที่เพื่อให้เกิดประโยชน์
ต่อประเทศชาติโดยแท้จริง ซึ่งจากข้อสรุปทั้งหมด ผมดูคำอภิปรายของท่าน
สมาชิกหลายท่านมีข้อสรุปอยู่ประการหนึ่งที่ตรงกันว่า ไม่ค่อยแน่ใจในความ
บริสุทธิ์ยุติธรรมของการเลือกตั้งที่ผ่านมาเกือบจะทุกครั้ง แล้วก็เช่นเดียวกัน
การเมืองการคณะกรรมการเลือกตั้งอิสระที่เกิดขึ้นก็คงจะไม่เป็นหลักประกัน
ว่าจะทำให้การเลือกตั้งที่มีขึ้นบริสุทธิ์ยุติธรรมได้ตัวแทนของประชาชน
โดยแท้จริง นี่คือข้อสรุปประการสำคัญทั้ง ๒ ประการ กระผมยังเชื่อว่าจาก
ประสบการณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นสัดส่วนที่เกี่ยวข้องกันทุกบุคลากรทุก
ฝ่าย ว่าเป็นทั้งตัวผู้แทนราษฎรผู้สมัครรับเลือกตั้ง -----

ข้าราชการที่มีส่วนในการดำเนินการเลือกตั้ง และสำคัญที่สุดก็คือพี่น้องประชาชนผู้ใช้สิทธิออกเสียงทั้งหมดที่จะต้องประกอบกัน และเราต้องยอมรับว่าพัฒนาการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยเวลานั้น แม้การเลือกตั้งจะได้มีข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น แต่จากประสบการณ์ของทุกฝ่ายของบุคลากรทั้ง ๓ ฝ่ายที่ผมได้กราบเรียนแล้ว ได้เกิดการพัฒนาร่างการเมืองมาโดยระบอบตามสมควร และนำความพัฒนาร่างมาสู่ประเทศชาติในทางที่สร้างสรรค์มา ผมยังเชื่อมั่นว่า กลไกต่าง ๆ จากประสบการณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งในแง่ของผู้ที่มีส่วนในการดำเนินการเลือกตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่จะเข้าไปที่กระทรวงมหาดไทย ทั้งในระดับประเทศ ทั้งในระดับจังหวัด ในระดับอำเภอ รวมถึงถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นแขนขาของกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง ผมว่าสิ่งเหล่านี้เขามีประสบการณ์ ผมยังเชื่อว่าเป็นองค์การในกฎหมายเดิมที่ให้กรอบความคิดความอ่านทั้งหลาย ยังมีความสมบูรณ์ในตัว ซึ่งจะทำการเลือกตั้งได้พัฒนาไปตามขอบเขตเวลาที่สมควรให้สอดคล้องกับการพัฒนาของประชาชน สิ่งใดที่เป็นข้อบกพร่อง ผมว่าจะ เป็นจริง เป็นจังจะให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมจริง ๆ นั้น ก็จะต้องประกอบกันทั้ง ๓ - ๔ ฝ่าย ที่เรามาคุยกันตรงนี้ก็เพื่อที่จะทำให้ในส่วนของการเกี่ยวข้องกับคณะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำเนินการในการเลือกตั้งโดยแท้จริงทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง นั่นคือที่เกี่ยวข้องเดิมเป็น เรื่องของมหาดไทย คราวนี้เรามีองค์การอิสระ ซึ่งผมเห็นด้วย ถ้าหากเราได้พัฒนาคนที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมีคุณภาพอย่างพร้อมมูลในหลายส่วนหลายประการ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องเป็น เรื่องที่จะต้องสั่งสมความพร้อมในทุกส่วนของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผมยังยืนยันว่า หากจะต้องกำหนดสิ่งเหล่านี้เข้าไปในเรื่องของคณะกรรมการเลือกตั้งอิสระที่เกิดขึ้น มันยังมีสิ่งที่ประกอบหลายประการ หากเป็นไปได้ข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญเพื่อรองรับให้คณะกรรมการเหล่านั้นคงจะเป็นผลสรุปมาจากการปฏิบัติงานขององค์กรกลางที่ได้มีขึ้นในการเลือกตั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา ต้องยอมรับว่า การมีคณะทำงานชุดนี้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างสูง แม้จะมีข้อบกพร่องว่าไม่มีอำนาจ ไม่มีโอกาสให้คุณให้โทษต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการเลือกตั้ง มีหน้าที่แค่สอดส่องดูแล แต่ว่าสิ่งนี้มันสะท้อนให้เห็นว่า ถ้าอำนาจที่ให้กับฝ่ายดำเนินการเลือกตั้ง

ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เติมนั้นให้กับมหาดไทยโดยฝ่ายเดียวแล้ว ก็จะเป็น
อำนาจที่ขาดการตรวจสอบควบคุมในขณะนั้น ซึ่งไม่มีสภาผู้แทนที่ต้องทำ
หน้าที่ หน่วยงานนี้จะป็นหน่วยเหมือนกับหน่วยลับ ซึ่งผมเห็นด้วยในการที่
จะทำโครงสร้าง แต่ถ้าจะเอาอำนาจทั้งหมดไปให้กับคณะกรรมการเลือกตั้ง
อิสระคนเดียวไปทำ ผมยังไม่มั่นใจว่าความพร้อมการดำเนินการทั้งหมด
ทั้งคน ทั้งประสิทธิภาพในแง่ของกฎหมาย ในแง่ของส่วนอื่น ๆ จะทำให้
เจตนารมณ์ของเราประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นในขณะนี้ผมยังคิดว่า
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะต้องเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ การ
เลือกตั้งน่าจะเป็นกระทรวงมหาดไทย ส่วนงานราชการส่วนงานที่เกี่ยวข้อง
เพราะต่อจากนี้ไปผมเชื่อมั่นว่า เวลาในการพัฒนาประชาธิปไตยใน
ประเทศไทยแรก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกาการกระจายอำนาจที่รัฐบาลเอง
ได้ถือเป็นเรื่องหลัก พยายามที่จะให้ขอบเขตในการพัฒนาคนในระดับ
ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งโดยตรง จะทำให้บุคคลเหล่านั้นมี
ประสิทธิภาพ ทานประชาชนครับ ผมยังเชื่อว่าไม่ว่าจะเป็นผู้ว่า ไม่ว่าจะเป็น
เป็นนาอ่าเภอ แม้จะมีบุญญาบารมี มีความคิดล่าเอียงไม่ได้เป็นธรรม
อย่างไรมากน้อยขนาดไหน แต่ถ้าหากบุคคลในระดับประชาชน ในระดับ
ท้องถิ่นที่เขาได้พัฒนาตัวเองในเรื่องของความสำนึกทางการเมืองแล้ว
ไม่อาจชี้ว่าอะไร เขาได้มากมาหรือลดรับ เรามีตัวแทนของฝ่ายการเมือง
ของเรา ซึ่งมีความสำนึกร่วมกันทั้งหมดถ้าหากจะต้องทำ ผมยังคิดว่า
กระทรวงมหาดไทยน่าจะเป็นหน่วยงานที่มีขีดความสามารถในการ
ดำเนินการในส่วนของการจัดการเลือกตั้ง-----

ในส่วนของการควบคุมการตรวจสอบจะมีคณะกรรมการดำเนินการ
 เพื่อที่จะควบคุมให้คนที่ทบทวนการตรวจสอบของฝ่ายดำเนินการ
 อีกชั้นหนึ่ง ผมเห็นด้วย ส่วนวิธีการหน่วยงานนั้นจะต้องทำหน้าที่
 เพื่อให้เจตนาารมณ์ในทางประชาธิปไตยได้สำเร็จยิ่งขึ้น เพื่อที่จะให้
 การพัฒนาทางการเมืองไปสู่จุดหมายที่เราต้องการ ท่านประธาน
 ผมยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าคณะกรรมการควบคุมตรวจสอบเพื่อให้เกิด
 ความบริสุทธิ์ยุติธรรมมีความจำเป็น แต่ถ้าหากจะให้มีความหมายที่มา
 ดำเนินการด้วยตัวของเราเอง เราจัดขึ้นต่อสภาโดยตรงทำการ
 ควบคุมอะไรทั้งหลาย ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องยอมรับกันว่ามีความซับซ้อน
 และมีรายละเอียดมีส่วนปลีกย่อยที่จะต้องดำเนินการ โดยสาระสำคัญ
 เป็นรายละเอียด ผมทราบว่าคณะกรรมการได้สรุปว่าจะต้องให้
 คณะนี้สามารถที่จะสั่งใครก็ได้ในแผ่นดินนี้มาช่วยสนับสนุนให้การเลือกตั้ง
 ให้การดำเนินการทางการเมืองให้บริสุทธิ์ยุติธรรมได้คนที่ เป็นประโยชน์
 ต่อประชาชน แต่ทั้งที่จริงแล้วสิ่งเหล่านี้ได้มีการดำเนินการโดยขบวนการ
 การพัฒนา ในส่วนของกฎหมายในส่วนของการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมา
 โดยตลอดแล้ว เราปรับในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่อง ท่านประธาน
 คณะกรรมาธิการผมทราบว่าท่านจัดเจตนาในเรื่องของทฤษฎีทางประชาธิปไตย
 ค่อนข้างสูงและท่านเองได้ผ่านการเลือกตั้งมาค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้น
 ผมยังมีความมั่นใจว่านักการเมืองเราพี่น้องประชาชนและข้าราชการที่
 เกี่ยวข้องได้พัฒนาขึ้นมาในจุดที่มีความรับผิดชอบแล้วได้พัฒนามาสู่ในการ
 ที่จะทำให้สอดคล้องกับสภาพของสังคมเรา เพราะฉะนั้นถ้าหากในชั้น
 ในลักษณะอย่างนี้แล้ว ความจำเป็นในการที่จะไปรื้อและแก้ไขดำเนินการ
 ใหม่ในเรื่องที่ค่อนข้างจะซับซ้อนและมีรายละเอียด เป็นการสัมพันธ์ต่อกัน
 แทนที่จะพัฒนาให้เป็นไปตามขบวนการ อาจจะทำให้เกิดการหยุดชะงัก
 และถ้าหากเราไม่พร้อมก็ไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการดำเนินการในส่วนนี้
 ขอให้จัดในส่วนข้อสังเกตของผม ๒ ประการ ให้ทำหน้าที่การดำเนินการ
 เลือกตั้ง การตรวจสอบแยกควบคุมซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพต่องาน
 บริหารประเทศและทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมือง ขอขอบคุณ
 ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์เลิศครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย
 ประเด็นปัญหาเรื่ององค์กรอิสระหรือว่าคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ
 ท่านประธานครับ เราก็ต้องยอมรับกันว่าสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง
 ในเรื่องการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นแนวทางในการก้าวสู่อำนาจทางการเมือง
 ของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นผู้ที่ทำหน้าที่มาก็คือ
 กระทรวงมหาดไทย แน่นอนที่สุดผู้คนหลายคนอาจจะได้รับความเจ็บปวด
 เพราะการทำงานของกระทรวงมหาดไทย แต่กระผมเองเห็นว่าตลอด
 ระยะเวลาที่ผ่านมาแม้มีส่วนเสียอยู่บ้างก็มีส่วนคืออยู่พร้อมมูล ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมจะขอชี้ประเด็นให้เห็นว่าองค์กรอิสระ กระผมขอเรียกสั้น ๆ
 ท่านประธาน องค์กรอิสระที่จะมาดำเนินการเลือกตั้งนี้มีความเหมาะสม
 ที่จะนำมาผนวกไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือว่ามีความจำเป็นจะต้อง
 ตั้งขึ้นมาใหม่หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนท่านประธาน
 ว่าบ้านเมืองเราปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเราชาวปักษ์
 ทหารการเมือง ข้าราชการการเมือง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการ
 กระผมขอเรียนท่านประธานว่าแนวทางในการเลือกตั้งนั้นถ้าเราจะ
 กำหนดรูปแบบต่าง ๆ มันก็ต้องจะมีเงื่อนไขที่จะทำให้มันสำเร็จได้
 หลายรูปแบบนั้นก็คือความพร้อมของคนที่เป็นประชาชนในการจะมาทำ
 การเลือกตั้งหรือว่าความพร้อมของผู้ดำเนินการเลือกตั้งนั้นก็อีกส่วนหนึ่ง
 กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าความล้มเหลวตลอดระยะเวลา
 ที่ผ่านมามี หรือว่าความล้มเหลวถ้าหากจะเกิดขึ้นในการจัดตั้ง
 องค์กรอิสระที่จะไปควบคุมการดำเนินการเลือกตั้งถ้าหากมี ก็คงจะเกิด
 ขึ้นจาก ๒ ประเด็นหลัก นั่นคือความล้มเหลวของคนที่มาเป็นคณะกรรมการ
 หรือเป็นองค์กรนั้นประเด็นหลัก-----

และอีกประเด็นหนึ่งก็คือความล้มเหลวในการสร้างศรัทธาให้กับประชาชน
ผมจะขอเรียนอธิบายให้ท่านประธานได้ทราบดังต่อไปนี้

ท่านประธานที่เคารพ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเราก็ต้อง
ยอมรับว่าการดำเนินการเลือกตั้ง มีการหลอกล้อ มีการเอาเปรียบกัน
ไม่ว่าจะเกิดจากอำนาจอิทธิพล หรือว่าจะเกิดจากอำนาจทางการเงิน
กระผมขอเรียนท่านประธานอันหลังไปถึงการอภิปรายเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา
กระผมเคยเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่ามีเงินมีทองนั้น อ้าวว่าอย่าใช้คน ใช้ปีศาจ
มันแป้งยังได้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เงินโซของคนที่ม
ีสังคัมมาก เงินโซของคนที่มอำนาจมาก ถ้าหากมาเข้าร่วมต่อสู้รณรงค์
ในการหาเสียงในการเลือกตั้งเพื่อจะก้าวสู่อำนาจการเมืองการปกครอง
ตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว ผมถือว่าเป็นการไม่เป็นธรรม ไม่ยุติธรรม
สำหรับคนที่มกำลังน้อย แปลว่าคนที่มกำลังไม่เท่ากันมาทำงานแข่งขันกัน
มันก็ไม่เป็นธรรม ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเราหาวิธีการกำกับดูแล
เราก็มีกฎหมายเลือกตั้งขึ้นมา ห้ามไม่ให้ใช้สังคัมในการซื้อเสียง หาเสียง
ห้ามไม่ให้จัดเลี้ยง ท่านประธาน นี่ล้วนเป็นเงินโซที่เอามากำกับไม่ให้
เอาความได้เปรียบมาใช้ เพราะเหตุว่านักการเมืองที่เข้ามาต่อสู้มี
อุดมการณ์เพื่อเป้าหมายที่ตั้งงาม เพื่อประชาชนที่ไม่มีสังคัมก็ย่อมที่จะมี
โอกาสน้อยในการที่จะเข้ามาสู่สภา ท่านประธานที่เคารพ เรายอมรับว่า
เมื่อเรามีความพยายามในการที่จะแก้ไขความได้เปรียบเสียเปรียบข้อนี้
เราก็ได้มีหน่วยงานขึ้นมาดูแลในการเลือกตั้ง นี่ยังจะให้มีการเลือกตั้ง
โดยสุจริต โดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ท่านประธาน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา
กระผมขอเรียนท่านประธานว่ากระทรวงมหาดไทยนับว่าคุ้นเคยต่อการ
ดูแลกำกับในเรื่องนี้ หากมันจะมีถึมีห่างอยู่บ้างก็เป็นไปตามวิสัยของปฤชชน
ท่านประธานที่เคารพ ข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยระดับล่าง
เขาไม่เป็นไรละครับ เพราะเขาไม่มีอิทธิพล แต่บนชั้นมาหน่อยเป็น
นายอำเภอ เป็นผู้ว่าราชการ อย่าวได้ไปยกขบอบป็นสรรเสริญกันจนออก
นอกหน้านอกตา ถ้าหากคนพวกนี้ตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
ท่านประธาน ไม่มีทางหรอกครับที่เขาจะให้ความเป็นธรรม เขาย่อม
ฉกฉวยโอกาสในส่วนนี้ ในส่วนที่ตัวเองมีอำนาจเข้าไปให้คุณแก่ฝ่ายใด
ฝ่ายหนึ่ง ให้โทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ กระผมขอเรียนท่านประธานว่า

แม้ว่ากลไกข้างล่าง คือคนระดับล่างที่เป็นข้าราชการที่เข้ามาดูแล เขา
 จะทำหน้าที่ของเขาตรงไปตรงมา แต่นายเขาสั่งได้รับใบสั่งมา คุณขอมา
 ต้องทำให้ ท่านประธาน จุดนี้แหละผมจะบอกท่านประธานว่า ผมไม่เห็น
 เห็นด้วยกับองค์การอิสระที่เป็นการสรุปความเห็นของกรรมาธิการ แต่ผม
 ก็ยังเห็นว่าควรจะมีหน่วยงานเข้ามากำกับหน่วยงานของกระทรวงมหาดไทย
 อีกชั้นหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อจะให้เกิดการดูแลให้เกิดความเป็นธรรม เพื่อจะดูแล
 ให้ไม่มีการเอาเปรียบ ฉกฉวยโอกาสที่ตัวเองมีอำนาจอิทธิพล มีอำนาจ
 ทางการเงินมาเอาเปรียบในเชิงการเมือง ในสนามของการเมือง ท่านประธาน
 ที่เคารพ ที่สำคัญที่สุด กระทบขอเรียนท่านประธานว่าอาจจะมีการมองผ่าน
 ก้าวล่วงไป ถ้าหากว่าเราวันนี้ เราจะเอาองค์การอิสระขึ้นมาตั้งแล้วไล่
 กระทรวงมหาดไทยออก กระทบขอเรียนว่าไม่มีความพร้อมละครับ ที่ไม่มี
 ความพร้อมเพราะไม่คุ้นเคย นั้นประการหนึ่ง ๒. ไม่มีอำนาจอยู่ในมือ
 นั้นประการหนึ่ง ถึงแม้จะเขียนให้อำนาจขึ้นมาใหม่ก็เป็นพัฒนาการเพิ่งเกิดใหม่
 การพัฒนาการที่จะเอาองค์การอิสระขึ้นมาแล้วไล่กระทรวงมหาดไทยออก
 มาเป็นก้าวกระโดด ท่านประธาน ข้ามขั้นตอน มันไม่มีทางเจริญขึ้นไปได้
 ที่มาเราจะเอามาจากไหน คณะกรรมการที่จะมาจัดการเลือกตั้ง ดำเนินการ
 เลือกตั้งจะเอามาจากไหน ผู้คนที่จะมีจิตสำนึกหรือไม่ กระทบ
 ขอเรียนท่านประธานว่า ผมไม่พูดถึงจิตสำนึกของนักการเมือง กระทบ
 ไม่พูดถึงจิตสำนึกของคนอื่น แต่จิตสำนึกของผู้คนที่เข้ามาเป็นกรรมการ
 ในการดำเนินการเลือกตั้งมีจิตสำนึก มีความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย
 ดีแค่ไหน มีศรัทธาต่อปรัชญาทางการเมืองในระบอบการปกครองประชาธิปไตย
 แค่ไหน ท่านประธาน เราจะสรรหาบุคคลพวกนี้มาจากที่ใด ไม่ใช่
 หลับฝันนึกเอาคิดเอา ผืนกลางอากาศ ท่านประธาน คิดได้นะมันคิด แต่จะ
 ทำให้เป็นจริงขึ้นมา ไม่มีทางละครับ ไม่ใช่รายการฝันที่เป็นจริงในโทรทัศน์
 ช่อง ๓ จะได้เป็นได้ดังใจ ท่านประธาน กระทบขอกราบเรียนท่านประธานว่า
 ทั้งหลายทั้งปวงอาจจะแก๊ ก็ได้ แต่ต้องมีขั้นตอน ถ้าหากจะไล่
 กระทรวงมหาดไทยออกตอนนี้ผมเห็นว่ายังไม่ควร ควรจะมีองค์กรเข้ามา
 กำกับเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยอีกชั้นหนึ่ง เพื่อจะได้ทำงานควบคู่
 กันไปค่อยเป็นค่อยไปอย่าใจเร็วด่วนได้ ท่านประธาน ขอสรุปประเด็น
 ปัญหาว่า ที่อภิปรายกันมานักหนา บอกว่าตรงโน้นได้เปรียบ ตรงนี้

เสียเปรียบ จริง ๆ แล้วเราจะควบคุมการเลือกตั้งให้มันบริสุทธิ์ยุติธรรม
มันไม่ยากหรอกครับ แต่ต้องผ่านขั้นตอนที่ผมจะพูดต่อไปนี้ ถามว่าการเมือง
การปกครองในระบอบประชาธิปไตยสนองตอบปัญหาประชาชนได้หรือยัง
ยังครับ แต่ตัวอย่างมีอยู่ในต่างประเทศ เขาให้ตัวอย่างมาได้ข้อสรุปว่า
การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยสามารถสนองตอบปัญหา
ของประชาชนได้ -----

แต่ประเทศไทยเรายังครีบท่านประธาน แปลว่าจะให้ประชาชนศรัทธา จะต้องทำงานสนองตอบต่อปัญหาของประชาชนให้มันได้เสียก่อน ถ้าหาก ตราบใดประชาชนยังไม่ศรัทธาเราบอบนี้ ปัญหาที่เราพูดกันอยู่เรื่องการ ดำเนินการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม มันก็ยังคงมีอยู่ต่อไป สิ่งที่เราควร จะทำพร้อมกันคือทำให้ประชาชนศรัทธา ศรัทธาเข้าใจ รู้เข้าใจในปรัชญา การเมือง เข้าใจในแนวทางทิศทางของการดำเนินการทางการเมืองใน เรื่องของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แล้วทุกอย่างเงื่อนไขต่าง ๆ เงื่อนไขที่เป็นข้อได้เปรียบเสียเปรียบก็จะหมดไป โดยที่องค์กรต่าง ๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาสตริคท์ (Strict) ไม่ต้องมาผูกมัด ไม่ต้องมา ตีกรอบให้ถึงลงไป

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนสรุปว่าในเหตุผลที่กระผม กล่าวอภิปรายมา กระผมขอเรียนว่า การพัฒนาการเมืองนั้น ถ้าหากเราจะคิดค้นแนวทางมากำกับคุณลี้ขออย่าให้ก้าวกระโดด มันจะเป็น การใจเร็วด่วนได้ ท่านประธานครับ อย่าไปคาดหวังอย่าไปเล็งผลเลิศ ค่อยเป็นค่อยไปค่อยพัฒนา มันถึงจะไม่ผิดธรรมชาติ วันนี้หากผู้คนจะคิดว่า เมื่อฝนฟ้าก็สาง อาจจะผิดก็ได้ครับ ความสว่างที่เราคาดคิดในแนวทาง ที่เรานำมากำหนด มันอาจจะเป็นแนวทางเดียวที่เราคาดว่าจะสว่าง และอาจจะเป็นความสว่างที่รอคอยความมืดก็ได้ ขอให้คิดให้มันรอบคอบ ค่อยตัดสินใจ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะและต่อด้วยคุณพินิจ และจากนั้นคณะกรรมการธิการจะได้ตอบ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคชาติพัฒนา สำหรับรายงานคณะกรรมการธิการในข้อนี้ ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่ท่านคิดจะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง เพื่อจะดูแลการเลือกตั้งให้ บริสุทธิ์ยุติธรรม แต่ผมว่าท่านเขาไม่ค่อยถูกที่ค้นเท่าไร เพราะว่าถ้าท่าน ไปตัดมหาดไทยออกไปแล้ว ท่านจะขาดบุคลากรในพื้นที่ซึ่งเป็นที่เคารพ ยำเกรงของประชาชนไปส่วนหนึ่ง อันนี้เราต้องยอมรับก็คือ ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ผมได้อ่านรายงานของท่านแล้ว ไม่เห็นมีในสิ่งที่มันเป็นปัญหา อยู่ปัจจุบัน ก็คือระบบทะเบียนราษฎรในการสำรวจผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จะ เห็นว่าบางคนตายไปแล้ว ๕ ปี ก็ยังมีสิทธิเลือกตั้งอยู่ นี่คือข้อเท็จจริง

ที่เกิดขึ้นตามพื้นที่ทั่ว ๆ ไปในประเทศไทยเรา เพราะฉะนั้นตรงนี้
 จะต้องแก้ไขอันนี้เสียก่อน อันที่ ๒ ก็คือบุคลากรนั้นไม่มีการจับได้ไล่ทัน
 จะเห็นว่าในปี ๒๕๓๕ มีการเลือกตั้งก็มีการตั้งองค์กรกลาง สมาชิก
 สภาผู้แทนหลายท่านได้อภิปรายไว้ว่า เป็นองค์กรที่ดี แต่องค์กรกลาง
 ในแต่ละจังหวัดก็มีหลายคน และในหลายคนนั้น ท่านประธานครับ ท่าน
 เชื่อได้อย่างไรว่า ทุกคนมีใจเป็นกลาง ในการหาเสียงเลือกตั้งของ
 ผมเอง ผมประสบมาด้วยตัวเอง ทั้ง ๆ ที่องค์กรกลางบางคนสนับสนุน
 ผู้เลือกตั้งบางพรรค ผมเห็นชัดกับตาต่อหน้าต่อตาเลยขนาดผมเป็น
 ผู้สมัคร แต่ผมก็ถือว่าวิสัยของลูกผู้ชายใครชอบใคร เชียร์ใครว่ากันไป
 นี่ถือเป็นปัญหาที่ตัวบุคลากร ถ้าคณะกรรมการคณะนี้ตั้งขึ้นมาแล้ว ถ้า
 จิตใจเขาเอนเอียงเข้าพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง หรือเข้า
 กับผู้สมัครผู้ใดผู้หนึ่ง ถ้าให้อำนาจเขามาก ตรงนี้แหละครับจะเกิดผล
 เสียหายมากกว่า ที่จะให้คณะกรรมการคณะเดิมคือจากกระทรวงมหาดไทย
 และในการเลือกตั้งนั้นผมอยากฝากถึงคณะกรรมการไว้อย่างหนึ่ง
 ในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนนั้น ถ้าไม่ให้ฮ้างโง่งกันนั้นใน
 ระดับล่าง ท่านจะต้องให้ผู้ไปใช้สิทธินั้นพิมพ์ลายนิ้วมือลงบนใบรับบัตร
 แล้วพิมพ์บนบัตรเลือกตั้ง จริงอยู่ครับ บางครั้งอาจจะถือว่าไม่เปิดเผย
 จะต้องเป็นการลงรับ และไม่ทำให้รู้ว่าใครลงให้ใคร แต่เพื่อเป็นหลักฐาน
 ยืนยันในการโกง เพราะในการเลือกตั้งปี ๒๕๓๑ มีการเทหีบบัตร
 เลือกตั้ง และ ๒๕๓๕/๑ ก็มีการโกงการเลือกตั้งกัน -----

เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง หลังจากที่แก้คะแนนที่ศาลากลางเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็มีการเอาหีบบัตรเดิมไปเททิ้ง และก็กาบัตรใหม่ใส่เข้าไปเพื่อจะเตรียมไว้เป็นหลักฐานไว้สู่คดีทางศาล เรื่องนี้มีพยานหลักฐานยืนยันมีการฟ้องร้องต่อศาล และเสียแต่ว่ามีการยุบสภาทำให้คดีนั้นไม่ถึงที่สุด ศาลก็จำหน่ายคดีไป แต่ถ้าว่ามีการสู้กันถึงที่สุดเมื่อไรโดยพยานบุคคลก็ดี โดยพยานเอกสารก็ดี ซึ่งแก้ไม่หมดนั้น จะทำให้ยืนยันได้ว่ามีเจ้าหน้าที่บางคนทำการโกงการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นถึงจะตั้งบุคคลมาอย่างไรก็แล้วแต่ ถ้าตัวบุคคลไม่ดีมันก็จะทำให้มีโอกาสโกงได้ เพราะฉะนั้นผมอยากฝากเรียนไปถึงท่านประธานกรรมการด้วยว่า แนวคิดของท่านที่จะให้ตั้งคณะกรรมการนั้น ท่านอาจจะมองในแง่หนึ่ง แต่ในแง่รายละเอียดตรงนั้นท่านไม่ได้ลงไว้ในรายงานการประชุม ถ้าท่านลงไว้ผมก็คงมีโอกาสดำเนินคดีให้ละเอียดลึกซึ้งกว่านี้ เพราะนี่เป็นประสบการณ์ที่ผมประสบมาด้วยตัวเองจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนถึง ๓๓ ครั้ง จนครั้งที่ ๓ ผมถึงได้เข้ามานั่งในสภาแห่งนี้ ซึ่งมีเสียงลือเล่าอ้างกันมาตลอดว่า แม้เพราะอะไรและผมเชื่อมั่นว่า หลาย ๆ ท่านที่ไม่ได้เข้ามานั่งอยู่ในสภานี้หรือฝักใฝ่เข้ามาอยู่ในสภาที่ คงเคยประสบประสบการณ์แบบนี้มาก่อน ผมขอกราบเรียนว่า ที่ท่านบอกว่าประชาชนเอาเงินซื้อได้มันผมว่าไม่จริง ถ้าจะหาไม่ชอบเอาเงินมาไปให้เขาทำไรเขาก็เอาแต่เงิน ถ้าไม่อย่างนั้นหาเศรษฐีเศรษฐีอยู่ในประเทศไทยเป็น ส.ส. เต็มในสภานี้หมดแล้ว คนอย่างระดับผมอย่างระดับคนที่ไม่มีเงินคงจะไม่ได้เข้ามานั่งในสภาแห่งนี้ คงจะไม่มีโอกาสมาขึ้นพูดอยู่ตรงนี้ เพราะผมไม่มีเงินที่จะไปซื้อเสียง ๒๐ ล้านบาท ๓๐ ล้านบาท อย่างที่ท่านสมาชิกพูดไป และผมอาศัยการออกไปปราศรัยพบกับพี่น้องประชาชนและผมยืนยันมาตลอดเวลาว่า คนในจังหวัดนครพนมผมนั้นเงินซื้อไม่ได้ จะเห็นว่าไม่มีเศรษฐีจากต่างจังหวัดกล้าไปลงที่จังหวัดนครพนม เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่า เงินถึงจะเป็นปัจจัยอันหนึ่ง แต่ถ้าประชาชนหาไม่ชอบบุคคลคนนั้นแล้วถึงจะเอาเงินไปให้เขา เขาก็ไม่เลือก แต่ถ้ากรณีเอาเงินไปให้กรรมการหรือให้ผู้มีอำนาจเพื่อที่จะโกงการเลือกตั้งตรงนั้นผมเชื่อว่าการโกงกันได้ โดยเฉพาะระดับผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ พอดี ๆ มาไม่ใช่ว่าระดับสมัยนี้เขาเรียกว่า คอมพิวเตอร์มันซัด มีการซื้อตักกันเกิดขึ้นหลายจังหวัด และอย่างเมื่อกี้ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้อภิปรายในที่ประชุมแห่งนี้ว่า

คอมพิวเตอร์ที่ตอนเมืองก็ซื้อต ก็ละครับคือข้อเท็จจริงนี้คือผู้ที่มีอำนาจ
 วิชาสนาเท่านั้นที่จะทำ ทำนอย่าไปมองประเด็นถึงกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน
 ซึ่งเขาเป็นระดับล่าง เขาไม่กล้าเสี่ยงที่จะติดคุกหรือกรับ ถึงจะมีเสี่ยงก็ใน
 จังหวัดหนึ่ง ๆ นั้น ถ้าอย่างเขต ๑ มีอยู่ ๒๐๐ - ๓๐๐ หน่วยเลือกตั้ง
 อาจจะมีคนหรือ ๒ คน ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าไม่สามารถที่จะบันดาลให้เกิด
 การเปลี่ยนแปลงในการเลือกตั้งได้ แต่คนที่เปลี่ยนได้คือคนที่ม
 อำนาจสูงกว่าตรงนั้น ท่านจะเห็นว่าคนที่มีความสูงที่สุดก็คือ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดกับนายอำเภอ ซึ่งอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ที่จะสามารถ
 บันดาลให้การแก้ไขคะแนนเกิดขึ้นได้ แต่ถ้าระดับล่างไม่มี จะเห็นว่า
 ใครก็ช่างที่เข้ามาหนึ่งในรัฐบาลอยากจะทำคุณที่มหาดไทย อยากเป็น
 รัฐมนตรีมหาดไทย เพราะอะไรครับ เพราะย้ายนายอำเภอซึ่งเป็นคน
 ของตัวเอง อาจจะสร้างบุญคุณนายอำเภอซึ่งอนาคตยังไม่ถึงที่จะเป็น
 นายอำเภอแต่ได้เป็นนายอำเภอหรือว่าไปเป็นผู้ว่า สร้างบารมี
 ของตัวเองขึ้นย้ายไปอยู่ในจังหวัดตัวเองอาจจะให้ไปอยู่ เพื่อจะ
 เป็นฐานในการวิ่งการเลือกตั้ง ถ้าตรงนั้นผมเชื่อว่ามี แต่ถ้าในกรณี
 ที่ว่าไปสั่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้ทำ ผมเชื่อมั่นว่าถ้าตัวแทนของผู้สมัคร
 แต่ละคนนั้น เข้าไปยังอยู่ในหน่วยกรรมการเลือกตั้งนั้นโอกาสที่ผู้ใหญ่บ้าน
 กำนันเขาจะโกง เขาก็ไม่กล้า เขาก็ไม่ยอมเสี่ยงติดคุกเพราะเงินเดือน
 เขาก็แค่ ๗๐๐ - ๘๐๐ บาท ถึงเขาไม่ได้เป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนันเขาก็
 ยังทำนาพอซื้อข้าวซื้อหาอาหารกินได้ ไม่จำเป็นจะต้องไปวิ่งการเลือกตั้ง
 เพื่อนายอำเภอ-----

เพราะฉะนั้นผมไม่เชื่อมั่นว่า ระดับล่างจะโกง แต่ถ้าโกงต้องเป็นโกง
ระดับบน เพราะถ้าโกงกันนั้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ๓๖๐ คน
ไม่มีใครที่จะว่าโกงเข้ามาทั้งหมด อาจจะมีเป็นบางท่านบางคน สำหรับ
บุคคลบางคนซึ่งเป็นการยกเว้น เจตนาจะโกงจริง ๆ ทำให้กันจริง ๆ
แต่การโกงนั้นคะแนนจะไม่ห่าง ไม่ใช้คะแนนห่างกัน ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐
หรือ ๑๐,๐๐๐ แล้วไปโกงกัน โกงไม่ได้ครับท่านประธาน แต่ถ้าคะแนน
ห่างกันแค่ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ คะแนน อันนี้โกงได้ เพราะโกงสัก ๕ - ๖
หน่วยเลือกตั้งก็มีสิทธิ์ชนะ แต่ถ้าท่านให้พิมพ์ลายนิ้วมือลงไป เวลาไปรับ
บัตรเลือกตั้งก็ให้พิมพ์ลงในสมุดที่กรรมการจดชื่อ เวลาไปหย่อนบัตร พอกา
เสร็จก็พิมพ์ลายนิ้วมืออีกครั้งหนึ่ง เสร็จแล้วคนที่ลงชื่อเปิดได้นั้นก็คือศาล
เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีการฟ้องร้อง ถึงเวลาที่ทำลายไปตามกฎหมาย แต่
ถ้าหากว่ามีการฟ้องร้องขึ้นมาก็สามารถพิสูจน์ได้ว่า มีการเปลี่ยนแปลง
บัตรในหีบเลือกตั้งหรือไม่ เพราะผมเชื่อมั่นว่าลายนิ้วมือคนที่ปลอม
อย่างไรก็แล้วแต่อย่างมากที่สุดได้ไม่เกิน ๑๐ นิ้ว เพราะฉะนั้นจะเป็น
หลักฐานยืนยันอย่างหนึ่ง ถ้ามีการทำโดยรัดกุม ผมเชื่อมั่นว่าคนที่อยาก
ทุจริตก็ไม่กล้าทุจริต กรรมการคณะนี้ถ้าท่านตั้งขึ้นมา ผมก็ขอกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการว่า หลังจากนี้
ท่านสมาชิกอภิปรายแล้วตอนที่ท่านตอบ ท่านอื่นคงไม่กล้าเข้าใจว่า
คณะกรรมการของท่านทำหน้าที่ไปถึงไหน หรือว่าเอาแต่เฉพาะที่มาจาก
บุคคลระดับสูง ๘ - ๙ คน ซึ่งท่านตั้งไว้แล้ว และลงไปถึงระดับล่าง
ท่านจะทำอย่างไร จะใช้บุคลากรเหล่านี้อย่างไร จะให้อำนาจอะไร
เขาบ้าง แต่ถ้าให้อำนาจไปแล้วทำให้มากขึ้นไปใครจะควบคุมดูแลเขา
และท่านเชื่อหรือไม่ว่า ในแต่ละจังหวัดนั้นซึ่งมีหน่วยเลือกตั้งถึง
๒๐๐ - ๓๐๐ อย่างจังหวัดนครพนมมีหน่วยเลือกตั้งถึง ๓๐๐ กว่าหน่วย
ท่านใช้บุคลากรกี่คน และบุคลากรเหล่านั้นทั้งประเทศใช้กี่คน มีความ
ซื่อสัตย์หรือไม่ ท่านพิจารณาจะหาบุคคลเหล่านี้ได้อย่างไร ถ้าต้องการ
ให้ยุติธรรมจริง ๆ ผมว่าทางคณะกรรมการน่าจะศึกษาแก้ไขถึง
วิธีการกันโกงโกง ไม่ใช่ว่าโดยการควบคุมไม่ให้โกง แต่กันไม่ให้โกง
และก็มีวิธีการอย่างหนึ่งกับผู้ที่ถูกจับได้ อย่างในกรณีที่ย่างรู้ว่า
หน่วยเลือกตั้งที่ ๑ ของตำบลนี้โกง มีการฟ้องร้องศาลขึ้นมา ก็เปิด
ออกมาพิสูจน์ได้ว่าโกงแน่ คือโดยการพิมพ์ลายนิ้วมืออย่างที่ผมกราบเรียน

ท่านประธานไปแล้ว และก็ให้สิ่งลงโทษกรรมการทั้งหน่วยเลย และ
อีกอันหนึ่ง ผมขอกราบเรียนว่า ในการอ่านคะแนนนั้นมีการอ่านโดยการ
บังคับ เรื่องนี้เกิดขึ้นที่บ้านหวบ่อ อำเภอโพธิ์สวรรค์ จังหวัดนครพนม
ท่านประธาน เวลานั้น ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ ไร่ไหม แต่เวลาอ่าน
คะแนนอ่าน ๕ ก่อนมาอ่าน ๓ อ่าน ๓ ก่อนมาอ่าน ๑ พอกรรมการอ่าน
คะแนนบอก ๓ อีกคนสิ่งบอก ๑ ด้วย คนนั้นก็ขีด ๑ ด้วย ทั้ง ๆ ที่ลง
เบอร์เดียว นี่แหละครับคือสิ่งที่เกิดขึ้นโดยอำนาจของคนบางคนซึ่งต้องการ
ลงใบให้เขาทำ หลังจากการเลือกตั้งเสร็จความลับไม่มีในโลก
ทุกสิ่งทุกอย่างก็เปิดเผยออกมา เพราะฉะนั้นผมจะฝากท่านประธานไป
ถึงประธานกรรมการและคณะกรรมการว่า ท่านได้พิจารณาข้อนี้ด้วย
และวันนี้มีการถ่ายทอด ผมไม่อยากจะพูดมากกว่านี้ไป เดี่ยวจะมีการ
ฟ้องร้องผมอีก ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันท์สมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ผม พินิจ จันท์สมบูรณ์ พรรคพลังธรรม
จังหวัดกาญจนบุรี ท่านประธาน ผมมาดูในหนังสือที่คณะกรรมการได้
เสนอมาเป็นหน้า ๕๖ ที่เขียนว่า ให้มีคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง
โดยผู้ใด ผู้ใดเป็นผู้ร่วมทุน ผมกลับมองย้อนกลับคณะกรรมการว่า
อย่างนี้มีใครจะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ เป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุใด
เราควรจะเขียนในกฎหมายการเลือกตั้งหรือกฎหมายย่อย ๆ กฎหมาย
รัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายแม่แบบหรือแม่หลักการปกครองประเทศชาติ
บ้านเมือง ถ้าเอาเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ มาเขียนในเรื่องอย่างนี้
มันไม่เข้าท่า เอาเรื่องเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดลิ้นรับมา เขียนไว้
เป็นเรื่องเข้าท่า ประชาชนถึงจะได้ประโยชน์ อันนี้คือความจริง
ท่านกรรมการที่นั่งหัวเราะอยู่ จริง ๆ ผมถึงบอกว่า ทุกข์ของ ส.ส.
มันมีมาก เพราะอะไร ต้องไปร้องผู้ว่าราชการจังหวัดให้ช่วย
แก้ข้อปัญหา แม้กระทั่งรัฐมนตรีจะไปทำหนกก็ตามต้องยินยอมผู้ว่าราชการ
จังหวัด เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมาจากข้าราชการ และเวลา
แก้ข้อปัญหาที่เกิดขึ้นประชาชนจึงไม่ค่อยได้สัมฤทธิ์ผล นี่คือทุกข์ของ ส.ส.
ถ้าหาก ส.ส. มีทุกข์ ก็คือประชาชนยังมีทุกข์มากขึ้น จุดนี้เองผม
ไม่เห็นด้วย และสิ่งสำคัญอย่างยิ่งยวด คิดดูให้ดี ๆ เวลาที่จะเอา

รัฐธรรมนูญขึ้นมาแก้ไข มาเขียนเล็ก ๆ น้อย ๆ แม่แบบแม่บทของเรา
มีอยู่แล้วในหมวด ๕ มาตรา ๕๑ บุคคลมีหน้าที่ที่จะใช้สิทธิในการเลือกตั้ง
โดยสุจริต การเลือกตั้งเรานึกถึงการที่ประชาชน พ่อแม่พี่น้องประชาชน
หรือส่วนหนึ่งของผู้แทนราษฎรไปลงสมัครรับเลือกตั้งก็ต้องสุจริต อันนี้
พอเพียงแล้ว ถ้าจะมีการจัดตั้งกรรมการกลางหรือองค์การกลางก็ไปว่ากัน
อีกเรื่องหนึ่ง และที่จะไปว่ากระทรวงมหาดไทย ผมคิดว่าที่ผ่านมา
การเลือกตั้ง เพราะเราอยู่สภาของเราอยู่กันไม่ยัดอยู่กันไม่ครบ ๔ ปี
นายกรัฐมนตรีเราไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง แต่เราเริ่มแล้ว ต่อไปนี้
จะเลิกการยุบสภา ผู้แทนราษฎรจะอยู่ครบ ๔ ปี ถ้าเลือกบ่อย ๆ ประชาชน
เขาเบื่อ เขาก็เลยลองขอเงินใช้จาก ส.ส. ทำนปรธาน ผมจึง
ไม่เห็นด้วย ถ้าหากว่าจะมีการบัญญัติไว้ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมคัดค้าน
หัวชนฝา -----

แต่ถ้าเกิดไป เขียนไว้ในกฎหมายเลือกตั้งหรือกฎหมายประกอบเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จะประกอบลักษณะของการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรให้ดีขึ้นหรือควบคุมให้มีอิสระ หรือว่าควบคุมให้เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมของการเลือกตั้ง อย่างนี้เป็นสิ่งที่ดีครับ และที่เขียนว่าผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้ง ผมไม่ได้โทษประชาชนแต่ผมต้องโทษรัฐบาลที่หนึ่งอยู่ปัจจุบันนี้ จะต้องเตรียมนโยบายในการแก้ไขอนาคตข้างหน้าที่จะมาจากการเลือกตั้ง ท่านนายกรัฐมนตรีเองพูดเสมอว่า ท่านนายกฯ ภิเษก การเลือกตั้งที่มีการซื้อเสียง แต่ทำไมรัฐบาลนี้ผมยังไม่เห็นเลยว่า รัฐบาลนี้ เริ่มเอาจริง เอาจริงในการที่จะปกป้องสร้างสามัญสำนึกให้แก่เยาวชนของชาติบ้านเมืองที่จะเริ่มเข้าสู่อายุ ๑๘ ปี ให้รู้จักว่าสิทธิของการเลือกตั้งหรือเสียงของประชาชนนั้นคือเสียงสวรรค์ เสียงที่จะกำหนดผู้ที่นั่งอยู่ เป็นรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้แทนราษฎรที่เข้ามาอย่างสง่าผ่าเผยและเป็นเกียรติภูมิของประเทศชาติ เกียรติภูมิของประชาชน ไปที่ไหนประชาชน เขาบนอบบนบ้น้อมหรือว่าเคารพสักการะว่าเป็นคนดี เป็นตัวแทนของประชาชน ไม่ว่าจะถูกเล็ก เด็กแดงหรือผู้ใหญ่ เขาจะชมชอบ แต่ถ้าเราทำได้ระบบไม่ถูกต้องไม่สร้างสำนึกแล้ว เกียรติภูมิของเรา ก็จะหดหายไป จุดนี้ผมฝากท่านคณะกรรมการไว้ด้วยความรักและความเคารพว่าไม่ควรจะมีในรัฐธรรมนูญ แต่ควรจะมีในกฎหมายย่อย ๆ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งจะเป็นองค์กรกลางหรือองค์กระอะไรก็ตามเถอะ แต่ผู้ที่รับผิดชอบจริง ๆ ในข้อที่ ๒๐ นั้น ผมว่ารัฐบาลต่างหากที่จะต้องรับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งกระทรวงอื่นที่สำคัญคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แม้กระทั่งทบวงมหาวิทยาลัยก็ต้องสร้างสามัญสำนึก สร้างจิตสำนึกว่าประชาชนจะต้องเลือกผู้แทนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตไม่ใช้เงินซื้อเสียงและวิธีการต่าง ๆ ส่วนรายละเอียดปลีกย่อยนั้นไปว่ากันจะถือน้ำพิพัฒน์สัตยาสาบานกัน กินน้ำคมหอกคมาควบคุมอาวูบป็นหรือคมาอะไรก็ตามที่สาปแช่งกันก็ เรี่ยมาสาบานกันไว้หมด ผมก็ยินดี แม้กระทั่งผู้แทน แม้กระทั่งคณะกรรมการที่ควบคุมหน่วยเลือกตั้งก็ต้องซื่อสัตย์สุจริตด้วย ผู้แทน เอะจะซื่อสัตย์

สพ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

สุทธิกานต์ ๑๒๒/๒

ผู้มีศรัทธาแต่ว่ากรรมการหน่วยหรือกรรมการควบคุม หรือ
ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหน่วยต่าง ๆ นั้นไม่ได้นำพินิจพิเคราะห์
ข้อเท็จจริงหรือคดี ผู้สมัครรับเลือกตั้งข้อเท็จจริง แต่ว่าผู้ช่วย ส.ส. หรือ
ผู้ที่สมัคร ส.ส. คนอื่นละครับ อันนี้คือจุดสำคัญต้องแก้ตรงนั้น อย่างมาเขียนไว้
ในรัฐธรรมนูญเลยครับ เพราะเขียนแล้วจะทำให้รัฐธรรมนูญฟุ้งเพื่อยึดไว้ใส่เหตุ
ขอกราบขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายบรรลือศักดิ์ อรรถวณิช (กรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม บรรลือศักดิ์ อรรถวณิช ในนาม
คณะกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากท่านประธานชุมพล ศิลปอาชา
ไว้ที่แจ้งตอบข้อข้อข้องใจอันเป็นประโยชน์ของท่านสมาชิก ขอกราบเรียน
เบื้องต้นว่าข้อสงสัยเกิดหลายข้อ กระผมคิดว่าไม่ได้เป็นประโยชน์
เฉพาะกับคณะกรรมการเท่านั้น หากยังเป็นประโยชน์กับการศึกษา
ทางการเมืองแก่ประชาชนโดยทั่วไปด้วย กระผมคิดว่าถึงสภาแห่งนี้
จะใช้เวลาในการพิจารณา เรื่องนี้มากก็ เป็นเรื่องสำคัญและสมควรที่จะ
พิจารณาเต็มที่ ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่า
คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำการศึกษาค้นคว้าไว้แล้ว ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ
อยู่ร่วมสมัย เป็นระบบครบวงจร ก็ยังมีบางรายละเอียดอีก ๓ แนว
ความคิดครับท่านประธาน

ประการแรก เราเห็นว่าหัวใจของระบบประชาธิปไตยนั้น
คือการรับรองสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน ระบบการ
ปกครองใดก็ตามที่ไม่ได้ยึดถือสิ่งนี้เป็นหลักถึงแม้จะเรียกตัวเองว่า
ระบอบการปกครองประชาธิปไตย-----

ก็หาใช่ระบอบการปกครองประชาธิปไตยไม่ เพราะฉะนั้นที่คณะกรรมการ
เสนอในเรื่องสิทธิเสรีภาพก็ดี เสนอในเรื่องการแบ่งเขตให้มีการเลือกตั้ง
เขตละ ๑ คนก็ดี เสนอในเรื่องการให้มีการออกเสียงลงคะแนนเป็น
ประชามติก็ดี เสนอให้มีการแก้ไขระบบศาลรัฐธรรมนูญก็ดี สิ่งเหล่านี้
ต่างเป็นประโยชน์โดยตรงของพี่น้องประชาชนทั้งสิ้น ที่จะเข้ามามีส่วน
ร่วมในระบอบการปกครองนี้

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการ
ได้นำเสนอรูปแบบการปรับปรุงกลไกขององค์กรที่รัฐธรรมนูญตั้งขึ้น
โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรสำคัญ ๒ องค์กร คือความสัมพันธ์ระหว่าง
รัฐบาลกับรัฐสภาให้มีความสมดุลมากขึ้น ให้มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น
เราถึงได้พูดกันเป็นเวลาอันยาวนานถึงข้อจำกัดในการยุบสภาที่มีเหตุผล
ถึงเรื่องการนำเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีโดยสภาแห่งนี้ เหล่านี้เป็นต้น
แต่ที่สำคัญประเด็นสุดท้ายที่เรากำลังพูดกันในวันนี้ คือการที่ประชาชน
ซึ่งมีสิทธิเสรีภาพและมีส่วนร่วมในระบอบการปกครองได้มีการเลือกผู้แทน
เข้ามาในสภาแห่งนี้ แล้วผู้แทนราษฎรนั้นก็เป็นที่มาของรัฐบาล เป็น
ความชอบธรรมของระบอบการปกครองในระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุขแห่งนี้แต่ที่ประชาชนก็ยังจะต้องได้รับความมั่นใจจากระบบ
ตรวจสอบองค์กรที่รัฐธรรมนูญตั้งขึ้น ทำให้ระบบที่ว่ามันกลายเป็นระบบซึ่ง
จะนำไปสู่การใช้อำนาจที่ผิดผลาดได้ คณะกรรมการจึงได้เสนอ
การปรับปรุงระบบการตรวจสอบองค์กรทั้งหลายในรัฐธรรมนูญไว้
๕ ประเด็นหลัก ๆ

ประเด็นแรก คือคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งอิสระที่จะ
เป็นคณะกรรมการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยอิสระและเป็นกลาง
เป็นธรรมบริสุทธิ์อย่างแท้จริง เพื่อให้ได้ท่านสมาชิกที่มีความชอบธรรม
๑๐๐ เปอร์เซนต์

ประเด็นที่ ๒ องค์กรที่กำลังจะพูดถึงกันในวันพรุ่งนี้ก็คือ
การเสนอให้มีการแก้ไขระบบศาลรัฐธรรมนูญ ที่พูดมาแล้ว เป็นระบบชี้ขาด
ข้อพิพาทขององค์กรทั้งหลายที่รัฐธรรมนูญตั้งขึ้นระหว่างการออกกฎหมาย
ของรัฐสภา ระหว่างศาลทั้งหลาย คณะกรรมการนี้ก็ได้นำเสนอไปแล้ว
เหลืออีก ๒ องค์กร ที่เป็นองค์กรและระบบการตรวจสอบที่จะต้องพูดถึง
ต่อไปก็คือ ศาลปกครอง ซึ่งจะให้เป็นคณะกรรมการใช้อำนาจหน้าที่

ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และองค์การสุดท้าย คือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นองค์การพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ แล้วเสนอให้สภาแห่งนี้
เป็นผู้พิจารณา

ท่านประธานครับ ที่กระผมต้องขออภัยมาด้วยเล็กน้อย
เช่นนี้ ก็เพื่อจะกราบเรียนว่า ระบบการตรวจสอบที่รัฐธรรมนูญจะต้อง
มีไว้ตามที่คณะกรรมการเสนอ เป็นระบบที่จะทำให้สิทธิเสรีภาพของ
ประชาชนอยู่ได้อย่างแท้จริง ไม่ใช่มียู่เฉพาะบนกระดาษ เป็นระบบ
ที่จะทำให้เกิดความสมดุลในระบบรัฐสภาอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ
เมื่อ เป็นเช่นนี้กระผมขอกลับเข้ามาถึง เรื่องคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง
อิสระ ได้มีท่านสมาชิกหลายท่านได้ให้ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์และได้ให้
ข้อห่วงใย บางท่านก็เสนอว่าที่ถูกแล้วคณะกรรมการควรจะพิจารณา
เรื่องการซื้อเสียง การใช้วิธีการหาเสียงโดยมีข้อบ่งชี้ไว้แล้วครับ
ซึ่งก็ได้มีการพิจารณากันไปหลายประเด็นแล้ว แต่ที่อยากกราบเรียน
ก็คือว่า ท่านสมาชิกบางท่านได้ตั้งข้อสังเกตที่เป็นความจริง ว่าถ้าหาก
การทุจริตทั้งหลายในการเลือกตั้ง -----

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเอง ประชาชนเองเป็นคนดีหมดเราไม่ต้องมาแก้ระบบ
เหล่านี้ เมื่อเราทำให้คนทุกคนเป็นคนดีหมดไม่ได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นได้ก็เป็น
สิ่งที่พึงประสงค์ที่สุด แต่เมื่อเราทำให้คนทุกคนเป็นคนดีหมดไม่ได้ คำถามที่จะ
ต้องถามต่อไปก็คือว่า แล้วจะมีระบบอะไรที่จะทำให้คนซึ่งซื่อสัตย์สุจริต
และเป็นคนดีอยู่ได้อย่างดี ให้คนซึ่งไม่ซื่อสัตย์สุจริตและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
ได้รับความพิจารณาอย่างเหมาะสมแก่สิ่งที่เขากระทำ คณะกรรมการจัดการ
เลือกตั้งไม่ว่าจะป้องกันการซื้อเสียงได้ ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้ตั้งข้อสังเกต
อย่างถูกต้องว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งมี ๔ ฝ่าย ฝ่ายแรกคือ
พรรคการเมือง ฝ่ายที่ ๒ คือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ฝ่ายที่ ๓ คือข้าราชการ
ผู้ดำเนินการเลือกตั้ง ฝ่ายที่ ๔ คือประชาชนผู้เลือกตั้ง พฤติกรรมอันเกิด
จากการเบี่ยงเบนทั้งหลายในการเลือกตั้งเกิดจากการกระทำของท่าน
ทั้ง ๔ กลุ่มนี้ คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งไม่ใช่องค์กรพิเศษที่ตั้งขึ้นแล้ว
จะปราศจากการซื้อเสียง แต่คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งอิสระตั้งขึ้น
เพื่อที่จะปรับพฤติกรรมของอย่างน้อย ๒ องค์การที่เกี่ยวข้อง นั่นก็คือ
พรรคการเมือง ซึ่งคุมข้าราชการที่ดำเนินการเลือกตั้ง และพฤติกรรม
ของข้าราชการที่เบี่ยงเบนหาประโยชน์ให้กับพรรคการเมืองที่คุมตัวเองอยู่
วันนี้เป็นที่น่ายินดี ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสังกัดพรรครัฐบาล
ซึ่งตามกฎหมายปัจจุบันคุมการเลือกตั้ง ได้แสดงความบริสุทธิ์ใจของท่าน
ออกมาอย่างชัดเจนว่าสิ่งที่ถูกต้อง ถึงแม้ท่านเป็นรัฐบาลอยู่ ถ้าท่านจะ
ไม่เห็นด้วย ท่านก็มีสิทธิที่จะไม่เห็นด้วยด้วยผลประโยชน์ แต่วันนี้
สภาผู้แทนราษฎรในการอภิปรายส่วนใหญ่นั้นได้แสดงให้เห็นแล้วว่าสมาชิก
ท่านมีความเป็นตัวของตัวท่านเอง และท่านเห็นประโยชน์ส่วนรวม
คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งจะเป็นคนขจัดสิ่งที่เรียกว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบน
ของคนที่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ที่ไปนั่งอยู่ในรัฐบาลและในกระทรวง
มหาดไทย นั้นประการแรก

ประการที่ ๒ คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งอิสระจะแก้ปัญหา
ของการที่ข้าราชการซึ่งเวลานี้เป็นทั้งผู้ออกกฎเกณฑ์ เป็นทั้งผู้ควบคุมและ
เป็นทั้งผู้ดำเนินการเลือกตั้งเอง โดยคณะกรรมการชุดที่เรียกว่า
คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งจะขึ้นอยู่กับหลัก ๒ - ๓ หลักเท่านั้นเอง
แต่เป็นหลักสำคัญที่เป็นกลไกที่ดูแลและคานกับหลักแรกคือหลักที่กระผมอยาก
ทราบว่า หลักการดูแลและคาน คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งที่

คณะกรรมการเสนอนี้จะเป็นคนควบคุมการเลือกตั้ง โดยประการแรก
ออกกฎเกณฑ์ทั้งหลายที่เกี่ยวกับเลือกตั้ง ประการที่ ๒ คำนึงการใน
ส่วนที่จะนำไปสู่การเลือกตั้ง เช่นเป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง เช่น
ประกาศจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียง เช่น รับสมัครรับเลือกตั้ง เช่น วินิจฉัย
ว่าท่านมีสมาชิกภาพหรือไม่มีสมาชิกภาพเบื้องต้น แต่คณะกรรมการจัดการ
เลือกตั้งจะไม่ลงไปดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการเลือกตั้งถ้าลงไป
ดำเนินการเลือกตั้งด้วยตัวของท่านเอง ท่านสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตไว้อย่างถูกต้อง
ว่าต้องตั้ง ๑ กระบะวางขึ้นมา แล้วก็ต้องลงมือศึกษากันอะไรกันใหม่---

ผู้ดำเนินการเลือกตั้งก็ยังเป็น กระทรวง ทบวง กรม อื่นอยู่นั้นแหละ
 อาจจะเป็นกระทรวงมหาดไทยแล้วมีหน่วยอื่นเข้ามาช่วยด้วย
 ท่านประธานครับ เมื่อแยกผู้ตรวจสอบควบคุม ผู้กำหนดกฎเกณฑ์ออกจาก
 ผู้ดำเนินการ ท่านประธานจะเห็นได้ว่าเป็นคนละคนกันแล้วในขั้นต้น
 แยกออกมาเพื่อให้พรรคการเมืองที่คุมกระทรวงที่ดำเนินการเลือกตั้ง
 ไม่สามารถมาให้คุณให้โทษกับคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งได้ และเพื่อ
 ให้ข้าราชการที่ดำเนินการเลือกตั้งต้องดำเนินการเลือกตั้งตามนี้
 คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งอิสระทำเหมือนกับที่มีการแยกผู้สั่งจ่ายเงิน
 กับผู้ตรวจสอบเงินภายใน ผู้ตรวจสอบจะไม่ลงไปสั่งจ่ายเอง และ
 ผู้สั่งจ่ายก็ไม่มีหน้าที่ตรวจสอบด้วย นี่คือหลักมูลและคานอันแรก หลักที่ ๒
 ที่คณะกรรมการสิทธิการเสนอ ก็คือแยกกระบวนการที่เป็นการควบคุมกับการ
 ชี้ขาดข้อพิพาท ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการสิทธิการชู้ดนี้ไม่เคยคิดที่จะ
 เสนอให้มีการวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องทั้งหลายในการเลือกตั้ง เช่น
 การฟ้องเพิกถอนการเลือกตั้ง ยังคงเป็นอำนาจของศาลอยู่เช่นเดิม
 เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งจะมีอำนาจตรวจสอบควบคุมเท่านั้น
 ส่วนข้อพิพาทสุดท้ายคนที่ชี้ขาด ก็คือศาลสถิตยุติธรรม หรือจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ
 ก็ได้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นว่าศาลรัฐธรรมนูญมีความเหมาะสมสมควร
 ก็คือการตุลและคานในระดับที่ ๒ เพราะฉะนั้นที่เกรงว่าคณะกรรมการนี้จะ
 มีอำนาจที่ ๔ มีอำนาจล้นฟ้าขึ้น กระผมกราบเรียนในนามคณะกรรมการได้ว่า
 คงจะไม่เป็นเช่นนั้น

ประการต่อไป ท่านประธานที่เคารพ เรื่องความเป็นอิสระ
 หลายท่านก็ได้พูดถึงกันมาแล้ว ความเป็นอิสระที่คณะกรรมการสิทธิการเสนอ
 ยังมีข้อจำกัดอีก ๒ ข้อ ข้อแรกคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งซึ่งเป็นอิสระ
 จะต้องมีความชอบธรรมที่จะเป็นอิสระ ความชอบธรรมที่จะเป็นอิสระนั้น
 จะได้มาด้วยวิธีเดียวเท่านั้น คือการเชื่อมโยงคณะกรรมการนี้เข้ากับ
 สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเราจึงได้เสนอว่าจะมีรูปแบบในรายละเอียด
 อย่างไรก็ดีแล้วแต่อย่างที่ท่านสมาชิกจากเชียงใหม่ ท่านได้ชี้แจงว่าคณะกรรมการ
 วิสามัญพิจารณาแนวทางแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรและกฎหมายพรรคการเมืองได้มีรูปแบบใหม่ แต่ผลสุดท้าย
 คนที่จะเป็นคนให้ความเห็นชอบ หรือไม่ให้ความเห็นชอบนั้น คือสภาแห่งนี้
 แต่กระบวนการและกลไกในการให้ความเห็นชอบที่จะตัดความเป็นการเมือง

สผ. ๒๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ของพรรคการเมืองออกไปนั้น กำหนดได้ในรายละเอียดในระดับพระราชบัญญัติ
 กระผมขอประทานอนุญาตยกตัวอย่าง ถ้าท่านจะให้มีความกรรมการนี้ ๑๕ ท่าน
 อย่างที่ท่านสมาชิกจากเชียงใหม่เสนอ แต่คณะกรรมการการเมืองเสนอ ๗ ท่าน
 ท่านอาจจะให้ฝ่ายตุลาการเสนอมาเท่าจำนวนนั้นคือ ๑๕ หรือ ๗ คณะรัฐมนตรี
 เสนอมา ๑๕ หรือ ๗ คณะกรรมการเลือกตั้งเฉพาะกิจของสภาผู้แทนราษฎร
 ซึ่งพรรคเล็กและพรรคใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นผู้แทน ๑ คน หรือ ๑๐๐ คน มีสิทธิตั้งตัวแทน
 เข้าไปพรรคละ ๑ คน แล้วกลั่นกรองเสนอต่อสภาแห่งนี้ ตั้ง ๗ ให้เสนอฝ่ายละ ๗
 รวมเป็น ๒๑ ตั้ง ๑๕ ให้เสนอฝ่ายละ ๑๕ รวมเป็น ๓๐ ๔๕ เข้ามาในสภาแห่งนี้
 ต้องกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่าการเลือกตั้งในสภาแห่งนี้ สมาชิกมีอิสระไม่ผูกพัน
 โดยมติพรรค ท่านประธาน เลื่องช้างมากในสภากับรัฐบาลในระบบรัฐสภานั้น คือ
 เลื่องเดียวกัน-----

เพราะฉะนั้นกลไกอย่างนี้ที่กระผมกราบเรียนเป็นตัวอย่างกำหนดได้ กำหนดให้มีขึ้นได้ เพื่อที่จะให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งอิสระ ได้มา โดยตลพินิจในความดีความงามที่ท่านสมาชิกแต่ละคนมีอยู่ต่อบุคคลผู้ทรงคุณวุฒินั้น เพราะฉะนั้นคำถามที่ท่านสมาชิกถามว่า แล้วจะไปหาคนวิเศษจากไหนมาได้ ก็หาได้โดยวิธีนี้แหละครับ โดยที่ท่านสมาชิกเองเชื่อ แล้วลงมติด้วยความสมัครใจของท่าน ท่านประธานครับ นั่นคือความชอบธรรมของคณะกรรมการชุดนี้ แต่ที่นี้ก็อย่างที่กราบเรียนแล้วว่า มีอีกหลักหนึ่ง เมื่อชอบธรรมแล้ว และมีอิสระแล้ว ก็ต้องแยกออกจากทั้ง ๓ ฝ่าย มีที่มามีความชอบธรรมจากสภาและอำนาจทั้ง ๓ จริง แต่ว่าพอตั้งเสร็จออกมาจะมีอิสระ แต่อิสระนี้ครับ ท่านประธานครับ เมื่อไรที่อิสระเกินไปอำเภอใจก็มา และเมื่อนั้นเส้นขาดแบ่งระหว่างอิสระกับอำเภอใจนี้แยกกันไม่ออก เพราะฉะนั้นกลไกต่อไปที่จะต้องทำซึ่งอันนี้ท่านประธานขุมนพลขอให้ผมเรียนตอบท่านสมาชิกสุภาพสตรี ซึ่งได้กรุณาแสดงความกังวลไว้ว่า ถ้าหากว่าคณะกรรมการจัดการเลือกตั้งที่ว่างอิสระ ไปเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะทำอย่างไร ก็ตอบว่าจะต้องมีกระบวนการถอดถอนครับ ศาลรัฐธรรมนูญยังถูกถอดถอนได้เลยโดยข้อเสนอของกรรมการนี้ คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งที่เป็นอิสระต้องอิสระและรับผิดชอบที่ทำตามอำเภอใจไม่ได้ ใครจะเป็นผู้ถอดถอนก็สภาแห่งนี้ก็นั่นแหละที่จะเป็นผู้ถอดถอน โดยคะแนนเสียงอาจจะเป็น ๓ ใน ๕ เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ อิสระแต่เป็นอิสระที่มีความชอบธรรม และเป็นอิสระที่ปราศจากอำเภอใจ เป็นอิสระที่ต้องรับผิดชอบและอยู่ในกำกับดูแลขององค์กรแห่งนี้

ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งคือเรื่ององค์กรกลาง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ ว่า คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งที่คณะกรรมการมาธิการเสนอนี้ ไม่ใช่องค์กรกลางที่เคยตั้งมา ๒ ครั้ง ไม่ใช่ทั้งโดยรูปแบบ ทั้งโดยกระบวนการในการดำเนินการ เพราะฉะนั้นอันนี้ท่านสมาชิกหลายท่าน โดยเฉพาะท่านสมาชิกจากเชียงใหม่ท่านก็ได้อภิปรายไว้ชัดเจนแล้ว กระผมก็มีหน้าที่เพียงกราบเรียนยืนยันความเห็นที่ท่านพูดไว้เท่านั้นเอง

ประเด็นสุดท้าย ท่านประธานครับ ทำไมต้องมาเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ เอาไปเขียนไว้ในกฎหมายเลือกตั้งไม่ได้หรือ ท่านประธาน

ที่เคารพ ที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ
ด้วยเหตุผล ๒ ประการครับ

ประการแรก เมื่อองค์กรที่เรียกว่าคณะกรรมการจัดการ
เลือกตั้ง เป็นองค์กรตรวจสอบองค์กรในรัฐธรรมนูญ จึงต้องเป็นองค์กร
ที่อยู่ในรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุว่าถ้าหากเอาไปอยู่ในกฎหมายธรรมดาแล้ว
วันดีคืนดีขึ้นมา คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งนี้อาจจะทำการที่อิสระแล้ว
ไปกระทบกับผลประโยชน์ของพรรคการเมืองที่เป็นรัฐบาลอยู่ในเวลานั้น ๆ
รัฐบาลในเวลานั้น ๆ ก็เสนอพระราชบัญญัติมายกเลิกหรือแก้ไขหรือจำกัด
ตัดทอนอำนาจของคณะกรรมการชุดนั้นลงได้

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ ที่เราเอาไปบัญญัติ
ไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อให้แก้ไขยาก และเป็นหลักประกันความเป็นอิสระ
ที่จะต้องมียี่สิบที่เรียกว่า ความชอบธรรมและความรับผิดชอบ แต่แต่ละครั้ง
ท่านประธานที่เคารพ คงใส่รายละเอียดไม่ได้ในรัฐธรรมนูญ คงวาง
ไว้หลักการกว้าง ๆ เพียง ๒ - ๓ มาตราเท่านั้น ส่วนรายละเอียดนั้น
ก็เป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิกจากเชียงใหม่ได้เสนอความคิดไว้แล้วว่า
ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๑ ฉบับเลยครับ แล้วก็
ในพระราชบัญญัติฉบับนั้นจะต้องพิจารณารายละเอียดกันอีกครั้งหนึ่ง
อย่างที่ท่านได้เสนอความคิดว่า ควรจะมีรูปลักษณะอย่างไร -----

ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าโดยที่คณะกรรมการได้กราบเรียน
เสนอไปนี้ คงจะไม่ได้เป็นองค์การที่ดีที่สุด ที่จะแก้ปัญหาการซื้อเสียง
การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้คุมการเลือกตั้งได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
แต่พฤติกรรมเหล่านั้น โดยเฉพาะที่มาจากผู้ซึ่งคุมผู้จัดการเลือกตั้ง
และผู้ซึ่งจัดการเลือกตั้งเองจะลดน้อยลง และพฤติกรรมของผู้สมัคร
รับเลือกตั้ง ซึ่งเมื่อไม่มีใครให้ทำอยู่แล้วก็จะเบาบางเราคิดว่าสิ่งที่
คณะกรรมการกราบเรียนเสนอต่อกรรมการแห่งนี้ อาจจะเป็น
เครื่องมือเล็ก ๆ น้อยหนึ่งที่ทำให้ระบบรัฐสภาเราพัฒนาไปได้ด้วยดี
กราบขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ที่แรก
ผมคิดว่าเราตั้งใจจะให้เสร็จในคืนนี้ แต่คงเป็นไปไม่ได้ เหลืออีก
ประมาณ ๔ - ๕ ประเด็น ก็คงจะต้องเลื่อนไปพรุ่งนี้ โดยพรุ่งนี้จะเริ่ม
ข้อ ๒๑ ผู้ตรวจการรัฐสภา กับ ๒๒ ศาลปกครอง เป็นประเด็น
เกี่ยวเนื่องกันและอภิปรายพร้อมกัน วันนี้ผมขอเลื่อนประชุมไปพรุ่งนี้
เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๑๕ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

สุภาภรณ์ ละอองแก้ว
 รัชนิพร มณีนิล
 วิภา สัตตวัตรกุล
 สาวิตรี อมรตานนท์
 นิรวา น้ำดอกไม้
 รัชมี บานเย็น
 วีรพร กิจกนกสร
 ดรุณี อ่ำเมือง
 กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
 รสวินทร์ กนกอุดม
 ชนิกา ศรีสมวงศ์
 วชิราภรณ์ นันลังค์
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 พรเทพ ไชยสงวนสุข
 เขาวภา เนื่องพิมพ์
 กรรณิกา บุญชูบ
 ประไพพิศ ดีสุน
 นัยนา เปรมประพันธ์
 อุษารัตน์ เกิดาสดศรี
 รัตนา ภูระหงษ์
 ฐานิสรา แก้วสถิตย์
 เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
 กมลมาศ ทังสุภติ
 สุภปภา หนองพงษ์
 สติมา จันทรไพจิตร
 เพทาย พันธุ์คิ่ง

วัชรวิ วีระกิจน้อย
 จิรภา จันทรเกาะ
 จงถนอม พลัดเสนา
 สุจิตรา อรุโณ
 รัชฎา มีคุณ
 วิภาวรรณ นิลบรรจง
 กัลยา พิมพ์เสน
 ประทีป รักเมือง
 สายชล ไทยรวมมิตร
 สุกธิกานต์ มั่นนุช
 อาริรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
 สมบัติ จันทรไพจิตร
 บังอร แก่นกุล
 อัมพา กันทิโกวิทย์
 พัชรี ไซคำพา
 วัณนี อุดมภักดี
 ชุติมา ทองมา
 นภา วีระยุทธโกศล
 สันทนา ทวีพษ์พูนผล
 จิราพร พจน์วิชัย
 เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
 ประภาลักษณ์ ปูนบุคดา
 ปวีญา กองสงฆ์
 เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
 พุทธชาติ พรหมพราว

คณะกรรมการพิจารณาปัญหาของการประชุม สภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
1.	นายนิคม ธีรวิบูลย์ ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายสมพงษ์ สุกกอรอด รองประธาน คนที่หนึ่ง	
3.	นายเจสสิมศ มั่นวิเศษ รองประธาน คนที่สอง	
4.	นายสุเมธ พรหมพันธ์ รองประธาน คนที่สาม	
5.	นายวิเชต ธีรวิบูลย์ รองประธาน คนที่สี่	
6.	นายวิเชต ธีรวิบูลย์ รองประธาน คนที่ห้า	
7.	นายสมพงษ์ สุกกอรอด รองประธาน คนที่หก	
8.	นายประสิทธิ์ สุขพันธ์ รองประธาน คนที่เจ็ด	
9.	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล โฆษกคณะกรรมการ	
10.	นายทวี สุระนาค ผู้ช่วยโฆษก	
11.	นายณรงค์เลิศ สุรพล ที่ปรึกษา	
12.	นายเกษม มาลีพันธ์ ที่ปรึกษา	
13.	นายธานี ยี่สาร ที่ปรึกษา	
14.	นายภูมิ สารผล ที่ปรึกษา	
15.	นายรักเกียรติ สุขธนะ	
16.	นายสมศักดิ์ ปรีคณานิพกุล เลขานุการคณะกรรมการ	
17.	นายบุญทรง วงศ์กร ผู้ช่วยเลขานุการ	

ตรวจแล้ว วันที่... เดือน... พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่.../.../...

วันที่.../.../...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร